

PAG-UNAWA AT KALAYAAN

Detalyadong Paghahambing ng Islam at Kristiyanismo

By Dr. Daniel Shayesteh

President and Founder of EFD

Pag-Unawa at Kalayaan

Mula sa may-akda

The House I Left Behind

Islam and the Son of God Christ Above All

Ang mga nilalaman ng aklat na ito ay makukuha sa mga format ng DVD at Audio CD. Ang aklat na ito ay naglalaman ng lahat ng mga sanggunian para sa mga banal na kasulatan sa mga DVD at Audio mga CD. Bilang karagdagan, naglalaman ito ng pandagdag materyales bilang mga talababa.

Para sa karagdagang impormasyon sa mga libro ni
Daniel Shayesteh

www.exodusfromdarkness.org
7spirits@gmail.com

Pag-Unawa at Kalayaan

Detalyadong Paghahambing
ng Islam at Kristiyanismo

ni Daniel Shayesteh

Exodus from Darkness, Inc

Copyright © 2016, Exodus from Darkness, Inc.

Ang aklat na ito ay naka-copyright, ngunit maaaring malayang kopyahin o ipamahagi sa kabuuan o bahagi hangga't ang pahina ng copyright na ito na may pangalan ng may-akda, Daniel Shayesteh, at ng publisher, Exodus mula sa Kadiliman, ay nakalakis dito. Kung ang lahat o alinmang bahagi nito ay ginamit bilang lecture o materyal sa pagtuturo, ang kredito ay dapat ibigay sa may-akda. Sa anumang kaso, bawal itong i-edit o baguhin sa anumang paraan.

May-akda: Daniel Shayesteh, 1954

Pag-unawa at Kalayaan: Detalyadong Paghahambing sa pagitan ng Islam at Kristiyanismo

Inilathala ng Exodus from Darkness, Inc. York, PA, USA.

ISBN: 978-0-6489558-6-3

www.exodusfromdarkness.org

usa@exodusfromdarkness.org

Mga Nilalaman

Paunang Salita	8
Panimula	10
Bakit Kailangan Natin ang Personal na Kaalaman?	18
Ang Pangangailangan na Pagyamanin ang Ating Kultura. Bakit? Paano?.....	32
Mga Halimbawa ng Personal na Pagbabago mula sa Buhay ni Daniel ...	44
Diyos – Umiiral ba ang Diyos?	59
Paano Magkaiba sa Pagitan ng Tunay na Diyos at Huwad na Diyos? ...	74
Ang Pagkakaiba sa pagitan ng Diyos ng Islam at ang Diyos ng Kristiyanismo. .	86
Maaari bang Maging Mabuting Patnubay ang Diyos ng Islam?	103
Mayroon Ka Bang Kapayapaan sa Diyos sa Pamamagitan ng Islam?. ...	121
Ang Quran ba ay Salita ng Tunay na Diyos?	134

Ang Islam ba talaga ang Huli at Perpektong Relihiyon?.....	153
Sino, si Hesus o si Muhammad – ang maaaring maging mabuting pinuno para sa iyo?.....	168
Ang Pamumuno sa Islam ay Magulo....	180
Ang Sharia ng Islam o ang Pag-ibig ni Kristo: alin ang mas magandang modelo?.....	194
Ang Sangkatauhan ay Nangangailangan ng Mga Kaibigan Hindi Mga Kaaway	206
Ang Ebanghelyo ni Jesucristo ay may mgaPerpektong Tagubilin para sa Mga Relasyon.	218
Hinihiling ng Quran sa Propeta ng Islam na Ilagay ang Kanyang Pagtitiwala sa Bibliya.	226
Ang mga Akusasyon ng Islam sa mga Paniniwala ng mga Kristiyano ay Walang Batayan.....	238
Ang Larong Pampulitika sa Islam ay Binabalewala ang Sariling Paniniwala	

Nito.....251

Ang Kaginhawaan ng Pagiging
Malaya sa Mga Bluff, Kasinungalingan
at Mga Larong Pampulitika..... 269
Walang Kaligtasan sa Labas ni
Hesus.....279
Si Jesus ang Daan, ang Katotohanan
at ang Buhay.....292
Bibliograpiya..... 31

Ang Pangangailangan na Pagyamanin ang Ating Kultura. Paunang Salita

Binibigyang liwanag ng aklat na ito ang mga pangunahing paniniwala sa Islam at inihahambing ang mga ito sa Kristiyanismo at iba pang mga paniniwala - impormasyon na kailangang malaman ng mga Muslim. Inihayag din nito kung paano pinananatili ng mga pinuno at guro ng Islam ang mga Muslim sa kadiliman, na hindi nila gustong malaman ang ilang mahahalagang katotohanan tungkol sa kanilang mga paniniwala.

Ang aklat ay salamin ng mga bagay na nalaman ko sa aking sariling paglalakbay mula sa Islam hanggang kay Kristo. Paulit-ulit sa aking paglalakbay ay namamangha ako sa kung paano at bakit ako ay pinanatili sa kamangmangan sa politikal na kalikasan ng Islam at hindi pinahintulutang malaman ang Islam sa konteksto ng mundo, at higit sa lahat, upang makita ang kagandahan kay Hesukristo.

Ako ay lubos na nagpapasalamat na ang aking buhay ay binago ni Hesukristo, at gayundin, na Siya ay nagbigay-daan sa akin na ibahagi sa iba ang tungkol sa relihiyoso at makamundong mga pakana na maaaring iligaw ang marami, kabilang

ang mga Muslim. Ang aking dalangin ay na ang mga nilalaman ng aklat na ito ay maging magaan sa milyun-milyong Muslim at hindi-Muslim sa buong mundo, at tulungan sila upang sumilong sa Prinsipe ng Kapayapaan, si Jesus, upang matamasa nila ang isang mapayapang buhay, kapwa ngayon at magpakailanman.

Daniel Shayesteh

Panimula

Magsisimula ako ng mahabang pag-uusap sa iyo sa lalong madaling panahon sa pamamagitan ng 21 mga paksa. Bago tumuntong sa yugtong iyon, nais kong ipaalam sa iyo sa panimulang bahaging ito na inihanda ko ang seryeng ito sa paraang maging mapag-usapan. Kahit na maaaring hindi ko marinig ng personal ang iyong boses, ngunit gusto ko pa rin silang tawaging conversational dahil maaari mong payagan ang iyong konsensya na maging vocal at madamay ka sa pagsusuri ng bawat isyu na ilalabas ko. Hindi magiging makabuluhan ang ating mga pag-uusap kung ipagwawalang-bahala natin ang ating mga budhi. Kaya naman, mangako tayo sa isa't isa sa simula pa lang ng seryeng ito na hindi natin papansinin ang boses ng ating mga konsensya.

Ang bawat paksa sa seryeng ito ay may pamagat, ngunit ang buong serye ay pinangalanang "Pag-unawa at Kalayaan". Nagkaroon ako ng kamangha-manghang pakikipagtagpo kay Jesu-Kristo. Tinulungan niya akong lapitan ang buhay nang may pang-unawa, magkaroon ng dahilan para sa aking paniniwala, maiwasan ang bulag na pagsunod at mamuhay bilang isang malayang tao.

Nakausap ko ang libu-libong Muslim, edukado at walang pinag-aralan, mapagparaya at agresibo, mga klero at mga nakatuon sa personal at gayundin sa pamamagitan ng radyo, telebisyon at internet sa nakalipas na mga dekada. Nakita ko ang malaking epekto ng lohikal na pag-uusap sa marami sa kanila at kung paano nagbago ang

kanilang pananaw sa mundo dahil sa pag-unawa sa kahalagahan ng kalayaan sa bawat bagay ng buhay. Ang mga karanasang ito ay nag-udyok sa akin na ihanda ang mga paksang ito at sa gayon ay nagbibigay daan para sa iyo at sa milyun-milyong iba pang Muslim at hindi Muslim na matanto kung gaano kalalim ang pagkakaugnay ng pag-unawa at kalayaan.

Hindi tayo magiging malaya sa espirituwal o panlipunan kung hindi natin titingnan nang malalim ang ating mga paniniwala at kultura at hahanap ng angkop na paraan para palayain ang ating sarili mula sa kanilang mga madilim na lugar. Kaya naman pinili ko ang pamagat ng “Pag-unawa at Kalayaan” para sa kabuuan ng seryeng ito. Ang pag-unawa at kalayaan ay dalawang napakahalaga at makabuluhang pangangailangan para sa ating buhay. Hindi maaaring umiral ang isa kung wala ang isa sa tunay na kahulugan nito.

Maraming mga paniniwala at relihiyon ang nagpapanatili sa kanilang mga tagasunod sa kamangmangan at pinagkaitan sila ng kanilang kalayaan. Ito ay isang katotohanan na ang kanilang pangingibabaw ay nakasalalay sa kawalan ng pang-unawa at kalayaan ng mga tao.

Anumang paniniwala na humahadlang sa mga tao sa paghahambing ng kanilang mga halaga sa iba upang matuklasan ang pinakamahasag ay hadlang sa kalayaan ng mga tao. Ang ibig sabihin ng kalayaan ay walang karapatan na pigilan ka sa pagiging malinaw sa mga bagay-bagay. Ang mga taong walang tamang dahilan sa pagkakaroon ng

paniniwala ay hindi malaya at hindi alam kung ano ang tunay na kalayaan.

Kailangan mong maunawaan na may pananagutan kang magbigay ng matibay at lohikal na dahilan kung inaangkin mo na ang iyong paniniwala ay ang pinakamahusay at perpektong paniniwala. Paulit-ulit na sinabi ng mga indibidwal sa aking mukha na ang kanilang paniniwala ay ang pinakamahusay at perpekto. Pagkatapos kong hilingin sa kanila na tukuyin ang mga salitang pinakamainam at perpekto para sa akin ay natanto nila na ang kanilang mga pag-aangkin tungkol sa kanilang paniniwala ay hindi totoo. Iyon ang dahilan kung bakit nilalayon kong tulungan kang magkaroon ng mga dahilan para sa iyong mga paghahabol.

Pagkatapos makinig sa aking mga pahayag, magiging mas madali para sa iyo na maunawaan na ang pagkakaroon ng isang paniniwala ay hindi upang makipagkumpitensya sa iba o mangibabaw sa kanila, ngunit upang makita kung ito ay pinahahalagahan ang iyong kakayahan o kapasidad na makilala at magpasya. Ang isang tunay na paniniwala ay dapat hikayatin ang mga tao na maunawaan ang mga bagay nang malalim. Ito ang dahilan kung bakit ako ay naudyukan na ipakilala ang 21 magkakaibang paksang ito upang maipakita ang malawak na hanay ng paghahambing sa pagitan ng Islam at Kristiyanismo. Gusto kong patunayan na ang pag-unawa ay napakahalaga para sa pagkakaroon ng tamang paniniwala na nagbibigay ng kalayaan.

Isa sa pinakamalaking hadlang sa mga bansang Islamiko ay ang limitasyon sa pagsusuri sa Islam o paghahambing nito sa ibang mga paniniwala. Walang kalayaan ang mga tao na suriin ang kanilang relihiyon. Hindi lamang ito, ang mga Muslim ay napipilitan din na magsalita ng mabuti tungkol sa Islam at i- demonize ang iba pang mga hindi-Islamikong pagpapahalaga gaano man sila kapaki-pakinabang at perpekto.

Ang paghihigpit sa pag-unawa sa iyong paniniwala o sa iba ay pagkaalipin. Kung nauuhaw ka sa kalayaan, kailangan mo munang magtrabaho sa iyong sariling pang-unawa, tuklasin ang mga hadlang sa iyong sariling kultura at paniniwala at pagkatapos ay hanapin ang pinakamahusay na paraan upang mapagtagumpayan ang mga ito. Ang pag-unawa ay isang pangunahing susi sa pagkakaroon ng kalayaan. Kung walang pag-unawa, mas malamang, pipigilan natin ang ating mga budhi at magiging mga bulag na tagasunod sa paglilingkod sa mga taong naglalayong samantalahin ang ating kamangmangan. Para sa kadahilanang ito, ang aking unang dalawang paksa sa seryeng ito ay tungkol sa personal na kaalaman at pagpapayaman sa kultura upang itaas ang iyong konsensya at lumikha ng pagkauhaw sa iyo upang ikaw ay makaputol ng mga tanikala at maging malaya.

Nais kong ipaalala sa iyo na ang pagkakaroon ng pinakamahusay sa lahat ay ang iyong pinakamalalim na pagnanais at ang pagnanais ng bawat ibang tao sa mundo. Ang mabuti at

malusog na mga bagay ay palaging para sa ating kapakinabangan. Iyon ay kung bakit iniawasan natin ang pagkakaroon ng masama at hindi minusog na mga bagay. Totoo rin ito tungkol sa pagkakaroon ng paniniwala o relihiyon. Kailangan nating magkaroon ng pinakamahusay na paniniwala. Maraming tao ang nagmana lamang ng kanilang mga paniniwala sa kanilang mga magulang o komunidad nang hindi alam kung sila ay minusog o hindi. Ang mga tao ay kailangang magkaroon ng paniniwala na nagbibigay sa kanila ng kumpiyansa, nirerespeto ang kanilang kalayaan sa pagpili at nagbibigay sa kanila ng isang magandang pamantayan na makakatulong sa kanila na magkaroon ng matagumpay na buhay at mapayapang relasyon sa kanilang mga pamilya o sa iba.

Upang magkaroon ng magandang paniniwalang tulad nito ay nangangailangan ng kasigasigan, pagiging bukas, mga personal na hakbangin para sa pagsisiyasat at paghahambing, at sa huli ay isang lakas ng loob na gumawa ng pinakamahusay na desisyon. Ang paghahanap ng mabuti at minusog na paniniwala ay hindi lamang mabuti at kapaki-pakinabang para sa atin at sa ating mga pamilya, ngunit ito rin ay magniningning sa atin sa ating mga komunidad at magpapayaman sa ating kultura. Ang pagpapayaman ng kultura naman ay nagpapaunlad ng mga tao sa lahat ng paraan ng pamumuhay at magdadala sa kanila upang matuklasan ang pinaka-malikhain ng mga prinsipyo ng buhay para sa pagkakaroon ng isang mas mahusay at mas produktibong buhay.

Malinlang tayo ng mga oportunista at magiging biktima ng kanilang hindi malusog na mga plano sa bawat aspeto ng buhay kung hindi natin gagamitin ang ating utak, puso at mga konsensya. Marami akong nailabas na isyu sa aking mga pag-uusap upang maunawaan ninyo na ang kakulangan ng kaalaman ay maaaring bitag sa atin sa maraming paraan. Ngunit ang pagkaalam sa katotohanan ay magpapalaya sa atin.

Inilagay ko ang mga paksa, higit pa o mas kaunti, sa pagkakasunud-sunod at sa isang paraan upang ang resulta sa isa ay makakatulong sa iyo upang mas maunawaan ang mga sumusunod na paksa. Ang unang dalawang paksa ay tutulong sa iyo na pahalagahan ang pag-unawa. Nariyan din sila para ipaalala sa iyo na ikaw ay may kakayahan at may kapasidad na suriin ang lahat at gumawa ng mga naaangkop na desisyon nang personal. Kasunod ng dalawang paksang ito, ng aking buhay upang ipakita sa iyo kung paano ako nilapitan ng iba at tinulungan akong gamitin ang aking utak, puso at konsensya at maibalik ang aking kalayaang bigay ng Diyos na nilabag ng mga oportunista dahil sa aking kamangmangan. Tulad ng pagtulong sa akin ng iba, kailangan ko ring tulungan kang makamit ang iyong kalayaan upang matulungan mo rin ang iba na maging malaya. Ang kalayaan ay mabuti para sa lahat. Bawat isa sa atin ay kailangang maging mensahero para sa kalayaan.

Kasunod ng aking mga halimbawa, nagsalita ako tungkol sa Diyos sa pamamagitan ng limang mga paksa sa isang pahambing na paraan upang hindi

ka makaligtaan ng anuman tungkol sa Diyos. Ang salitang Diyos ay kinuha bilang ugat sa iyong relihiyon o sa anumang iba pang relihiyon. Kailangan mong malaman kung anong ugat mo

ay itinatag. Sa pamamagitan ng pag-unawa sa ugat ng iyong relihiyon, magpapasya ka kung pananatilihin ang iyong relihiyon o iiwan ito at maghanap ng mas mahusay. Nilikha tayo sa isang paraan upang piliin ang pinakamahusay.

Ilalabas ko ang lahat tungkol sa Diyos para maunawaan mo kung umiiral ang Diyos o wala. Kung Siya ay umiiral, itago man Niya ang Kanyang sarili sa iyo o ipahayag ang Kanyang sarili sa iyo. Matututuhan mo rin kung paano makilala ang tunay na Diyos sa huwad; kung ang diyos ng iyong relihiyon ay isang mabuting gabay sa iyo o kailangan mong hanapin ang tunay na Diyos.

Sa pamamagitan ng natitirang mga paksa ay ipinakita ko ang pilosopikal, doktrinal at lahat ng iba pang etikal na hindi pagkakatatugma na maaaring likhain ng isang huwad na imahe ng Diyos sa isang relihiyon sa isang lipunan at sumira sa buhay sa maraming paraan.

Habang inilalahad ko ang mga problema, nagsasalita din ako tungkol sa pinakamahusay na solusyon. Sinubukan ko ang aking makakaya upang matulungan kang alisin ang mga problema, pagtagumpayan ang mga kalabuan ng iyong paniniwala at mamuhay bilang isang malayang tao.

Ang aking taos-pusong payo sa iyo ay pahalagahan ang iyong pagkakakilanlan na ibinigay ng Diyos, gawin ang iyong isip, puso at konsensya na gumana sa lahat ng iyong maririnig mula sa akin, huwag hayaan ang anumang preconception na hadlangan ka sa pakikinig sa lahat ng aking mga pahayag. Pangako ko sayo yan ang pakikinig sa kanila ng mabuti ay para sa iyong kapakinabangan at para sa kapakinabangan ng lahat - Muslim o hindi Muslim.

Maraming salamat sa pagiging handang sumama sa akin sa seryeng ito.

Daniel Shayesteh
January 2016

Bakit Kailangan Natin ng Personal Kaalaman?

Personal na kaalaman tungkol sa kung ano ang pinaniniwalaan natin o kung ano ang pinaniniwalaan ng iba. Kailangang malaman ng lahat na ang buhay ay hindi gumagana nang walang pag-unawa at katwiran.

Kung walang kaalaman ay maiiwan tayo

Ang kaalaman ay parang liwanag sa ating buhay. Kailangan natin ng kaalaman para sa lahat ng bagay sa buhay; para sa pagbili ng pagkain, damit, bahay, sasakyan, para sa paghahanap ng mapapangasawa, mga kaibigan, pagpapalaki ng ating pamilya, para sa pagtanggap o pagtanggì sa mga paniniwala, pinahahalagahan at lahat ng iba pang bagay. Isipin kung ipinikit natin ang ating mga mata para pumili ng mga bagay, partner o kaibigan nang hindi alam ang kanilang mga katangian o personalidad. Ano kaya ang magiging resulta? Kaya naman, napakahalagang piliin nang bukas ang mga mata ang mga pagpapahalagang maaaring gawing mapayapa, masaya at makabuluhan ang ating mga relasyong pampulitika, panlipunan at pang-ekonomiya.

Upang magkaroon ng tamang paniniwala ay nangangailangan ng kaalaman

Kung hindi natin alam ang tamang daan, hindi tayo makakarating sa ating destinasyon. Sa

parehong lohika, kung hindi natin alam ang tamang paniniwala, mawawala tayo sa espirituwal at hindi makakaisa sa Diyos.

Ang buhay na walang kaalaman ay buong kawalan

Ang isang taong hindi marunong ay gustong magtayo ng bahay, ngunit hindi niya alam na ang isang bahay ay kailangang itayo sa matibay na pundasyon. Kaya, itinayo niya ito sa buhangin. Nang dumating ang baha, gumuho ang bahay. Kung siya ay may kaalaman, itinayo niya ang kanyang bahay sa isang lugar kung saan ito ay lumalaban sa baha. Samakatuwid, dahil ang hangin ay mahalaga para sa pamumuhay, ang kaalaman ay mahalaga din para sa paghahanap ng isang mabuting paniniwala. Ang totoong buhay ay dapat na isang proseso ng paghahanap para sa pinakamahusay na opsyon upang matugunan ang ating mga pangangailangan. Hindi tayo magkakaroon ng pinakamagandang kinabukasan kung hindi natin matutuklasan ang pinakamagandang paniniwala para sa ating buhay. Ang paghahanap ay isang regalong ibinigay ng Diyos para sa lahat. Ang pagsisiyasat ay dapat na bahagi ng ating paniniwala. Hindi natin dapat sundin ang mga paniniwala na sarado sa personal na pagsisiyasat at huwag pahintulutan ang mga tao na pumili ng kanilang gustong paniniwala.

Sa paggawa ng desisyon kailangan natin ng kaalaman

Kailangan natin ng kaalaman upang personal na gumawa ng naaangkop na mga desisyon, at bilang mga miyembro ng isang pamilya o isang komunidad. Habang ang ating mga desisyon ay nakakaapekto sa ating sariling indibidwal na buhay, maaapektuhan din nito ang ating buhay, ang buhay ang pamilya at komunidad sa pamamagitan ng ating mga relasyon. Samakatuwid, ang isang desisyon na may kaalaman ay magiging mabuti at produktibo para sa lahat.

Ngunit ang isang desisyon na walang kaalaman ay magiging hindi gaanong produktibo o kahit na nakakapinsala para sa lahat, lalo na kapag ito ay ginawa ng mga pinuno, alinman sa isang pamilya o sa isang negosyo o sa isang bansa. Ikaw ay isang pinuno o magiging isang pinuno maaga o huli. Kaya't kailangan mong magkaroon ng sapat na kaalaman para sa angkop na pagdedesisyon para sa pagkakaroon ng matagumpay na personal o pampamilyang buhay. Kaya, ang kaalaman ay mahalaga para sa lahat.

Anong mga hakbang ang kailangan nating gawin upang maisulong ang ating personal na kaalaman?

Bibigyan kita ng sampung magkakaugnay na
20

hakbang para sa pagkakaroon ng kaalaman

Ang unang hakbang ay dapat na bukas ang ating mga mata at tainga

Ang mga mata ay para makakita at ang mga tainga ay para sa pandinig. Yaong mga pumipikit ng kanilang mga mata at tainga sa simpleng pilosopiyang ito o humaharang sa landas para makita at marinig ng iba, nagpapababa sa kanilang sarili at sa iba laban sa Diyos at sangkatauhan. Ang mga mata at tainga ng tunay na Diyos ay laging bukas; kailangang sundin ng sangkatauhan ang parehong prinsipyo para sa tapat na pamumuhay. Mas magiging produktibo ang buhay kung gagamitin natin ang ating mga mata, tenga, isip at puso sa pag-aaral. Ang isang taong mapagmahal sa katotohanan ay kailangang tumingin sa iba pang mga paniniwala, makinig sa kanilang mga mensahe, ihambing ang mga ito sa isa't isa at sa kanyang sariling paniniwala, piliin ang pinakamahusay para sa kanyang sarili, at pagkatapos ay mamuhay sa lohika nito. Ang sinumang tao o paniniwala na humahadlang sa iyo sa paghahanap ng katotohanan ay hindi maaaring maging mapagmahal sa katotohanan o nagtataguyod ng pag-ibig.

Ang ikalawang hakbang ay dapat nating tuklasin ang mga hadlang at kalutasan

Ano ang mga hadlang sa iyong pag-aaral? Ang iyong paniniwala ba ang balakid? Ikaw ba ang balakid? Ang iyong pamilya ba ang balakid? Ang mga suliraning panlipunan at pampulitika ba sa iyong lipunan ang mga balakid? Ang iyong gobyerno o pinuno ba ang balakid?

Anuman ang maging balakid, laban sila sa iyo, sa iyong pamilya, bansa at maging sa mundo. Kailangan mong matuklasan ang mga ito at hanapin ang pinakamahusay na paraan upang iligtas ang iyong sarili mula sa mga epekto nito.

Ang ikatlong hakbang ay kailangan nating paganahin ang ating mga konsensya

Ang budhi ay isang kamangha-manghang ahente sa iyo para sa pagkumpirma at pagsasalita ng katotohanan. Hindi mo dapat pigilan ang iyong konsensya o patahimikin ito. Ang isang tao ay patay sa espirituwal kung ang kanyang konsensya ay walang boses. Ang isang malayang budhi ay tumatanggap ng kawastuhan ng ibang tao na tama, kahit na hindi mo siya gusto. Ang mga hindi binabalewala ang mga karapatan ng iba ay yaong mga hindi pinapansin ang mga tinig ng kanilang sariling budhi. Ang mga tumatanggi sa pinakamahusay na payo at paraan ng pamumuhay ay yaong mga tumatanggi sa

kahalagahan at kredibilidad ng kanilang sariling budhi. Siya na hindi pinapansin ang kanyang sariling budhi ay hindi magagawang igalang ang mga karapatan ng iba. Ang isang malayang budhi ay hindi nagpapahintulot sa atin na maliitin ang mga karapatan at kalayaan ng iba, kahit na sila ay ating mga kalaban o kaaway. Ang isang malayang budhi ay nagtuturo sa atin na walang pagkakaiba sa pagitan ng isang hari at isang pulubi, isang pinuno at isang tagasunod, isang panginoon at isang alipin, isang asawa at isang asawa; lahat ay tao at may karapatan para sa kalayaan. Samakatuwid, kailangan mong lumayo sa lahat, kabilang ang iyong paniniwala, na naglilimita sa iyong konsensya.

Ang ikaapat na hakbang ay kailangan nating hanapin ang pinakamahusay na may pagkauhaw

Hindi tayo tatanggap ng tubig kung hindi natin ipapakita ang ating pagkauhaw. Ang kaalaman para sa pinakamahusay na mga halaga ay hindi rin makakamit kung walang uhaw at inisyatiba.

Ikaw ba ay nananabik para sa pinakamahusay at pinakamabungang paraan ng pamumuhay? Kung oo, kailangan mong hanapin ito nang may pagkauhaw. Ang pagkauhaw sa pag-unawa at pagtuklas ang maghahayag ng katotohanan sa atin at sa gayon ay magpapalaya sa atin mula sa mga maling paniniwala.

Ang ikalimang hakbang ay kailangan nating isabuhay nang personal ang Kalayaan

Ang mga tao ay nilikha para sa kalayaan; kung hindi, mahuhuli sila sa bawat larangan ng buhay. Kailangan nating magkaroon ng indibidwal na kalayaan at awtonomiya sa paghahanap ng katotohanan. Dahil isa-isa tayong may pananagutan na mamuhay at ipakita ang katotohanan sa pamamagitan ng ating sariling buhay, samakatuwid kailangan nating tuklasin ang katotohanan nang may sariling awtonomiya din. Sa madaling salita, walang saysay ang katotohanan para sa atin kung wala tayong awtonomiya. Hindi magagamit ng isang tao ang kanyang buong kakayahan sa paghahanap ng katotohanan nang walang awtonomiya at kalayaan. Sa kabilang banda, kung hindi mo kayang hanapin ang katotohanan nang buong kakayahan, hindi mo makukuha ang buong katotohanan. Para sa kadahilanang ito, kung anuman sa iyong lipunan, kasama ang iyong paniniwala, ay naglilimita sa iyong bigay ng Diyos kalayaan at kapasidad sa paghahanap ng katotohanan, kailangan mong hanapin ang pinakamahusay na paraan para maputol ang tanikala na iyon at palayain ang iyong sarili. Ang pagsasagawa ng awtonomiya sa pagsisiyasat ay magdadala ng tumpak na kaalaman sa iyong buhay, at ang kaalamang iyon ay magbubukas ng pinto sa iyo para sa isang matagumpay na buhay.

Ang ikaanim na hakbang ay kailangan nating sundin ang isang paniniwalang bukas sa Kalayaan

Gaano man kaganda ang iyong mga magulang o mga ninuno, maaari silang magbigay ng paniniwala na maaaring humadlang sa iyong tagumpay. Kailangan mong palitan ang paniniwalang iyon ng isang paniniwalang nagbubukas ng pinto ng tagumpay sa iyo at sa iyong komunidad. Hindi mahalaga kung gaano ka napilitang sundin ang iyong relihiyon o paniniwala, kung ito ay labag sa iyong kalayaan at awtonomiya, kailangan mong palitan ang relihiyon o paniniwalang iyon ng mas mahusay. Ang lahat ng indibidwal, pamilya, panlipunan, pampulitika, pang- ekonomiya at moral na pagpapabuti sa mauunlad na mga bansa ay dahil sa katapangan ng mga kalalakihan at kababaihan na nangahas na sundin ang mga halaga ng isang paniniwalang bukas sa kalayaan. Hindi lamang sila umabante, ngunit nagbukas din ng pinto para sa pagsulong ng iba. Dahil sinunod nila ang isang paniniwala na nagturo sa kanila na ang pagsulong ng iba ay magdadala rin ng pag- unlad para sa kanilang sarili. Kaya, minsan muli, kung mayroon kang saradong paniniwala, kailangan mong iwanan ito at sundin ang isang paniniwalang bukas sa kalayaan.

Gusto kong sabihin sa iyo nang buong katapatan na kung susundin mo ang isang paniniwala na iginagalang ang iyong kalayaan at ang kalayaan ng lahat, ikaw ay mapapalaya mula sa paghihirap ng isang mahigpit na kultura. Ang katotohanan

ang magpapalaya sa iyo.

Ang ikapitong hakbang ay kailangan nating maging matapang

Tayo, bilang mga indibidwal, ay kailangang gumawa ng mga hakbangin para sa ating sariling pagsulong. Kung ako, bilang isang indibidwal, ay nagnanais ng pagsulong, kailangan kong gawin ang mga kinakailangang hakbang para sa aking sariling tagumpay. Ang personal na pagnanais para sa katotohanan ay dapat lumikha ng lakas at sa gayon ay madaig ang mga hadlang. Ang mga taong matapang ay makakahanap ng paraan para sa kanilang sarili o para sa kanilang mga miyembro ng pamilya kahit na napapalibutan ng maraming uri ng panlabas na panggigipit. Ang mga matatapang na tao ay nagagawang lumabas sa bilog ng kanilang mga saradong paniniwala at maghanap ng pinakamahusay na mga halaga. Maging matapang ka.

Ang ikawalong hakbang ay kailangan nating bayaran ang halaga

Kailangan nating bayaran ang presyo para sa pagkuha at pagsulong ng ating kaalaman. Kailangan nating mag-invest ng oras at marahil ng pera. Minsan, ang presyo para sa pagkakaroon ng kinakailangang kaalaman ay mas mataas kaysa sa ating inaasahan. Kailangan din nating maging handa para dito. Kailangan nating maging handa sa mga pag-atake ng makikitid at mapamahiin na mga tao o diktador na nagtatayo

ng kanilang interes sa kamangmangan ng iba. Ang lahat ng sakripisyong ito ay para sa ating kapakinabangan at para sa kapakanan ng ating mga pamilya, lipunan at mundo.

Ang ikasiyam na hakbang ay kailangan nating gawing personal na layunin ang tagumpay

Walang balakid kung walang solusyon. Kailangan mong maging matagumpay sa bawat balakid sa buhay, kabilang ang iyong paniniwala, na naglalayong panatilihin kang walang kaalaman. Ang pinakapraktikal na paraan upang malampasan ang mga hadlang sa buhay ay ang pagtuklas ng pinakamahusay na paniniwala o paraan ng pamumuhay at gawin itong sarili mo. Oo, kailangan mong hanapin ang pinakamahusay na paniniwala. Ang sangkatauhan ay nilikha na may kakayahang maghanap at makahanap ng pinakamahusay para sa kanya, ang pinakamahusay na paniniwala na nagbibigay ng tagumpay sa mga hadlang. Ang tagumpay sa lahat ng mga hadlang ay magiging sa iyo kung layunin mong makuha ito.

Ang ikasampung hakbang ay kailangan nating gisingin ang ating mga Lipunan

Walang iba kundi ang ating kaalaman sa katotohanan at kasigasigan para sa higit na pang-unawa ang maaaring gumising sa ating mga

lipunan. Sa lahat ng posibleng paraan, kailangan nating sumikat bilang mga liwanag ng katotohanan, na nagbibigay daan para sa iba na matuto mula sa ating mga karanasan at sumikat sa iba. Kung ikaw ay nag-iisa, kailangan mong magsumikap na magkaroon ng mga kaibigan na naghahanap din ng katotohanan at lumago sa pagsasama upang marami ang magising at lumaya. Gayundin, kailangan nating patatagin ang ating relasyon sa mga may katulad na misyon tulad ng ginagawa natin hanggang sa lahat ay tamasahin ang kalayaan.

Ang ating kamalayan ay nakasalalay sa ating sariling mga pagpipilian

Walang sinuman ang maaaring pilitin tayong magbago at magkaroon ng kamalayan sa mga bagay maliban kung tayo mismo ang magdedesisyon na magbago. Kung ang buong hukbo ng mundo ay magsasama-sama at pipilitin tayong magising sa katotohanan, hindi pa rin tayo tunay na magigising maliban kung may tunay na pagnanasa sa atin. Kahit na ang pinakamaganda at pinakamabait na tao sa mundo ay gumawa ng paraan upang maging pinuno ng ating pamahalaan, hindi niya tayo maakay sa katotohanan maliban kung nais nating basagin ang mga kalasag sa ating mga puso at bigyang pansin. Ang paggising at pagbabago ay nasa bawat isa sa atin bilang mga indibidwal. Kailangan nating magdedesisyon na magbago. Magsimula tayo sa ating sarili, hakbang sa

totoong buhay at mabago. Mahalaga ang pagsasanay.

Konklusyon

Kung naniniwala ka sa Diyos, kailangan mong malaman na nais ng tunay na Diyos na magkaroon ng kaalaman ang mga tao. Ang Diyos ay nakakaalam ng lahat at nakakaalam kung ano ang totoo at mali at ang pinakamahusay at pinakamasama. Dahil dito, nais ng Diyos na malaman ng mga tao ang pagkakaiba ng katotohanan at kasinungalingan, at piliin ang katotohanan.

Ang Diyos mismo ay malaya at ninanais na maging malaya ang lahat. Ang Diyos ay perpekto at gusto niya tayong manirahan sa pagiging perpekto. Samakatuwid, ang anumang paniniwala na naglilimita sa ating kalayaan, kaalaman o pagpapabuti ay hindi mula sa Diyos.

Ang unang taong naging malaya ay ikaw

Ang unang tao na kailangang tumakbo sa pagpapalaya ng paniniwala at maging malaya ay Ikaw. Mangyaring huwag sabihin, "walang sinuman ang interesado sa pagsasanay ng kalayaan, paano ko ito isasagawa?" Kailangan mong lapitan ang kalayaan sa ganitong paraan at sabihin: "Kung ang kalayaan ay ang pinakamahusay, mayroon bang anumang dahilan para iwasan ko ito?" Pagkatapos ang magiging tugon ay "Hindi. Kailangan kong isabuhay ang

kalayaan.

Kailangan kong sundin ang isang paniniwala na nagpapahalaga sa aking kalayaan, nagbubukas ng pinto ng kaalaman at katotohanan para sa akin.”

Ang pagpapabuti ay nagiging katalista para sa karagdagang pag-unlad

Ang pintuan ng pagbabago at pagpapabuti ay magiging bukas sa ating mga pamilya at kaibigan kung magpapasya tayong magbago at umunlad. Dahil sa atin, sila rin ang magiging kamay at paa para sa kaalaman at pagpapabuti ng iba. Kapag tayo ang naging dahilan ng pagbabago at pagpapabuti ng mga tao sa ating paligid, susulong tayo kasama nila sa pagtugis ng ating sariling mga layunin. Kaya naman napakahalaga para sa atin na magsumikap upang maunawaan ng mga tao sa ating lipunan na ang kalayaan sa pagsisiyasat, pagsulat, pagsasalita at paniniwala ay karapatan ng lahat, manindigan para sa kanilang mga karapatan, at kung kinakailangan, bayaran ang halaga para sa mga karapatan. ng mga tao. Kailangang matutunan ng bawat bata sa ating lipunan kung bakit mayroon tayong obligasyon na lumayo sa mga mapangahas na paniniwala at sundin ang isang paniniwala na nagtuturo ng kalayaan, kabaitan at kapayapaan.

Walang lugar para sa diktadura sa isang malayang lipunan

Ang lipunang nagkaroon ng kaalaman at kalayaan ay wala nang lugar para sa diktadura. Ito ang dahilan kung bakit hinaharangan ng mga diktador ang daan patungo sa paghahambing na kaalaman upang sila ay mamuno. Ang diktadurya at kaalaman ay hindi nagkakasundo.

Ang kaalaman sa katotohanan ay ginagawang mabunga at maganda ang mga buhay at relasyon sa pamilya at lipunan.

Oras ng Pagninilay 1

1. Magbigay ng ilang dahilan kung bakit nahahadlangan ang mga tao sa pagkakaroon ng kaalaman sa kanilang sarili at iba pang paniniwala.
2. Mayroon bang mga paraan kung saan maaari nating hikayatin ang mga tao na maging bukas ang isipan at ihambing ang kanilang mga paniniwala sa iba at piliin ang pinakamahusay? Ano sila?
3. Ang kakulangan ba natin ng kaalaman tungkol sa katotohanan ay ginagawang hindi mahalaga ang Diyos sa ating buhay? Paano?
4. Ano ang mga pakinabang ng pag-unawa?
5. Kung ang pag-unawa ay mabuti, mayroon bang anumang dahilan upang ating pabayaan ito?

Bakit? Paano?

Ano ang kultura at saan ito nangangailangan ng pagpapayaman?

Kasama sa kultura ang mga paniniwala, pagpapahalaga, wika, kaugalian, idyoma, etika, pag-uugali, musika; at sa madaling salita, bumubuo ng pagkakakilanlan ng isang bansa.

Kaya't nakikita mo na ang mga bahagi ng isang kultura ang gumagawa nito na batik-batik o walang batik. Bilang resulta, dapat ding maganap ang pagpapayaman sa mga sangkap upang maging isang kalidad na kultura ang kultura. Upang magkaroon ng isang magandang kalidad na kultura ay hindi nangangahulugang kailangan mong alisin ang iyong kasalukuyang kultura, ngunit upang pagyamanin o palitan ang mga bahagi na naging mantsa. Para sa kadahilanang ito, kailangan mong buksan ang iyong puso sa pinakamahusay na mga halaga ng buhay, kahit na sila ay mula sa mga taong hindi mo gusto. Dahil ang magagandang halaga ay palaging mabuti, saan man sila nanggaling, nandiyan sila para sa lahat. Kailangan nating masayang palitan ang mas madidilim na bahagi ng ating kultura ng mga magagandang pagpapahalagang ito upang maging maganda ang ating kultura.

Naisip mo na ba nang malalim ang iyong kultura? Hayaan mong ibahagi ko sa iyo ang ilang mga problema na masira ang mga bahagi ng isang kultura. Baka may dungis ang iyong kultura at nangangailangan ng pagpapanumbalik.

Nakikialam na problema sa isang may dungis na kultura

Hindi ba't pang-araw-araw na ugali sa kulturang Islam ang panghihimasok sa buhay ng iba at pagwawalang- bahala sa kanilang awtonomiya? Dahil sa pagiging awtoritaryan ng Islam, lahat ng mas matanda sa iyo sa iyong pinalawak na pamilya ay nakikialam sa iyong buhay kahit na ikaw ay may edad na at may sariling pamilya. Ang gobyerno at kung minsan ang mga tao ay hindi rin iginagalang ang iyong kalayaan. Magiging malupit din sa iyo ang sarili mong pamilya at mga kapamilya kung hindi ka nag-iisip o naniniwala tulad nila.

Ang ganitong mga hindi naaangkop na panghihimasok ay palaging sanhi ng kawalan ng kapanatagan sa mga miyembro ng pamilya, sa lipunan at mga hadlang sa mga pagpapabuti sa lahat ng paraan. Bakit? Dahil ang mga tao ay nag-aatubiling magdala ng bago sa kanilang buhay upang mapanatiling masaya ang kanilang mga kamag-anak o pinuno at maiwasan ang mas maraming abala. Ang lipunan ay nananatiling sarado sa bago at magagandang bagay dahil sa malupit na relasyon.

Kawalang-galang sa mga kritiko

Ang buhay sa isang kultura kung saan ang pagpuna ay hindi pinahihintulutan ay nagiging lubhang malupit. Hindi tinatrato ng maraming tao ang kanilang malayang pag-iisip na kapwa mamamayan nang may dignidad dahil sa takot sa mga pinuno. Inaasahang lalayo sila sa mga kritiko o kalaban. Ang mga reaksiyon ay maaaring maging lubhang marahas kung ang mga kritiko ay mga babae o mga babae. Ang pagpuna sa pampulitikang pamumuno ay napakamahal, at ang pamimintas ng isang taong may mas mataas na ranggo ay maaari ding magdulot ng malaking halaga.

Sa ganitong kulturang hindi mapagparaya, pipiliin ng mga tao ang katahimikan kaysa sa kawalan ng katarungan at unti-unting mahuhulog sa mga kamay ng higit pang kawalan ng katarungan. Ang kawalang- katarungan din ay makakapigil sa pagkamalikhain, magpapalaki ng kawalang-interes, hindi pagpaparaan at poot at hahadlang sa daan ng pag-unlad.

Sabihin mo sa akin nang totoo, ang iyong lipunan ba ay nakikipaglaban sa ganitong uri ng kadiliman? Kung oo, kailangan mong maghanap ng liwanag sa labas ng iyong kultura at tuparin ang iyong responsibilidad sa pagpapanumbalik ng iyong kultura.

Takot mula sa mga tagaloob

Paulit-ulit nating nasaksihan ang maraming Muslim na nag-iisip at kumikilos nang palihim. Ayaw nilang malaman ng sarili nilang kapamilya o kapwa Muslim ang kanilang mga desisyon. Mas malaki ang tiwala nila sa mga tagalabas na gumagalang sa kalayaan sa pagpili, ngunit halos hindi sila nagtitiwala sa kanilang sariling mga tao dahil walang paggalang sa kalayaan sa gitna nila.

Ang takot na ito ay bunga ng hindi normal na pakikialam ng mga Muslim na lumikha ng kawalan ng tiwala at kawalan ng pagkakaisa. Walang lipunan ang maaaring lumago sa takot, kawalan ng tiwala at kawalan ng pagkakaisa.

Nakalikha ba ang iyong lipunan ng ganoong takot? Kailangan mong alisin ang kadena sa iyong sarili mula sa takot na ito at huwag hayaang ibaba ka ng sinuman at ang iyong dignidad. Ang aking turo ay tulungan kang mapangalagaan ang iyong dignidad at turuan din ang iba na gawin din ito.

Itinatago ang mga madilim na lugar ng kultura

Ang ilan ay may posibilidad na bigyang-katwiran o itago ang hindi makatarungan, o tanggihan ang pagkakaroon nito. Halimbawa: May pahintulot sa relihiyon sa Islam para sa mga lalaking Muslim na bugbugin ang kanilang mga asawa, ngunit tumanggi ang mga Muslim na kumpirmahin ito sa mga tagalabas. O, ang Islam ay nagbibigay ng pahintulot na magsinungalingsa ilalim ng ilang mga pangyayari ngunit itinatanggi ito ng mga

Muslim sa harap ng mga estranghero.

Mananatili sa isang kultura ang mga ganitong uri ng pagsupil at lilikha ng malaking kawalan maliban kung ihahayag at hamunin. Ang pinakamahusay na paraan upang pagyamanin ang iyong kultura ay upang ipakita ang mga mas madidilim na bahagi nito para makita ng iba at mag-alok sa iyo ng mas magagandang opsyon.

Pagmamalabis at pagbaluktot sa katotohanan

Nakatuon ba ang iyong kultura ng higit na pansin sa pagpapakita ng mababaw na anyo, pagpapakilala ng kabiguan bilang tagumpay o pagpapalabis ng maliliit na tagumpay? Nasubukan mo na bang lumayo sa kadilimang ito? Kung hindi, kailangan mong magpatibay ng mga mabubuting halaga mula sa isang magandang kultura at i-renew ang iyong kultura sa mga lugar na ito at palayain ang iyong sarili at ang iyong pamilya mula sa gayong kadiliman.

Itinuro sa iyo mula pagkabata na kailangan mong panatilihing kaaya-aya ang iyong hitsura ngunit itago ang mga hindi kasiya- siyang bagay sa loob mo. Ang pagtuturong ito ay hindi tapat.

Kung pananatilihin mo ang kadiliman sa loob mo, ang buong buhay mo ay maaapektuhan ng kadiliman, at hindi ka magkakaroon ng pangmatagalang kaligayahan kundi isang mababaw lamang. Kailangan mo nang husto upang pagalingin ang iyong dila at ang iyong

kultura mula sa isang nakapipinsalang kadiliman.

Paborito

Ang ilang mga tao ay nagtatago ng paboritismo at pagtatangi, na hindi para sa pinakamahusay na interes ng lipunan. Ang paboritismo ay nagbubukas ng pinto sa kawalan ng batas, diskriminasyon at kaguluhan. At ang paboritismo sa isang lipunan ay higit na makapagpapababa sa isang kultura kapag ang isang taong walang karanasan ay na-promote sa halip na isang may karanasan, mas kwalipikadong manggagawa. Binubuksan din ng paboritismo ang pinto sa mga taong hindi karapat-dapat para sa pamumuno, na lalong naglalagay sa panganib sa kultura.

Kung pinahihintulutan ng iyong paniniwala ang paboritismo, kailangan mong magpatibay ng isang paniniwala na tumatanggi sa kadilimang ito at nag-iiwan ng pinto na bukas para sa isang mas mabuting buhay.

Bumubuo ng kawalan ng pananagutan

Sa ilang mga paniniwala, ang mga tao ay hinihikayat na bumaling sa kayamanan ng iba sa halip na magtrabaho nang husto at umasa sa kanilang sariling kita. Isa sa mga paniniwalang iyon ay ang Islam na nagtuturo sa mga tagasunod nito na pagnakawan ang iba na hindi Muslim. Sa gayong paniniwala na nakakasira ng puri sa iba, hindi ka maaaring magkaroon ng magandang kultura.

Kailangan mong palitan ito ng paniniwalang nagpapahalaga sa mga taong masisipag, kabilang ang mga estranghero, at iginagalang ang karapatan ng lahat. Ang isang mabuting kultura o paniniwala ay dapat magturo ng pananagutan sa mga mamamayan nito laban sa katamaran, upang sila ay makatayo sa sarili nilang mga paa at maging produktibong mamamayan sa halip na kunin ang mga gamit ng iba.

Matinding nasyonalismo

Ang isang matinding nasyonalista ay isang taong nagsasabing: "Ang ating mga tao ay mas mahusay kaysa sa iba. Hindi natin kailangan magbago. Kami ay bukas lamang sa mga taong nag-iisip tulad namin. Ang mga estranghero ay mga estranghero. Kailangan nating mangibabaw sa iba."

Ito ay hindi isang malusog na nasyonalismo. Ang isang malusog na nasyonalismo ay isa na pinahahalagahan at itinataguyod hindi lamang ang sarili nitong kultura, ngunit nagpapakita rin ng pagiging bukas at pagkamausisa sa iba. Ang nasyonalismo na nagsusulong ng segregasyon ay lumilikha ng isang stagnant na kultura.

Kawalang-katiyakan sa kultura

Mayroong kawalan ng katiyakan sa maraming aspeto ng buhay sa loob ng ilang kultura. Ang isang mahusay na dahilan ng kawalan ng katiyakan na ito ay ang nangingibabaw na paniniwala na nagpapaunlad ng kalabuan

tungkol sa hinaharap sa halip na katiyakan. Ang gayong pagdududa ay tatagos sa bawat bahagi ng buhay, kabilang ang panlipunan at pampulitika na mga relasyon, at maaaring lumikha ng kawalan ng tiwala sa mga tao.

Ang kawalan ng katiyakan ay isang espirituwal na kadiliman na humahantong sa lahat ng uri ng kadiliman, kung hindi mapapagaling. Sa isang hindi tiyak na kultura, ang lakas ng loob na sirain ang mga maling tradisyon ng mga ninuno ay nababawasan. Ang pagpuna ay hindi pinahihintulutan, at upang ipahayag ang isang pagnanais para sa bago ay magastos. Ang bawat isa ay pinipilit na magsalita ng mabuti tungkol sa kanilang mga paniniwala at awtoridad at tumahimik tungkol sa mga maling tagubilin o pagkilos. Sa pangkalahatan, ang mga tao ay napipilitang tanggapin ang lahat ng ipinataw ng mga pinuno sa kanila.

Ang isang magandang halimbawa ng kawalan ng katiyakan at kalabuan na ito ay matatagpuan sa mga bansang Islam kung saan kahit sa isang grupo, ang mga pinuno ay hindi nagtitiwala sa kanilang mga kasama at kabaliktaran. Minsan ang isang indibidwal ay pinapahiya, ikinulong o pinapatay pa ng isang pamilya o isang miyembro ng grupo para sa layunin ng relihiyon o pulitika.

Ang tensyon sa pagitan ng Sunni at Shia ay

nagsimula 1400 taon na ang nakalilipas sa katulad na paraan sa mga kahalili ni Muhammad. Naganap ito pagkatapos ng kanyang kamatayan at nananatiling pareho hanggang ngayon.

Nakikita mo kung paano ang kawalan ng katiyakan sa isang paniniwala ay lumilikha ng kawalan ng katiyakan sa mga relasyon na nagsusulong ng mga hindi tapat na taktika at kulturang naghahanap sa sarili. Mayroong isang kasabihan sa mga Iranian, na nagsasabing: 'kahit isang aso ay hindi nakikilala ang kanyang amo', na tumutukoy sa kawalan ng katiyakan na iyon. Mahirap talunin ang tiwala ng isang aso sa kanyang amo. Ngunit kung hindi sigurado ang amo, iyon ang dahilan kung bakit naliligaw at naliligaw ang aso.

Sa isang hindi tiyak na kultura, ang pagtitiwala ay napakabihirang at may maraming kundisyon na kaakibat nito. Ang pagkakaisa ay hindi malalim ngunit mababaw at sinamahan ng maraming serbisyo sa labi. Kahit na ang mga tao ay nagnanais ng mas mahusay na mga relasyon, maraming mga hindi nakikitang mga pader na humahadlang sa pagkakaisa dahil sa kawalan ng katiyakan sa kanilang kultura. Dahil sa hindi pagkakasundo na ito, ang mga karapatan ng iba ay may pangalawang kahalagahan at madaling binabalewala. Ang pagkakaibigan ay karaniwang pansamantala at maaaring maging poot sa

anumang bagay, maliit man o malaki.

Ang iyong kultura ba ay may mga problemang nabanggit sa itaas?

Kung oo, pagkatapos ay gawin ang iyong bahagi upang baguhin ito. Paano?

Kailangan mong magsimula sa iyong sariling konteksto

Lumayo sa mga bagay na sumisira sa iyong buhay at kultura. Kung ang iyong paniniwala o relihiyon ay may negatibong epekto sa iyong kultura, kumilos ayon dito; alamin kung bakit at hanapin ang isang paniniwala na nagtataguyod ng kalayaan, kapayapaan at may paggalang sa lahat, kaibigan at estranghero. Ang pagpili na huwag kumilos ay maaaring makasama sa lipunan.

Ang mga epekto ng masasamang bagay ay palaging nakapipinsala

Walang karunungan sa mundo sa ngayon ang nag-endorso ng masasamang bagay bilang kapaki-pakinabang. Nakapipinsala ang mga mapaminsalang aspeto ng isang kultura. Kayong bawat isa ay may personal at panlipunang responsibilidad na lumayo sa pakikisali sa kanila. Mag-ampon ng magagandang bagay mula sa ibang mga kultura at isabuhay ang mga ito sa iyong sariling buhay at ma-renew. Ang iyong bagong buhay ay magiging liwanag sa iyong

kultura at lipunan. Marami pang iba ang matututo mula sa iyo, gawin ang parehong at gumawa ng isang positibong epekto sa iyong kultura.

Huwag kailanman, huwag talikuran ang iyong responsibilidad sa pagbibigay ng mabubuting bagay sa iyong kultura

Hayaan akong magbigay sa iyo ng isang halimbawa ng kawalang- interes upang makita mo kung gaano ito mapanganib para sa iyo at sa iba.

Isang German na pastor, si Martin Niemöller¹ (1), ay naglalarawan kung paano negatibo ang epekto ng kawalang-interes sa kanya at sa buhay ng iba. Sinabi niya habang pinapatay ni Hitler ang mga komunista, sinabi niya sa kanyang sarili na hindi siya komunista at hindi niya kailangang ipagtanggol ang mga ito. Siya ay may parehong dahilan noong pinatay ni Hitler ang mga Hudyo at iba pa. Nang matapos si Hitler na pumatay ng iba, sinimulan din niyang alisin ang pagsalungat sa loob. Noon ay nakulong din si Martin. Sinabi niya na wala nang natitirang matapang na tao upang ipagtanggol siya laban kay Hitler. Kung ipinagtanggol niya at ng mga katulad niya ang buhay ng mga taong pinatay noon, ngayon ay marami na siyang tao sa kanyang lipunan para

¹ https://en.wikipedia.org/wiki/First_they_came_...

ipagtanggol ang sarili niyang buhay.

Ang passive na paninindigan ay isang kulturang kadiliman na nag-iiwan ng puwang para sa mali na umunlad hanggang sa mapahamak ang lahat ng lipunan. Kaya naman kailangan mong pagyamanin ang iyong kultura. Ang kultura ay hindi static ngunit dinamiko at nababago. Mapapabuti natin ang ating kultura sa pamamagitan ng pagtanggap ng mga mabubuting halaga na tumatanggi sa kadiliman. May responsibilidad sa iyong balikat na pagyamanin ang iyong personal at pambansang kultura.

Oras ng Pagninilay 2

1. Sa mundong may magkakaibang paniniwala at magkasalungat na mga halaga, ano ang pinakamahusay na paraan para sa kapayapaan at pagkakaisa?
2. Bakit mahalaga ang pagpapayaman ng ating kultura?
3. Saan tayo magsisimulang pagyamanin ang ating kultura?
4. May kaugnayan ba ang katapangan, pagpapayaman sa kultura at pagsulong?
5. May pananagutan ka bang pagyamanin ang iyong kultura?

Mga Halimbawa ng Personal na Pagbabagomula sa Buhay ni Daniel

Mayroon akong mga kamangha-manghang karanasan na sasabihin. Sinimulan ko ang mga serye ng mga pag-uusap na ito upang sabihin sa iyo na ang pag-unawa ay ang susi para sa ating kalayaan. Kailangan natin ng personal na kaalaman tungkol sa lahat ng bagay, kabilang ang ating mga paniniwala, hindi lamang para protektahan ang ating sarili mula sa mga maling paniniwala, kailangan din itong pagbutihin sa pagtugis ng ating mga layunin sa buhay na may pinakamahusay na mga halaga. Sinabi ko rin sa iyo na mayroon tayong malaking responsibilidad sa ating mga balikat na pagyamanin ang ating kultura kung nais nating magkaroon ng kalayaan, maging malikhain at sumulong sa ating mga relasyon sa ating mga tahanan at lipunan.

Magiging mapagkunwari at mapanlinlang kung ako mismo ay hindi nakaranas ng ganitong pagbabago, ngunit hilingin sa iba na buksan ang kanilang sarili sa mga pagbabago. Dahil dito, pinili kong magsalita tungkol sa mga personal na pagbabago sa sarili kong buhay sa bahaging ito ng aking mga pahayag upang maunawaan mo na ang aking mga pahayag ay mga salamin ng magagandang pagbabago sa sarili kong buhay.

May true story akong sasabihin. Ako ay nabago, nabago sa isip at puso at nabiayaan ng saganang pagbabago sa aking buhay. Nais kong timbangin mo ang aking mga dahilan, isaalang-alang ang

gayong kabaguhan at pagpalain din.

Itinuro sa akin ni Jesus na kung ako mismo ay hindi muna babaguin, ang aking pag-asa mula sa iba na magbago ay magiging walang kabuluhan. Bago ko tawagan ang iba na bigyang pansin ang mga magagandang bagay, kailangan muna nilang kunin ang sarili kong atensyon. Kung ang isang mapayapa, mabait at mapagmahal na relasyon ay hindi nakukuha ang aking buong pagkatao, kung ang pasensya at pagpapatawad ay magiging mga salita lamang para sa akin at hindi gumaganap ng makabuluhang papel sa aking pang-araw-araw na buhay, kung ang hustisya ay mabuti lamang kapag ang iba ay sumusunod dito, kung gayon ang lahat ng aking kwento, ang mga pag-uusap at payo ay magiging hindi produktibo at walang kabuluhan.

Lumaki ako sa isang kapaligiran na mas pinahahalagahan ang pagiging mababaw kaysa sa katotohanan. Karaniwang inaasahan ng mga tao na magbabago ang iba ngunit hindi ang kanilang sarili. Ako, samakatuwid, ay gumagawa ng mga bagay na magpapagalit sa akin kung gagawin ng iba ang mga bagay na iyon sa akin. Ang ganitong mga saloobin ay ang mga dayandang ng isang makasariling buhay na nakikita ang mga karapatan ng iba ay hindi gaanong mahalaga.

Itinuro ni Jesucristo kung ang buhay ng iba ay hindi mahalaga para sa iyo, kung hindi ka nagdurusa sa pasakit ng iba, ang iyong mga pananalita at turo ay magiging walang kabuluhan

sa kanila.

Ang gawain at pamumuno ni Hesukristo sa aking buhay ay at ito ay upang salain ang mga salita at saloobin sa pamamagitan ng salaan ng aking budhi at panatilihin ang mga humuhubog sa aking pagkakakilanlan para sa kabutihan, ngunit itapon ang mga iyon. na nakakadena sa akin sa kawalang-interes, kamangmangan, kawalang-galang, diskriminasyon, poot o digmaan.

Isang araw nakakita ako ng isang patalastas sa telebisyon sa isang bansa na hinihikayat ang mga mamamayan na iwasan ang pagtatapon ng mga basura sa mga lansangan at panatilihing malinis ang kanilang lungsod at kapaligiran.

Pagkatapos ay masisiyahan ang mga tao sa kalinisan sa kanilang lungsod. Sa patalastas, ipinarada ng isang ginang ang kanyang sasakyan sa isang kalye, nagbubulsa ng mandarin at naghahagis ng mga balat sa kalye. Kinuha ng isang lalaking dumaraan ang mga balat at ibinalik iyon sa kanyang sasakyan. Nagalit siya sa ginawa niyang pagdumi sa sasakyan niya. Ang sagot niya sa kanya ay ginawa lang niya sa kanya kung ano ang ginagawa niya sa iba at wala siyang karapatang magalit kung maganda ang kanyang mga kilos.

Iyon ay isang mahusay at pang-edukasyon na patalastas. Ipinakita nito na hindi niya makita ang kanyang konsensiya, upang makita ang isang malaking problema sa kanyang sariling mga saloobin, na ginagawang madumi ang lungsod ng

milyun-milyong tao, ngunit napakabilis magalit kapag may ibang tao na gumawa ng ganoon sa kanya at ginawang madumi ang kanyang sasakyan. Kailangan niya ng isang tao na gumising sa kanya upang siya ay maaaring sumangguni sa kanyang konsensya at makita ang malubhang problema ng pagiging makasarili sa kanyang sarili at, bilang isang resulta, makahanap ng alternatibong solusyon para sa pagkakaroon ng kapayapaan sa iba.

Ang budhi ay isa sa mga pinakadakilang pagpapala na mayroon tayo, bilang sangkatauhan, upang tayo ay mag-isip, timbangin ang mga bagay sa ating paligid at manindigan para sa pinakamahusay. Maniwala ka sa akin kung walang konsensya sa atin, hindi ko nais na magkaroon ng ganitong pag-uusap sa iyo. Dahil mahihirapan kaming dalawa na magkaintindihan ng walang konsensya. Sa kabutihang palad, mayroon tayong ganitong konsensiya at dahil dito ay laking loob kong kausapin ka, ikuwento ang aking kuwento at ibahagi ang aking puso at kaalaman sa iyo na may pag-asang maihayag nila ang mga susi para sa pagiging bago.

Natutuhan ko mula sa Ebanghelyo ni Jesucristo na kailangan kong umasa sa aking budhi at hikayatin ang iba na gawin din iyon, kung hindi, maaari tayong maging hadlang sa katotohanan. Ito ang sinasabi ng Ebanghelyo sa aklat ng 2 Mga Taga-Corinto kabanata 4 bersikulo 2:

Tinalikuran namin ang mga kahiya-hiya at

patagong gawain. Hindi kami nanlilinlang, at hindi rin namin binabaluktot ang salita ng Dios. Pawang katotohanan ang ipinangangaral namin. Alam ito ng Dios, at malinis ang aming konsensya sa harap ng tao.

Tama ang Ebanghelyo. Ang katotohanan ay hindi nangangailangan ng panlilinlang at katusuhan. Ang katotohanan ay nagsasalita sa isip, puso at budhi ng mga tao at ay kayang patunayan ang katotohanan nito. Hindi kailanman ginagamit ng katotohanan ang kawalan ng katapatan at panlilinlang bilang tulay upang makapasok sa buhay ng mga tao.

Sa liwanag nitong dakilang karunungan ni Jesu-Kristo, naniniwala rin ako na ang iyong konsensiya ay nagbigay sa iyo ng kakayahan na timbangin ang mga bagay at matuklasan kung ang mga ito ay totoo o hindi. Ang iyong puso at isip ay maaaring pumunta sa mga bagay na hindi makatotohanan ngunit ang iyong konsensya ay hindi. Dahil dito, nais kong iparating sa inyong konsensya ang aking kwento, ang aking mga karanasan, ang aking kaalaman at pang-unawa. Umaasa ako at nananalangin na hayaan mong maging vocal ang iyong konsensya at gabayan ka sa tamang desisyon.

Ang mga pagbabago sa aking buhay ay nangyari mula sa ugat hanggang sa mga sanga. Natutuhan ko ang kamangha- manghang karunungan mula sa Ebanghelyo ni Jesucristo.

Sinasabi sa Roma kabanata 11 bersikulo 16: kung

ang ugat ay banal, gayon din ang mga sanga. Naglalabas ito ng kahulugan na ang lahat ng bagay sa ating pisikal at espirituwal na buhay ay nakasalalay sa ugat na mayroon tayo. Ang ating buhay ay salamin ng pundasyon o ugat kung saan tayo itinatag. Kung maganda ang ating ugat o pundasyon, magiging maganda rin ang ating buhay. Kung hindi, hindi tayo magkakaroon ng magandang buhay.

Samakatuwid, napakahalaga para sa atin na pumili ng isang matapat na pundasyon o ugat upang maitatag sa ugat na iyon at mamuhay sa matapat na nutrisyon na ibinibigay nito. Ngunit ang totoo ay hindi tayo magkakaroon ng matapat na ugat maliban kung tayo ay may matapat na paniniwala. Ang matapat na paniniwala lamang ang makapagbibigay sa atin ng matapat na ugat.

Ang ugat na iyon ay ang Diyos o ang pinunong nag-akda ng iyong paniniwala. Iyon ang dahilan kung bakit kailangan kong hanapin ang tunay na Diyos o pinuno at itatag ang aking sarili sa Kanyang mga halaga. Isang Diyos o pinuno na igagalang ang aking kalayaan sa pagpili at magtuturo sa akin na igalang ang kalayaan ng lahat, kapwa miyembro ng pamilya at iba pa. Ang pinunong ito ay ang Diyos na ipinahayag ni Jesus sa akin. Hindi lamang Niya iginagalang ang kalayaan ng mga tao sa pagpili kundi ninanais din niyang magkaroon ng personal na relasyon sa mga tao upang maihayag nang personal sa kanila ang lahat ng mabubuting bagay. Hindi tulad ng diyos sa Islam, hindi Niya itinatago ang sarili sa mga taong nagnanais na makamtan Siya. Nilikha

Niya tayo nang personal para sa isang personal na kaugnayan sa Kanya.

Hindi ba't mabuti at kamangha-mangha ang magkaroon ng personal na kaugnayan sa Diyos, sa Isa na nagbigay sa iyo ng buhay at pinagmumulan ng bawat mabuting bagay? Siyempre ito ay. Iyon ang dahilan kung bakit mayroon akong kamangha- manghang kuwento na sasabihin sa iyo at sa mundo. Para sabihin sa iyo kung ano ang nangyari at kung bakit ako ay may personal na relasyon sa Diyos.

Kita mo, ginagamit ko ang mga salitang "ano at bakit". Gusto ko ang mga salitang "bakit, ano at paano?" Natutunan ko kay Jesus na ang mga salitang ito ay napakahalagang salita ng buhay. Ang mga salitang ito ay nagliligtas sa atin mula sa kasinungalingan, takot at bulag na pagsunod, ngunit itatag tayo sa katotohanan, katapangan at sadyang paggawa ng desisyon. Hindi ka pinapayagang gumamit ng mga salitang "bakit, ano at paano" sa Islam. Ipinagbabawal na tanungin ang mga salita ni Muhammad at ng kanyang diyos sa Quran. Napakagastos din na punahin ang mga pinunong Muslim na malapit sa Islam. Dahil dito, wala kang kalayaan kung patuloy kang magiging Muslim.

Ngunit ang Diyos ng Bibliya ay tumatawag sa ating lahat na managot na timbangin bago tanggapin ang isang propesiya o tagubilin. Hindi ko susundin si Jesus kung hindi Niya ako pinahintulutan na gamitin ang mga salitang "ano, bakit at paano" upang maunawaan kung ang

Kanyang Landas ang tunay na Landas o hindi. Ang kalayaan ay ang unang hakbang sa pagsunod kay Hesus. Kaya naman nirerespeto pa Niya ang kalayaan ng Kanyang mga kaaway.

Kaya, ako ay sumusunod sa isang Diyos na lumikha sa akin na may kalayaang pumili. Ang kalayaan ko ang pinakamahalagang bagay para sa Diyos. Walang sinuman ang may Karapatan ipilit ang kanyang paniniwala sa akin. Hindi ba ito kamangha-mangha? Kaya't hiniling ko kay Hesus na itatag ako sa Kanyang ugat na ginagarantiyahan ang aking kalayaan sa bawat aspeto, kapwa sa mundo at espirituwal. Sa Kanyang ugat ako ay may kakayahan at handa na itaguyod ang makatarungan, mabait, mapagmahal at mapayapang relasyon sa mga tao mula sa bawat bansa, wika, lahi at kulay. Walang kahit isang kaaway para sa akin sa sangkatauhan sa buong mundo. Ang aking kaaway ay si Satanas lamang na laban sa kalayaan sa pagpili at gustong panatilihin ang mga tao sa kadiliman ng kawalang-interes o kamangmangan.

Napagtanto mo na ba ngayon kung paano ang tunay na Diyos o pamantayan o pundasyon o ugat ay nakakaapekto sa bawat bahagi ng iyong buhay at inihahanda kang lubusan upang tamasahin ang iyong buhay at maging liwanag para sa lahat? Ang liwanag na ito sa iyo ay hinding-hindi papayagan ang sinumang ahente ng kadiliman na bumuo ng isang pugad sa iyo upang gumawa ng gulo sa iyong sariling buhay o sa iyong mga relasyon sa iba.

Sinusundan ko ang Diyos na ito ngayon. Itinatag

ako ni Jesus sa gayong ugat na nagbigay sa akin ng isang bagong pagkakakilanlan na may bagong puso, isang bagong pananaw sa mundo na may mga bagong pampulitika, panlipunan at moral na mga halaga upang mapangalagaan ko ang lahat, kabilang ang aking mga kaaway. Inihayag sa akin ni Jesucristo na ang isang mas mabuting pagpili ay nangangailangan ng masusing pag-unawa mula sa ugat ng mga bagay sa kanilang mga sangay. Lahat tayo ay lubhang nangangailangan ng paggawa ng mabubuting pagpili kung nais nating magkaroon ng malusog na buhay. Nakinig ako sa Kanya para makagawa ako ng mabuting pagpili. Sinunod ko ang matapat na ugat kay Jesus, pagkatapos ang bawat sangay ng aking buhay ay naging aliw at kamangha-mangha. Ang unang kaaliwan na natanggap ko ay ang espirituwal na pagtitiwala tungkol sa aking kabilang buhay.

Napagtanto ko na kung ang isang tao ay itinatag sa ugat ng Diyos, siya ay mananatili sa ugat na iyon magpakailanman dahil ang ugat ay walang hanggan. Natitiyak ko na ngayon na ako ay pag-aari ng Diyos isang daang porsyento ng aking buhay sa lupa at makakasama ko rin Siya magpakailanman. Hindi ako dapat mag-alala tungkol sa impiyerno dahil ako ay itinatag sa ugat ng Diyos. Hindi ba ang pagtitiwala na ito ay kamangha-mangha at nakaaaaliw? Ito ay.

Bago makilala si Hesukristo, tulad ng lahat ng Muslim, nag- alala ako tungkol sa aking hinaharap sa Islam. Nais kong madaig ang kawalan ng tiwala na iniwan sa akin ng Islam

tungkol sa kabilang buhay. Sinasabi ng Quran na walang nakakaalam tungkol sa kanyang kinabukasan, at patuloy din na sinabi ni Muhammad na hindi siya sigurado sa kanyang kinabukasan. Ito ay nakakabahala sa akin. Hiniling sa akin na gawin ang lahat para sa diyos ng Islam, sundin ang mga yapak ni Muhammad, ngunit lahat para sa hindi kilalang hinaharap.

Ngunit sa pagbabasa ng Kristiyanong literatura ay napagtanto ko, “kung ang Diyos ay mahabagin, dapat Siya patunayan ang Kanyang napakahabag sa akin sa aking buhay sa lupa. Ginagawa Niya ito sa pamamagitan ng pagbibigay sa akin ng tiwala na pag-aari Niya ako ngayon at makakasama Niya magpakailanman.”

Ang pinakamataas na habag na inaasahan kong makita mula sa Diyos ay ang iligtas ako mula sa aking kalabuan. Ang aking espirituwal na katiyakan ay mas mahalaga kaysa sa lahat ng iba pang bagay na ibinigay Niya sa akin. Kailangan ko ng kaligtasan ngayon. Kailangan kong pagtagumpayan ang espirituwal na kawalan ng katiyakan ngayon para maging malaya. Ang tunay at mahabagin na Diyos ay hindi kailanman humihiling sa mga tao na magtiwala sa Kanya para sa isang hindi kilalang hinaharap. Sa totoo lang, ang pangunahing misyon ng Diyos ay palayain ang mga tao mula sa anumang kalabuan tungkol sa kanilang hinaharap at makuha ang kanilang tiwala.

Ito ay pareho sa ating pang-araw-araw na buhay. Hindi natin inilalagay ang ating tiwala sa isang tao maliban kung pinatunayan niya ang kanyang pagiging mapagkakatiwalaan. Dito makikita natin ang malaking kahinaan sa Quran kung ihahambing sa Ebanghelyo ni Hesukristo.

Itinuturo ng Ebanghelyo, kung susundin mo si Hesukristo ngayon maliligtas ka ngayon at magpakailanman. Ngunit itinuturo ng Quran, kung susundin mo si Muhammad, hindi ka maliligtas ngayon, at hindi ka sigurado kung maliligtas ka sa kabilang buhay o hindi. Kaya, sa pamamagitan ng pagsunod kay Jesus naranasan ko ang habag ng Diyos sa aking buhay sa lupa, maligtas at magkaroon ng katiyakan sa walang hanggan.

Ang pangalawang kamangha-manghang bagay na natanggap ko mula sa ugat ni Jesu-Kristo ay na ako ay anak ng liwanag, pag-ibig, kabaitan, katarungan, katuwiran, kabanalan at kapayapaan. Ito ang aking mga pagkakakilanlan at ng bawat tao na sumusunod kay Hesus. Kung ang Diyos ang liwanag, pag-ibig, mabait, makatarungan, matuwid, banal at mapagmahal na Diyos, dala ko ang lahat ng mga pagpapahalagang ito mula nang ako ay itinatag sa Kanyang pundasyon. Mayroon na akong mga tool na ito at alam ko na kung paano haharapin ang mga kaibigan, kalaban at kaaway. Ako at kailangang maging ilaw sa mga kaibigan, kalaban at kaaway, maging mabait sa kanila at iwasan ang pagiging hindi makatarungan sa sinuman na may anumang dahilan. Kailangan kong iunat ang

aking puso sa kanila nang buong pagmamahal at hikayatin silang maghanap para sa pinakamahusay na paraan nang magkasama para sa pagkakaroon ng isang pangmatagalang relasyon.

Hindi ba ito kamangha-mangha kapag naniniwala ka na kahit na ang iyong pinakamatitinding kaaway ay maaaring maging iyong matalik na kaibigan kung lalapitan mo sila nang may mapagmahal na karunungan at magsusumamo sa kanila na hanapin ang pinakamahusay na paraan para sa pagbuo ng isang pangmatagalang relasyon? Ito ay kamangha- manghang. Ako mismo ay nakaranas ng mga kamangha-manghang bagay sa aking relasyon sa ilan sa mga hindi nagustuhan sa akin dahil sa aking pananampalataya kay Kristo. Hayaan akong magbigay sa iyo ng ilang mga halimbawa.

Isang araw sinabi sa akin ng isang ginoo na ayaw niyang makarinig ng anuman mula sa Kristiyanismo dahil ito ay basura sa kanya. Tinanong ko siya kung talagang naniniwala siya na ito ay basura. Sabi niya oo. Sinabi ko sa kanya, “Kung gayon kailangan ko ng tulong mo. Dinadala ko ito sa aking puso. Sa totoo lang ayoko na magdadala ng basura sa puso ko. Maaari mo bang tulungan akong alisin ang basurang ito?” “Saan mo gustong tulungan kita?”, tanong niya sa akin. Sinabi ko sa kanya na sinabi ni Jesus: “Ibigin mo ang iyong kapwa gaya ng iyong sarili, ibigin ang iyong mga kaaway at pagpalain sila, at ibigin ang iyong asawa gaya ng iyong sariling

katawan." Sinasabi niya sa amin na ang pinakamahusay na mga tool para sa iyo upang bumuo ng isang pangmatagalang pagkakaibigan ay pag-ibig at kabaitan. "Alin sa mga ito ang mukhang basura para sa iyo?" Magaling daw sila. Muli kong sinabi sa kanya na sinabi ni Jesus: "Ang pinakadakila sa inyo ay dapat na maging lingkod ng lahat." Sinisikap ni Jesus na sabihin na ang mahinhin na pamumuno lamang ang maaaring manguna sa mga tao sa katarungan at kapayapaan. Ang diktadura ay hindi kayang lumakad nang magkahawak-kamay nang may kapayapaan at katarungan. Saan ka nakakahanap ng basura dito? Sinabi niya na hindi niya alam na ang mga bagay na ito ay nasa Ebanghelyo. Humingi siya ng tawad sa akin at tinanggap na basahin ang Ebanghelyo.

Sa isa pang pagkakataon, isang Imam ng isang mosque ang nagsimulang umatake sa akin mula noong ako ay naghahayag ng ilang mga talata ng Quran sa mga tao. Sinabi ko sa kanya, "Sir, hindi ka ba naniniwala na ang relihiyon mo ang huli at perpektong relihiyon? Bakit dapat gumamit ng karahasan ang tagasunod ng isang relihiyon kung ito ay tinatawag na perpekto at sa gayon ay may perpektong karunungan para sa isang mapayapang pakikipag-usap sa iba? Tinatawag mong hindi perpekto ang Kristiyanismo. Kung iyon ang kaso, kailangan kong gumamit ng karahasan kung ang aking relihiyon ay tinatawag na hindi perpekto, ngunit sa kabaligtaran ay gumagamit ka ng karahasan at ako ay mapayapa."

Naantig ang kanyang konsensya at napansin niyang tama ang paghamon ko sa kanya para sa isang mapayapang pag-uusap. Ang maikli at mapayapang pakikipag-usap ko sa kanya ay naging isang magandang pagpapakilala para sa aming 6 na buwang magiliw na pag-uusap. Sa kalaunan ay ibinigay niya ang kanyang puso kay Hesus. Isang imam ng isang mosque ang umalis sa Islam at naging tagasunod ni Hesus!

Hindi ba ito kamangha-mangha sa iyo na hindi na ako tumutugon sa karahasan nang may karahasan? Nagmula ako sa isang marahas na background. Ako ay isang tapat na pinuno ng Muslim, politiko at iskolar. Nalaman ko na ang karahasan ang tanging tugon sa mga nagsasabing "hindi" sa Islam. Ngunit ngayon sa ilalim ng pamumuno ni Hesukristo ay lumalapit ako sa aking mga kalaban na may Kanyang pagmamahal, kabaitan at lohika, hinahawakan ang kanilang mga budhi

para magkaroon sila ng pagkakataong mag-isip ng malalim, hanapin ang katotohanan at maging kaibigan ko. Ang aking paglalakbay mula sa Islam hanggang kay Kristo ay naging isang pagkakataon ng mga pagpapala sa lahat, kabilang ang aking mga kalaban.

Ito ang aking kwento. Naantig ako ni Jesucristo, nabago at may walang hanggang pagtitiwala. Ako ay isang bagong tao ngayon, malayang gamitin ang aking isip, ang aking puso at ang aking budhi upang maakit ang atensyon ng mga tao sa tunay na kalayaan. Maraming salamat sa pakikinig sa aking kwento.

Oras ng Pagninilay 3

1. Makatwiran ba kung hindi ako natututo ng magagandang bagay, ngunit inaasahan ang iba na maging mabuti?
2. Bakit kailangan nating kumilos ang ating isip, puso at konsensya?
3. Gaano kalaki ang epekto ng ating paniniwala sa ating espirituwal at panlipunang buhay? Kung negatibo ang epekto, dapat ba tayong maghanap ng alternatibo?
4. Kung naniniwala ka sa Diyos, mabuti bang makilala Siya, magkaroon ng personal na kaugnayan sa Kanya at tumanggap ng walang hanggang pagtitiwala?
5. Bakit nagtiwala si Daniel kay Jesus?
6. Sa anong paraan o paraan mo makikilala si Daniel?

Diyos – Mayroon bang Diyos?

Ang mga pilosopikal na talakayan tungkol sa pag-iral at hindi pag-iral ng Diyos ay may malalim na ugat sa kasaysayan. Ang mga makasaysayang ebidensya ay nagdadala sa atin sa ikalimang siglo Bago si Kristo (BC), bago si Socrates, sa mga naglalarawan sa gawain ng kalikasan nang walang Diyos sa unang pagkakataon. Ang pangalan ng kilalang tao sa panahong ito at kilusan ay Thales.

Ang pilosopiya ng hindi paniniwala sa Diyos ay naging napaka-vocal pagkatapos ng mga kilusang Komunista at Darwinian. Nang maglaon, nagkaroon pa nga ito ng matibay na paninindigan sa pulitika laban sa paglaganap ng Diyos at mga pilosopiya ng Paglalang.

Ang mga hindi naniniwala sa pag-iral ng Diyos ay nagsasabi: Ang isang Diyos ay hindi umiiral kung hindi siya makikita o mahahawakan. Hindi tayo sigurado kung may Diyos o wala dahil hindi pa napatunayan ng siyensya ang pagkakaroon ng Diyos. Kaya naman hulaan nila na ang mundo ay nabuo nang random at hindi sinasadya at hindi maaaring magkaroon ng isang Lumikha. Ngunit ang mga naniniwala sa pag-iral ng Diyos ay nagsasabi: Dahil ang lahat ng bagay na umiiral ay may imbentor at lumikha, ang pagkakaroon ng

mundo ay isang indikasyon din sa sarili nitong Lumikha.

Mga ebidensya laban sa random na pilosopiya ng pagkakaroon

Ang unang ebidensya ay ang bumubuo ng lahat

Lahat ng bagay sa mundo ay may maayos at maayos na istraktura na hindi maaaring aksidente. Anumang oras na makakita tayo ng regular na kaayusan sa isang bagay, nangangahulugan ito na mayroong talino, kaalaman at pamamahala sa likod ng pagtatatag ng regular na iyon. Kung ito ang kaso, kung gayon ang random na pilosopiya ng pag-iral ay hindi lamang makatuwiran, ngunit magiging laban din sa katwiran ng agham

Ang pangalawang ebidensya ay ang paraan ng paggana ng mga miyembro ng katawan

Ang bawat miyembro ng katawan ng tao o hayop ay nakaposisyon sa lugar nito na may pambihirang katalinuhan para sa isang partikular na gawain at layunin. Ang katalinuhan na ito ay hindi sumasabay sa teorya ng random na pilosopiya. Halimbawa, ang isang giraffe² ay may

² <https://en.wikipedia.org/wiki/Giraffe#Neck>;

13kg (29lb) na puso na may dalawang beses na mas presyon kaysa sa presyon ng puso ng isang elepante, upang dumaloy ang dugo sa mas mahabang panahon - sa leeg hanggang sa ulo nito. Mayroon itong napaka- espesipikong sisidlan malapit sa utak na gumagana tulad ng isang espongha at sumisipsip ng dugo nang malumanay kapag nakababa ang ulo upang mabawasan ang presyon ng dugo, kung hindi ay sasabog ang ulo. Kung masyadong mataas ang pressure, sinenyasan ng espongha ang giraffe na itaas ang ulo nito bago mangyari ang pinsala.

Posible bang ilarawan ang kamangha-manghang matalinong disenyo na ito sa pamamagitan ng random na pilosopiya? Talagang hindi.

Ang ikatlong ebidensiya ay ang moral na gawi sa sangkatauhan

Ang mga moral na gawi sa pang-araw-araw na buhay ay hindi maaaring resulta ng mga random na insidente. Halimbawa, kung walang karanasan at pamantayan ay hindi natin masasabi, ang isang ito ay mabuti ngunit ang isang iyon ay masama, o ito ay mali ngunit ang isa ay tama. Ngunit, kung aasa tayo sa ating mga karanasan o pamantayang tulad nito, ang random na pilosopiya ay magiging walang kabuluhan. Bakit? Dahil naranasan na

natin ang mga ito sa nakaraan, at ang kaalaman sa mga nakaraang karanasan ay ngayon ang pamantayan ng ating buhay. Sa impormasyong ito ay magagawa natin sumulong sa hinaharap nang may bukas na mga mata upang maiwasan ang mga negatibo at nakakapinsalang bagay.

Kaya, makikita natin na ang mga pamantayan ay resulta ng ating kakayahan sa pagsusuri at matalinong paggawa ng desisyon sa halip na hindi sinasadya, upang akayin tayo tungo sa ating mga ninanais na layunin. Samakatuwid, ang random na pilosopiya ay isang teorya lamang at hindi tumutugma sa mga praktikal na aspeto ng ating buhay.

Ang moral na kaayusan ng bawat pamilya sa mundo ay laban din sa random na pilosopiya

Sa buong kasaysayan, iniwasan ng mga magulang, maging ang mga hindi naniniwala sa Diyos, na pakasalan ang kanilang mga anak. Ang pag-asa sa naturang premade order ay mahigpit na laban sa random na pilosopiya. Bilang karagdagan, walang sinuman ang maaaring magsabi sa isang random na insidente na ang taong ito ay ang aking napiling asawa o iyon ay ang anak na napagpasyahan naming magkaroon; dahil ang pagpili o pag-aayos ay hindi tumutugma sa isang random na buhay o pilosopiya.

Kaya nakikita mo na ang lahat ng bagay sa mundo, kabilang ang agham, ay hindi tugma sa

random na pilosopiya ng pag-iral ngunit tumuturo sa pagkakaroon ng isang Lumikha na nagdisenyo at lumikha ng uniberso.

Ang mundo ay nilikha ng Diyos. Kailangan lang nating tingnang mabuti ang mga bagay sa ating paligid upang maunawaan ito.

Sino ang Diyos na ito?

Buweno, iba ang kahulugan ng Diyos ng maraming relihiyon. Pero alin ang nagsasabi ng totoo? Hindi ko plano sa aklat na ito na talakayin ang iba't ibang relihiyon sa Diyos, ngunit nilalayon kong ihambing ang pananaw ng mga Muslim at Kristiyano sa Diyos.

Magkaiba ba ang pananaw ng Islam at Kristiyanismo sa Diyos? Tingnan natin hangga't kaya natin.

Diyos sa Islam at Kristiyanismo

Maaari bang magkaroon ng kaugnayan ang Diyos sa mga tao sa alinman sa mga paniniwalang ito?

Sinasabi ng Bibliya: Ang Diyos ay ang naghahayag ng Diyos ayon sa kalikasan. Bumubuo Siya ng mga personal na relasyon gaya ng nagkaroon Siya ng mga personal na relasyon sa maraming tao sa Bibliya.³

³ Ang Diyos ng Bibliya ay personal at may kaugnayan,

Inihayag ng Quran na ang Allah ay likas na hindi naghahayag at hindi maaaring magkaroon ng personal na relasyon sa mga tao. Ito ay katulad ng pilosopiyang Griyego: Sa Pilosopiyang Griyego ang Diyos ay walang personalidad at hindi maaaring ihayag ang kanyang sarili. Ang dahilan kung bakit humiram ang mga iskolar ng Muslim mula sa pilosopiyang Griyego ay dahil ang katangian ni Allah ay maaaring tumugma lamang sa pilosopiyang Griyego.

Mababasa natin sa Bibliya na ang Diyos ay nakikita, naririnig, direktang nagsasalita sa mga tao at nagpapakita ng Kanyang sarili sa sinumang Kanyang pipiliin. Ngunit ang Quran ay nagsabi sa Sura Al An'am (6) talata 103 na ang Allah ay nakakakita ngunit hindi nakikita, at ang Sura Ash-shura (42) talata 51 ay nagsabi na ang Allah ay hindi nagsasalita sa sinuman maliban sa likod ng isang tabing. Kaya, ang Quran ay nagsasabi na ang Diyos ay nagtatago at hindi kailanman naghahayag ng Kanyang sarili, ngunit ang Bibliya ay nagsasabi na ang Diyos ay naghahayag ng Kanyang sarili.

samakatuwid Siya ay hindi maaaring maging ganap na hindi nakikitang Diyos, ngunit ang nakikitang Isa. Siya ay nakikita sa pamamagitan ng kanyang kalikasan, tulad ng Kanyang ipinahayag ang Kanyang sarili sa ilan sa OT, direktang nakausap lahat ng mga propeta at ipinahayag ang Kanyang sarili sa NT bilang isang Tao. Itinatago Niya ang Kanyang sarili sa ilang mga pangyayari depende sa Kanyang sariling etika o desisyon.

Ngayon bago pumasok sa isang lohikal na talakayan, hayaan mo akong magtanong sa iyo ng isang simpleng tanong. Gusto mo bang makita nang harapan ang iyong Lumikha?

Napakaraming beses na akong namangha sa mga tugon ng maraming tao mula sa iba't ibang relihiyon mga background na nagsabing gusto nilang makita ang kanilang Maylalang. Taliwas sa pananaw ng Islam, ang ilang mga dakilang pilosopo, teologo at makata sa Gitnang Silangan ay nagnanais ding makita ang Diyos nang harapan.

Sa madaling sabi, gusto kong sabihin sa iyo na hindi kailanman nais ng Diyos na itago ang Kanyang sarili mula sa iyo kung nais mong makita Siya.

Bakit hindi dapat itago ng Diyos ang Kanyang sarili

Personal na ipinapakita ng Diyos ang Kanyang pagmamahal

Ang Diyos ay Diyos ng pag-ibig; Hindi Niya itinatago ang Kanyang pag- ibig. Hindi mo matatawag na kaibig-ibig ang isang tao maliban kung ang taong iyon ay nagpapakita ng kanyang pagmamahal sa mga relasyon.

Ang Diyos ay pareho; Inihahayag Niya ang Kanyang pagmamahal sa pakikipag-ugnayan sa iyo at sa Kanyang mga nilalang. Bilang resulta,

dapat munang bumuo ang Diyos ng isang relasyon sa atin at pagkatapos ay ihayag ang Kanyang pagmamahal sa atin. Nagplano ang Diyos para sa Paglikha sa simula at isinama din ang Kanyang pag-ibig sa planong iyon. Sa Paglikha, inihayag Niya ang Kanyang sarili kina Adan at Eva, at personal nilang nakita ang Diyos at ang Kanyang pag-ibig.

Kung ang iyong diyos ay hindi nagpahayag ng kanyang sarili, samakatuwid siya ay hindi isang relasyonal na diyos at walang anumang interes sa iyong buhay.

Mas makikilala natin ang Diyos kung ihahayag Niya ang Kanyang sarili

Ang bawat indibiduwal na personal na nilikha ng Diyos ay kailangang personal na makilala ang kanyang lumikha. Hindi ba mas mabuting kilalanin ang Diyos nang personal nang walang pamamagitan? Ang pagkilala sa isang tao na walang tagapamagitan ay lumilikha ng intimacy. Ipagpalagay na gusto mong bumuo ng isang pamilya, hindi ba mas kapaki-pakinabang na makilala mo nang personal ang iyong magiging kapareha sa buhay at makiisa sa kanya? Sa Diyos ito ay pareho. Kung gusto mong makiisa sa Diyos, kailangan mo siyang kilalanin ng personal.

Ang mga salita ng Diyos ay hindi direktang nauugnay sa atin kung hindi natin Siya personal na kilala. Sa kabilang banda, walang

makakapagpakilala sa Diyos sa atin maliban sa Diyos Mismo. Bakit hindi dapat ipakilala ng Diyos ang Kanyang sarili sa atin nang personal? Hindi itinatago ng Diyos ang kanyang sarili. Kung ang iyong relihiyon ay nagsasabi na ang Diyos ay hindi naghahayag ng kanyang sarili at hindi nagpapakilala sa kanyang sarili, ang relihiyong iyon ay hindi maaaring maka-Diyos.

Kung hindi personal na kilala ng isang tao ang Diyos, maaari ba siyang maging mensahero ng Diyos? Hindi. Ang tunay na sugo ng Diyos ay isinugo ng Diyos Mismo. Kung ang isang tao ay hindi nakita ang Diyos, hindi narinig ang Kanyang tinig at hindi Siya kilala, anong lohika ang masasabi niya na siya ay mula sa Diyos? Walang logic yan. Ang isang tunay na mensahero ay dapat magkaroon ng direktang kaugnayan sa persona ng Diyos, sa Kanyang tinig at mga salita, kung hindi, hindi siya magiging tunay sa kanyang pag-aangkin na siya ay mula sa Diyos. At, kung walang batayan para sa katwiran sa isang relihiyon, kung gayon ang panlilinlang, puwersa o espada ang magiging paraan upang maging katanggap-tanggap ang isang mensahe.

Samakatuwid, kung itinaturo ng iyong relihiyon na hindi pa personal na nakilala ng iyong propeta ang Diyos, kailangan mong maghanap ng ibang paniniwala na nagtataguyod ng mga personal na relasyon sa pagitan ng Diyos at ng Kanyang mga mensahero.

Nais ng Diyos ng pag-ibig na pangunahan ang mga tao nang personal

Hindi mo ba narinig ang mga tao na nagsasabing, “Nawa’y pangunahan ka ng Diyos”? Ito ay dahil ang mga tao ay nagnanais na personal na pamunuan ng Diyos. Sigurado ako na lahat kayo ay sumasang-ayon sa akin na ang Diyos ay ang pinakamahusay pagdating sa katarungan, katuwiran, kabanalan at kabaitan. Kung gayon, sino pa ang maaaring mamuno sa mga tao nang mas mahusay kaysa sa Diyos? walang tao.

Alam ng Diyos kung Siya mismo ang nangunguna sa iyo nang personal, kung gayon si Satanas ay hindi makakalapit sa iyo. Ngunit kung mamuno sa iyo ang isang propeta, hindi ka maliligtas sa impluwensya ni Satanas. Para sa kadahilanang ito, hindi itinatago ng Diyos ang Kanyang sarili, ngunit gustong ihayag ang Kanyang sarili upang pangunahan ka nang personal. Kaya naman, kung hahayaan mong pangunahan ka ng Diyos nang personal, ito ay magiging mas ligtas para sa Iyo sa halip na pamunuan ng isang middle-man o isang propeta. Bilang resulta, kung ang iyong relihiyon ay hindi nagbibigay sa iyo ng pagkakataong magkaroon ng isang personal na kaugnayan sa Diyos, at obligado kang bulag na sundin ang iyong propeta, ang relihiyong iyon ay hindi maaaring mula sa Diyos.

Nais ng Diyos na personal na maitatag ang hustisya sa lupa

Kung ang Diyos ang pinakamataas na awtoridad sa katarungan at si Satanas ang pinakamataas na awtoridad sa kawalang-katarungan, sino pa maliban sa Diyos ang maaaring magwagi laban kay Satanas at magtatag ng katarungan sa iyong buhay sa lupa? Walang sinuman maliban sa Diyos. Kung ito ang kaso, kailangan ng Diyos na ihayag ang Kanyang sarili at itatag ang hustisya sa lupa. Dahil hindi kayang madaig ng isang propeta si Satanas ng personal. Kaya, kung ang iyong relihiyon ay nagtuturo na ang Diyos ay hindi personal na naghahayag ng Kanyang sarili upang labanan si Satanas para sa atin, ito ay nilililang ka at hindi alam kung paano itinatag ang katarungan ng Diyos.

Nais ng Diyos na iligtas ang sangkatauhan ng personal

Si Satanas ang pinakamataas na awtoridad sa kawalang-katarungan at ikinadena ang mga tao. Kung ito ang kaso, sino ang makakapagligtas na nakadena na sangkatauhan mula kay Satanas at sa kasalanan? Maililigtas ba ng isang nakadena na tao ang kanyang sarili mula kay Satanas? Hindi. Una sa lahat, siya ay nasa isang espirituwal na bilangguan at hindi mailigtas ng bilanggo ang kanyang sarili. Pangalawa, si Satanas ang pinuno ng espirituwal na bilangguan na ito, mas makapangyarihan kaysa sinumang tao, napopoot

sa sangkatauhan, at hindi rin naniniwala sa kalayaan o kaligtasan ng sinumang tao.

Walang taong makapagligtas sa kanyang sarili. Ang bawat tao ay nangangailangan ng Diyos na dumating at iligtas siya ng personal. Para sa pagdating ng Diyos ay nangangahulugan na hindi Niya itinatago ang Kanyang sarili.

Nililigaw ka ng iyong relihiyon kung sinasabi nito na maililigtas mo ang iyong sarili mula kay Satanas sa pamamagitan ng iyong mabubuting gawa. Kung hindi tayo espirituwal na ligtas at malaya, pinipigilan tayo ng di-makadiyos na sitwasyong ito na magawa ang anumang makalangit na gawa na makapagbibigay-kasiyahan sa Diyos. Ang Diyos ang pinagmumulan ng pag-ibig at katarungan. Hindi ka makakapag-isip, makapagsalita at makakilos para sa Diyos nang tunay maliban kung naninirahan ka muna sa pag-ibig at katarungan ng Diyos. Sa madaling salita, ang iyong mga gawa ay hindi maaaring nauugnay sa Diyos maliban kung ikaw ay kaisa ng Diyos at ang iyong kaugnayan sa kasalanan at kay Satanas ay nakansela. Ang hangarin ng Diyos ay ang sangkatauhan ay maging malaya muna mula kay Satanas. Ang kalayaan mula kay Satanas ay ang simula ng mabubuting gawa para sa Diyos. Sa madaling salita, ang unang misyon ng Diyos ay ihayag ang Kanyang sarili upang palayain ka. Ang

mga gawa na talagang nagbibigay- kasiyahan sa Diyos ay nagsisimula pagkatapos mong maligtas at malaya.

Kaya't ang Diyos ng pag-ibig ay hindi nagtatago at hindi nagpapaliban sa kaligtasan para sa kabilang buhay

Makatarungan bang iwanan ang kaligtasan ng isang tao para bukas habang inihiyakan niya ito ngayon?

Kung inihiwalay ni Satanas ang sangkatauhan mula sa Diyos at sa Kanyang kaharian sa lupa at ginawa silang mga makasalanan, ang kanilang kaligtasan ay dapat ding mangyari sa lupa. Hindi ba't ang mga napipilitang mamuhay nang hiwalay sa isa't isa sa mundong ito ay nagnanais na magkaisa sa lalong madaling panahon sa isa't isa? Hindi ba mas masakit kung maaantala ang kanilang pagkakaisa? Parehong sa Diyos at sa puso natin ay pareho. Hindi nais ng Diyos na maantala ang pagbisita. Inihahayag Niya ang Kanyang sarili sa atin dito sa lupa. Hindi rin mapapahinga ang ating mga puso kung maaantala ang ating kaligtasan. Samakatuwid, ang iyong relihiyon ay hindi makakasundo sa puso ng Diyos kung itatago nito ang Diyos at iiwan ang kaligtasan para sa kabilang buhay.

Nakikita mo kung paano inihayag ng Bibliya ang Diyos, ngunit itinago Siya ng Quran. Hindi kaaya-aya kapag may nagtatago sa iyo ng pinakamagandang tao. Itinurow ni Jesus na ang Diyos ay hindi kailanman nagtatago sa iyo. Mahal ka niya. Gayundin, si Jesus ang arkitekto ng makatotohanan at lohikal na mga salitang ito na ibinahagi ko sa iyo. Kung ang mga salitang ito ay tila tama sa iyong puso, kailangan mo ring sundin si Hesus.

Oras ng Pagninilay 4

1. Bakit hindi makatwiran na paniwalaan na ang mundo ay umiiral nang hindi sinasadya o nag-iisa?
2. Karamihan sa mga tao sa mundo ay gustong magkaroon ng magandang plano para sa kanilang kinabukasan. Ang isang plano ay nangangailangan ng isang pamantayan. Ang isang mahusay na pamantayan ay hindi maitatag nang walang paghahambing ng mga nakaraang karanasan. Maaari bang magkatugma ang random na teorya ng pag-iral sa gayong kusang pamamahala at paggawa ng desisyon sa ating buhay?
3. May kakayahan ba tayong mangatwiran⁴at tuklasin ang katotohanan?

⁴ May mga tao sa mga tagasunod ng lahat ng relihiyon na agsasabing ang kanilang Diyos ay ang tanging tunay na Diyos at ang kanilang Diyos ay nagbigay ng pinakamahusay o perpektong relihiyon sa kanila. Isipin, kung ang lahat ng mga tagasunod ng relihiyon

4. Look at Romans 2:14-16, then II Corinthians 4:2 and finally Galatians 3:24 and then see if we are able to help people to become aware of the law (witness) of God in themselves through their consciences and to allow the law of God to take them to Jesus.
5. Deep in their hearts, do people desire to see and unite with their Creator?
6. Why shouldn't the true God hide himself?
7. If a person does not know God personally, can he be a messenger of God?
8. Why leave the question of salvation for the afterlife if it is available today? Isn't it good to be saved now?

sa mundo ay may parehong pag-iisip, hindi naniniwala sa paghahambing, pangangatwiran at paghahanap ng Katotohanan sa iba o mamuhay nang walang anumang hamon o tanong. Paano magiging posible na matuklasan ang tunay na Diyos kung walang paghahambing?

Paano Malalaman ang Tunay na Diyos sa Huwad na Diyos?

Mayroon lamang isang Diyos sa sansinukob, ngunit ang mga diyos na ipinakilala ng ibang mga relihiyon ay ibang-iba sa Diyos na ito. Aling relihiyon ang nagpapakilala sa tunay na Diyos?

Malalaman ba natin kung aling relihiyon ang may tunay na Diyos?

Oo. Mayroon tayong mga mata upang basahin at makita, tainga upang marinig at makinig, utak upang ihambing, puso upang suriin at tuklasin ang katotohanan at isang budhi upang manindigan para sa katotohanan kahit na ang halaga. Kaya may kakayahan tayong hanapin ang tunay na Diyos, hanapin Siya at mamuhay na kasama Niya. Maaaring basahin o marinig ng sinuman ang tungkol sa mga katangian ng mga diyos sa mga aklat ng iba't ibang relihiyon. Maaari nating ihambing ang mga ito sa isa't isa at pagkatapos ay magagawa nating makilala ang tunay na Diyos sa huwad na mga diyos..

Ano ang mga pamantayan para matuklasan ang tunay na Diyos?

May mga:

1. Pamantayan sa Pilosopikal
2. Pamantayan sa Doktrina
3. Mga pamantayang panlipunan, pampulitika, pang-ekonomiya at moral

Pamantayan sa Pilosopikal

Ang unang pilosopikal na pamantayan ay ang Diyos ay dapat na personal

Ang Diyos ay dapat na personal upang makabuo ng mga personal na relasyon sa mga tao at matulungan sila. Ang isang impersonal na diyos ay hindi maaaring bumuo ng anumang personal na relasyon sa isang tao, iligtas siya o gabayan siya.

Ang gayong diyos ay samakatuwid ay walang magawa at walang pag-asa. Halimbawa, ang diyos sa Islam ay impersonal. Dahil si Muhammad, ang propeta ng Islam, ay hindi makita ang Diyos, binibigkas niya ang Diyos bilang ganap na hindi nakikita at isang dinagpapakitang diyos. Pagkatapos ng kanyang kamatayan, ibinatay ng mga pilosopong Muslim ang kanilang pilosopiya sa karanasan ni Muhammad at tinukoy ang Diyos bilang impersonal, hindi naa-access at hindi nakikilala.

Kung ang isang diyos ay ganap na hindi nakikita, hindi niya maihahayag ang kanyang mga iniisip,

salita o kilos. Nangangahulugan din ito na wala siyang iniisip na ihayag ang kanyang plano, walang salitang sasabihin tungkol sa kanyang plano at walang kakayahang magtrabaho upang maisagawa ang kanyang plano. Sa madaling salita, hindi siya makapagsalita dahil tao lang ang nagsasalita, hindi hindi tao. Hindi rin siya makalikha, dahil ang paglikha ay nangangailangan ng mga salita; gaya ng sinasabi natin, "Sinabi ng Diyos at naging". Dahil hindi makapagsalita ang diyos sa Islam, hindi maiuugnay sa kanya ang nilikha.

Kaya ang impersonal na kalikasan ng diyos sa Islam ay hindi pinahintulutan na ihayag niya ang kanyang sarili kay Muhammad o magkaroon ng personal na relasyon sa kanya. Dahil hindi siya maaaring magkaroon ng personal na relasyon sa sinuman, hindi siya makakatulong at makapagligtas. Dahil ang pagtulong o pag-iipon ay nangangailangan ng paghahayag at personal na relasyon.

Maraming Muslim ang nagdarasal araw-araw at humihiling sa kanilang diyos na ilagay sila sa tamang landas. Paano niya mailalagay ang mga tao sa tamang landas dahil hindi niya kayang ihayag ang kanyang sarili upang gabayan at protektahan sila?

Ang patnubay at proteksyon ay maaari lamang matukoy kung mayroong isang personal na relasyon, samantalang ang Quran ay nagsasabi na ang Allah ay hindi naghahayag ng kanyang sarili at hindi personal na nauugnay sa sinuman.

Kaya, ang una at pangunahing pamantayan para sa tunay na Diyos ay dapat niyang ihayag ang kanyang sarili upang iligtas ang mga tao mula kay Satanas at sa kasalanan. Bilang resulta, kung ang diyos o ang tunay na katotohanan sa iyong relihiyon ay hindi naghahayag ng kanyang sarili, kung gayon hindi siya ang tunay na Diyos.

Ang pangalawang pilosopikal na pamantayan ay ang presensya ng Diyos ay dapat na nasa lahat ng dako at gumagana

Nagagawang makasama tayo ng Diyos sa praktikal na paraan. Dahil pareho ang Diyos at tayo ay may mga personal na katangian, personal din nating naramdaman ang presensya ng Diyos kung Siya ay kasama at nasa atin.

Kailangan nating magkaroon ng mga lehitimong dahilan kung ihahayag natin ang presensya ng Diyos sa loob natin. Maraming Muslim ang itinatakwil ang pilosopiya ng Quran tungkol sa Diyos at ipinapahayag na ang Diyos ay kasama nila. Napakaraming beses kong narinig na sinasabi ng mga Muslim na “Ang Diyos ay nasa

kanilang dugo. Siya ay mas malapit sa kanila kaysa sa kanilang jugular vein." Kasama ba talaga ng Diyos ang mga Muslim? Maaari bang mapatunayan ang claim na ito sa pamamagitan ng dahilan? Hindi. Hayaan akong ilarawan kung bakit hindi?

Kung ang Diyos ay kasama mo, ito ay nangangahulugan na ang Diyos ay kasama mo sa lahat ng kanyang katiyakan, kabaitan at pagmamahal. Dahil Siya ang mabuti, mabait, maawain at mahabagin na Diyos, samakatuwid, hindi Niya ninanais na iwan kang walang katiyakan sa anumang bahagi ng iyong buhay, ngunit binibigyan ka ng 100% kumpiyansa tungkol sa iyong kinabukasan. Kung sasabihin mong hindi ka niya binibigyan ng tiwala o sa madaling salita hindi ka niya ginagabayan nang perpekto, hindi siya ang tunay na Diyos.

Ikaw, bilang isang Muslim, ay nagsasabi na ang Diyos ay kasama mo, ang liwanag para sa iyong landas at ganap na gumagabay sa iyo. Hayaan akong magtanong sa iyo ng isa pang napakahalagang espirituwal na tanong. Ikaw ba ay ligtas at sigurado na ikaw ay mapupunta sa langit o paraiso? Ang iyong tugon, ang tugon ng iyong propeta at ang tugon ng Quran ay pawang "Hindi". Nangangahulugan ito na ang iyong diyos ay hindi nagbigay sa iyo ng anumang tiwala tungkol sa iyong hinaharap.

Paano makakasama mo ang Diyos ng katiyakan, ngunit hindi ka pa rin sigurado? Nangangahulugan ito na ang Diyos ng katiyakan o ang tunay na Diyos ay hindi kasama mo, kung hindi, magkakaroon ka ng katiyakan. Sa madaling salita, hindi ka kayang dalhin ng iyong relihiyon sa tunay na Diyos. Kaya't ang presensya ng Diyos ay mapapatunayan lamang sa atin kapag tayo ay iniligtas ng Diyos dito sa lupa at may tiwala sa pagpunta sa langit o paraiso.

Ang ikatlong pilosopikal na pamantayan ay ang Diyos ay pwedeng makilala

Ang tunay na Diyos ay ang uri ng Diyos na makikilala mo nang personal at ang Isa na maaari mong sundin batay sa iyong personal na karanasan sa Kanya. Hindi mo sinusundan ang taong hindi mo kilala. Ang Diyos ay pareho. Ayaw niyang sundan mo siya nang walang taros o sa pamamagitan ng gitnang tao. Nais Niyang makasama mo Siya sa pamamagitan ng iyong personal na karanasan sa Kanya.

Pamantayan sa doktrina para matuklasan ang tunay na Diyos

Ang unang pamantayan sa doktrina ay ang Diyos ay dapat na ganap na matuwid

Nangangahulugan ito na ang isang ganap na

matuwid na Diyos ay hindi maaaring magkaroon ng masama at imoral na mga gawa o gawin itong lehitimo; dahil, ang Kanyang kalikasan ay ganap na mabuti at malayo sa kasamaan. Samakatuwid, kung makikita mo sa aklat ng iyong diyos na siya ang lumikha ng kasalanan at kasamaan o ginawang lehitimo ang mga ito sa ilang mga pagkakataon, ang diyos na iyon ay hindi maaaring maging tunay na Diyos. Kailangan mong suriin ang mga salita at gawa ng iyong diyos, kung nais mong malaman kung ang iyong paniniwala ay makalangit o hindi.

Ang pangalawang pamantayan sa doktrina ay ang Diyos ay dapat na ganap na isang makatarungang Diyos

Nangangahulugan ito na ang Diyos ay hindi maaaring magsabi o gumawa ng hindi makatarungang mga bagay. Halimbawa: Hindi maaaring bigyan ng Diyos ang kanyang propeta o ang mga pinuno ng higit na karapatan kaysa sa iba, dahil Siya ay ganap na makatarungan. Hindi niya maaaring bigyan ang mga lalaki ng higit na karapatan kaysa sa mga babae o hilingin sa mga lalaki na bugbugin ang kanilang mga asawa. Hindi niya mabibigyan ng higit na karapatan ang ilan sa kanyang mga tagasunod kaysa sa iba. Hindi niya maaaring isulong ang sektaryanismo at hikayatin ang mga tao na huwag pansinin ang mga karapatan ng iba. Kung nakikita mo na ang

80

iyong diyos ay naging lehitimo ng mga hindi makatarungang bagay, hindi siya maaaring maging tunay at makatarungang Diyos.

Ang ikatlong pamantayan sa doktrina ay ang Diyos ay dapat na ganap na isang banal na Diyos

Nangangahulugan ito na ang Diyos ay hindi maaaring magkasala, lumikha o magbigay ng inspirasyon sa kasalanan, o gawing lehitimo ang kasalanan sa anumang pagkakataon. Maaari bang siraan ng isang banal na Diyos ang iba at gawin silang makasalanan? Hindi naman. Samakatuwid, kung nakikita mong pinasama ng iyong diyos ang iba, ginawa silang makasalanan, hindi siya maaaring maging banal. Ang gayong diyos ay hindi maaaring maging mabuting huwaran para sa mga tao.

Ang ikaapat na pamantayan ng doktrina ay ang Diyos ay dapat na isang mapagmahal at mabait na Diyos

Nangangahulugan ito na iginagalang at minamahal ng Diyos ang mga tao, at idinidikit ang kanilang atensyon sa Kanyang sarili sa pamamagitan ng karunungan, kabaitan at mapayapang paraan. Dahil Siya mismo ang nagnanais na lumikha sa atin, Siya mismo ay dapat ding magbigay ng pinakamabait at

pinakamagagandang paraan ng pagkakaisa para sa mga tao. Tulad ng isang magulang sa kanyang mga anak, dapat Siyang lumapit sa iyo nang may pinakamaganda at pinaka- edukasyon na paraan upang ikaw ay makatakbo sa Kanya nang may sigasig at makiisa sa Kanya. Ang Diyos ay hindi dapat maging tulad ng isang malupit na tao na binabalewala ang iyong kalayaan sa pagpili at nakikitungo sa iyo nang hindi makatarungan. Kung ang iyong diyos ay walang ganoong pagmamahal at kabaitan, hindi siya ang tunay na Diyos, at ang kanyang relihiyon ay hindi rin makakalikha ng pag-ibig, kabaitan at kapayapaan sa mga tao.

Ngayon na ang oras para bigyan ko kayo ng ilang pamantayang panlipunan, pampulitika, pang-ekonomiya at moral para sa pagtuklas sa tunay na Diyos.

Pamantayan sa Lipunan

Ang tunay na Diyos ay talagang malayo sa lahat ng uri ng diskriminasyon may kinalaman sa kasarian, lahi, nasyonalidad, paniniwala, posisyon o anumang bagay na makapaghihiwalay sa mga tao. Ang iyong diyos ay hindi maaaring maging tunay na Diyos kung siya ay nagbibigay ng higit na karapatan sa mga lalaki kaysa sa mga babae, sa mga panginoon kaysa sa mga alipin, sa kanyang mga tagasunod kaysa sa iba.

Pampulitika na pamantayan

Ang tunay na Diyos ay nagtatatag at nagtataguyod ng isang mababang uri ng pamumuno sa halip na diktadura. Sa mata ng tunay na Diyos, ang pinakadakila sa mga tao ay ang pinakamapagpakumbaba sa lahat at isang lingkod sa lahat. Ang iyong diyos ay hindi maaaring maging tunay na Diyos, kung siya ay nagbibigay ng isang diktatorial na tungkulin sa kanyang propeta o sa sinuman sa kanyang mga tagasunod.

Pamantayan sa ekonomiya

Naniniwala ang tunay na Diyos na ang mga tao, kapwa tagasunod at iba pa, ay karapat-dapat na tumanggap ng pantay na kabayaran para sa parehong oras at trabaho. Hindi nililimitahan ng tunay na Diyos ang mga karapatan, binabalewala o naglalabas ng mabigat na buwis sa mga hindi tagasunod.

Moral na pamantayan

Hindi kailanman ginagawang lehitimo ng tunay na Diyos ang pagsisinungaling, panlilinlang o anumang uri ng imoralidad anuman ang mga kalagayan. Ang tunay na Diyos ay isang banal na Diyos, at ang kanyang kabanalan ay palaging laban sa kasalanan maging ito ay ginawa ng isang tagasunod o isang hindi tagasunod. Ang iyong

diyos ay hindi maaaring maging tunay na Diyos kung hahayaan o hikayatin niya ang kanyang mga tagasunod na linlangin ang iba o magsinungaling sa kanila.

Maraming maling diyos at paniniwala sa mundo. Hindi mo mauunawaan kung sinusunod mo ba ang tunay na Diyos o huwad na diyos maliban kung malalaman mo kung sino ang tunay na Diyos. Ang mga pamantayang ito ay nakatulong sa akin na mahanap ang tunay na Diyos at magkaroon ng kamangha- manghang mga karanasan sa aking Maylalang at Tagapagligtas. Ang dalangin ko ay maging kapaki-pakinabang din sila sa iyong buhay upang ikaw ay manirahan sa walang hanggang kagalakan ng Diyos.

Oras ng Pagninilay 5

1. Kung tayo ay nilalang ayon sa larawan ng Diyos, hindi ba natin magagawang makilala ang ating Maylalang?
2. Kung nagagawa nating makilala ang tama at mali, ang mabuti at masama, hindi ba natin dapat ding ibahin ang tunay na Diyos sa huwad?
3. Kung ang isang diyos ay nagbibigay inspirasyon sa mga kasalanan, maaari ba siyang maging tunay na Diyos?
4. Mabuti bang magkaroon ng personal na

kaugnayan sa Diyos o hindi?

5. Kailan natin mapapatunayan na nasa atin angpresensya ng Diyos?
6. Sino ang maaaring magpakilala ng Diyos nang mas mahusay; ang isa na may kaugnayan sa Diyos o isa na walang personal na karanasan sa Diyos?
7. Kung naniniwala ka na ang Diyos ay personal, manalangin sa Kanya na maging iyong personal na gabay.

Ang Pagkakaiba sa pagitan ng Diyos ng Islam at ang Diyos ng Kristiyanismo

Ang ilang mga tao ay nagsasabi na ang mga Muslim at Kristiyano ay sumusunod sa iisang Diyos. Hindi nila alam na ang mga teksto sa Islam ay nagpapakilala ng ibang diyos kaysa sa Kristiyanismo. Para sa kadahilanang ito, nais kong ihambing ang mga salita ng Quran sa Bibliya upang makita mo ang malaking pagkakaiba sa pagitan ng diyos ng Islam at ng Diyos ng Kristiyanismo.

Ang unang pagkakaiba: Ang diyos ng Islam ay hindi makakatulong sa mga tao

Tulad ng tinalakay ko sa aking nakaraang talumpati, ang diyos ng Islam ay pinaniniwalaang hindi kaugnay ng Quran at mga iskolar ng Muslim. Kaya't hindi siya maaaring bumuo ng mga relasyon upang makatulong. Maaari mong sabihin na kahit na ang diyos ng Islam ay hindi nagtatayo ng mga relasyon nang personal, ipinadala niya ang kanyang anghel upang makipag-ugnayan at tumulong. Ito ay isang maling pilosopiya. Bakit? Sapagkat, kung ang anghel ay may kaugnayan, kung gayon hindi siya

maaaring magkaroon ng kaugnayan sa di-kaugnayang diyos at maging kanyang mensahero sa sangkatauhan. Ang isang impersonal na diyos ay hindi maaaring magkaroon ng anumang personal na mensahero.

Kaya makikita mo na ang diyos sa Islam ay hindi inaasahang tutulong dahil sa kanyang kalikasan. Ngunit ang Diyos ng Kristiyanismo ay kayang tumulong. Ang Diyos ng Bibliya ay isang personal, may kaugnayan, gumaganang Diyos at maaaring tumulong sa mga tao. Sa aklat ng Isaias kabanata 45 bersikulo 2, ang Diyos ng mga Kristiyano ay nagsabi: Ako ang maghahanda ng iyong daraanan, mga bundok doo'y aking papatagin. Kaya nakikita mo na ang Diyos ay lumalakad kasama ng Kanyang mga tao.

Nilikha ng Diyos ang sangkatauhan para sa isang layunin. Upang bigyan ng layunin ang ating buhay, ang patuloy na personal na presensya at patnubay ng Diyos ay kinakailangan. Ang mga salitang tulad ng "presensiya at patnubay" ay maaari lamang gamitin para sa isang may kaugnayang Diyos hindi para sa mga di-relasyong diyos. Kaya naman isinulat ng mga apostol ni Jesu-Kristo na nasaksihan nila ang paghahayag ng Diyos. Sinabi ni Apostol Juan na ang Diyos ay nagkatawang-tao, nanirahan kasama natin, at nakita natin ang kanyang kaluwalhatian puno

ng biyaya at katotohanan (basahin ang Juan 1:14).

Kaya't nakikita mo na ang diyos ng Islam ay hindi maipahayag ang kanyang sarili upang tumulong. Ngunit ang Diyos ng Kristiyanismo ay ang naghahayag na Diyos sa kalikasan, naghahayag ng Kanyang sarili upang tulungan, iligtas at gabayan ang mga tao nang personal.

Ang pangalawang pagkakaiba: Ang diyos ng Islam ay ang lumikha ng mabuti at masama

Ang Diyos ng Kristiyanismo ay ang Tagapaglikha lamang ng mabubuting bagay. Ang diyos ng Islam ay tinatawag na makapangyarihan sa paglikha ng kapwa mabuti at masama at para sa pagbibigay inspirasyon sa kasalanan sa sangkatauhan at pagsira sa kanila. Ang Diyos ng Kristiyanismo ay tinatawag na makapangyarihan para lamang sa mabubuting gawa. Ang Kanyang kalikasan ay ganap na banal at matuwid. Hindi man lang niya maisip ang tungkol sa pagpapasama sa mga tao o paglikha ng kasalanan.

Sura Al Hadid (57) verse 22, Sura Al A'raf (7) verse 16 at Sura Ash Shams (91) verse 8 lahat sa Quran ay nagpapatunay na ang diyos ng Islam ay nagdisenyo ng lahat ng kasawian, kasalanan at katiwalian mula sa kawalang-hanggan at dinala ang mga ito. umiral sa paglikha. Ngunit ang Diyos

ng Bibliya ay malayo sa pagdidisenyo, pagpapalano o paglikha ng kasalanan at katiwalian. Ang maibigin, matuwid, makatarungan, mapagmahal sa kapayapaan at mabait na Diyos ay hindi makakasira ng mga tao. Ang kanyang trabaho ay linisin sila.

Kung ang diyos ng Islam ang lumikha ng kasinungalingan at kasalanan, hindi niya tunay na makakatawag sa mga tao sa katotohanan o magagabayan sila sa katotohanan.

Sa pamamagitan ng pag-uukol ng hindi katotohanan at kasalanan sa Diyos, ang Quran ay nililinalang ang mga tao. Ang paglikha ng kasalanan ay kasalanan sa sarili kaya ang diyos ng Islam samakatuwid ay isang makasalanan, samantalang ang tunay na Diyos ay hindi maaaring maging isang makasalanan. Pangalawa, walang makikitang dahilan ang mga tao para iwasan ang kasalanan dahil hindi ito nagawang iwasan ng diyos ng Islam. Kung ang isang diyos ay lumikha ng kasalanan para sa mga tao, bakit hindi dapat buksan ng mga tao ang kanilang mga puso sa kasalanan? Ang isang diyos na lumikha ng kasalanan ay isang balakid sa pagpapalaganap ng katotohanan sa isang lipunan. Sa katotohanan, ang tapat na Diyos ay hindi makakalikha ng kasinungalingan at kasalanan dahil sa Kanyang banal na kalikasan. Samakatuwid, ang diyos na inilalarawan ng

Quran ay hindi ang tunay na Diyos.

Ang Diyos ng Bibliya ay ang Tunay na Diyos. Sinasabi ng Ebanghelyo ni Jesu-Kristo sa 1 Juan kabanata 2 bersikulo 21 na “walang kasinungalingan na maaaring magmula sa katotohanan.” At sinasabi nito sa Santiago kabanata 3 bersikulo 17, “Ngunit ang karunungan mula sa langit, una sa lahat, ay malinis, mapayapa, maamo, mapagbigay, punô ng awa, masaganang namumunga ng mabubuting gawa, hindi nagtatangi at hindi nagkukunwari. (MBB)

Ang ikatlong pagkakaiba: Ang diyos ng Islam ay laban sa kalayaan sa pagpili

Sinasabi ng Sura Al Ahzab (33) sa talatang 36 na walang sinuman ang may karapatang hamunin ang mga salita ni Muhammad, ang propeta ng Islam. Ngunit sinabi ng Diyos ng mga Kristiyano sa aklat ng Deuteronomio kabanata 18 bersikulo 22 na hindi mo dapat tanggapin ang mga salita ng mga propeta nang walang taros; sa halip, may karapatan kang tanggihan o tanggapin ang mga ito nang may kaalaman.

Ang ikaapat na pagkakaiba: Ang diyos ng Islam ay laban sa pantay na pagkakataon

Naiintindihan namin mula sa Quran at mga tradisyonal na aklat ng Islam na si Muhammad ay

90

may higit na karapatan kaysa sa ibang mga Muslim, mga lalaking Muslim kaysa sa mga babaeng Muslim, mga Muslim na mas maputi kaysa sa mga itim na Muslim, at mga Muslim sa pangkalahatan kaysa sa mga hindi Muslim.⁵ Ngunit ang pananampalataya kay Cristo Jesus ang siyang nagpapapantay sa bawat isa sa inyo, Judio man o hindi Judio, alipin o malaya, lalaki o babae. (Galacia 3:28; Colosas 3:11)

Ang ikalimang pagkakaiba: Ang diyos ng Islam ay naniniwala sa kahigitan ng mga tao

Sinasabi ng Sura An Nisa (4) bersikulo 34 at Sura Sad (38) bersikulo 44 sa Quran na ang mga lalaki ay may karapatang bugbugin ang kanilang mga asawa.

Sa Sura An Nisa (4) bersikulo 15 hanggang 16, may karapatan pa nga ang mga lalaki na ikulong ang kanilang asawa sa isang silid para sa imoralidad hanggang sa sila ay mamatay. Ngunit para sa parehong imoralidad, ang mga lalaki ay nakakakuha lamang ng ilang mga laslas at lumalakad nang malaya.

Hindi kailanman pinahihintulutan ng

⁵ Tingnan ang mga sumusunod na sanggunian at ang mga sanggunian sa ilalim ng pamagat na "Ang Pamumuno sa Islam ay Magulo".

Ebanghelyo ni Jesucristo ang mga bagay na nakakasakit ng damdamin; sinasabi nito sa Efeso kabanata 5 bersikulo 25 at 28 na dapat ibigin ng lalaki ang kanyang asawa gaya ng kanyang sariling katawan. Sa Mateo kabanata 7 bersikulo 12 at sa Lucas kabanata 6 bersikulo 31 ay nagsasabi: “Gawin ninyo sa inyong kapwa ang nais ninyong gawin nila sa inyo. Ito ang buod ng Kautusan at ng mga isinulat ng mga propeta.” (MBB)

Ang ika-anim na pagkakaiba: Ang diyos ng Islam ay nagmamahal sa diskriminasyon

Ang Quran sa Sura Al Tawba (9) bersikulo 28 ay nagsasabi na ang mga hindi Muslim ay marumi; sa Sura Al Anfal (8) bersikulo 55 ay sinasabi na ang mga hindi Muslim ay ang pinakamasama sa mga hayop; sa Sura Al Bagharah (2) bersikulo 65; Ang Sura Al Maeda (5) verse 60 at Sura Al Juma (62) verse 5 ay nagsasabi na ang mga Hudyo at Kristiyano ay mga baboy, unggoy at asno. Ngunit ang Ebanghelyo ni Hesukristo ay nagsasabi na walang pinagkaiba ang mga Hudyo sa iba, lahat ay iisa sa mata ng Diyos na lumikha ng lahat na may iisang larawan at kamay.

Ang ikapitong pagkakaiba: Ang diyos ng Islam ang sanhi ng imoralidad

Sinasabi ng Sura Al Anfal (8) talata 30 at Sura

Yunus (10) talata 21 na si Allah ang pinakamagaling sa mga manlilinlang. Ang Sura Al Bagharah (2) verse 225, Sura Al-e Imran (3) verse 28 at Sura An Nahl (16) verse 106 ay hinihikayat ang mga Muslim na magsinungaling kung kinakailangan ng mga kondisyon. Ngunit ang Ebanghelyo sa 1 Juan kabanata 2 bersikulo 21 ay nagsasabi: Walang kasinungalingan na nagmumula sa katotohanan. Ang Torah ay nagsasabi sa Exodo kabanata 23 mga talata 1 at 2: “Huwag kayong magbabalita ng kasinungalingan. Huwag kayong magsisinungaling para tumulong sa isang taong masama. 2 “Huwag kayong makikiisa sa karamihan sa paggawa ng masama. Kung sasaksi kayo sa isang kaso, huwag n’yong babaluktutin ang hustisya para lang masunod ang opinyon ng karamihan. (ASND)

Nakikita mo ba ang pagkakaiba? Sinasabi ng Diyos ng mga Kristiyano na hindi ka dapat magsinungaling, ngunit ang sabi ng diyos ng Islam, depende ito.

Ang ikawalong pagkakaiba: Ang diyos ng Islam ay gumagawa ng mga diktador

Ang Sura Al Anbiya (21) talata 23 ay nagsabi: Ang Allah ay hindi maaaring tanungin kung ano ang kanyang ginagawa, ngunit ang mga tao ay tinatanong para sa kanilang mga aksyon. Ang Sura Al Ahzab (33) bersikulo 36 ay nagsabi:

Walang sinuman ang maaaring magkaroon ng anumang pagpipilian pagdating sa desisyon ni Allah at ni Muhammad. Ang Sura Al Mujadila (58) mga talata 20 at 21 ay nagsabi: Ang mga iyon na lumalaban kay Allah at sa Kanyang Apostol ay mapapabilang sa mga pinakamahihiya. Si Allah ay nag-utos: "Ako at ang Aking mga apostol ang dapat manaig": Sapagka't si Allah ay Isang puno ng lakas, na kayang ipatupad ang Kanyang Kalooban.

Nakikita mo na ang pamumuno sa Islam ay nakabatay sa diktadura mula sa ugat hanggang sa mga sanga. Ngunit tingnan natin kung paano idinisenyo ang pamumuno sa Bibliya para sa kalayaan ng mga tao.

Ang Torah sa Deuteronomio kabanata 18 bersikulo 22 ay nagsasabi kung ang isang propeta ay hindi tama, huwag kang matakot sa kanya, at huwag kang sumunod sa kanya.

Kapag ang sinabi ng propeta na gumamit ng pangalan ng Panginoon ay hindi mangyari o magkatotoo, ang mensahe niya ay hindi galing sa Panginoon. Gawa-gawa lang iyon ng propeta, kaya huwag kayong matakot sa kanya. (Deuteronomio 18:22 ASND)

Sa Isaias kabanata 1 bersikulo 18, maging ang

Diyos ay nagsabi sa mga tao: Halina at mangatuwiran nang sama-sama. Nakikita mo na sa Bibliya ang mga tao ay may karapatang gamitin ang kanilang bigay-Diyos na kalayaan sa pagpili sa pagtatanong maging sa mga pahayag ng Diyos o ng Kanyang mga propeta at lumayo sa bulag na pagsunod. Bakit? Dahil ang

ang kalayaan sa pagpili ay mula sa Diyos at iginagalang Niya ang kalayaang iyon. Ito ay nagiging mas kamangha-mangha kapag ang pamumuno ay dumating kay Hesus. Bilang pinuno, hinugasan Niya ang mga paa ng Kanyang sariling mga disipulo. (Juan 13:5) At tungkol sa katangian ng isang pinuno ay sinabi Niya: Alam mo na ang mga pinuno ng mga bansa ay nagsasagawa ng kapangyarihan sa kanila, at ang mga dakila ay nagsasagawa ng awtoridad sa kanila. Gayunpaman, hindi dapat ganoon sa inyo. Ngunit ang sinumang nagnanais na maging dakila sa inyo, ay maging lingkod ninyo. At ang sinumang nagnanais na maging pinuno sa inyo, ay maging lingkod ninyo. (Mateo 20:25-27)

Kaya nakikita mo na itinaturo ni Jesus na kailangan mong sirain ang binhi ng diktadura sa iyong sariling puso. Ito ay magbibigay-daan sa iyo na igalang ang kalayaan ng bawat indibidwal anuman ang kanilang nasyonalidad, lahi, kulay o paniniwala.

Ang ikasiyam na pagkakaiba: Ang diyos ng Islam ay kulang sa karunungan

Anong uri ng karunungan ito na ang Allah mismo ay naglalagay sa mga tao sa kasalanan at kawalan ng batas, pagkatapos ay hinihiling sa kanila na purihin siya sa kanyang nagawa? Ang tunay na karunungan ay hindi nakakadena sa mga tao sa kasalanan, ngunit nagiging liwanag ng kalayaan para sa kanila. Ang Diyos ng Bibliya ay hindi lumikha ng mga tao na may kasalanan. Mga tao noon kanilang sarili ang dahilan ng kanilang sariling pagkahulog sa kasalanan. Ngunit ang Diyos na may pusong makaama ay kumuha at gumagawa pa rin ng mga sakripisyong hakbangin upang iligtas sila. Mayroong malaking pagkakaiba sa pagitan ng diyos ng Islam at ng Diyos ng mga Kristiyano.

Ang ikasampung pagkakaiba: Ang diyos ng Islam mismo ang nagpasama kay Satanas at ginawa siyang kaaway ng sangkatauhan

Sinasabi ng Sura Al A'raf (7) sa talata 16 na si Satanas ay ginawang tiwali at ginawang manlilinlang ni Allah.

Bakit? Kasi, mahilig siyang gumawa ng problem maker para sa mga tao, lalo na sa mga kumakalaban sa kanya. Hindi ba't kakaiba, ang diyos na ito ay tinatawag na mahabagin sa bawat kabanata ng Quran?

Iba talaga ang Diyos ng mga Kristiyano. Hindi niya pinasama si Satanas. Si Satanas mismo ay ginamit nang mali ang kanyang kalayaan sa pagpili, naghimagsik laban sa Diyos at naging sanhi ng kasalanan at katampalasanan sa mundo. (Genesis 1:31; Ezekiel 28:14-17; Judas 6) Ang Diyos ay laban kay Satanas sa lahat ng aspeto at ninanais niyang palayain ang mga tao, maging ang kaniyang mga kaaway, mula sa kamay ni Satanas.

Ang ikalabing-isang pagkakaiba: Ang diyos ng Islam ay gumagamit ng mga demonyo upang ipalaganap ang Islam

Ang Sura Al Jinn (72) sa mga talata 1-13 ay nagsasabi na ang Allah ay gumagamit ng mga demonyo upang ipalaganap ang Islam.

Ang aklat ng kwento ng buhay ni Muhammad (ni Ibn Ishaq) ay nagsabi sa mga pahina 106 at 107 na hindi siya sigurado kung ang pinakaunang ipinahayag na kabanata, ang Sura Al Alagh (96), ng Quran ay kinasihan sa kanya ni Satanas o ng Allah.

Ang dahilan kung bakit ang diyos ng Islam ay gumagamit ng mga demonyo sa kanyang misyon ay dahil siya ay nagdadala ng mga katangian ng isang paganong diyos. Sa paganismo lamang

pinagkakatiwalaan ang mga demonyo. Ang tunay na Diyos ay hindi makakalakad nang magkahawak-kamay kasama ng mga demonyo para sa pagpapalaganap ng kaniyang relihiyon. Kaya nakikita mo na ang kulturang Islam ay mahirap ihiwalay sa kulturang pagano. Ang paganong kultura at paniniwala ay naging bahagi ng Quran, isang aklat na tinatawag na banal at makalangit. Sa Quran mababasa natin na ang mga demonyo ay mga lingkod pa nga ng mga propeta.

Ang Diyos ng mga Kristiyano ay hindi lamang gumagamit ng mga demonyo sa pagpapalaganap ng Kanyang mga salita, ngunit pinalalaya ang mga tao mula sa mga demonyo at pinapagaling sila. Ang Diyos ay banal, makatarungan at matuwid, at alam niya na ang mga demonyo ay kumakalat kawalan ng katarungan at hindi sila kailanman nagsasalita ng mensahe ng katotohanan.

Ang ikalabindalawang pagkakaiba: Ang diyos ng Islam ay nag-iiwan sa kanyang matuwid na mga tagasunod na walang katiyakan tungkol sa kanilang hinaharap

Ang Quran sa Sura Mariam (19) verse 68 ay nagsasabi na ang mga matutuwid na Muslim ay dinadala kaagad sa impiyerno pagkatapos nilang mamatay at doon sila maghihintay kasama ng

mga masasama para sa araw ng paghuhukom. Ito ay lumikha ng malaking takot sa mga nakatuong Muslim, kasama si Muhammad, at hindi sila sigurado kung sila ay makakapagbigay ng hatol. Ang espirituwal na takot sa kawalan ng katiyakan ay napunit ang mga puso ng mga nakatuong Muslim at wala sa kanila ang may tiyak na tugon sa tanong kung sila ay maliligtas o hindi. Ang sagot ay, "Si Allah lamang ang nakakaalam."

Ngunit ang matuwid na mga Kristiyano ay pupunta kaagad sa Diyos sa langit pagkatapos nilang mamatay. Ang tanong ng buhay o kamatayan para sa mga Kristiyano ay nalutas sa buhay na ito. Papasok ka sa kaharian ng buhay na walang hanggan habang nabubuhay ka sa lupa kung pipiliin mong sundin si Hesus na nabubuhay at nasa langit. Kung gagawin mo, papasa ka sa paghatol at hinding-hindi hahatulan sa kabilang buhay. Direkta kang dadalhin sa langit.

Ang ikalabintatlong pagkakaiba: Ang diyos ng Islam ay hindi mapupuntahan sa mundong ito

Sa Islam, walang access sa kaharian ng Diyos sa mundong ito. Dahil hindi mapupuntahan ang Diyos, hindi rin mapupuntahan ang kanyang kaharian.

Sa pang-araw-araw na buhay, karaniwang sinasabi ng mga Muslim na kasama nila ang Diyos. Ngunit ito ay labag sa doktrina ng Quran at Islam na naniniwala na ang Diyos ay hindi naghahayag ng Kanyang sarili. Gayunpaman, ang Diyos ng mga Kristiyano ay ang naghahayag at naa-access na Diyos. Inihayag Niya ang Kanyang sarili kay Jesu-Kristo upang iligtas at iisa ka sa Kanyang sarili upang magkaroon ka ng walang hanggang kaugnayan sa Kanya. Pagkatapos mong pahintulutan Siya na iligtas ka sa Pangalan ni Jesus, ikaw ay magiging sa Kanya magpakailanman, at walang makapaghihiwalay sa iyo sa Kanya.

Ang ikalabing-apat na pagkakaiba: Ang diyos ng Islam ay may paganong langit

Walang balita sa presensya ng Diyos sa paraiso ng Islam sa buong Quran. Ngunit ang Quran ay patuloy na nangangako ng mga Jihadist at ang mga nakakakuha ng pabor ng Allah ay nasa paraiso, gumagastos ang oras nila sa mga makikiningang na dalaga. (Quran 37:48; 78: 33) Ito ang paganong paniniwala sa panahon ni Muhammad.

Hindi tulad ng paraiso ng Islam, ang langit sa Banal na Aklat ng mga Kristiyano ay hindi isang lugar para sa pagnanasa ng mga tao. Ito ang trono ng Diyos, isang lugar ng walang hanggang

kagalakan at kapayapaan sa Diyos. Sa Kanyang Ebanghelyo itinuro sa atin ni Kristo na ang Kanyang mga tagasunod ay makakasama ng Diyos sa langit (Juan 14:1-6). Ang Ebanghelyo ni Jesucristo ay nagsasabi:

Isang malaking pulutong mula sa bawat bansa, mula sa lahat ng mga tribo at mga tao at mga wika ang tatayo sa harap ng trono ng Diyos at pupurihin Siya sa pagliligtas sa kanila. (Pahayag 7:9)

Kaya nakikita mo na ang langit sa Banal na Aklat ng mga Kristiyano ay ganap na malayo sa mga imoralidad ng Islamic paraiso. Ang Diyos ng mga Kristiyano ay ibang-iba sa diyos ng Islam. Siya ay mapagkakatiwalaan at nakahihigit kay Allah sa lahat ng aspeto (Pahayag 19:16)

Ibinigay ko sa iyo ang lahat ng mga kadahilanang ito upang mahikayat kang basahin mismo ang Ebanghelyo ni Jesucristo at makita ng iyong sariling mga mata ang katotohanan. Maraming salamat sa paglaan ng oras sa akin.

Oras ng Pagninilay 6

1. Maaari bang lumakad ang diyos ng Islam kasama ng kanyang mga tao at magbigay ng layunin sa kanilang buhay? Bakit?

2. Bakit kailangang sundin ng lahat ang Diyos ng Bibliya, hindi ang diyos ng Quran?
3. Ang mga katangian ba ng diyos ng Islam ay nakakaapekto sa buhay ng mga tao kung sila ay sumusunod sa kanya?
4. Gaano kahalaga para sa atin na sundin ang tunay na Diyos at ihayag din Siya sa iba?
5. Hilingin natin sa tunay na Diyos na gabayan tayo nang personal upang tayo ay maging salamin ng Kanyang katotohanan sa iba.

Maaari bang Maging Mabuting gabay ang Diyos ng Islam?

Hindi natin matutugunan ang tanong na ito nang naaangkop maliban kung nauunawaan natin ang mga katangian ng isang mabuting gabay at ang paraan ng pagkilos niya sa pamamagitan ng mga mata ng ating mga konsensya. Tingnan natin ang mga katangian at pagkilos ng isang mabuting gabay.

Ang isang mahusay na gabay ay nagpapakilala ng isang mabuti at ligtas na destinasyon sa kanyang mga tagasunod

Kailangan mong makarating sa isang tiyak na lugar; alam niya ang daan at kailangan mo ang kanyang tumpak, tuwid, maayos at malambot na patnubay. Kapag nangako ang isang mahusay na gabay na dadalhin ka sa destinasyon, nangangahulugan ito na handa siyang manindigan sa likod ng kanyang pangako at isabuhay ito kahit na ano pa ang halaga. Tinitiyak niya sa iyo na makakarating ka doon; lalo na't makapangyarihan siya na malampasan ang bawat balakid, tapos ang iyong kumpiyansa ay 100%. Alam ng isang mahusay na gabay ang mga banta at panganib hanggang sa destinasyon at may pinakamagandang solusyon upang labanan ang bawat isa sa kanila. Ang isang mabuting gabay ay

hindi kailanman nakikipagtulungan sa mga masasamang tagaplano upang maging isang banta sa kanyang sariling mga tagasunod ngunit naninindigan laban sa kanila upang lumikha ng hindi matitinag na pagtitiwala sa puso ng kanyang mga tagasunod.

Mayroon bang ligtas at magandang patutunguhan si Allah para sa kanyang mga tagasunod at tinitiyak ba niya sa kanila na siya mismo ay hindi magiging banta sa kanila? Mayroon ba siyang mga katangian na mapagkakatiwalaan ng mga tao upang gabayan sila nang ligtas? Tingnan natin kung saan nagtatapos ang paglalakbay kasama si Allah

Mula sa Quran sa Sura Mariam (19) mga talata 67 hanggang 72 nalaman natin na kukunin ng Allah ang kanyang matuwid na mga tagasunod kasama ng mga masasama at titipunin sila sa loob ng Impiyerno para sa paghuhukom. Pagkatapos ng paghuhukom, ang mga masasama ay mananatili sa impiyerno, ngunit sa mga matutuwid ay maaaring may ilan na mapupunta sa paraiso kung ang kanilang mabubuting gawa ay mas hihigit sa kanilang masasamang gawa at kung makatawid sila sa maliit na tulay ng Sirat⁶.

⁶ Ang 'Sirat' ay ang pinakamakitid na tulay, kasing kitid at matalim ng dulo ng kutsilyo, sa pagitan ng impiyerno at paraiso sa Islam. Pinaniniwalaan na ang matuwid lamang ang maaaring tumawid dito at makapasok sa paraiso. Gayunpaman, kahit na ang propeta ng Islam ay walang kumpiyansa para makatawid sa tulay.

Sa mga talatang ito, sinasabi ng diyos ng Islam sa kanyang mga matutuwid na Muslim, "Hoy, naging tapat kayo sa akin nang higit sa iba upang ako ay mapasaya. Ngunit hindi ko magagarantiya na gagantimpalaan ka para dito. Maaari ka pa ring manatili sa impiyerno at magdusa nang walang hanggan." Napakagandang gabay!

Nakikita mo na sa ilalim ng patnubay ng diyos ng Islam, ang mga masasama ay tumatanggap ng nararapat sa kanila.

Nagawa na nila ang lahat sa mundong ito na gusto nila, alam nila na karapat-dapat sila sa impiyerno, at ngayon dinadala sila ni Allah sa impiyerno. Ngunit ang mga mahihirap na matuwid na tagasunod ng Allah ay nagtiwala kay Allah at pinagkaitan ang kanilang sarili ng maraming bagay sa mundo, umaasa na sila ay dadalhin ng Allah sa paraiso, ngunit ngayon sila ay may parehong kapalaran tulad ng mga masasama. Wow!

Kaya't ang mensahe ng Quran ay malinaw tungkol sa mga taong hindi matuwid; wala itong magandang balita para sa kanila, mananatili sila sa impiyerno. Ngunit wala rin itong magandang balita para sa mga matutuwid na Muslim; baka manatili din sila sa impiyerno. Walang alinlangan na ang Allah ay kalaban ng mga hindi sumusunod sa Islam. Ayon sa mga talatang ito, siya ay tila

hindi rin palakaibigan sa kanyang sariling matuwid na mga Muslim. Siya ay kumikilos bilang isang malakas na kaaway laban sa kanyang matuwid na mga Muslim. Tinatawag niya ang kanyang sarili na “Diyos ng Awa” sa simula ng bawat Sura sa Quran ngunit nagdulot ng sakit sa sarili niyang matuwid na mga Muslim sa pamamagitan ng pagdadala sa kanila sa impiyerno patungo sa paghuhukom.

Bakit ang isang diyos, kung siya ay maawain, ay tratuhin ang matuwid sa parehong paraan bilang hindi matuwid? Ito ba ang Quranikong kahulugan ng “Awa”? Kung hindi pinoprotektahan ng awa ng Allah ang isang matuwid na Muslim mula sa kakila-kilabot na impiyerno, ano pa ang mahihinuha kundi ang awa ng Allah ay mapanlinlang at malupit? Ito ay isang malinaw na halimbawa ng mapanlinlang na kalikasan ng pamumuno ni Allah.

Hindi ba dapat direktang dalhin ng tunay na Diyos ang kaniyang mga matuwid sa langit? Oo. Ginagawa ng tunay na Diyos. Ginagawa ng Diyos ng Bibliya. Ngunit hindi iyon ginagawa ng diyos ng Islam, dahil hindi siya ang tunay na Diyos. Gaano man katuwid ang isang Muslim para sa diyos ng Islam, dadalhin muna niya sila sa impiyerno, sa nakakatakot na lugar na iyon, para sa paghatol. At posibleng manatili sila doon

magpakailanman.

Sinasabi ng Quran na ang pagpasok sa paraiso ay hindi tiyak

Ang Sura Luqman (31) sa talata 34 ay nagsabi:

Ang kaalaman sa Oras ay kay Allah (lamang).

... At walang sinuman ang nakakaalam kung ano ang kanyang kikitain sa kinabukasan

Sa madaling salita, alam ng diyos ng Islam kung sinong matuwid ang mananatili sa impiyerno, ngunit hindi niya ibinubunyag ang lihim na iyon sa sinuman, kahit kay Muhammad. Iniwan niya ang lahat ng kanyang matuwid sa kawalan ng katiyakan.

Hindi ka ba nabigla sa patnubay ng diyos ng Islam? Hinihiling niyang sundan mo siya, ngunit hindi mo alam kung saan ka niya dadalhin. Sinusundan mo ba ang isang taong inilihim ang kanyang layunin at hindi nagsasabi sa iyo kung saan ka niya dadalhin? Kung hindi, paano mo masusundan ang isang diyos na may parehong mga katangian? Iniwan pa nga ng diyos ng Islam si Muhammad sa kawalan ng katiyakan.

Sa Sura Al Ahghaf (46) bersikulo 9 sinabi ni Muhammad: Hindi ko alam kung ano ang gagawin sa akin o sa iyo.

Nakikita mo na kahit na ang propeta ng Islam ay sumusunod sa isang diyos na ang layunin ay hindi alam at sa kadahilanang ito ay wala siyang anumang pagtitiwala sa kanyang kaligtasan.

Hindi ba ito nakalulungkot na ni Muhammad o sinumang matuwid na Muslim ay hindi alam o may kumpiyansa kung saan sila patungo, ngunit itinulak nila ang iba na sundan din sila sa hindi kilalang hinaharap? Marami silang pinatay dahil sa hindi pagsunod sa kanila.

Ang higit na nakalulungkot ay tinawag ni Muhammad ang kawalan ng katiyakan ng patnubay ni Allah bilang "masayang balita"! Sa Sura Al A'raf (7) sa taludtod 188 sinabi ni Muhammad:

Kung ako lamang ay may kaalaman sa Al-Ghaib (mga bagay na nakalingid,

o Kabilang Buhay), ginawa ko na sa aking sarili na makapagtabi ng malaking kayamanan, at walang anumang pasakit (kasamaan) ang maaaring sumapit sa akin. Ako ay isa lamang tagapagbabala at isang tagapagdala ng masayangbalita sa mga tao na sumasampalataya.”

Sa talatang ito, gustong sabihin ni Muhammad na sa halip na kolektahin ang katuwiran ng Diyos, tinipon niya ang masasamang gawa na mula kay

Satanas, dahil hindi siya binigyan ng Allah ng sapat na kaalaman at karunungan. Sa dulo ng talatang ito ay sinasabi na si Muhammad ay isang tagapagbabala at tagapagbigay ng mabuting balita. Tinatawag niyang “masayang balita” o mabuting balita ang kakulangan ng kaalaman, kakulangan ng mabubuting gawa at ang ugnayan ng kasamaan. Maniniwala ka ba dito?

Tinatawag mo bang masayang balita ang kakulangan ng kaalaman? Tinatawag mo ba itong "mabuting balita" kung ito ay tinanggap mula sa kasamaan? Tinatawag mo bang mabuting balita ang pagpasok sa impiyerno? Tinatawag mo bang mabuting balita ang kawalan ng katiyakan tungkol sa paraiso? Tinatawag mo ba ang kabiguan ng mga matuwid na Muslim sa pamamagitan ng Allah magandang balita? Talaga bang tinatawag mo si Allah na isang mabuting espirituwal na gabay na naging dahilan upang ang kanyang propeta at mga tagasunod ay manatiling hindi sigurado tungkol sa kanilang kinabukasan?

Nais kong makahanap ka ng oras upang basahin ang Ebanghelyo at makita kung paano tinitingnan ng Diyos ang Kanyang mga tagasunod. Itinuro niya na walang mas mahalaga kaysa sa pagkakaroon ng kasiguruhan sa buhay.

Kinabukasan ni Muhammad kumpara sa kinabukasan ng mga propeta sa Bibliya

Tingnan natin ang pagkakaiba ng kinabukasan ni Muhammad at ng kinabukasan ng mga propeta ng Bibliya.

Ang Exodo kabanata 32 bersikulo 31-32 sa aklat ng Torah ay sinasabi na ang pangalan ni Moises ay nakasulat sa walang hanggang aklat at siya ay kabilang sa langit. Kaya, nang si Moises ay naninirahan kasama ng kanyang mga tagasunod, alam niyang siya ay naligtas at ang Diyos ay naghanda ng isang lugar sa langit para sa kanya. Sinabi ni propeta Daniel sa kanyang aklat na kabanata 12 bersikulo 1 na ang mga pangalan ng mga tagasunod ng Diyos ay nasa walang hanggang aklat ng buhay. Sinasabi ng propetang ito ng Bibliya na hindi dapat madaig ng takot ang mga tagasunod ng tunay na Diyos, sapagkat ang kanilang walang hanggang lugar ay kasama ng Diyos sa langit.

Ang mga pangalan ni Moises, Daniel, iba pang mga propeta at lahat ng mga tagasunod ng Diyos ay nasa aklat ng buhay. Ngunit ang Quran ay nagsasabi na ang pangalan ni Muhammad o ng iba pang Muslim ay wala sa aklat ng buhay. Walang nakatitiyak sa kanyang hinaharap sa Islam. Nakikita mo ba ang pagkakaiba?

Ginagabayan ni Jesucristo ang Kanyang mga tagasunod at binibigyan sila ng katiyakan

Itinuturo ng Ebanghelyo na mula sa oras na ilagay mo ang iyong pananampalataya kay Hesus ang iyong relasyon sa impiyerno ay nakansela, ikaw ay protektado mula sa kasamaan. Ang katiyakan ng kaligtasan ang pangunahing mensahe ng Ebanghelyo para sa buhay sa lupa, dahil hindi iniinang tunay na Diyos ang mga tao sa kawalan ng katiyakan.

Sinabi ni Hesus sa Ebanghelyo ni Juan kabanata 5 bersikulo 24: “Pakatandaan ninyo: ang nakikinig sa aking salita at sumasampalataya sa nagsugo sa akin ay may buhay na walang hanggan. Hindi na siya hahatulan kundi nakatawid na siya sa buhay mula sa kamatayan. (MBB)

Hindi ba't nakalulungkot na tinawag ng mga pinunong Muslim ang Torah at Gospel of assurance bilang mga di-perpektong aklat, ngunit tinawag ang Quran na perpektong aklat bagama't wala itong katiyakan?

Nililigaw ni Allah ang mga tao

Hayaan akong magbigay sa iyo ng higit pang

nakakagulat na mga bagay tungkol sa mga patnubay na katangian ng Allah. Hindi lamang si Allah ay hindi isang mabuting gabay, siya rin ay nakaliligaw ayon sa Quran Sura Ibrahim (14) sa talata 4 ay nagsasabi na ang Allah ay nagliligaw sa sinumang kanyang naisin.

Isipin ang isang karatula na nakasabit sa dibdib ng isang gabay na nagsasabing, "Naliligaw ako". Nagtitiwala ka ba sa taong iyon para gabayan ka? Kung hindi, kung gayon ay hindi ka dapat magtiwala sa Allah na nagliligaw.

Hayaan akong magbigay sa iyo ng isang mas nakakasakit na halimbawa ng patnubay ni Allah. Ang Sura An Nisa (4) sa talata 88 ay nagsabi: ... At siya na ninais ni Allah na mapaligaw, kayo ay hindi kailanman makakatagpo para sa kanya ng anumang paraan (patnubay).

Sinasabi ng diyos ng Islam sa kabanatang ito ng Quran na inililigaw ka niya sa paraang maging ang pamamagitan ni Muhammad ay nagiging walang halaga. Bakit mo gustong sundan ang isang taong nagliligaw sa iyo sa paraang wala nang solusyon sa iyong pagbabalik? Kaya makikita mo na kaharap mo ang isang diyos sa Islam na malinaw na nagsasabi sa iyo na siya mismo ay banta sa iyong espirituwal na buhay at walang makakapagligtas sa iyo kung magtitiwala

ka sa kanya.

Dahil dito, umalis ako sa Islam. Napagtanto ko na ang diyos ng Islam ay hindi lamang isang mabuting gabay, ngunit isang banta din sa aking espirituwal na buhay. Kaya, ang manatiling isang Muslim ay walang iba kundi isang espirituwal na pagkawala para sa akin.

Ang Diyos ay tulad ng isang mabuting pastol sa Bibliya

Ngayon, hayaan mo akong magbigay sa iyo ng ilang higit pang mga halimbawa mula sa Bibliya. Ikaw ay mamamangha sa mapagmahal na puso ng Diyos ng Bibliya para sa Kanyang mga tagasunod, at mauunawaan ang aking dahilan sa pagsunod sa Diyos ng mga Kristiyano. Tingnan kung ano ang ginagawa ng Diyos ng Bibliya para sa Kanyang mga tagasunod.

Sinabi ni Jacob sa Torah (Genesis 48:15): Ang Diyos na sa aki'y nangalaga't pumatnubay, simula sa pagkabata't magpahanggang ngayon man. (MBB)

Sinabi ng propetang si David sa Awit kabanata 23 bersikulo 1 at 3: Ang Panginoon ang aking pastol, hindi ako magkukulang ng anuman. ..

Panibagong kalakasan ako'y kanyang binibigyan. Pinapatnubayan niya ako sa tamang daan, upang siya'y aking maparangalan. (ASND)

Sinabi ni propeta Isaias: At tulad ng pastol, pinapakain niya ang kanyang kawan; sa kanyang mga bisig, ang maliliit na tupa'y kanyang yayakapin. Sa kanyang kandungan ay pagyayamanin, at papatnubayan ang mga tupang may supling. (Isaias 40:11, MBB)

Sinabi ni propeta Ezekiel: Ako mismo ang magpapistol sa kanila at hahanap ng kanilang pahingahan. (Ezekiel 34:15 , MBB)

“Ako ang mabuting pastol. Iniaalay ng mabuting pastol ang kanyang buhay para sa mga tupa.. (Juan 10:11, MBB)

Ang puso ng Diyos sa Bibliya ay ibang-iba sa puso ng diyos sa Quran.

Ang diyos ng Islam ay hindi matatag

Hayaan akong magbigay sa iyo ng ilang higit pang mga halimbawa kung paano ang diyos ng Islam ay hindi maaaring maging totoo at isang mahusay na gabay.

Sa simula ang diyos ng Islam ay naniniwala na hindi dapat magkaroon ng pamimilit sa relihiyon.

Noong si Muhammad ay nasa Mecca at wala siyang maraming tagasunod at kapangyarihang pampulitika, sinabi ng kanyang diyos sa Sura Al Bagharah (2) bersikulo 256: Walang pagpilit sa relihiyon. At sa Sura Al Kahf (18) bersikulo 29 ay

sinabi niya kay Muhammad: Ang Katotohanan ay mula sa inyong Panginoon.” At kung sinuman ang magnais, hayaan siyang manampalataya, at kung sinuman ang magnais, hayaan siyang huwag manampalataya.

Ngunit binago ng diyos ng Islam ang kanyang isip nang maglaon. Nang makahanap si Muhammad ng maraming tagasunod at magtatag ng isang hukbo, sinabi sa kanya ng kanyang diyos sa Sura Al Tawbah (9) talata 33 na gawing matagumpay ang Islam sa bawat ibang relihiyon.

Sa Sura Al Anfal (8) talata 12 sinabi ng Allah: Magpapadala Ako ng takot sa mga puso ng mga hindi naniniwala, at puputulin mo ang kanilang mga ulo at maging ang mga dulo ng kanilang mga daliri.⁷

Muli, nang mahina si Muhammad sa kapangyarihan ang kanyang diyos ay nagsabi sa Sura Al Bagharah (2) talata 62: Ang mga Muslim, Hudyo, Kristiyano at Sabeites na naniniwala sa Diyos at sa huling Araw, at gumagawa ng tama, ay magkakaroon ng kanilang gantimpala sa kanilang Panginoon. : hindi sasapit sa kanila ang takot, ni mapanglaw man sila.

⁷ Ito ang ipinahihiwatig ng talatang Arabiko Mangyaring suriin ang Arabic Quran.

Ngunit sa Sura Al Bayyina (98) verse 6 ay nagsasabi: Ang mga Kristiyano at Hudyo at polytheist ay ang pinakamasama sa mga nilalang at sila ay napupunta sa impiyerno.

Nakikita mo ba kung ano ang ginagawa ng diyos ng Islam? Una, sinabi niya sa mga Hudyo at Kristiyano na pupunta sila sa paraiso kung susundin nila ang kanilang sariling paniniwala. Ngunit kalaunan ay nagsabi na sila ay mapupunta sa impiyerno kung hindi sila sumunod sa Islam. Ang tunay na Diyos ba ay nagpapakita ng kalituhan tulad nito? Paano magagabayan ng nalilitong diyos ang iba sa tamang landas?

Kahit sa isang Sura, ang diyos ng Islam ay nagsasalita ng mga salungat na salita. Ang Sura Al-e Imran (3) bersikulo 55 ay nagsabi: Ilalagay Ko ang mga Kristiyano sa itaas ng mga hindi naniniwala kay Hesus, hanggang sa araw ng muling pagkabuhay. Ngunit sa mga talata 19 at 85 ng parehong Sura, sinabi niya: Ang tunay na relihiyon sa Allah ay Islam. Walang ibang relihiyon maliban sa Islam ang dapat tanggapin.

Hindi ba ito nakakagulat na sinabi ni Allah sa isang Sura na ang pagsunod kay Kristo ay ang pinakamataas na espirituwal na prioridad para sa kanya, ngunit nakalimutan ang kanyang mga komento at sinabi na ang bawat isa ay dapat sumunod sa Islam sa parehong Sura?

Sa Sura Al Bagharah (2) bersikulo 65 sinabi ng

diyos ng Islam na kinasusuklaman niya ang mga Hudyo na lumabag sa batas ni Moses tungkol sa Sabbath o Sabado at ginawa silang mga unggoy. Ngunit sa kabilang banda ay humihiling sa mga Muslim na bigyan ng pressure ang mga Hudyo na umalis sa Sabbath, maging Muslim at sundin ang panalangin ng Biyernes.

Hindi ba ito kakaiba? Sa isang banda, ipinagbabawal ng diyos ng Islam ang mga Hudyo na umalis sa kanilang relihiyon, ngunit sa kabilang banda ay papatayin sila kung hindi nila iiwan ang kanilang Sabbath at relihiyon upang maging Muslim!

Sinasabi ba ng tapat at nakakaalam ng lahat na Diyos balang- araw na ang mga relihiyong ito ay mabuti, ngunit nagbago ang kanyang isip kinabukasan at sinabing sila ay masama at ang kanilang mga tagasunod ay dapat patayin? Talagang hindi.

Ginawa iyon ng diyos ng Islam dahil hindi siya ang tunay na Diyos at gabay.

Inililigaw din ng Allah ang mga Muslim tungkol kay Hesus

Ang Sura Al-e Imran (3) sa talata 55 ay nagsabi: O Hesus, ikaw ay aking papatayin, at dadalhin kita sa aking sarili at ililigtas ka sa mga hindi naniniwala. Ngunit ang Sura An Nisa (4) sa mga bersikulo 157 at 158 ay nagsasaad na ang mga Hudyo ay hindi nagpako at pumatay kay Hesus

ngunit itinaas siya ng Diyos sa Kanyang sarili. Sinabi rin ng Sura Al Maeda (5) sa talata 117 na sinabi ni Jesus sa Diyos: ...Ako ay naging saksi sa mga aksyon ng mga Hudyo habang ako ay nananatili sa kanila; ngunit dahil Iyong (Diyos) ang sumuko sa akin kamatayan تَوَفَّيْتَنِي فَلَمَّا = Falamma Tavaffaytani) ikaw mismo ang nagbantay sa kanila ...

At sa Sura Mariam (19) sa talatang 33 ay sinabi na sinabi ni Hesus: Ang kapayapaan ng Diyos ay sumaakin nang araw na ako'y ipanganak, at magiging ang araw na ako'y mamamatay, at ang araw na ako'y muling bubuhayin.

Kaya malinaw mong nakikita kung paano nililigaw ng diyos ng Islam ang mga Muslim tungkol kay Hesus. Sa isang banda, sinabi niya na si Jesus ay namatay, ngunit sa isang banda ay sinabi niya na si Jesus ay namatay hindi mamatay. Ang patnubay ng Allah ay nakalilito at hindi mapagkakatiwalaan.

Hayaan akong magbigay ng dalawa pang halimbawa ng magkasalungat na mensahe ni Allah.

Sa Sura Al Anbiya (21) sa mga bersikulo 34 at 35 sinabi ng Allah kay Muhammad na hindi niya binigyan ng permanenteng buhay ang sinumang tao bago si Muhammad. Ang bawat kaluluwa ay magkakaroon ng lasa ng kamatayan ... Ang Sura Al-e Imran (3) sa talata 185 ay muling nagsasabi

118

na ang bawat kaluluwa ay magkakaroon ng lasa ng kamatayan.

Ayon sa mga talatang ito, lahat bago si Muhammad, kasama sina Moses, Jesus, at iba pa ay namatay at si Muhammad ay mamamatay din.

Alam ba ng diyos ng Islam ang kanyang ginagawa? Kinumpirma niya sa suras Al-e Imran, Al Maida, Mariam at Al Anbiya na si Hesus ay namatay at lahat ay dapat mamatay, ngunit sa Sura An Nisa ay tinanggihan niya ang kamatayan ni Hesus. Nangangahulugan ito na ang diyos ng Islam ay hindi talaga sigurado kung ano ang gusto niyang sabihin at kung ano ang nangyari kay Hesus. Anong kalituhan? Maaari bang malito ang tunay na Diyos? Talagang hindi.

Gayundin, ang diyos ng Islam ay nagsasabi na si Muhammad ay namatay ngunit si Hesus ay buhay at nasa langit. Si Hesus ay buhay at si Muhammad ay patay na! Bakit hindi hiniling ng Allah sa mga Muslim na sundin si Hesus na nabubuhay nang permanente, ngunit hiniling sa kanila na sundin si Muhammad na patay nang permanente?

Ano ang naging dahilan upang ipakilala ng Quran ang diyos nito bilang isang taong nagliligaw at dinadala ang kanyang matuwid na mga tagasunod sa impiyerno?

Ang epekto ng paganismo

Ang mga pagano lamang ang naniniwala na ang kanilang mga diyos ay gumagawa ng gayong mga

bagay. Sinira ni Muhammad ang mga paganong diyos-diyosan ngunit hindi niya namamalayan na ang larawan ng Diyos sa kanyang isipan ay isang paganong diyos at kailangan muna niyang alisin ang larawang iyon sa kanyang sariling isip at puso.

Ang mga hindi etikal na bagay na ipinaliwanag ko ay hindi mga katangian ng Diyos na ipinahayag ni Jesus. Ang tunay na Diyos ay isang mabuting gabay, na mapagmahal at nagbibigay ng katiyakan sa Kanyang mga tagasunod na makakasama Niya sa langit. Kailangan mo talagang sundin si Hesus.

Oras ng Pagninilay 7

1. Ang Diyos ay dapat na ang pinakamahusay na gabay. Ano ang mga katangian ng pinakamahusay na gabay?
2. Ano ang pakiramdam na naligaw ng landas ng isang tao? Paano kung ang isang diyos ay nagliligaw sa iyo?
3. Bakit hindi maaaring maging mabuting gabay ang diyos ng Islam?
4. Kailangan ba natin ang tunay na espirituwal na gabay sa ating buhay sa lupa? Bakit?
5. Maaari ba tayong makapasok sa langit kung hindi natin susundin ang tunay na Diyos?
6. Gaano kahalaga ang pagsunod sa mabuting gabay?

May Kapayapaan Ka ba sa Diyos Sa pamamagitan ng Islam?

Ang Islam ba ay nakapagtatag ng kapayapaan sa pagitan mo at ng Diyos? Masasabi mo bang, “Ako ay isang daang porsyento sa panig ng Diyos, kabilang sa langit ng Diyos at hindi na makakakita ng impiyerno sa hinaharap”?

Ito ang magagawa ng isang tunay na paniniwala para sa iyo. Inilalagay nito ang iyong mga kamay sa mga kamay ng Diyos at ginagarantiyahan ang iyong kabilang buhay.

Ang Islamn ba ay tunay na magtatag ng kapayapaan?

Nagawa ba ng Islam na ilagay ang iyong mga kamay sa mga kamay ng Diyos sa ngayon at sabihin sa iyo na ang iyong relasyon sa Diyos ay walang hanggan? Masasabi mo ba na dahil sa Islam mayroon kang tiwala at kapayapaan sa iyong puso ngayon at wala kang anumang alalahanin tungkol sa iyong kawalang-hanggan? May kilala ka bang Muslim sa kasaysayan ng Islam na nakapagsabing, “Ako ay malaya na ngayon, ako ay naligtas at ako ay tunay na kaisa ng Diyos at makakasama Niya magpakailanman.”?

Alam mo at ako na kahit si Muhammad ay hindi nakapagpatotoo ng gayong pagkakaisa sa Diyos na maaaring tumagal magpakailanman at magbibigay sa kanya ng walang hanggang

katiyakan. Sabi niya na hindi niya alam kung ano ang mangyayari sa kanya pagkatapos ng kamatayan.

Ang Diyos ay hindi interesado sa isang pansamantala o kalahating pusong pagkakaisa. Ang Diyos ay perpekto at nagnanais ng perpektong pagkakaisa. Sapagkat, tanging ang perpektong pagkakaisa lamang ang makakalikha ng walang hanggang kapayapaan sa pagitan ng Diyos at ng Kanyang mga tao, lalo na sa mga nagsasabing sila ay Kanyang mga propeta. Samakatuwid, kapag sinabi ng isang propeta na hindi niya alam ang tungkol sa kanyang kabilang buhay, nangangahulugan ito na hindi siya kaisa sa Diyos at hindi alam kung ano ang tunay na pagkakaisa at kapayapaan sa Diyos.

Dito ako natakot ng mamatay tungkol sa aking espirituwal na buhay habang ako ay isang Muslim. Sinabi ko sa aking sarili na ang propeta ng Islam ay ang pinaka-diyos na Muslim. Siya ang numero uno sa pagsunod sa mga tagubilin ng Islam at pananatiling tapat sa kanyang diyos. Sa kabila ng lahat ng kanyang kabutihan, sinabi niyang hindi niya alam ang kanyang kinabukasan, kung mapupunta siya sa langit o mami-miss.

Napagtanto ko na may isang bagay na dapat mali sa Islam, kung hindi, hindi magkakaroon ng anumang kawalang-katiyakan na nakakatakot sa mga Muslim. Ang ibig sabihin ng Islam ay "pagsuko" sa Arabic. Ang ibig sabihin ng Muslim ay "ang sumusuko sa Diyos." Hindi ba ang

pagsusumite na ito ay dapat na lumikha ng katiyakan sa mga Muslim tungkol sa kanilang kinabukasan? Kung hindi, ano ang pakinabang ng pagpapasakop sa diyos ng Islam? Tinanong ko ang aking sarili, "Bakit ko tatawagin ang iba na magpasakop sa Islam at maging malabo tulad ko? Bakit ko susundin ang Islam at hahayaan ang kawalan ng katiyakan na ito na pahirapan ako araw-araw?" Napakapalad ko nang ang mga tanong na ito ay nagsimulang maging bahagi ng aking pang-araw-araw na buhay.

Nagkaroon ka ba ng anumang pagkakataon na itaas ang mga tanong na ito sa iyong isip at magkaroon ng anumang sagot? Napakahalaga para sa iyo na makahanap ng isang landas na magliligtas sa iyo mula sa lahat ng uri ng mga kalabuan, pinag-iisa ka sa Diyos at lumilikha ng walang hanggang kapayapaan sa iyong puso. Nais ng tunay na Diyos na payagan mo Siya na pumasok sa iyong buhay sa lupa at bigyan ka ng walang hanggang pagtitiwala.

Anumang paniniwala na nag-aangking mula sa Diyos ay dapat na sumasalamin sa pagnanais ng Diyos at makapag-iisa ka sa Kanya.

Wala ring kapayapaan ang mga pagano tungkol sa hinaharap

Ang Islam ay hindi nakapagbigay sa iyo ng tiwala tungkol sa iyong kinabukasan. Kailangang-kailangan mong sundin ang ibang paniniwala na kayang pag-isahin ka sa

Diyos at itatag ka sa isang perpektong pagtitiwala. Ang Islam ay hindi naiiba sa paganismo. Ang mga pagano ay nagsasalita nang eksakto tulad ng mga Muslim at sinasabi na hindi rin nila alam kung ano ang mangyayari sa kanila pagkatapos nilang mamatay.

Ang mga pagano ay natatakot din sa kanilang kinabukasan gaya ng mga Muslim.

Anong uri ng diyos ang diyos ng Islam na tinatawag na mahabagin ngunit hindi nagmamadaling tumulong sa mga Muslim sa kanilang takot sa hinaharap? Ang mga Muslim ay nagdadasal ng limang beses sa isang araw, nag-aayuno sa loob ng isang buwan bawat taon at ginagawa ang lahat ng iba pang bagay na ipinagagawa sa kanila, ngunit nasa isang nakakatakot na takot pa rin kung magagawa ba nila ang kanilang espirituwal na paglalakbay patungo sa paraiso o magtatapos. sa impyerno. Ang pakikiramay ay nangangahulugang pakikiramay, pagmamalasakit at pangangalaga. Kung araw-araw kang nananalangin at umiiyak sa iyong diyos na ilagay ka sa tamang landas at palayain ka sa iyong takot, bakit hindi ka niya palayain sa iyong takot at punuin ang iyong puso ng kagalakan at kaginhawaan? May mali dito. Alinman sa Diyos ay hindi mahabagin o ang mga Muslim ay wala sa tamang landas. Ngunit ang bawat relihiyosong tao sa mundo ay naniniwala na ang Diyos ang pinagmumulan ng habag. Kung gayon, hindi kailanman ipinagpaliban ng Diyos ang Kanyang habag sa mga humihingi ng Kanyang pangangalaga. Samakatuwid, ang Islam

124

ay hindi isang tunay na relihiyon na nagpapaantala sa pangangalaga ng Diyos sa mga tao.

Kapag sinunod mo ang isang tunay na paniniwala, pupunuin ng Diyos ang iyong puso ng kumpiyansa, kapayapaan at kagalakan. Tiwala dahil ang Diyos ang Diyos na nakakaalam ng lahat at ipapakita sa iyo ang iyong kinabukasan; kapayapaan dahil papasok ka Kanyang mga bisig, sa isang napakaligtas na lugar at walang makapaghihiwalay sa iyo sa Kanyang pagmamahal at pangangalaga; kagalakan dahil malalampasan mo ang takot magpakailanman. Wala kang alinman sa mga ito sa Islam.

Ang Islam ay hindi perpektong relihiyon para magbigay ng kapayapaan

Ang narinig mo lang mula pagkabata hanggang ngayon ay ang Islam ang huli at perpektong relihiyon at ang Diyos ay kasama ng mga Muslim. Kahit na walang anumang lohikal na dahilan sa Islam para sa alinman sa mga pag-aangkin na ito.

Kapag sinabi mo na ang Diyos ay kasama mo ngunit hindi ka sigurado tungkol sa iyong kabilang buhay, makikita mo na ang Islam ay nag-iiwan sa iyo na walang pag-asa tungkol sa iyong hinaharap.

Ang isang relihiyon na may kawalan ng pag-asa ay hindi dapat tawaging perpekto. Dahil ang

makasama ang Diyos ay nangangahulugan na ikaw ay malaya sa takot na mapunta sa impiyerno at may isang daang porsyentong katiyakan na habang ikaw ay naririto sa piling ng Diyos sa lupa, makakasama mo rin ang Diyos sa langit pagkatapos mong mamatay. Ang Diyos ay ang Diyos ng pagtitiwala kapwa para sa mundong ito at sa susunod na mundo. Kapag kasama mo Siya ngayon, binibigyan ka Niya ng kumpiyansa na makasama Siya sa magkabilang mundo. Kung ang diyos ng Islam o alinmang diyos ay hindi magbibigay sa iyo ng tiwala para sa susunod na buhay, hindi siya maaaring maging tunay na Diyos.

Ang mensahe ng Islam ay sumasalungat sa sarili nito. Sinasabi nito na ang mga Muslim ay kasama ng Diyos sa kanilang buhay sa lupa, ngunit hindi malinaw kung makakasama nila ang Diyos sa kabilang buhay o mapupunta sa impiyerno.

Ang pagpapasakop kay Allah ay hindi nagtatapos sa kapayapaan

Ang pagkakaisa at kapayapaan sa Diyos sa lupa ay dapat humantong sa walang hanggang pagkakaisa at kapayapaan sa Diyos sa kabilang buhay at magbigay ng ganap na katiyakan sa mga tao. Dito makikita ang malaking pagkakaiba sa pagitan ng Islam at pananampalataya kay Kristo. Sinasabi ng Ebanghelyo ni Jesucristo, kung kasama mo ang Diyos ngayon, makakasama mo

Siya magpakailanman. Ngunit sabi ng Quran, kung kasama mo ang Diyos ngayon, hindi malinaw kung makakasama mo ang Diyos sa kabilang buhay o mapupunta sa impiyerno.

Nakikita mo na ang pagkakaisa sa Diyos ay ang tunay na pagkakaisa sa Ebanghelyo. Nagtatatag ito ng pagkakaibigan sa pagitan mo at ng Diyos sa paraang nagpapatuloy hanggang sa kawalang-hanggan. Ang tunay na pagkakaibigan ay dapat na mas malalim, mas mahaba at puno ng kumpiyansa. Ang pakikipagkakaibigan sa diyos ng Islam ay hindi malalim. Ito ay may takot na sumisira sa tiwala, kapayapaan at ginhawa.

Kaya makikita natin na ang pagpapasakop sa Diyos sa Islam ay hindi totoo kundi artipisyal. Kung ito ay isang tunay na pagsusumite, hindi ito lilikha ng kalabuan at takot sa mga Muslim tungkol sa kanilang kabilang buhay, ngunit magbibigay sa kanila ng walang hanggang pagtitiwala na makapiling ang Diyos.

Ayon sa Ebanghelyo ni Jesucristo, kung ikaw ay nagpapasakop sa Diyos at nakikiisa sa Kanya sa lupa, hindi Niya kailanman tinatanggi ang Kanyang tipan sa iyo ngunit tinutupad ito magpakailanman at pinupuno ang iyong puso ng pagtitiwala. Samakatuwid, ang pagkakaisa sa Diyos sa ating buhay sa lupa ay magdadala sa atin

sa langit upang makapiling ang Diyos magpakailanman.

Kaya, kapag ang isang tao ay nagtanong sa iyo kung mayroon kang kapayapaan sa Diyos sa pamamagitan ng Islam, ang iyong tunay na sagot ay dapat na "hindi" dahil ang Islam ay hindi nagbibigay sa iyo ng katiyakan tungkol sa iyong hinaharap. Pagkatapos ay kailangan mong magmadali at hilingin sa taong iyon na bigyan ka ng payo kung ano ang gagawin upang magkaroon ng kapayapaan sa Diyos at maligtas mula sa iyong takot tungkol sa iyong hinaharap. Makikita mo ang liwanag ng langit sa taong iyon kung siya ay tagasunod ni Jesucristo. Matututuhan mo kung paano tunay na makiisa sa Diyos sa bawat aspeto ng iyong buhay at magkaroon ng kapayapaan sa Kanya. Matututuhan mo rin kung paano magkaroon ng kapayapaan sa iba.

Ang pagkakaisa sa pinagmumulan ng kapayapaan ay nagbibigay sa iyo ng walang hanggang kapayapaan

Ang Diyos ang pinagmumulan ng kapayapaan. Ang pagkakaisa sa pinagmumulan ng kapayapaan ay magdadala ng kapayapaan sa iyong sariling buhay. Pagkatapos ay magiging mapayapa ka, isang gumagawa ng kapayapaan at magkakaroon din ng kapayapaan sa iba. Sa madaling salita, kung wala kang kapayapaan sa tunay na Diyos, hindi ka magkakaroon ng tunay na kapayapaan sa

mga tao, maging sa iyong sariling pamilya o sa labas nito. Kapag nakipagkaisa ka sa Diyos at nakipagpayapaan sa Diyos, ang Kanyang habag ang nagiging motivating factor sa iyong relasyon sa iba; ikaw samakatuwid ay naging isang tagapamayapa sa halip na napopoot. Maaari mong sabihin na, "Kung mahabagin ang Diyos sa akin habang ako ay makasalanan, kailangan ko ring subukan ang aking makakaya na maging mahabagin sa iba na katulad ko."

Ang mga maawain, mapagmahal at mapagpayapa na mga saloobing ito ay kabilang sa pananampalataya ni Hesukristo hindi sa Islam ni Muhammad. Hindi kailanman kinamumuhian, sinusumpa o pinapatay ni Jesus ang mga makasalanan ngunit laging lumalapit sa kanila nang may kabaitan at pinapayagan ang kabaitan na gumana sa halip na poot. Para kay Jesucristo, ang pag-ibig, kabaitan at kapayapaan ay maaaring magbago ng mga tao para sa kabutihan, hindi ang poot at poot. Walang kahit isang talata sa buong Ebanghelyo ni Jesucristo ang magtuturo ng poot laban sa mga makasalanan o mga taong sumasalungat sa iyo. Ang Ebanghelyo ay hindi kailanman nagtuturo sa mga tagasunod nito na pumatay ng iba.

Binago ako ni Jesus at ang milyun-milyong iba pa sa pamamagitan lamang ng kanyang kamanghamanghang pagmamahal at kabaitan. Binuksan niya ang aming mga mata upang makita na ang poot ay hindi lamang naglalayon sa buhay ng iba kundi naglalayon din na sirain ang kapayapaan sa sarili nating buhay at pamilya.

Kaya, makikita natin kung paano tayo nagiging mapayapa ng tunay na pagkakaisa at kapayapaan sa Diyos at nagsisilbing daan upang tayo ay makiisa sa iba sa pamamagitan ng pagmamahal at kabaitan at mamuhay nang payapa sa kanila. Nauunawaan din natin ngayon kung bakit ang Islam ay hindi nakapagtatag ng kapayapaan; dahil, ang kalupitan sa Islam ay mas malakas kaysa sa kabaitan at pagpapatawad.

Ang punto ko sa iyo ay ito: Kailangan mong magkaroon ng kapayapaan sa Diyos ngayon, at ito ay posible lamang sa pamamagitan ni Jesu-Kristo. Kailangan mo rin ng kapayapaan sa iyong pamilya at sa iba. Ito ay posible lamang sa pamamagitan ni Jesu-Kristo.

Sabik ka bang magkaroon ng kapayapaan sa Diyos, sa iyong pamilya at sa iyong relasyon sa iba? Kung seryoso ka, kailangan mong kunin ang iyong konsensya na isaalang-alang ang mga napatunayang layunin na ibinabahagi ko sa iyo.

Ang tunay na kapayapaan ay hindi magiging posible kung wala ang pamumuno ng Prinsipe ng Kapayapaan

Sino ang Prinsipe ng Kapayapaan? Sino sa tingin mo ang dapat na Prinsipe ng Kapayapaan?

Nasa kanya ang puso ng Diyos

Ang Prinsipe ng Kapayapaan ay dapat na isang taong may mapagmahal na puso ng Diyos upang makalapit sa mga tao tulad ng ginagawa ng Diyos, at maging malapit sa mga tao tulad ng Diyos.

Iginagalang niya ang karapatan ng iba

Ang Prinsipe ng Kapayapaan ay hindi nagsasagawa ng diskriminasyon ngunit naniniwala sa karapatan ng lahat, maging kaibigan man sila o hindi, dahil nilikha ng Diyos ang lahat na may kalayaang pumili.

Siya ay mapagbigay

Dahil ang Diyos ay napakabukas-palad at nilikha ang mundo para sa lahat, habang Siya ay nagpapadala ng Kanyang ulan para sa lahat, ang Prinsipe ng Kapayapaan ay dapat ding maging bukas-palad tulad ng Diyos upang makuha ang mga puso ng Kanyang mga kaaway sa pamamagitan ng pagkabukas-palad.

Hindi siya nagmamadali sa digmaan

Gayundin, ang Prinsipe ng Kapayapaan ay hindi kailanman nagmamadali sa digmaan, mula noonAng kanyang misyon ay upang dalhin ang mga tao sa isa't isa sa pamamagitan ng kaalaman at pag- unawa upang maitaguyod ang kapayapaan sa kanila.

Ngayon, kung humiram ka ng Ebanghelyo mula sa isang Kristiyano, basahin at ihambing ito sa Quran, pagkatapos ay mauunawaan mo na ang Prinsipe ng Kapayapaan ay si Hesus.

Pitong daang taon bago ang kapanganakan ni Jesucristo, si Propeta Isaias ay nagpropesiya tungkol sa Kanya ng ganito: Sapagka't sa atin ay ipinanganak ang isang Bata, sa atin ay ibinigay ang isang Anak; at ang pamahalaan ay maaatang sa Kanyang balikat; at ang Kanyang pangalan ay tatawaging Kamangha-manghang, Tagapayo, Ang Makapangyarihang Diyos, Ang Walang hanggang Ama, Ang Prinsipe ng Kapayapaan. Sa pagsilang ni Jesu-Kristo ang propesiya na ito ay natupad: Ang Ebanghelyo ay nagsasabi sa aklat ng Colosas kabanata 1 bersikulo 19 at 20 na ang buong kapuspusan ay nanahan kay Jesu-Kristo upang ipagkasundo sa Diyos ang lahat ng bagay sa langit at sa lupa.

Si Jesucristo ang Prinsipe ng Kapayapaan. Nagagawa niyang ipagkasundo ang lahat sa langit at sa isa't isa. Sundin si Hesus upang makaisa sa Diyos at magkaroon ng walang hanggang kapayapaan sa Kanya.

Oras ng Pagninilay 8

1. Ano ang ibig sabihin ng pagkakaroon ng kapayapaan sa Diyos?
2. Gaano kahalaga ang pagkakaroon ng kapayapaan sa Diyos at sa paanong paraan ito nakakaapekto sa ating buhay panlipunan? Anong papel ang

ginagampanan ng Diyos sa pagtatatag ng kapayapaan?

3. Ano ang kailangan nating gawin kung ang ating paniniwala ay hindi nagbubuklod sa atin sa Diyos?
4. May dahilan ba na ang pagtitiwala kay Kristo ay nag-uugnay sa iyo sa Diyos? Kung gayon, ano ang dapat mong gawin pagkatapos?

Ang Quran ba ay Salita ng Tunay na Diyos?

Paano Natin Malalaman kung ang Isang Aklat ay Mula sa Diyos o Hindi?

Kailangan nating alamin kung ang mga salita ng aklat na iyon ay tumutugma sa mga katangian ng tunay na Diyos o hindi. Kailangan nating suriin ang mga salita ng aklat na iyon mula sa bawat anggulo. Ito ang gagawin natin sa mga salita ng Quran, isang masusing pagsusuri upang ang lahat, edukado man o hindi, ay mauunawaan na ang Quran ay hindi maaaring mula sa tunay na Diyos.

Ang Diyos ba ng Islam ay Nagsasalita ng mga Salita?

Ang unang pagtatasa ay upang makita kung ang diyos ng Quran ay maaaring magsalita ng mga salita o hindi. Kung hindi niya magagawa, kung gayon walang makapagpapatunay na ang Quran ay mula sa Diyos.

Tanging ang personal na Diyos lamang ang maaaring magkaroon ng mga personal na salita na nauugnay sa sangkatauhan bilang mga personal na nilalang. Ang diyos ng Islam ay isang di-relasyonal at di- personal na diyos, samakatuwid ay hindi siya maaaring magkaroon ng personal at relasyonal na mga salita upang magkaroon ng personal na relasyon sa mga

indibidwal. Ibig sabihin nito ay ang diyos ni Muhammad, hindi katulad ng Diyos ni Moises at iba pang mga propeta, ay hindi nakipag-usap sa kanya, at hindi siya nakarinig ng boses o salita mula sa kanyang diyos. Ang Quran, samakatuwid, ay hindi maaaring mula sa Diyos.

Ang Bibliya ay ang Salita ng Diyos. Bakit? Dahil ang Diyos ng Bibliya ay personal at may kaugnayan, at ipinahayag Niya ang Kanyang sarili sa pamamagitan ng mga salita nang direkta sa Kanyang mga tao.

Ang Diyos ay personal na nakipag-usap kay Moises at sa lahat ng iba pang mga propeta sa Bibliya, at narinig nila ang mga salita ng Diyos mula sa Kanya nang personal at sa kanilang sariling mga tainga. Ang mga personal na karanasan ng mga propetang iyon sa Diyos ay pinagsama-sama bilang Bibliya at bilang liwanag para sa buhay ng mga tao. Bilang resulta, ang tunay na Diyos ay dapat na personal upang maipahayag ang Kanyang sarili sa mga salita at magkaroon ng isang aklat. Ang diyos ng Islam ay hindi personal at may kaugnayan kaya hindi maaaring magkaroon ng aklat. Ang Quran ay hindi maaaring mula sa tunay na Diyos.

Ang Diyos ba ng Islam ay nagbibigay ng katiyakan?

Ang ikalawang pagtatasa ay upang makita kung ang diyos ng Quran ay nagbibigay ng katiyakan ng kaligtasan. Kung hindi, kung gayon ang Quran ay hindi maaaring mula sa tunay na Diyos.

Malinaw na sinasabi ng Quran sa Suras Luqman (31) at Al Ahqaf (46) na walang nakakaalam kung ano ang mangyayari sa kanya sa hinaharap. Hindi lamang ang Quran ay nagbibigay ng walang ganoong kasiguruhan, ito ay nagsasaad din sa Sura Maryam (19) na ang lahat ng matuwid na Muslim ay ipapadala muna sa impiyerno para sa paghatol.

Ang salita ng buhay na Diyos ay dapat magbigay ng buhay na walang hanggan sa Kanyang mga tao, ilayo sila nang lubusan sa impiyerno; Dahil hindi mailalayo ng Quran ang mga tagasunod nito sa impiyerno, samakatuwid ito ay hindi salita ng Diyos.

Ipadadala ba ng tunay na Diyos ang Kanyang mga tagasunod sa impiyerno kahit sa maikling panahon? Hindi naman. Isinasaad ito ng Quran, dahil hindi ito salita ng tunay na Diyos.

Ang aklat at mga salita ng tunay na Diyos ay dapat na makabuo ng isang walang hanggang relasyon sa pagitan ng Diyos at ng Kanyang mga tagasunod, ngunit ang Quran ay walang ganoong awtoridad.

Ang aklat ng tunay na Diyos ay nagbibigay sa iyo ng katiyakan na ikaw ngayon ay kaisa ng Diyos at naligtas para sa kawalang- hanggan; ang iyong relasyon kay Satanas at impiyerno ay kinansela magpakailanman; pagkatapos mong mamatay, direkta kang dadalhin sa langit upang magkaroon ng walang hanggang pakikisama sa Diyos.

Ang Quran ay hindi man lang nakapagbigay kay Muhammad, ang pinakamataas na pinuno ng Islam at ang pinakapinaboran ng Allah, ng kapayapaan at katiyakan tungkol sa kanyang kinabukasan. Dahil dito, namatay siya nang walang pagtitiwala sa kanyang kaligtasan. Biguin ba ng tunay na Diyos ang Kanyang pinakapaborito? Hinding- hindi. Ang problema ay wala sa Diyos; ito ay kasama ng Quran. Hindi ito maaaring mula sa Diyos.

Ang Quran ba ay nagpapakilala ng isang moral na Diyos?

Ang ikatlong pagtatasa ay upang makita kung ang diyos ng Quran ay moral o hindi.

Sinasabi ng Quran na ang Diyos ay isang manlilinlang

Ang Sura Al-e Imran (3) talata 54 at Sura Al Anfal (8) talata 30 ay nagsasabi na ang Diyos ay ang pinakamahusay sa mga manlilinlang; Sinasabi ng Sura Yunus (10) bersikulo 21 na ang Diyos ay matulin sa panlilinlang; at ang Sura Al A'raf (7) bersikulo 99 ay nagsasabi na walang sinuman ang makadarama ng katiwasayan mula sa kanyang panlilinlang.

talaga? Tama ba ang Quran, na tinatawag na manlilinlang ang tunay na Diyos? Hinding-hindi.

Ang banal, matuwid at mabait na Diyos ay hindi maaaring maging isang manlilinlang. Ang Quran ay may pangunahing problema sa pamamagitan ng pagpapakita sa Diyos bilang isang manlilinlang; hindi ito maaaring sa tunay na Diyos.

Sinasabi ng Quran na ang Diyos ay isang kasabwat

Ang Sura Al Isra (17) sa talatang 16 ay nagsasabi na ang Diyos ay nagbibigay-inspirasyon sa mga tao na gumawa ng imoral na mga bagay upang magkaroon siya ng dahilan upang sirain sila.

Ang mabait na Diyos, mapagmahal at mahabagin na Diyos ay talagang nagiging hindi tapat sa Kanyang sariling kalikasan at kumikilos tulad ni Satanas? Aking kabutihan! Ang ganitong mga komento mula sa Quran ay ang malinaw na katibayan na hindi ito maaaring maging salita ng tunay na Diyos.

Sinasabi ng Quran na ang Diyos ay nagsisinungaling upang sakupin ang mga sumasalungat sa Kanya

Ang Sura Al A'raf (7) sa mga taludtod 182 at 183 at gayundin ang Sura Al Ghalam (68) sa mga talata 44 at 45 ay nagsabi: Ang mga tumatanggi sa aming mga talata ay unti-unti naming

sasakupin sila sa mga paraan kapag hindi nila napagtanto ang aking panlilinlang (kaydi).

Kung gayon bakit Siya kumikilos nang salungat sa Kanyang sariling prinsipyo at nakikipaglaban sa kalayaan sa pagpili? Tiyak, ang Lumikha ay hindi natatakot sa kalayaan sa pagpili na ibinigay Niya sa Kanyang sariling nilikha.

Mga kaibigan, napakasakit ng puso na higit sa isang bilyong Muslim ang sumusunod sa Quran na ito nang hindi nalalaman na ito ay nagsasalita laban sa tunay na Diyos. Kailangan ba ng makapangyarihang Diyos ng panlilinlang at kasinungalingan para sirain ang mga sumasalungat sa Kanya? Napakahina ba niya na hindi niya kayang lapitan ang mga ito sa pamamagitan ng pagsasabi ng katotohanan sa halip na gumamit ng kasinungalingan at panlilinlang? Nakakagulat na ibinababa ng Quran ang kataas-taasang Diyos sa antas nating mga makasalanan. Sa kabilang banda, binigyan ng Diyos ang mga tao ng kalayaang pumili na tanggapin o salungatin siya.

Sinasabi ng Quran na itinalaga ng Diyos si Satanas na maging isang manloloko

Ang Sura Al A'raf (7) talata 16 ay nagsasabi na pinasama ng Allah si Satanas upang malinlang niya ang mga tao. Kapani-paniwala ba na ang

mahabaging Diyos ay naghahanda ng isang kakila-kilabot na kaaway upang saktan ang sangkatauhan? Naniniwala ka ba na ang isang mapagmahal na ina o ama ay kumukuha ng isang kaaway upang sirain ang kanilang anak?

Dalangin ko at umaasa na basahin mo ang Ebanghelyo ni Kristo at ang buong Bibliya upang maunawaan na ang mahabaging Diyos ay hindi pinasama si Satanas o isang oportunista na nagpaplano ng masasamang bagay para sirain ang mga tao. Sa pamamagitan ng pag-uugnay ng gayong masama at nakakasakit ng puso na gawain sa Diyos, ang Quran ay hindi maaaring maging salita ng tunay na Diyos.

Ang Quran ay nagsabi na si Allah ang nagplano upang masaktan ng mga masasamang tao si Muhammad

Ang Sura Al An'am (6) sa talata 112 ay nagsabi:

Kaya't Kami ay nagtalaga sa bawat isang Propeta ng isang kaaway, – mga demonyo sa lipon ng sangkatauhan at mga Jinn, na nagtatagubilin sa bawat isa ng mabubulaklak na pananalita bilang isang pagliligaw (o isang paraan ng panlilinlang). Kung ninais lamang ng inyong Panginoon, sila ay hindi gagawa ng mga gayon, kaya't sila ay hayaan ninyo sa kanilang mga kabulaanan.

Ang isang tunay na Diyos ay hindi kailanman nakikipagtulungan sa mga demonyo para saktan ang kanyang minamahal na propeta. Ang tunay na Diyos ay nagliligtas mula sa masasama. Dahil ang Quran ay nag-uugnay sa pakikipagtulungan ng Diyos sa mga demonyo, hindi ito maaaring mula sa tunay na Diyos.

Ang Quran ay nagsasabi na ang Allah ay gumagamit ng mga demonyo para sa pagpapalaganap ng Islam

Sa isang banda ang Quran sa Sura Al A'raf (7) bersikulo 27 ay nagsabi: Ginawa ng Diyos ang mga masasamang kaibigan sa mga walang pananampalataya. Sa kabilang banda, nakita natin, na nagplano siya ng mga jinn na saktan ang kanyang propeta, si Muhammad. Ngayon, ang Quran sa Sura Al Jinn (72) mga talata 1 hanggang 2 ay nagsabi: Ipagbadya (O Muhammad): “Ipinahayag sa akin na ang isang pangkat ng Jinn (na may bilang mula tatlo hanggang sampu) ay nakinig (sa Qur'an).” Sila ay nagsasabi: “Katotohanang aming napakinggan ang isang Maindayog at Kamangha-manghang Pagbigkas (sa Quran)!” 2. Na namamatnubay sa Tuwid na Landas (katuwiran at kagalingan), at kami ay sumampalataya rito at hindi kailanman kami ay magtatambal ng anuman (sa pagsamba) sa aming Panginoon (Allah).

Ang diyos ng Islam ay lumikha ng mga demonyo bilang mga tiwaling nilalang upang sumunod kay Satanas at maging kaibigan ng mga pagano at di-Muslim at saktan din si Muhammad, ngunit pagkatapos ay pinamunuan niya ang mga demonyo na talikuran ang pakikipagkaibigan sa mga di-Muslim at maging kaibigan ang kanyang mga tagasunod para sa pagpapalaganap ng Islam.

Nalilito ba ang diyos na ito? Kanino kaibigan ang diyos na ito? Talaga bang tinatanggap ng tunay na Diyos ang mga demonyo upang maging tunay Niyang mga tagasunod? Gumagamit ba ang tunay na Diyos ng mga demonyo para sa pagpapalaganap ng Kanyang mga salita? Sa gayong kakaibang mga turo, ang Quran ay hindi maaaring maging aklat ng tunay na Diyos.

Iniuugnay din ng Quran ang paglikha ng kasalanan sa Diyos

Sinasabi ng Sura Ash Shams (91) sa mga talata 7 at 8 na ang Diyos ay nagbigay inspirasyon sa kasalanan sa sangkatauhan. Sinasabi ng Sura Al Balad (90) sa talatang 4 na nilikha ng Diyos ang tao sa hirap at problema. Suras An Nisa (4) bersikulo 88; Ang Al A'raf (7) verse 178 at Ibrahim (14) verse 4 ay lahat ay nagsasabi na ang Diyos ay naliligaw.

Ipinakilala ng Quran ang Diyos na desperado na

magpasimula ng imoral at labag sa batas na gawain o iligaw ang mga tao at gawin silang mga makasalan. Ipinakilala nito ang Diyos na parang isang tao na hinahabol ng puso at isip ang kasalan. Ang Diyos ay hindi katulad ng isang tao. Kinamumuhian niya ang kasalan at mga mapanlinlang na gawa. Ang mga salita ng Quran ay hindi lamang hindi mula sa Diyos ngunit hindi rin ito humahantong sa Diyos.

Naniniwala ba ang Diyos ng Quran sa pantay na karapatan?

Ang ikaapat na pagtatasa ay upang makita kung ang diyos ng Quran ay naniniwala na ang lahat ng tao ay pantay o hindi.

Iniuugnay ng Quran ang diskriminasyon sa Diyos. Ang Quran ay nagsabi sa Sura Al Bagharah (2) bersikulo 65 at Sura Al Maeda (5) bersikulo 60 at Sura Al Anfal (8) bersikulo 55 at Sura Al A'raf (7) bersikulo 175 hanggang 177 at Al Tawba (9) talata 28 na ang mga di-Muslim ay marumi at mga hayop, ngunit sa Sura Al-e Imran ay nagsasabi na ang mga Muslim lamang ang tao, mabuti at malinis.

Ang pag-aangkin na ito ng Quran ay hindi maaaring maging totoo sa doktrina at espirituwal o panlipunan at moral. Bakit? Doktrina at espirituwal dahil ang Quran mismo ay nagsasabi

na ang mga Muslim ay tulad ng lahat na mga makasalanang. Anong espirituwal na dahilan ang nananatili dito upang gawing mas mahusay ang mga Muslim kaysa sa iba? wala. Sa lipunan at moral ang pag-aangkin na ito ay hindi makadiyos at hindi totoo. Paano mo ilalagay ang isang Muslim, isang Kristiyano, isang Hudyo, isang Hindu o iba pa, bawat isa na nilikha ng iisang Diyos, magkatabi, ay sasabihin na ang isang ito ay tao ngunit ang iba ay hayop? Alam ng Diyos, na lumikha sa kanila, na lahat sila ay sangkatauhan, ngunit hindi kinikilala ng Quran ang katotohanang ito at tinawag silang mga hayop. Nakikita mo na ang Quran ay hindi sumasalamin sa puso ng Diyos at samakatuwid ay hindi maaaring mula sa Diyos.

Iginagalang ba ng Diyos ng Quran ang kalayaan sa pagpili?

Ang ikalimang pagtatasa ay upang makita kung iginagalang ng diyos ng Quran ang kalayaan sa Pagpili o hindi.

.Para sa Quran ang mga Muslim lamang ang may karapatang mabuhay

Ipinakilala ng Quran ang Diyos bilang isang taong nauhaw sa dugo ng Kanyang mga kalaban at di-Muslim. Mahigit sa kalahati ng Quran, higit sa kalahati ng Talambuhay ng Buhay ni Muhammad at isang malaking bahagi ng mga Hadith ay

tungkol sa pagkapoot at pag-atake sa mga hindi Muslim at pagbuhos ng kanilang dugo para sa kanilang hindi pagpayag na sumapi sa Islam. Kapag ang propeta at may-akda ng Islam ay gumugugol ng higit sa kalahati ng kanyang buhay sa pag-atake sa kanyang mga kalaban at di-Muslim, ano ang inaasahan mong gagawin ng kanyang mga tagasunod sa kanilang mga kalaban at di-Muslim? Anong uri ng buhay ang mayroon ang mga di-Muslim sa ilalim ng pamahalaang Islam?

Ang Quran at iba pang pinagmumulan ng Islam ay nagpapakita sa atin na hindi sila dapat magkaroon ng kalayaan o maginhawang buhay (Suras 8:39; 48:29; 17:16). Ang paggamit ng puwersa at espada ay hindi makakalikha ng tunay na taos-pusong dedikasyon at pagpapasakop.

Posible bang iugnay ang gayong mga saloobin sa tunay at lohikal na Diyos? Hindi. Ang Quran ay hindi tama tungkol sa Diyos.

Sinasabi ng Quran na ipinataw ng Diyos ang Kanyang paniniwala

Mula sa Suras An Nisa (4) verse 89 at An Nahl (16) verse 106 naiintindihan natin na ang mga Muslim ay hindi pinahihintulutan na gamitin ang kanilang bigay-Diyos na kalayaan sa pagpili, umalis sa Islam at sundin ang paniniwalang gusto nila. Mula sa Sura Al Bagharah (2) verse 217 naiintindihan din natin na ang mga Muslim ay may walang limitasyong kalayaan na mag-imbata

ng mga hindi Muslim sa kanilang relihiyon at kahit na pilitin silang tanggapin ang Islam, ngunit ito ay magiging mas masahol pa sa pagpatay kung ang mga di-Muslim ay nag-imbata ng mga Muslim sa kanilang relihiyon.

Kaya, ang mga Muslim ay may walang limitasyong kalayaan na ipalaganap ang Islam; hindi pwede ang mga di-Muslim, pero kung gagawin nila, papatayin sila. Ang ganitong one-way na kalayaan ay oportunistiko, diskriminasyon at malupit, at hindi maaaring mula sa tunay na Diyos. Ang Quran ay hindi maaaring mula sa tunay na Diyos na may ganitong mga aral.

May magandang plano ba ang Quran para sa pamilya?

Ang ikaanim na pagtatasa ay upang makita kung ang Quran ay may magandang plano para sa pamilya o wala.

Hinihikayat ng Quran ang mga bata na huwag igalang ang kanilang mga magulang at kamag-anak. Ang Sura Al Tawba (9) talata 23 ay nagtatanong sa mga batang wala pang gulang: O kayong nagsisisampalataya! Huwag ninyong tangkilikin bilang Auliya ang inyong ama at inyong mga kapatid (na lalaki) kung kanilang higit na pinahahalagahan ang kawalan ng

pananalig kaysa sa pananampalataya. At sinuman sa inyo ang gumawa nito, kung gayon, siya ay isa sa Zalimun (mapaggawa ng kamalian, buktot, buhong, atbp.).

Hindi lamang hinihikayat ng Quran ang mga bata na maghimagsik laban sa kanilang mga magulang, ngunit hinihikayat din silang patayin ang kanilang mga kamag-anak na hindi Muslim. Ang Sura Al Tawba (9) bersikulo 123 ay nagsabi: O kayong mga naniniwala! Patayin ang mga ang mga hindi naniniwala na malapit sa iyo, at hayaan silang makatagpo ng kalupitan sa iyo, at alamin na si Allah ay kasama ng mga tumutupad sa kanilang tungkulin.

O kayong nagsisisampalataya! Inyong labanan ang mga hindi sumasampalataya na malapit sa inyo (alalaong baga, mga kamag-anak o kaibigan), at hayaan silang makatagpo ng katigasan (ng loob) sa inyo, at inyong maalaman na si Allah ay nananatili sa Al-Muttaqun (mga matimtiman at matutuwid na tao).

Mga kaibigan, walang paggalang sa mga magulang at pagpatay sa mga kamag-anak at iba pa para sa kanilang paniniwala ay walang bisa para sa tunay na Diyos. Ang Quran ay hindi maaaring mula sa Diyos batay sa mga komentong ito.

Ligtas ba ang Quran sa manipulacion?

Ang ikapitong pagtatasa ay upang makita kung ang Quran ay manipulahin o hindi..

Sinasabi ng Quran na binago ito ng mga Muslim

Ang Sura Al Baghara (2) talata 106 ay nagsabi: Anuman ang isang talata na ating inalis o dahilan upang makalimutan, tayo ay nagdadala ng mas mabuti o katulad nito. Hindi mo alam na kayang gawin ng Allah ang lahat ng bagay? (Nobel Koran) Ang Sura An Nahl (16) talata 101 ay nagsabi: Kapag binago natin ang isang talata ng Quran sa halip ng iba - at si Allah ang higit na nakaaalam kung ano ang Kanyang ibinaba - ang mga hindi naniniwala ay nagsasabi: O Muhammad, ikaw ay isang huwad lamang." Hindi, ngunit karamihan sa kanila ay hindi alam.

Mula sa mga ito at sa iba pang katulad na mga talata sa Quran, naiintindihan natin iyan bilang pampulitika ni Muhammad lumalakas ang kapangyarihan pinalitan niya ang ilan sa mga naunang talata ng Quran na hindi niya nagustuhan ng mga nagustuhan niya. Upang bigyang-katwiran ang kanyang mga aksyon, sinabi niya sa mga tao na kinansela ng Diyos ang mga talatang iyon dahil hindi na ito wasto para sa Diyos, at binigyan Niya ng inspirasyon ang mas mahusay na mga talata. Interesting! Posible nga

bang sabihin ng Diyos na mayroon siyang mas mahusay na talata kaysa sa dati dahil ang bawat talata na sinasabi niya ay perpekto dahil siya ang perpektong Diyos? Hindi ba alam ng Diyos sa kawalang-hanggan na ang ilan sa kanyang mga talata ay kailangang baguhin sa hinaharap upang maiwasto niya ang mga ito at hindi pahintulutan ang isang hindi perpektong Quran na mahulog sa mga kamay ni Muhammad?

Sa pamamagitan ng pag-alis ng kanyang orihinal na mga salita, ang mga tao ay nag-alinlangan at pinuna si Muhammad at kalaunan ay pinatay dahil sa kanilang pagpuna. Bakit hindi magbigay ng perpekto o pinal na salita mula sa simula upang maiwasan ang pagpuna at pagpatay? Lituhin ba ng tunay na Diyos ang mga tao na tulad nito at gagawin silang magkaaway? Kaya, makikita mo na ang Quran ay nagpapatunay na ang ilan sa mga talata nito ay ginawang walang bisa sa pamamagitan ng pagpapalit ng mga ito ng mas mahusay. Hindi kailanman sasabihin ng Quran na walang bisa ang mga talata nito kung ito ay mula sa tunay na Diyos.

Sinasabi rin ng mga Hadith na ang Quran ay retouched at hindi kumpleto

Sa panahon ni Muhammad at pagkatapos ng kanyang kamatayan, mayroong 8 kopya ng Quran na magkaiba sa isa't isa sa ilang bahagi. Hindi

sigurado si Muhammad kung alin ang tama ngunit nahulaan niya na maaaring ang nasa kamay ng kanyang manugang na si Ali. Pagkatapos ng kamatayan ni Muhammad, ang pagkakabaha-bahagi sa kanyang mga kahalili ay hindi lamang humarang sa daan para bigyan sila ng awtorisasyon sa nais na bersyon ni Muhammad ngunit nagtulak sa namumunong pinuno, si Othman, na pahintulutan ang kasalukuyang Quran na nawawala ng maraming talata.

Sinabi ni Salim-ibn-Gheys (90 Hijra) sa kanyang aklat, *The Mystery of Muhammad's Family*, na maraming talata ang nawawala sa kasalukuyang Quran. Maraming mga talata ang kinakain ng isang tupa (o isang kambing); gayundin ang ilang mga talata mula sa Suras Al-Nur(24), Al-Ahzab (33) at Al-Hujraat (49) ay nawala.

Kung ang Quran mismo at ang mga sinaunang aklat ng Islam ay nagsasabi sa isang tinig na ang Quran ay niretoke, manipulahin at marami sa mga talata nito ang nawawala, paano matatawag ang Quran na perpektong aklat at mula sa Diyos?

Hindi sinasabi ng Bibliya na nabago. Sinasabi ng Sura Al Hijr (15) sa talata 91 na ang Quran ay niretoke at minanipula. Wala saanman sa Bibliya na sinasabi na ito ay binago o huwad.

Ang mga pinuno at klero ng Muslim ay hindi kailanman nagtuturo na ang Quran ay binago o ang marami sa mga talata nito ay nawala, ngunit madaling magsinungaling tungkol sa mga aklat ng mga Kristiyano at Hudyo na nagsasabing sila ay binago. Ang sariling mga talata ng Quran ay nagsasabi na ito ay huwad. Paano kung gayon ang huwad na aklat na ito ay mula sa Diyos?

Ang Quran ay nagsabi sa Sura Al An'am (6) verses 34 at 115, at Sura Yunus (10) verse 64: Walang sinuman ang makakapagpabago ng mga salita ng Diyos, at sa Sura Al Hijr (15) verse 9 ay nagsasabi: dahil ang Diyos ay protektahan ito. Ngayon, naiintindihan namin na ang Quran ay binago. Samakatuwid, kung ito ay salita ng Diyos, walang sinuman ang maaaring baguhin ito.

Ang Bibliya at ang Ebanghelyo ni Kristo ay immune mula sa mga problema ng Quran. Hindi ginagawang bihag ng Diyos ng Bibliya ang Kanyang mga tagasunod sa kasalanan, si Satanas at ang mga masasama, ngunit iniligtas sila.

Oras ng Pagninilay 9

1. Maraming relihiyon sa mundo at sinasabi ng mga tagasunod ng bawat isa na ang kanilang relihiyon ay mula sa Diyos. May kakayahan

- ba tayong suriin at tingnan kung ang isang relihiyon ay mula sa Diyos o hindi?
2. Sinasabi ng ilang Muslim na ang Quran ay mula sa Diyos dahil higit sa isang bilyong Muslim ang naniniwala na ito ay mula sa Diyos. Ano sa tingin mo? Ang pagiging maka-Diyos o hindi maka-Diyos ay nasusukat sa dami o kalidad?
 3. Mayroon ba tayong anumang mga kasangkapan upang patunayan na ang Quranay hindi maaaring mula sa tunay na Diyos?
 4. Mayroon ba tayong responsibilidad na tuklasin ang tunay na Salita ng Diyos at ipamuhay ito?
 5. Kung naniniwala ka na ang Diyos ay handang gabayan ka sa pagtuklas ng katotohanan o pagtulong sa iba na matuklasan ang katotohanan, gumugol ng ilang oras sa panalangin ngayon.

Ang Islam ba talaga ang Huli at Perpektong Relihiyon?

I Sinabi ng mga pinuno at klero ng Islam sa mga Muslim na ang Islam ang huli at pinakaperpektong relihiyon. Totoo ba talaga? Mayroon ba silang anumang lohikal, doktrinal, pilosopikal, espirituwal o panlipunang dahilan para sa kanilang mga pag- aangkin? Ano ang ibig sabihin ng perpekto sa Islam?

Nangangahulugan ba na mas nasagot ng Islam ang mga tanong ng buhay kaysa sa lahat ng ibang relihiyon?

Nangangahulugan ba na ang Islam ay nagdala ng mga bagong bagay at higit na mabuting balita na wala sa mga relihiyon bago ang Islam? Anong mga bagong perpektong bagay ang dinala ng Islam na hindi taglay ng ibang mga relihiyon bago ang Islam upang maangkin ng Islam ang pagiging perpekto dahil sa kanila?

Naisip mo na ba, bilang isang Muslim, ang tanong na ito at nakagawa ka na ng anumang sagot dito? Alam mo, ang bawat isa sa atin ay may pananagutan na tuklasin ang mga dahilan para sa ating mga paghahabol, kung gusto nating magkaroon ng personal na tiwala o maging malinaw sa ating paninindigan sa mga miyembro

ng ating pamilya at sa iba pa.

Hayaan mong sabihin ko sa iyo nang maikli sa introduksyon bago ipaliwanag ang aking mga dahilan na hindi lamang ang Islam ay hindi nagdala ng magagandang bagong bagay, ngunit niyurakan din ang magandang lumang relihiyosong mga halaga na mula kay Abraham, Moses at Hesus. Ang pag-aangkin ng Islam para sa pagiging perpekto ay walang iba kundi propaganda.

Ang Islam ay naglalagay ng mga bagay na hindi makatwiran sa Diyos

Ang unang dahilan kung bakit ang Islam ay hindi maaaring maging perpektong relihiyon ay dahil itinuring nito ang mga bagay na hindi makatwiran sa Diyos. Paano ipinakilala ng Islam ang Diyos?

Sinasabi ng Sura Al Hashr (59) sa mga talata 23 at 24 na ang Diyos ay banal, mapayapa, maringal at matalino. Ngunit ang Suras Al-e Imran (3) sa talata 54 at Al Anfal (8) sa talata 30 ay nagsasabi na ang Diyos ang pinakamahusay sa mga manlilinlang. Ang Sura Al Baghara (2) sa talata 225 at Sura Al-e Imran (3) sa talata 28 at Sura An Nahl (16) sa talata 106 ay lahat ay nagsasabi na pinahintulutan ng Diyos ang mga Muslim na magsinungaling sa ilang mga pangyayari.

Nakikita mo ba ang malaking kontradiksyon sa pagitan ng mga talatang ito? Sa isang banda, ang Diyos ay tinatawag na banal, mapayapa, maringal at matalino, ngunit sa kabilang banda Siya ay tinatawag na pinakamahusay sa mga manlilinlang. Paano magiging banal, mapayapa, maharlika at matalino ang Diyos sa kalikasan at pansamantalang manlilinlang din? Matatawag bang maharlika at matalino ang isang manlilinlang na diyos?

Ang Diyos ay tinatawag na banal dahil kinamumuhian Niya ang panlilinlang at hindi kailanman nanlilinlang. Ang isang perpektong Diyos ay hindi pinahihintulutan ang panlilinlang at pagsisinungaling. At, hindi kailanman tinatawag ng isang perpektong relihiyon ang Diyos na isang manlilinlang o sinungaling. Kung tawagin mong manlilinlang ang Diyos, ibig sabihin hindi siya perpekto. Paano nga ba matatawag na perpektong relihiyon ang relihiyon ng isang di-sakdal na diyos?

Tinatawag mo bang perpekto ang isang tao kung nagtuturo siya ng panlilinlang at pagsisinungaling? Tinatawag mo bang perpektong paniniwala ang kanyang paniniwala? hindi mo. Ito ay pareho sa Islam. Dahil tinawag ng Islam ang diyos na isang manlilinlang at

sinungaling, hindi ito maaaring maging isang perpektong relihiyon.

Ang Islam ay walang perpektong sagot sa tanong ng buhay

Ang pangalawang dahilan na ang Islam ay hindi maaaring maging perpektong relihiyon ay dahil wala itong mas perpektong tugon sa mga katanungan ng buhay kaysa sa ibang mga relihiyon.

Ang pananaw ng Islam sa buhay sa lupa, araw ng paghuhukom at pagkatapos ng buhay ay hindi mas mabuti kaysa sa ibang mga relihiyon na nakatuon sa mga gawa ng mga tao tungkol sa kaligtasan. Bakit kung gayon ang Islam ay tinatawag na mas perpekto kaysa sa iba? Tulad ng lahat ng ibang relihiyon bago ang Islam, itinuro din ng Islam sa mga Muslim na ang buhay sa mundo ay isang larangan ng labanan sa pagitan ng mabuti at masama, at ang kaligtasan ay nakabatay sa patuloy na paglilinis ng mabubuting gawa sa mundong ito. Ang mga turo tungkol sa araw ng paghuhukom at kabilang buhay ay magkatulad din, higit pa o mas kaunti. Sa totoo lang, ang ibang mga relihiyon ay mas mahusay kaysa sa Islam sa bagay na ito. Hindi tulad ng Islam, hindi nila itinuro na ang pagpapataw ng relihiyon sa iba o ang pagpatay sa kanila ay hahantong sa paraiso.

Kung ihahambing sa pananampalataya kay Kristo, ang Islam ay lubos na hindi kayang angkinin ang pagiging perpekto kaysa sa Kristiyanismo. Sinasabi ng Ebanghelyo na si Hesus ay walang kasalanan, buhay, sa langit at samakatuwid ay ang daan patungo sa buhay at langit. Ngunit ang Quran ay hindi kailanman nagsasalita tungkol kay Muhammad ng ganito.

Ang Quran ay aktwal na nagpapatunay na si Hesus ay walang kasalanan, buhay at nasa langit, ngunit hindi kailanman nagtuturo sa mga tao na sundin si Hesus para sa Kanyang kamanghamanghang mga katangian. Sa halip, hinihiling nito sa mga tao na sundin si Muhammad na makasalanan, namatay at wala sa langit. Malinaw na ang Kristiyanismo na may walang kasalanan at walang hanggang buhay na pinuno ay higit na perpekto kaysa sa Islam na may makasalanang pinuno na namatay sa kawalan ng katiyakan.

Kaya makikita mo na ang Islam ay walang anumang mas mabuting tagubilin para sa kadalisayan ng buhay sa lupa o para sa araw ng paghuhukom at kabilang buhay kaysa sa ibang mga relihiyon. Samakatuwid, ang tawag sa Islam na perpektong relihiyon ay hindi matalino.

Sinira ang Islam ang mga relihiyon na naniniwala sa Isang-Diyos

Ang pangatlong dahilan kung bakit hindi matatawag na perpekto ang Islam ay dahil sinira nito ang lahat ng relihiyong nag-iisang naniniwala sa Diyos sa Peninsula ng Arabia at sa mga karatig na bansa.

Ang mga tagasunod ng mga relihiyong naniniwala sa "Isang- Diyos" ay nakakalat sa buong Peninsula ng Arabia hanggang sa maitatag ang Islam. Ang mga relihiyong ito ay tinawag na mga relihiyong Abrahamiko. Ang Sura Al Mo'menun (23) sa mga bersikulo 84 hanggang 90 at ang Sura Lughman (31) sa mga bersikulo 24 at 25 ay nagpapatunay na maraming mga Arabong mamamayan ang naniniwala sa isang Diyos. Sa halip na ipagtanggol ang mga relihiyong Abrahamiko, sinira sila ng Islam at pinilit ang kanilang mga tagasunod na sumapi sa Islam.

Ang relihiyon ng mga Hanif ay isang halimbawa. Ang 'Hanif' ay ang pangalan ng isang sikat na pangkat ng relihiyon na nagpahayag ng paniniwala sa Diyos ni Abraham at tinanggihan ang polytheistic na pagsamba. Sila ay mga Arabo at mula sa sariling tribo ni Muhammad, uraish. Ang sariling kwento ng buhay ni Muhammad na isinulat ni Ibn Ishagh na ang mga Hanifies ay naniniwala sa isang Diyos at mga tagasunod ng

relihiyon ni Abraham. Matapos dalhin ni Muhammad ang Islam, tinawag din niya ang kanyang relihiyon na relihiyon ni Abraham (S.3:95; 4:125; 6:161) sa kabila ng pagyurak sa ibang mga paniniwala ni Abraham.

Ang pagsamba sa diyus-diyosan ay ginawang legal sa Islam sa maikling panahon

Ang mga Hanifies ay mas malakas kaysa kay Muhammad sa kanilang paniniwala tungkol sa Kaisahan ng Diyos. Lubos silang tutol sa anumang uri ng pagsamba sa diyus-diyosan at lubos na naniniwala na ang Diyos ay Isa. Ngunit hiniling ni Muhammad sa mga Muslim na sumamba sa tatlong diyus- diyosan habang siya ay nasa Mecca. Binibigkas niya ang isang taludtod sa Sura An Najm (53) na pagkatapos ng talata 19. Sinabi nito na ang tatlong diyus-diyosan ni al-Lot, ang diyosa ng pagkamayabong, si al-Uzza, ang diyosa ng kapangyarihan at si Manat, ang diyosa ng kapalaran ay banal. nilalang, tumutulong sa Allah sa kanyang gawain. Pagkasabi nito, si Muhammad at ang kanyang mga tagasunod ay yumukod sa mga diyus-diyosan na ito at sinamba sila.

Nakikita mo na hiniling ng Quran kay Muhammad at sa kanyang mga tagasunod na sambahin ang tatlong diyus-diyusan bukod sa Diyos. Ang mga Muslim sa Mecca ay sumamba sa

mga diyus-diyosan na ito sa ilalim ng pamumuno ni Muhammad sa loob ng ilang panahon hanggang sa sila ay lumipat sa Medina. Sa Medina si Muhammad ay nagtapat na ang partikular na talata ng Quran ay mula kay Satan. Ni ang mga Hanifites o mga Kristiyano o mga Hudyo o mga Zoroastrian o mga Sabeites ay hindi naniniwala o nagsagawa ng pagsamba sa mga idolo. Mariin nilang tinanggihan ito. Ang kanilang espirituwal na paninindigan tungkol sa Kaisahan ng Diyos ay mas mataas kaysa sa paninindigan ni Muhammad. Hindi lamang hindi pinahahalagahan ni Muhammad ang kanilang matatag na paninindigan tungkol sa Nag-iisang Diyos na paniniwala, bagkus pinilit silang sumunod sa Islam.

Paano kung gayon ang Islam kasama ang pagsamba sa diyus-diyosan at pakikidigma sa mga paniniwala ng Isang Diyos ay matatawag na mas perpekto kaysa sa mga relihiyong ito na lumayo sa lahat ng uri ng pagsamba sa diyus-diyosan? Hindi pwede.

Sa anumang paraan, ang taludtod sa pagsamba sa diyus- diyosan ay tinanggal mula sa Quran nang maglaon. Pagkatapos ng kamatayan ni Muhammad, ang talatang ito ay inalis sa Quran ng mga kahalili ni Muhammad. Naniniwala sila na ito ay mula kay Satan at kailangang alisin.

Ang mga sinaunang iskolar ng Islam ay nakalaan ang talata sa kanilang mga aklat at mayroon pa tayong access sa kanila. Ganito ang mababasa ng eksaktong talata: "Ito ang mga babaeng mataas, at tunay na maaasahan ang kanilang pamamagitan".

Sa anong dahilan pinahintulutan ni Muhammad ang pagsamba sa diyus- diyosan?

Ang pangunahing dahilan para sa kanya ay pampulitika presyon. Nawala sa kanya ang kanyang mapanghikayat at tapat na asawa, si Khadijah, at ang kanyang tiyuhin, si Abutalib, na parang mga kalasag para sa kanya laban sa mga panggigipit ng mga sumasamba sa diyus-diyosan na kanyang pinuna sa Mecca. Dahil dito, nakaramdam siya ng kalungkutan at naging mas mahina sa mga panggigipit ng mga pinuno ng Meccan laban sa kanya at sa kanyang mga kaibigang Muslim. Dahil sa kahirapan na ito ay nagpasya siyang gumawa ng kaunting pagbabago sa kanyang pulitika upang makuha ang pabor ng kanyang mga kalaban. Dahil dito, ginawa niyang lehitimo ang pagsamba sa tatlong mahahalagang diyus-diyusan ng Qurayshi na ito. Naging dahilan ito upang maging ligtas siya sa Mecca nang ilang panahon hanggang sa tumakas siya sa Medina.

Anuman ang dahilan kung bakit si Muhammad at ang kanyang mga tagasunod ay sumamba sa mga diyus-diyosan, sa espirituwalidad ito ay tinatawag na "paglikha ng mga kasama para sa Diyos". Ni Abraham o Moses o Jesus, na bago si

Muhammad, ay hindi pinahintulutan ang anumang pagsamba sa diyus-diyosan, ngunit pinahintulutan ito ni Muhammad at ng Quran, bagaman sa loob ng maikling panahon.

Nakikita mo na ang Islam ni Muhammad ay hindi ang pinakaperpektong relihiyon sa iba pang mga relihiyon. Ang pag-aangkin para sa pagiging perpekto ay at naging propaganda lamang sa pulitika, bagaman laban sa puso ng Diyos.

Pinahihintulutan ng Islam ang mas malupit na relasyon

Ang ikaapat na dahilan na ang Islam ay hindi maaaring maging isang perpektong relihiyon ay dahil sa malupit na relasyon nito sa mga tao.

Natalakay ko na sa aking mga naunang pag-uusap na pinahihintulutan ng Islam ang kaugalian ng pambubugbog ng mga asawang lalaki sa kanilang mga asawa; ito ay hindi katanggap-tanggap kay Abraham, Moses at Jesus. Ang pagmamahal ba sa iyong asawa at pakikitungo sa kanya tulad ng isang tao ay ginagawang isang perpektong relihiyon ang iyong relihiyon o binubugbog siya? Ang Islam ay hindi maaaring maging perpektong relihiyon.

Pinahihintulutan din ng Islam na anuman ang itinuro ni Muhammad, ang mga tao ay dapat na bulag na sumunod. Hindi rin ito katanggap-

tanggap sa pananampalataya ni Abraham, Moses at Jesus.

Itinuturo din ng Islam sa mga bata na balewalain ang pangangalaga ng kanilang mga magulang kung ang kanilang mga magulang ay hindi nakatuon sa Islam. Ang saloobing ito ay hindi matatawag na perpekto dahil ito ay labag sa kalooban ng Diyos na lumikha ng mga tao na may kalayaang pumili at humihiling sa mga bata na igalang ang kanilang mga magulang.

Pinahintulutan din ng Islam na dapat na lipulin ng mga Muslim ang lahat ng iba pang relihiyon at pilitin ang mga tao na sundin ang Islam.

Kaya't nakikita mo na ang Islam ay hindi lamang hindi mas mahusay kaysa sa mga naunang relihiyon, ngunit sa halip ito ay mas malupit at mas hindi perpekto sa paglapit nito sa mga pamilya o sa iba.

Inalis ng Islam ang sarili nitong mga perpektong halaga. Tinatawag ng budhi ang pag-ibig, kagalakan, pagpapatawad, kapayapaan, pagtitiyaga, kabaitan, kabutihan, kahinahunan, pagpipigil sa sarili na mga perpektong bagay sa mga relasyon. Bakit? Dahil pinagsasama-sama ng mga pag-uugaling ito ang mga tao upang maakit ang kanilang mga sarili sa isang malikhaing paraan upang mahanap ang pinakamahusay, mamuhay nang mapayapa nang magkasama at masiyahan sa pagsasama ng isa't isa.

Ngunit pinaghihigpitan ng Islam ang mga pag-

uugaling ito. Ang pag-uugali ng Islam sa mga kalaban at di-Muslim ay pagpapahirap at pagkawasak. Ang Islam ay nagbibigay ng higit na karapatan sa mga asawang lalaki at nagtuturo sa kanila na bugbugin ang kanilang mga asawa. Ang Islam ay isang banta sa tapat na pagmamahalan sa pagitan ng isang asawang lalaki at isang asawa, at nagtuturo sa isang lalaki na magkaroon ng maraming asawa. Ang Islam ay isang banta sa katamtamang mga Muslim, sa mga di-Muslim at sa lahat na hindi umaayon sa kanilang mga sarili sa mga pagpapahalagang Islam. Sa mga malupit na ugali na ito ay hindi matatawag na perpekto ang Islam.

Ang Islam ay hindi nagbibigay ng katiyakan ng kaligtasan

Ang ikalimang dahilan na ang Islam ay hindi maaaring maging isang perpektong relihiyon ay dahil hindi ito nagbibigay ng katiyakan ng kaligtasan.

Habang ang katiyakan ng kaligtasan ay ang pinakamahalagang mensahe ng Diyos, kulang ito sa Islam. Walang Muslim ang makapagsalita tungkol sa kanyang kabilang buhay nang may kumpiyansa. Iniwan ng diyos ng Islam maging ang kanyang minamahal na si Muhammad sa kawalan ng katiyakan at siya ay namatay na may takot sa kanyang kinabukasan. Hindi kayang iligtas ng diyos ng Islam ang kanyang mga tapat sa kanilang buhay sa lupa at gawing perpekto ang kanilang kaligayahan.

Walang tumatawag sa kawalan ng katiyakan at ang takot sa likod nito ay perpektong mga bagay. Ang Diyos ng isang perpektong relihiyon ay dapat na ganap na gampanan ang Kanyang misyon, iligtas ang mga tao sa kanilang buhay sa lupa at bigyan sila ng tiwala at kagalakan. Hindi ba't nakakadismaya na ang diyos ng Islam ay nagsisiguro sa mga Muslim ng isang daang porsyento na ang mga sumusunod kay Satanas ay mapupunta sa impiyerno, ngunit hindi kailanman tinitiyak sinuman sa kanyang mga matuwid na Muslim na tagasunod na isang daang porsyento ay pupunta sa paraiso?

Ang lahat ng mga tagasunod ng Bibliya, alinman sa isang propeta o isang simpleng tagasunod, ay may katiyakan ng kaligtasan at pagpunta sa langit o paraiso.

Paano kung gayon ang Islam ay magiging mas perpekto kaysa sa ibang mga relihiyon nang walang kasiguruhan ng kaligtasan? Ito ay imposible.

Ang salitang "perpekto" ay isang maganda at nakapagpapatibay na salita. Ngunit ito ay madalas na ginagamit nang mali. Ang Islam ay isa sa mga relihiyon na hindi makatwiran na nauugnay sa kanyang sarili. Maraming tao at paniniwala sa mundong ito na tinatawag ang kanilang sarili na perpekto. Ngunit personal nating responsibilidad na subukan ang kanilang mga claim at tuklasin kung sila ay taos-puso sa kanilang mga claim o hindi. Sa pamamagitan nito, maililigtas natin ang ating sarili at ang ating

pamilya mula sa kasinungalingan. Ang kawalan ng katapatan ay masama maging ito man ay mula sa ating sariling paniniwala, pamilya, mga ninuno o mula sa iba; kailangan nating magkaroon ng kamalayan dito at protektahan ang ating sarili mula dito.

Nakikita mo na ang mga tapat na pinuno ng Muslim mula sa parehong mga sekta ng Sunni at Shia ay tinawag ang Islam na perpektong relihiyon sa loob ng 1400 taon. Ngunit napatunayan ng kanilang mga aksyon na hindi sila maging sinsero sa kanilang paghahabol. Tinatawag ng mga pinuno ng isang grupo ang mga tagasunod ng kabilang grupo na mga infidels o mga Kafir, na nangangahulugang kailangan silang lipulin ayon sa Quran. Sa nakalipas na 1400 taon, ang dalawang grupong ito ay pumatay ng milyun-milyong tagasunod ng bawat isa. Kung ang Islam ay ang perpektong relihiyon, bakit hindi nila makuha ang anumang perpektong relasyong halaga mula sa kanilang perpektong relihiyon na maaaring mag-obligar sa kanila na maniwala sa awtonomiya ng bawat isa, igalang ang isa't isa at mamuhay nang payapa sa isa't isa? Ang problema ay hindi sa kanila. Ang problema ay nasa ugat ng Islam. Ang Islam ang nagbigay-daan sa pagnanakaw at pagsira sa mga taong iba ang iniisip. Kung ang Quran ay katulad ng Ebanghelyo ni Hesukristo, na nagpapatibay sa pagmamahal ng mga kalaban at kaaway, walang Muslim ang maghahangad ng kamatayan ng sinuman. Sayang ang Quran ay hindi katulad ng Ebanghelyo. Walang lohikal na dahilan upang tawaging Islam ang huli at perpektong relihiyon.

Oras ng Pagninilay 10

1. Maraming tao sa mundo ang nagsasabing ang kanilang paniniwala lamang ang pinakamaganda at perpektong pagpipilian para sa mundo. Gayunpaman, isang claim lamang ang maaaring totoo, at ang iba ay dapat na mali. Paano natin matutuklasan ang tunay na pag- aangkin?
2. Mayroon ka bang mga dahilan na ang Islam ay hindi maaaring maging huli at perpektong relihiyon? Magbigay ng ilang halimbawa.
3. Bakit ang mga Muslim at hindi Muslim ay kailangang magkaroon ng lohikal na dahilan sa pagsunod sa kanilang mga paniniwala?
4. Ano ang nadarama ng Diyos kung ang isang tao ay nag- uutos ng isang relihiyon sa Kanya?
5. Kung natuklasan mo na ang Landas ni Jesucristo ang tanging tunay na Landas, hindi ba panahon na para magtiwala ka sa Kanya?

Si Hesus o si Muhammad – sino ang mabuting pinuno para sa iyo?

Maaari bang maging mabuting espirituwal na pamantayan para sa iyo ang isang makasalanang o walang kasalanang pinuno? Nagtanong ako sa mga tao ng mga katulad na tanong sa nakalipas na 20 taon. Maaari ka bang gabayan ng isang walang kasalanang o isang makasalanang pinuno sa espirituwal na paraan? Maaari bang tumakbo nang maayos ang isang magandang kotse para sa iyo o isang may sira na kotse? Magkakaroon ka bang magandang buhay sa isang mabait at mapagmahal na asawa o sa isang agresibo at hindi mabait na asawa?

Ang mga tao ay palaging tumugon na ang isang mabuting pinuno, asawa, kotse at lahat ng iba pang magagandang bagay ay magpapaganda ng buhay. Bakit? Dahil nilikha tayo ng Diyos sa paraang nasa kaibuturan ng ating mga puso lagi nating ninanais ang mas mabuti at perpektong mga bagay. Hindi namin kailanman hinahangad na magkaroon ng masamang pamilya o asawa o bahay o pinuno o sasakyan o anumang bagay. Hindi mo layunin na pumunta sa palengke para bumili ng masasamang bagay. Mas gusto mong gastusin ang iyong pera para sa magagandang bagay. Ang tagumpay ay nasa mas mabuting bagay. Ang matagumpay na mga internasyonal na

168

kumpanya ay matagumpay dahil sa kanilang mahusay na pamantayan.

Gumagastos sila ng malaking halaga ng pera upang magdisenyo ng mabuti at maaasahang mga produkto upang makaakit ng mga customer, at hindi mawala ang mga ito.

Sa espirituwalidad, ganoon din. Dahil ang Diyos ay mabuti at perpekto, ninanais Niya ang mabuti at perpektong mga bagay, at inaasahan nating sundin ang Kanyang mabuti at perpektong modelo. Nais ng Diyos na sundin natin ang isang perpekto at makalangit na pinuno.

Hindi kailanman pinipili ng Diyos ang isang makasalanang pinuno kaysa sa isang walang kasalanan na pinuno. Nais niyang gawing huwaran natin ang isang walang kasalanan na pinuno. Kahit ang sarili mong Quran sa Sura Az Zomar (39) hanggang verses 17 hanggang 18 ay nagsabi: ipahayag ang Mabuting Balita sa Yaong nakikinig, at sumusunod sa pinakamahusay dito. Ang mga talatang ito ay nagsasabi sa iyo na kailangan mong basahin ang Quran at tingnan kung sino ang pinakamahusay na pamantayan at pagkatapos ay sundin ang taong iyon.

Tingnan natin ang Quran; kung si Hesus ay walang kasalanan at higit na espirituwal kaysa kay

Muhammad, kailangan ninyong mga Muslim na sundin si Hesus bilang mabuting halimbawa sa halip na si Muhammad.

Sinasabi ng Quran na si Hesus ay pinahiran ng Diyos

Ang Sura Al-e Imran (3) sa talata 45 at Sura An Nisa (4) sa talata 171 ay nagsasabi na si Hesus ay ang Kristo. Ano ang ibig sabihin ng salitang “Kristo”? Ang ibig sabihin ng Kristo ay ang “Isang Pinahiran”; ang Isa na pinahiran ng Diyos ng Kanyang Espiritu para sa Kanyang paglilingkod. Kapag pinahiran ng Diyos Mismo ang isang tao, ibig sabihin ang taong iyon ay banal at walang kasalanan. Ang Quran ay walang nagsasabi na ang Diyos ay nagpahayag ng Kanyang sarili kay Muhammad at pinahiran siya ng personal para sa kanyang paglilingkod.

Nakikita mo na ang espirituwal na posisyon ni Hesukristo ay mas mataas kaysa sa espirituwal na posisyon ni Muhammad sa Quran. Alin ang kailangan mong sundin, ang Isa na kasama ng Diyos at naantig Niya nang personal, o ang hindi nakakita sa Diyos at hindi Niya naantig?

Sinasabi ng Quran na si Hesus ay ang banal na Salita ng Diyos

Muli, ang Sura Al-e Imran (3) sa talata 45 at Sura An Nisa (4) sa talata 171 ay nagsasabi na si Hesus
170

ay ang Salita ng Diyos. Sa relihiyosong pilosopiya, ang Diyos lamang ang tinatawag na “Salita”. Ang “Salita” ay ang pilosopikal na pangalan para sa Diyos. Kung tatanungin mo ang mga pilosopong Muslim na “Ano ang Diyos?” ang magiging tugon nila ay, “Siya ang Salita.” Kapansin-pansin na inilalarawan ng Quran si Hesus sa parehong paraan na inilarawan sa Diyos sa pilosopiyang Islamiko. Sa madaling salita, kapag sinabi ng Quran na si Hesus ay ang Salita ng Diyos, ang ibig sabihin ay “Kanya ang kalikasan ng Diyos”.

Hayaan mong sabihin ko sa iyo kung paano gumagana ang Diyos bilang “Salita” sa mga tao. Pagdating sa practice, ang Inilarawan ng Diyos na Salita ang Kanyang sarili sa dalawang paraan. Ang isang paraan ay sa pamamagitan ng nakasulat na mga salita, ngunit ang pangalawang paraan ay sa pamamagitan ng personal na paghahayag. Ang ibig sabihin ng “sa pamamagitan ng nakasulat na mga salita” ay inilalarawan ng Diyos na Salita ang Kanyang sarili sa pamamagitan ng makalangit na Kasulatan. “Sa pamamagitan ng personal na paghahayag” ay nangangahulugang ang Salita (Diyos) ay personal na naghahayag ng Kanyang sarili. Sa pamamagitan ng nakasulat na mga salita, inilalarawan ng Diyos ang Kanyang mga katangian at ang Kanyang plano para sa atin upang ihanda tayo sa pagkakaroon ng personal na

pakikipagtagpo sa Kanya.

Ngunit ang personal na paghahayag ng Diyos ay ang personal na ihayag ang Kanyang kaluwalhatian sa atin upang ituon ang ating pansin sa Kanya at ihanda tayong anyayahan Siya sa pamamagitan ng Kanyang nakasulat na mga salita sa ating mga puso. Sa madaling salita, kung hindi ihahayag ng Diyos ang Kanyang sarili at hindi namamalagi sa ating mga puso, ang Kanyang mga salita ay hindi magiging praktikal sa ating buhay.

Hayaan akong magbigay sa iyo ng isang halimbawa at gawin itong mas maliwanag: Ang personal na presensya ng iyong makamundong ama ang gumagawa ng kanyang mga tagubilin na nauugnay sa iyo bilang kanyang anak. Kung itinago ng iyong ama ang kanyang sarili mula sa iyo, kung gayon ang kakulangan ng matalik na relasyon ay ginagawang hindi praktikal ang kanyang mga tagubilin para sa isang matalik na buhay. Ito ay pareho sa iyong relasyon sa Diyos. Kung ang Diyos ay walang matalik na relasyon sa iyo, ang kanyang distansya ay gagawing malayo sa iyo ang kanyang mga salita.

Dahil ang Quran ay nagsasabi na si Hesus ay personal na hinawakan ng Diyos at tinawag din si Hesus sa personal na Pangalan ng Diyos, ito ay

nangangahulugan na si Jesus ay ang Tanging Isa na maaaring magdala ng nakasulat na Salita ng Diyos o ang Banal na Kasulatan sa iyong puso at magligtas sa iyo. Ito ang pinakamataas na makalangit na titulo na iniuugnay ng Quran kay Hesus ngunit hindi kay Muhammad.

Hindi kaya ni Muhammad na gawing may kaugnayan sa iyong buhay ang mga nakasulat na salita ng Diyos. Si Muhammad ay hindi ang personal na Salita ng Diyos, kaya hindi niya magagawang bumuo ng isang matalik na relasyon sa pagitan mo at ng Diyos. Kaya naman aniya, hindi siya sigurado sa sarili niyang kinabukasan at hindi rin niya masiguro ang kanyang followers. Pangalawa, hindi katulad ni Jesus, wala siyang personal na kaugnayan sa Diyos at samakatuwid ay hindi niya kayang ilarawan ang Diyos sa mga tao gaya ng ginawa ni Jesus.

Kaya't nakikita natin na ayon sa mga turo ng Quran, si Hesus ay ipinakilala sa pamamagitan ng pangalan ng Diyos at may napakataas na espirituwal na posisyon kaysa kay Muhammad. Kayong mga Muslim ay kailangang sumunod kay Hesus sa halip na kay Muhammad.

Ang Quran ay nagsasabi na si Hesus ay ang Espiritu ng Diyos

Ang Sura An Nisa (4) sa talata 171, Sura Maryam (19) sa talata 17 at Sura Al Anbiya (21) sa talata 91 ay nagsasabi na si Hesus ang Espiritu ng Diyos.

Mali ang sinasabi ng ilang iskolar ng Muslim na hindi ito Espiritu ng Diyos kundi isang espiritu o isang anghel mula sa Diyos na ipinanganak ni Maria. Ito ay talagang laban sa pagtuturo ng Quran. Ang Arabic na Quran ay nagsasabi sa lahat ng mga lugar na ipinadala ng Diyos ang kanyang Espiritu kay Maria ngunit wala ni isa sa kanyang mga espiritu o mga anghel. Ang Espiritu ng Diyos at ang isa sa mga anghel o espiritu ng Diyos ay dalawang magkaibang bagay. Kung nais ng Diyos na ipadala ang kanyang anghel, malinaw niyang sasabihin na ipinadala Niya ang kanyang anghel. Hindi siya magsasalita nang malabo. Samakatuwid, ang mga nagsasalin nito bilang isa sa mga anghel ng Diyos ay minamanipula ang mga salita ng kanilang sariling Quran.

Ipagpalagay na ito ay isang anghel na lumapit kay Maria at isinilang bilang si Jesu-Kristo. Gayunpaman, ang espirituwal na posisyon ni Hesuskristo ay mas mataas kaysa sa espirituwal na posisyon ni Muhammad. Dahil ang isang anghel

ay laging kasama ng Diyos, nabubuhay nang walang hanggan at alam ang lahat tungkol sa hindi nakikitang mundo. Ngunit sinabi ni Muhammad sa Sura Al A'raf (7) sa talata 188 na wala siyang nalalaman mula sa hindi nakikitang mundo. Kaya, alam ni Hesus ang lahat ng bagay sa Diyos, ngunit hindi alam ni Muhammad. Alam din natin na si Muhammad ay namatay at wala siya sa langit.

Kaya, makikita natin kung ang pariralang "ang Espiritu ng Diyos" ay isinalin bilang isang anghel o isinalin ayon sa anyo nito sa Arabic, sa parehong mga kaso ay inihayag nila na ang espirituwal na posisyon ni Hesukristo ay mas mataas kaysa sa espirituwal na posisyon ni Muhammad. Kaya't makabubuti para sa iyo na sundin ang Isa na may mas mataas na espirituwal na posisyon kaysa kay Muhammad.

Sinasabi ng Quran na si Hesus ang lumikha at manggagamot

ng Sura Al-e Imran (3) sa talata 49 at Sura Al Maeda (5) sa talata 110 ay nagsasabi na si Hesus ay lumikha ng isang ibon, bumuhay ng mga patay at nagpagaling ng mga bulag.

Ayon sa Quran, si Hesus ay buhay pa at nasa langit. Dahil Siya ay buhay, Siya ay may kapangyarihan pa ring lumikha, magpagaling at

bumuhay ng mga tao mula sa mga patay, ngunit si Muhammad ay walang ganoong makalangit na kapangyarihan. Lahat ng tao ay nangangailangan ng magpapagaling at magbibigay buhay sa kanila. Dapat nating parangalan ang taong nagbibigay-buhay nang higit kaysa sa taong walang ganoong kapangyarihan. Hindi ba't mabuti kung si Hesus ang iyong pinuno at mayroon kang katiyakan ng paggaling at buhay? Makabubuting sundin mo si Hesus.

Sinasabi ng Quran na si Hesus ay banal at walang kasalanan

Sinasabi ng Sura Maryam (19) sa talatang 19 na si Hesukristo ay walang kasalanan at banal. Walang tinatawag na walang kasalanan sa Quran maliban kay Hesus. Tinatawag ng Quran ang lahat ng iba pang mga propeta at si Muhammad ay makasalanan. Ang ilang mga Muslim ay naniniwala na si Muhammad ay walang kasalanan. Ang ganitong paniniwala ay labag sa pagtuturo ng Quran.

Tingnan kung ano ang sinasabi ng Quran tungkol kay Muhammad: Ang Sura Muhammad (47) sa talata 19 ay nagsabi kay Muhammad: ... humingi ng kapatawaran para sa iyong kasalanan at para sa mga naniniwalang lalaki at mananampalataya na mga babae. Ang Sura Al Fath (48) sa talata 2 ay nagsabi: Nawa'y patawarin ka ni Allah

Muhammad sa iyong nakaraan at hinaharap na kasalanan. Ang Sura Ghafir (o Al Mo'men) (40) sa talata 55 ay nagsabi [kay Muhammad]: At humingi ng kapatawaran sa iyong kasalanan. Sa Sura Al A'raf (7) taludtod 188 sinabi ni Muhammad: ... Kung ako ay may kaalaman sa Diyos, dapat kong paramihin ang lahat ng kabutihan, at walang kasamaan ang dapat humipo sa akin.

Kung si Muhammad ay isang taong walang kasalanan, hindi siya kailanman magsasalita ng ganito. Ipinagtatapat niya na sinaktan siya ng kasamaan at naging dahilan ng kanyang pagkakasala. Lahat ng ito

ang mga talata ay nagsasabi na si Muhammad ay isang makasalanan. Gayundin, ang Sura Lohman (31) sa talata 34 at Sura Al Ahghaf (46) sa talata 9 ay nagsasabi na si Muhammad ay hindi sigurado sa kanyang kaligtasan pagkatapos ng kamatayan. Nangangahulugan ito na si Muhammad ay hindi sigurado na ang kanyang mga kasalanan ay napatawad, kung hindi, hindi siya mag-aalala tungkol sa hinaharap.

Nakikita mo na tinawag ng Quran si Muhammad na isang makasalanan, ngunit si Hesus ay matuwid, banal at walang kasalanan. Hindi ka maaaring gabayan ng isang makasalanan sa kabanalan at katuwiran.

Kailangan mong sundin ang walang kasalanan na si Hesus sa halip na sundin ang makasalanang si Muhammad.

Sinasabi ng Quran na si Hesus ay buhay at nasa langit

Ang Sura Al-e Imran (3) sa talata 55 at Sura An Nisa (4) sa talata 158 ay nagsasabi na si Hesus ay umakyat sa langit. Ngunit namatay si Muhammad at ayon sa Sura Maryam (19) bersikulo 66 hanggang 72 ay wala siya sa langit.

Ang Quran mismo ay nagsasabi sa iyo na si Hesus ay buhay at nasa langit ngunit si Muhammad ay namatay at wala sa langit; naghihintay siya ng paghuhukom sa Huling Araw. Kaya naman kailangan nating lahat na sumunod sa Isa na ay buhay at nasa langit. Siya lamang ang maaaring umakay sa atin sa langit, dahil Siya ay nasa langit.

Nakikita mo na kahit ang Quran ay nagpahayag na si Hesus ay mas dakila kaysa kay Muhammad. Kung babasahin mo ang Ebanghelyo ni Jesucristo ikaw ay lubos na mamamanga. Sundin si Hesukristo.

Oras ng Pagninilay 11

1. Sinasabi ng ilang Muslim na kahit na si Hesus ay inilarawan bilang walang kasalanan at mas espirituwal kaysa kay Muhammad sa Quran, ngunit nagpasya ang Diyos na ibigay ang pagkumpleto ng Kanyang misyon sa lupa kay Muhammad. Ano sa tingin mo? Ipinagkatiwala ba ng Diyos ang

pagkumpleto ng Kanyang gawain sa isang makasalanan sa halip na sa isang walang kasalanan?

2. Ipagpalagay na ibinibigay ng Diyos ang Kanyang huling gawain sa isang makasalanan kaysa sa isang walang kasalanan. Hindi ba't nililigaw nito ang mga tao sa pag-iisip na ang kagustuhan ng Diyos ay hindi palaging kadalisayan kundi pagiging makasalanan din? Hindi ba ito magiging dahilan upang sundin ng mga tao ang bawat pinuno na gusto nila dahil ang Diyos ay walang ganap na pamantayan?
3. Sa lohikal na pagsasalita, hindi ba't mabuting sundin ang isang walang kasalanang espirituwal na pinuno bilang ating huwaran sa halip na isang makasalanan?
4. Ang Ebanghelyo ay umiiral sa mga wika ng mga Muslim sa mundo. Hindi mo ba naisip na kailangang personal na basahin ng mga Muslim ang Ebanghelyo at personal na mabighani sa mga katangian ni Hesukristo?
5. Ipanalangin ang mga Muslim na maging matapang sa pagbabasa ng Ebanghelyo.

ng Pamumuno sa Islam ay Magulo

Tulad ng pagka-alam mo, ang talakayan tungkol sa lahat ng bagay sa buhay nang hindi tinutukoy ang ating mga budhi ay maaaring humantong sa atin sa kapabayaan, pagkapanatiko o katigasan. Totoo rin ito tungkol sa pamumuno. Para sa kadahilanang ito, nais kong magbangon ng ilang mga nakakagising na katanungan at makahanap ng mga sagot para sa kanila bago pumasok sa ating talakayan ngayon upang magpatuloy tayo nang may bukas na isipan at puso.

Anong uri ng pamumuno ang gusto mong makita sa iyong pamilya o lipunan?

Ang isang mapagpakumbabang pinuno na nakikita ang kanyang sarili bilang isang lingkod ng kanyang pamilya at lipunan, hindi nagtatangi sa pagitan ng lalaki at babae, tagaloob at tagalabas, at sino ang kinukunsinti ang pagpuna? O isang lider na diktador at discriminator, hindi kinukunsinti ang pamumuna, inaapi o sinisira ang kanyang mga kalaban?

Sa aking sariling mga personal na karanasan, ang mga taon ng pag- aaral tungkol sa maraming kultura at ang aking paglalakbay sa maraming bahagi ng mundo ay nagsasabi sa akin na ang mga tao ay gustong magkaroon ng isang mahusay at

mapagpakumbabang pinuno. Natitiyak kong kinukumpirma rin ito ng iyong konsensya. Gusto mo ba ang isang pinuno na tinatrato ang iba, anuman ang kanilang paniniwala, nasyonalidad o lahi, pantay sa kanya mga tagasunod o ang pinunong nagdidiskrimina sa iba o sumisira sa kanila kung hindi sila sumunod sa kanya o sa kanyang paniniwala? Muli, sinasabi sa atin ng ating konsensya na ang isang mabuting pinuno ay lumalayo sa lahat ng uri ng diskriminasyon.

Ang isang Muslim na pinuno ay hindi lamang nagtatangi sa pagitan ng mag-asawa, lalaki at babae, tagaloob at tagalabas ngunit mayroon ding mga lehitimong karapatan na sirain kung hindi sila sumunod sa kanya nang bulag. Hayaan akong ibunyag ang mga tagubilin ng Islam na nagbibigay ng mga lehitimong karapatan sa isang pinuno na magdiskrimina.

Diskriminasyon sa loob ng pamilya

Sinasabi ng Sura Al Baghara (2) sa talata 228 at Sura An Nisa (4) sa talata 34 na ang mga babae ay kabilang sa isang mababang uri. Sinasabi ng Sura An Nisa (4) sa mga bersikulo 11 at 176 na ang mga anak na babae ay nakakakuha ng kalahati ng mana kaysa sa mga anak na lalaki. Sinasabi ng Sura Al Baghara (2) sa talatang 282 na ang saksi ng dalawang babae ay katumbas ng saksi ng isang lalaki. Sinasabi ng Sura Al Ahzab (33) sa talata 33

na ang mga babae ay dapat manatili sa bahay nang tahimik at hindi dapat lumabas. Sinasabi sa atin ng Sura An Najm (53) sa talatang 2 na si Muhammad ang may-ari ng kanyang mga asawa. Sinasabi sa atin ng Sura An Nisa (4) sa talata 34 at Sura Sad (38) sa talata 44 na maaaring talunin ng mga asawang lalaki ang kanilang mga asawa. Walang duda na ang mga taong nakatuon sa Isinasagawa ng Quran ang mga diskriminasyong ito sa pamilya sa kanilang pang-araw-araw na buhay.

Ang isang lalaking pinuno ng pamilya ay may karapatang pumatay sa mga miyembro ng kanyang pamilya

Ang Sura Al Tawba (9) sa talata 123 ay nagsabi: Kayong mga naniniwala (mga Muslim), patayin ninyo ang sinumang hindi naniniwala na malapit sa inyo, mga kamag-anak at mga kapitbahay, upang kanilang malaman kung gaano kayo kalupit. Si Allah ay kasama ng mga taong banal.

Nangangahulugan ito na ang isang banal na Muslim ay may karapatang panrelihiyon na makipaglaban sa kanyang mga kamag-anak, mga kaibigan at kapitbahay at kahit na patayin sila kung hindi sila sumapi sa Islam. Kaya, ang isang pinunong Muslim ay may karapatang sirain ang buhay ng kanyang mga kapamilya, kaibigan at kapitbahay para sa kapakanan ng kanyang

relihiyon.

Diskriminasyon sa loob ng Lipunan

Sinuri namin ang mga talata mula sa Quran na nagpapatunay sa diskriminasyon sa loob ng pamilya. Ngayon tingnan natin ang diskriminasyon sa loob ng lipunan.

Ang Sura Al Ahzab (33) sa talata 36 ay nagsabi: Ito ay hindi para sa isang mananampalataya, lalaki o babae, kapag ang isang bagay ay naisagawa na ipinasiya ni Allah at ng kanyang apostol na magkaroon ng anumang pagpipilian sa kanyang desisyon. Kaya, ayon sa Quran, ang isang pinunong Muslim ay may pinakamataas na karapatan sa kanyang pamumuno at ang iba ay hindi maaaring magtanong sa kanya. Ang Sura Al Mujadila (58) sa talata 20 ay nagsabi: Ang mga lumalaban kay Allah at sa Kanyang Apostol ay mapapabilang sa mga pinakamahihiya.

Sa comparative leadership studies, ito ay tinatawag na One-Way leadership o diktadurya kung saan inaasahan ng isang pinuno na bulag na susundan siya ng kanyang mga tagasunod.

Ang slide na makikita mo sa ibaba ay inihambing ang pamumuno ni Muhammad sa pamumuno ni Hesus. Ang one headed arrow ay isang indikasyon sa isang nonparticipative na istilo ng pamumuno

habang ang dalawang headed na arrow ay nagpapahiwatig ng isang bukas na pamumuno na nangangailangan ng partisipasyon ng mga tagasunod o mga delegado. Kaya't nakikita mo na ang komunikasyon sa pamumuno ni Muhammad ay isang one-way na komunikasyon, mula sa itaas hanggang sa ibaba, at ang mga tao ay walang karapatang magbigay ng kanilang mga opinyon, ngunit ang istilo ng pamumuno ni Jesus ay participative at ang mga tao ay may ganap na kalayaan na ipahayag ang kanilang mga sarili sa sa bawat isa at sa kanilang mga pinuno.

Paghahambing ng Pamumuno ni Muhammad at Hesus

Pamumuno ni Muhammad

↓One Way Communication↓

Followers

Followers

=====

Pamumuno ni Hesus

↕Multiple Communications↕

Followers

↔

Followers

Hayaan akong magbigay sa iyo ng isang halimbawa ng kalubhaan sa pamumuno ng Islam. Ang Hadith 330 sa Aklat ng 89 at Tomo 9 ng 184

Bukahri ay nagsabi na si Muhammad ay nagsabi: "Ako ay mag-uutos para sa pagkolekta ng panggatong at pagkatapos ay mag-utos sa isang tao na bigkasin ang Adhan⁸ (8) para sa panalangin at pagkatapos ay utusan ang isang tao na manguna sa mga tao sa panalangin at pagkatapos ay pupunta ako mula sa likuran at sunugin ang mga bahay ng mga tao na hindi humarap sa panalangin."

Si Muhammad bilang pinakamataas na awtoridad sa pamumuno ng Islam ay mas pinili na iwanan ang kanyang obligatoryong panalangin sa komunidad upang pumunta at sunugin ang mga bahay ng mga lalaking wala sa panalangin ng komunidad. Ang isang kontemporaryong pinuno ng Muslim ay mayroon ding obligasyon na sundin ang modelo ng pamumuno ni Muhammad na may parehong kalubhaan laban sa mga hindi nagdarasal. Ang pamumuno sa Islam ay batay sa one-way na dialogue

Nakikita mo na malaya kang sumapi sa isang pinunong Muslim ngunit hindi malaya na punahin siya, iwan o maging kalaban. Pinahintulutan ng Islam ang kahihiyan, pagsalakay at kamatayan para sa mga gustong gamitin ang kalayaang ibinigay ng Diyos at sumalungat o umalis sa kanilang mga pinuno. Ang isang pinunong Muslim ay laban sa kalayaan. Masakit ang buhay ng mga pumupuna sa isang

⁸ Ang tawag mula sa isang minaret para sa nagkakaisang panalangin.

pinunong Muslim - tinatawag ng Sura Al Anfal (8) sa mga talata 6, 12, 13, 22 at 31 ang mga pumupuna sa isang pinuno na bingi, pipi at ang pinakamasama sa mga hayop; dapat putulin ang dulo ng daliri at ulo nila. Mayroong 146 na pagtukoy sa Impiyerno sa Qur'an. 9 na sanggunian lamang ang para sa mga pagkabigo sa moral, pagpatay, pagnanakaw, atbp. Ang natitirang 137 ay para sa mga tumutuligsa kay Muhammad o hindi sumusunod sa kanya. Ito ay para sa kadahilanang ito na ang isang Muslim na pinuno ay maaaring gawin ang buhay ng kanyang mga kalaban tulad ng impiyerno.

Diskriminasyon sa mga hindi-Muslim

Ang buhay ng mga di-Muslim ay lalong lumalala sa ilalim ng pamumuno ng Islam. Ang Sura Al-e Imran (3) sa talata 110 ay nagsasabi na ang mga Muslim ay mas mahusay kaysa sa mga hindi Muslim. Ang Sura Al A'raf (7) sa mga bersikulo 176 at 177 at ang Sura Al Anfal (8) sa talata 55 ay nagsasabi na ang mga hindi sumapi sa Islam ay mga aso at ang pinakamasama sa mga hayop. Ang Sura An Nisa (4) bersikulo 89 ay nagsabi: Huwag pumili ng mga kaibigan mula sa mga infidel hanggang sila ay umalis sa kanilang mga tahanan at tumakbo; huwag mo silang kunin bilang mga kaibigan kung sila ay tumalikod ngunit patayin sila saan mo man sila matagpuan. Ang Sura Al Fath (48) sa talata 29 ay nagsasabi na si Muhammad ay ang apostol ng Allah; at ang mga

kasama niya ay mahigpit sa mga hindi naniniwala, ngunit mahabagin sa isa't isa. Ang mga di-Muslim kung gayon ay hindi magiging ligtas sa mga kamay ng isang pinunong Muslim.

Ang isang Muslim na pinuno ay inutusan na lumikha ng mga problema para sa ibang mga bansa

Ang Sura Al-e Imran (3) sa talata 85 ay nagsabi: Walang ibang relihiyon maliban sa Islam ang dapat tanggapin. Ang Sura Al Ahzab (33) sa talata 27 ay nagsabi: Ibinigay ng Allah sa mga Muslim ang mga lupain, mga tirahan at kayamanan ng mga hindi Muslim bilang pamana – maging isang lupain na hindi pa natatapakan ng mga Muslim: sapagka't ang kapangyarihan ng Allah ay katumbas ng lahat ng bagay. Ang Sura Al Anfal (8) sa talata 39 ay nagsabi: Kaya't labanan ang mga di-Muslim hanggang sa wala nang di-paniniwala sa buong mundo at ang lahat ay magpasakop sa relihiyon ng Allah lamang.

Nakikita mo na ang isang pinunong Muslim ay may lehitimong karapatan mula sa Islam na maging isang kalaban sa mundo. Kaya ang isang nakatuong Muslim na pinuno ay may karapatan mula sa Islam hindi lamang na balewalain ang kalayaan ng kanyang sariling pamilya, mga tao at mundo, kundi pati na rin na ipataw ang kanyang

mga paniniwala sa iba.

Sa paghahambing sa lahat ng iba pang istilo ng pamumuno sa mundo, ang pamumuno ng Islam ay ang pinaka-hindi maunlad at iresponsableng istilo ng pamumuno. Bakit hindi maunlad at iresponsable ang pamumuno sa Islam? Dahil, ang responsibilidad ay nangangailangan ng paggalang sa isa't isa para sa kalayaan sa pagpili sa mga relasyon. Ngunit tulad ng natutunan natin mula sa mga talata ng Quran, walang sinuman ang may kalayaang pumili pagdating sa mga desisyon ni Muhammad.

Hindi kuwalipikado ang kalidad ng isang pinuno sa Islam kundi kapangyarihan

Sa Hadith ni Dawud Bilang 2527 ng Aklat 14 sinabi ni Muhammad na ang digmaan para sa Allah ay sapilitan para sa bawat Muslim sa ilalim ng bawat pinunong Muslim, maka-diyos man o hindi; ang pagdarasal ay obligado din para sa mga Muslim sa likod ng bawat pinunong Muslim, siya man ay maka-Diyos o hindi maka-Diyos kahit siya ay nakagawa ng mabigat na kasalanan. Makikita mo na ang mga tao ay dinisarmahan sa kanilang responsibilidad na umiwas sa mga pinunong nakagawa ng mabibigat na kasalanan.

Ito ay hindi isang dekalidad na pamumuno kundi isang uhaw sa kapangyarihan na pamumuno na pinipilit ang mga tao na sumunod nang walang pag-aalinlangan. Kaya ito ay ang kapangyarihan,

hindi ang kalidad na kuwalipikado ang isang pinuno para sa pamumuno sa Islam.

Ang pagkauhaw sa kapangyarihan ay nagiging sanhi ng pagbalewala ng isang pinuno sa kakayahan ng mga tao na gumawa ng mga desisyon at patakbuhan ang kanilang sariling buhay. Ang pagkauhaw sa kapangyarihan ay bumubulag sa isang pinuno mula sa pag-unawa na ang mga tao ay maaaring mapabuti ang kanilang mga kondisyon sa pamamagitan lamang ng katwiran at katwiran. Ang pagkauhaw sa kapangyarihan ay nagbubulag sa isang pinuno para sa pag-unawa na siya mismo ay nangangailangan ang mga opinyon at karanasan ng iba para sa kanyang sariling kapakanan at pagpapabuti. Dahil sa pagkauhaw sa kapangyarihan, hindi maintindihan ng isang pinuno na dapat siyang managot sa kanyang lipunan na naglagay sa kanya sa posisyong iyon. Walang alinlangan na ang pagkauhaw ng isang pinuno sa kapangyarihan ay sumira sa pagnanais para sa isang tapat na pagkakaibigan sa kanyang lipunan, ngunit hahantong sa kawalan ng tiwala at takot. Ang takot ay magsasara din ng pinto sa pagbabahagi ng mga ideya. Ang mga tao ay hindi maaaring magtiwala sa isa't isa, at sa gayon ang pinto ay sarado sa pagkamalikhain at pag-unlad. Iyon ang dahilan kung bakit walang pagkamalikhain o pag-unlad sa anumang bansang Islamiko na pinamamahalaan ng mga tapat na pinunong Muslim. Ang kakulangan ng pagkamalikhain ay magsasara din ng pinto sa kaunlaran at kaginhawahan.

Ang isang Muslim na pinuno ay umaasa lamang sa pagpapasakop

Ang salitang "Islam" ay nangangahulugang pagpapasakop sa Arabic. Gusto mo man ang Islam o hindi, wala kang pagpipilian kundi magpasakop sa bawat aspeto, espirituwal, sosyal o pulitikal. Kung hindi mo gagawin, ikaw ay niraranggo bilang isang infidel, ay dapat makitungo ayon sa mga tagubilin ng Sharia na kawalan ng pantay na karapatan, o pag-uusig kung kinakailangan o pagkawala ng iyong buhay.

Ang pamumuno kay Kristo ay batay sa pag-ibig, kabaitan at pagkakaisa

Ang pamumuno kay Hesukristo ay iba sa pamumuno ng Islam sa bawat aspeto. Ang pamumuno kay Kristo ay ang pagpapahalaga sa presensya ng lahat, mga kaibigan at iba pa. Ang mga kaibigan at iba pa ay pareho sa mata ng Diyos na inihayag ni Kristo (basahin ang Mateo 5:43-48; Galacia 3:28; Exodo 23:9; 22:21). Ang pag-ibig at kabaitan ay ang pinakamataas na prioridad ng pamumuno kay Jesu-Kristo (basahin ang 1 Juan 4:19).

Ang pamumuno kay Kristo ay hindi upang mangibabaw, ngunit isang pinto sa isang mas mahusay at matagumpay na buhay upang ang lahat ay mahikayat na humakbang pasulong at makipagtulungan sa iba sa pag-ibig, kabaitan at pagkakaisa. Ang pamumuno kay Kristo ay nagtatatag ng mga tao, kapwa kaibigan at estranghero, sa pagtitiwala upang ang lahat ay maging produktibo. Ito ay isang participative na

pamumuno at lahat ay maaaring magbigay ng kanyang opinyon, alinman sa pagsalungat o pabor, sa pinuno (2 Timoteo 2:24-25; Deuteronomio 18: 22; Isaias 1: 18) dahil ang layunin ay hindi poot kundi upang mahanap ang mga pangunahing salik para sa tagumpay.

Ang pamumuno kay Kristo ay pagiging alipin

Ang Ebanghelyo ay sumasalungat sa totalitarianism ngunit sumusuporta sa pagiging moderate at kalayaan. Sinabi ni Hesus: Ang sinumang nagnanais na maging dakila sa inyo, ay maging lingkod ninyo. ang anak ng tao ay hindi naparito upang paglingkuran, kundi upang maglingkod, at ibigay ang Kanyang buhay bilang pantubos sa marami (Mat. 20:25-28). Sinabi rin ni Jesus: Kung ako ngang Panginoon at Guro ninyo ay naghugas ng inyong mga paa, dapat din ninyong hugasan ang mga paa ng isa't isa (Juan 13:14, MBB).

Ang pamumuno kay Kristo ay para sa kapayapaan sa lahat

Gaya ng patuloy kong binanggit, ang Ebanghelyo ay nagsasabi: Wala nang pagkakaiba ang Judio at ang Griego, ang alipin at ang malaya, ang lalaki at ang babae. Kayong lahat ay iisa na dahil sa inyong pakikipag-isa kay Cristo Jesus (Galacia 3:28, MBB). Sinasabi rin nito: Magsikap na mamuhay nang payapa sa lahat ng tao (Hebreo 12:14, ANSD); Ang lingkod ng Panginoon ay hindi dapat makipag-away, sa halip ay dapat siyang maging mabait sa lahat, mahusay magturo at

matiyaga. 25 Mahinahon niyang itinutuwid ang mga sumasalungat sa kanya, baka sakaling sila'y bigyan ng Diyos ng pagkakataong magsisi't tumalikod sa kanilang mga kasalanan at malaman nila ang katotohanan. (2 Timothy 2:24-25, MBB); Ang sinumang hindi umiibig sa kanyang kapwa ay hindi kumikilala sa Dios dahil ang Dios ay pag-ibig. (1 Juan 4:8, ASND). Ito ang mga katangian ng pamumuno kay Jesu-Kristo.

Sinong pinuno ang nais mong sundin sa kaibuturan ng iyong puso?

Isang lider ng Islam na ang priority ay bulag na pagsuko, at kung hindi ka magpapasakop mawawala ang lahat. O ang pamumuno kay Kristo kung saan ang pinuno ay hinihiling na maging iyong lingkod at ang mga tao ay may kalayaan na magbigay ng kanilang mga opinyon, pabor man o pagsalungat, nang walang anumang problema? Si Jesu- Kristo ay natatangi sa bawat aspeto, kabilang ang pamumuno. Sundin ang Kanyang pamumuno.

Oras ng Pagninilay 12

1. Gaano kalakas ang paniniwala ng mga tao sa paghubog ng kanilang mga pagpapahalaga sa buhay, kabilang ang pamumuno?
2. Ano ang mga katangian ng pinakamahusay na pinuno?
3. Gusto mo bang maging mabuting pinuno (ama o ina) para sa iyong pamilya at magkaroon ng mabuting pinuno?

4. Gaano kahalaga na makahanap ng isang paniniwala na may pinakamahusay na mga pagpapahalaga sa pamumuno at huwaran?
5. Ano ang kabutihang dulot ng isang mapagkumbabang pinuno?
6. Nahanap mo ba ang pinakamahusay na modelo ng pamumuno kay Jesu-Kristo o hindi? Bakit?
7. Gaano kahalaga ang pagsunod kay Jesu-Kristo kung Siya ang pinakamahusay na modelo ng pamumuno? Sa anong mga paraan makakaapekto ba ito sa iyong relasyon sa mga miyembro ng iyong pamilya at sa iba pa?

Ang Sharia ng Islam o ang Pag-ibig ni Kristo - alin ang mas magandang modelo?

Walang alinlangan na ang bawat paniniwala sa mundo ay nakakaapekto sa buhay at relasyon ng mga tagasunod nito at ang pagtatatag ng batas sa lipunang iyon. Naapektuhan din ng Islam ang buhay, relasyon at batas ng mga lipunang Muslim sa pamamagitan ng “Sharia” nito na nakabatay sa Quran, buhay ni Muhammad at mga kasabihan ni Muhammad at ng kanyang mga kahalili.

Ang Sharia ay nagpapakita ng paraan ng pamumuhay para sa bawat Muslim. Ito ay nagtuturo sa mga Muslim na ang halimbawa ni Muhammad ay dapat mamuno sa mga bansa at gawin silang Islamiko sa bawat aspeto. Sa antas ng pamilya, ang ama o asawa ay tinatawag na magtatag ng mga kodigo ng Sharia, at sa antas ng estado at pandaigdig na pamahalaan ay responsable para sa pagpapatupad ng mga prinsipyo ng Sharia. Ang mga halimbawa ng mga prinsipyong ito ay ang mga batas tungkol sa pagkain, poligamya, edad ng pag-aasawa, pagsuway, pagpuna, antas ng parusa, inuming nakalalasing, pangangalunya, hindi Muslim, Jihad, atbp.

Ang pangunahing pokus ng Sharia ay ang pag- islamize ng bawat bagay at tao

May kondisyon ang motibo ng Sharia. Hindi ka ligtas kung hindi ka sumunod sa Islam. Ngunit ang pangunahing diin sa Landas ni Jesucristo ay ang walang kundisyong pag-ibig.

Ang walang kundisyong pag-ibig na ito ay nakakaapekto sa buhay, mga relasyon at mga batas ng mga tagasunod ni Jesucristo upang maihanda sila para sa kapayapaan sa iba.

Sinasabi ng Ebanghelyo ni Kristo sa aklat ng 1 Mga Taga-Corinto kabanata 13 bersikulo 1 at 2: Kung makapagsalita man ako sa iba't ibang wika ng mga tao at ng mga anghel, ngunit wala naman akong pag-ibig, para lang akong batingaw na umaalingawngaw o pompyang na tumatagingting. 2 Kung may kakayahan man akong maghayag ng mensahe ng Dios, at may pang-unawa sa lahat ng lihim na katotohanan at lahat ng kaalaman, at kung mailipat ko man ang mga bundok sa laki ng aking pananampalataya, ngunit wala naman akong pag-ibig, wala akong kabuluhan. (ASND)

Mga minamahal na kaibigan, ang aklat ng gayong kamangha- manghang pagmamahal at kabaitan ay tinanggihan ng mga pinunong Muslim na may

dahilan na ang pangalan ni Muhammad ay wala dito. Hindi nila alam na ang gayong pag-ibig mula sa tunay na Diyos ay mas mabuti kaysa sa pangalan ng lahat ng propeta.

Magbibigay ako ng ilang halimbawa mula sa Sharia ng Islam kung ihahambing sa Ebanghelyo ni Kristo. Kung gayon ikaw mismo ay matutuwa na malaman kung bakit ang pangalan ni Muhammad ay wala sa Ebanghelyo.

Alin sa isa, ang Sharia ng Islam o ang Ebanghelyo ni Kristo, ang pinakamahusay na nagpaparangal sa pamilya

Ang pamilya ay dapat ang pinakamahalagang yunit para sa Diyos mula noong sinimulan Niya ang mundo na may pamilya, sina Adan at Eva. Ngunit sa Sharia ng Islam, ang asawang lalaki ay mas dakila kaysa sa kanyang mga asawa at kayang talunin sila. Sinasabi ng Sura Al Baghara (2) sa talatang 228 na ang mga lalaki ay may antas ng kalamangan sa kanilang mga asawa. Ito ay dahil sa panlalaking kalamangan na ang Sura An Nisa (4) verse 34 at Sura Sad (38) verse 44 ay nagbigay-pahintulot na ang mga lalaki ay may karapatang bugbugin ang kanilang mga asawa. Sinasabi pa nga ng Sura An Nisa

(4) sa mga bersikulo 15 at 16 na ang mga lalaki ay may karapatang ikulong ang kanilang mga asawa sa isang silid para sa imoralidad hanggang sa sila ay mamatay. Ngunit para sa parehong

imoralidad, ang mga lalaki ay nagpapahampas at lumalakad nang malaya.

Bakit pinahihintulutan ng Quran ang pagiging superior ng tao sa kanyang mga asawa at binibigyan siya ng karapatang bugbugin ang kanyang mga asawa at kahit na patayin siya? Ang mga dahilan ng Quran ay:

Ang Sura An Nisa (4) talatang 34 ay nagsabi na ang Allah ay nagbigay sa mga lalaki ng higit na lakas upang mangibabaw sa mga kababaihan at pilitin silang sumunod. Ang iba't ibang bersyon ng Quran ay nagsasabi sa Sura Al Ahzab (33) bersikulo 23 na sa mga Muslim, ang mga lalaki lamang ang naging tapat sa kanilang tipan sa Diyos. Sa madaling salita, hindi maaaring tuparin ng mga babae ang kanilang tipan sa Diyos at palaging kailangang itama ng mga lalaki.

Si Muhammad ang propeta ng Islam ay nagbibigay din ng kanyang sariling dahilan kung bakit mas may karapatan ang mga lalaki kaysa sa mga babae? Sinabi niya sa Hadith ng Al Bukhari Number 301, sa aklat ng 6 at Volume 1 na ang mga Babae ay kulang sa katalinuhan.

Ano sa tingin mo? Sa palagay mo ba ay mas tinutupad ng mga lalaki ang kanilang tipan sa Diyos kaysa sa mga babae? Hindi ba't ang ibig sabihin nito ay, "Huwag magtiwala sa iyong ina at mga kapatid na babae?"

Ayon sa Quran, ikaw, bilang isang lalaki o lalaki, ay nagdadala ng dalawang beses na higit na

halaga kaysa sa iyong kapatid na babae o ina sa pagsaksi o pagtanggap ng mana.

Nangangahulugan ito na kung may ipaalam sa iyo ang iyong ina o kapatid na babae, hindi ka dapat magtiwala sa kanya maliban kung may ibang babae na nakasaksi nito. Ngunit kung ang iyong ama o kapatid na lalaki o isang lalaki ay nakasaksi ng isang bagay,

mapagkakatiwalaan siya. Isipin na sa isang lipunan ay may tiwala lamang sa mga lalaki ngunit hindi sa mga babae!

Ang mga bantog na iskolar ng Islam ay tinatawag na baluktot ang mga babae

Ang Hadith bilang 113 ng Bukhari sa Volume 7 ay nagsasabi na ang Babae ay nilikha mula sa tadyang ng lalaki, baluktot. Ang baluktot na ito ay likas at walang lunas. Ang Hadith bilang 3467 ng Muslim sa Aklat ng 8 ay nagsasabi na ang Babae ay nilikha mula sa isang tadyang at sa anumang paraan ay hindi ituwid para sa iyo; kaya kung nais mong makinabang sa kanya, makinabang sa kanya habang ang kabuktutan ay nananatili sa kanya. At kung tatangkain mong ituwid siya, masisira mo siya, at ang pagsira sa kanya ay paghihiwalay sa kanya. Ang Hadith ni Davud bilang 2155 sa Aklat 11 ay nagsabi na si Muhammad ay nagsabi: Kung ang isa sa inyo ay magpakasal sa isang babae o bumili ng isang alipin, dapat niyang sabihin: "O Allah, hinihiling

ko sa Iyo ang kabutihan sa kanya, at sa disposisyon na Iyong ibinigay sa kanya; Ako ay nanganganlong sa Iyo mula sa kasamaan sa kanya, at sa disposisyon na Iyong ibinigay sa kanya."

Ang Hadith bilang 219 ng Bukhari, sa Aklat 88 at Tomo 9 ay nagsabi: Nang marinig ni Muhammad ang balita na ginawa ng mga tao ng Persia ang anak na babae ni haring Khosrau na kanilang Reyna (tagapamahala), sinabi niya, "Hindi kailanman magtatagumpay ang isang bansa na gumagawa ng isang babae ang kanilang pinuno. “

Dahil ipinakilala ni Muhammad at ng Quran ang mga babae bilang masasamang nilalang, ano ang sasabihin ng mga komentaryo tungkol sa kababaihan?

Sinasabi ng Sura Al Room (30) sa talata 21 na ang mga babae ay nilikha para sa mga lalaki. Si Fakhraldin Razi (1149 AD) isang Sunni na pilosopo sa kanyang komentaryong aklat na At-Tafsir al-Kabir habang nagkomento sa talatang ito ay nagsabi: "nilikha para sa lalaki" ay patunay na ang babae ay isang hayop. Si Hadi Sabzevari (1797 AD) isang pilosopo ng Shia sa kanyang komentaryo na si Sadr al-Mota'aleghin ay nagsabi: ang mga babae ay tunay at makatarungan sa gitna ng mga piping hayop. Mayroon silang likas na katangian ng mga hayop.

Napakalungkot na ang mga ginoong ito ay tinawag na mga pilosopo at tumanggap ng maraming karangalan mula sa kanilang mga kontemporaryong pamahalaan.

Ang Ebanghelyo ni Kristo ay hindi nagsasabi ng mga bagay na nakakasakit ng damdamin tungkol sa mga babae at babae.

Ang mag-asawa ay pantay sa mata ng Diyos ng Ebanghelyo

Sinasabi ng Ebanghelyo sa aklat ng Galacia kabanata 3 bersikulo 28 na ang mag-asawa ay may parehong halaga para sa Diyos. Sa aklat ng Efeso kabanata 5 sinasabi sa bersikulo 25 at 28 na dapat ibigin ng lalaki ang kanyang asawa gaya ng kanyang sariling katawan. Sa aklat ng Colosas kabanata 3 bersikulo 19 ay sinasabi: Mga lalaki, mahalín ninyo ang inyong asawa, at huwag kayong maging malupit sa kanila. (MBB) At sa aklat ng 1 Pedro kabanata 3 bersikulo 7 sinasabi nito na ang mga asawang babae ay mga tagapagmana ng biyaya ng Diyos sa kanilang mga asawa. Ang panalangin ng mga asawang lalaki ay hindi tatanggapin kung hindi nila naiintindihan at pinararangalan ang kanilang mga asawa.

Ito ay naging paghahambing ng pagtrato sa kababaihan sa Islam sa pagtrato sa kababaihan sa Kristiyanismo. Alin sa palagay mo ang dapat

tawaging perpektong relihiyon?

Ngayon tingnan natin ang mas nakakagulat na pagrtrato sa pamilya sa Sharia ng Islam.?

Hinihiling ng Sharia sa mga bata na suwayin ang kanilang mga tagapag-alaga

Ang Sura Al Tawba (9) sa talatang 23 ay nagsasabi sa atin na ang mga batang Muslim ay hindi dapat tumanggap ng pangangalaga ng kanilang mga ama o kapatid kung ang mga tagapag-alaga ay mas mahal ang ibang mga halaga kaysa sa mga halaga ng Islam.

Alam mo na ang mga mature na anak ng isang pamilya ay hindi nangangailangan ng pangangalaga, ngunit ang mga wala pa sa gulang. Dito sa talatang ito ang Quran ay humihiling sa mga batang wala pang gulang na suwayin ang kanilang mga tagapag-alaga kung sila ay hindi mabuting Muslim. Magiging masaya ka ba kung may humihikayat sa iyong mga anak na huwag pansinin ang iyong pagiging ama o pangangalaga? Ito ang ginagawa ng Quran.

Gaya ng nalalaman mo, may mapagmahal na ugnayan maging sa pagitan ng mga hayop at ng kanilang mga anak, kung paanong mayroon sa pagitan ng mga magulang at kanilang mga anak. Kahit na ang pinakamasamang tao ay

nagmamahal sa kanyang mga anak. Ito ay dahil nilikha tayo ng Diyos upang magmahalan. Ang mapagmahal na buklod na ito ay mula sa Diyos.

Ang tunay na Diyos ay hindi kailanman nagtuturo sa mga bata na huwag pansinin ang kanilang mga magulang.

Nakikita mo kung paano ang Sharia ay laban sa likas na pag-ibig na mula sa Diyos. Kung hindi maganda ang pakikitungo ng Sharia sa sarili nitong mga miyembro ng pamilyang Muslim, ano sa palagay mo ang gagawin nito sa mga di-Muslim? Tingnan natin ang pagtuturo ng Sharia ng Islam tungkol sa mga hindi Muslim.

Hindi tinatrato ng Sharia ang mga hindi-Muslim bilang tao

Tinatawag ng Quran ang mga di-Muslim na hindi malinis. Ito ang dahilan kung bakit ang mga di-Muslim na nagtatrabaho sa Saudi Arabia ay dapat manatili ng 24 na kilometro ang layo mula sa Mecca. Muli, ito ang naging dahilan kung bakit ang ilang mga Muslim ay walang pagpipilian kundi ang maghugas ng kanilang mga kamay pagkatapos makipagkamay sa mga hindi Muslim. O, kung nag-alok sila ng pagkain at tubig sa mga di-Muslim, upang hugasan ang kanilang mga plato at baso sa paraang Islamiko. Itinuro sa akin mula pagkabata, kung hinawakan natin ang isang

hindi Muslim kailangan nating hugasan ang ating sarili sa paraang Islamiko upang dalisayin ang ating sarili.

Tinatawag din ng Quran ang mga di-Muslim na pinakamasama sa mga hayop, aso, baboy, unggoy at asno. Ang pagtawag sa iba bilang mga hayop ay pagtataksil sa Diyos, sa sangkatauhan at maging kay Abraham na tinatawag na ama ng kapwa Hudyo at Arabo: Si Muhammad at Hudyo ay parehong supling ni Abraham. Paanong masasabi ng Diyos, na umibig kay Abraham, sa kanyang mukha na ang kanyang mga supling ay mga hayop? Paano sasabihin ng apo, si Muhammad, sa kanyang lolo na si Abraham na ang kanyang mga apo mula kay Isaac ay mga hayop, ang mga apo lamang mula kay Ismael ay sangkatauhan? Hindi ba ito kawalang-galang kay Lolo Abraham na nagmamahal sa kanyang lahat mga apo? Sa pamamagitan ng pagtawag sa mga Hudyo ng mga hayop, sinasabi mo talaga sa lolo na gumawa siya ng mga hayop.

Tinatawag ng Sharia ang mga hayop na hindi Muslim upang gawing lehitimo ang pagpatay sa kanila

Ang Sura Al Anfal (8) sa talata 39 ay nagsabi: Patayin ang mga hindi Muslim hanggang sa wala nang di-paniniwala sa buong mundo at ang lahat ay magpasakop sa relihiyon ng Allah lamang. Ito

ang motibasyon sa likod ng karamihan ng terorismo sa mga di-Muslim na nagaganap sa ilang mga bansang Islam. Tinatawag ng Quran ang mga hindi Muslim na Kafir at sinabi na sila ay maaaring kamuhian, kutyain, dayain, balakin, alipinin, pahirapan at patayin kung hindi sila sumunod sa Islam.

Ang mga ganitong uri ng pag-uugali at pagkilos ay ganap na tinatanggihan sa Ebanghelyo ni Kristo. Ang mapagmahal, mahabagin at mabait na Diyos ay hindi humihiling sa Kanyang mga tagasunod na usigin ang iba para sa kapakanan ng kanilang mga paniniwala. Mga kaibigan, walang kahit isang talata sa buong Ebanghelyo ni Hesukristo na humihikayat ng poot o pagpatay. Wala kang mahahanap na kahit anong verse na ganyan. Bakit? Una, dahil labis na pinahahalagahan ng Diyos ang buhay ng Kanyang mga nilalang. Pangalawa, dahil hindi tayo lumikha ng mga tao, kaya wala tayong karapatan sa kanilang buhay.

Hindi posible na lumikha ng kapayapaan sa pamilya o sa lipunan na may poot at poot sa Sharia, ngunit posible ito sa pagmamahal at kabaitan ni Kristo. Kaya ang pag-ibig ni Kristo ay ang mas magandang modelo para sa mga relasyon ng tao, hindi ang Sharia ng Islam.

Oras ng Pagninilay 13

1. Maaari ba tayong magtatag ng pangmatagalang pagkakaibigan sa ating pamilya o sa iba sa pamamagitan ng kalupitan, diskriminasyon o poot?

2. Paano ito makakaapekto sa ating mga anak kung susundin natin ang Sharia at magiging malupit sa ating mga asawa?
3. Maaari bang maging tunay na tagasunod ng Diyos ang isang tao o ng isang propeta sa pamamagitan ng puwersa at karahasan?
4. Kailangan ba ng Diyos ng puwersa upang kumbinsihin ang mga tao dahil Siya ang pinagmumulan ng lahat ng karunungan at maaaring kumbinsihin ang mga tao na may katwiran?
5. Kailangan ba ng Diyos ng puwersa para gumawa ng mga tagasunod sa kabila ng pagbibigay ng kalayaan sa pagpili sa mga tao?
6. Bakit nahihigitan ng pag-ibig ni Kristo ang mga prinsipyo ng Sharia?
7. May pananagutan ka bang ibahagi sa iba ang tungkol sa pag-ibig ni Kristo?

Ang Sangkatauhan ay Kailangan ng Kaibigan at hind kalaban

Sumasang-ayon ka ba sa akin? Kung gagawin mo, kailangan nating malaman kung paano at sa anong mga paraan tayo magkakaroon ng pangmatagalang kaibigan.

Dahil hindi kaaya-aya para sa atin na magkaroon ng mga kaaway, hindi rin kaaya-aya sa iba kung tayo ay magiging kaaway nila.

Napakalinaw na hindi tayo maaaring magkaroon ng tunay na kaibigan na may galit, poot, poot, panlililang, pagsisinungaling o anumang iba pang hindi etikal na paraan. Ang hindi etikal na paraan ay ang paraan ng digmaan laban sa mga karapatan ng iba. Kapag nilabag natin ang mga karapatan ng iba, hindi natin magagawang makipagkaibigan sa kanila. Ang pagkakaibigan ay nangangailangan ng paggalang, kabaitan, sakripisyo, pagpapatawad, pasensya at pagpipigil sa sarili.

Ang lahat ng ito ay nagsasabi sa atin na kailangan nating lumayo sa sinumang tao o paniniwala na nagtuturo sa atin ng poot, galit, karahasan o anumang hindi etikal na pag-uugali laban sa iba na hindi iniisip ang ating paraan. Kailangan natin silang layuan dahil hindi lang sila nakakasira ng

pagkakaibigan sa ating lipunan kundi pati na rin sa sarili nating pamilya.

Ang pagkapoot sa iba ay hindi lamang pagkapoot sa iba

Sa pamamagitan ng pagtatanim ng binhi ng poot sa iyong puso, itinanim mo rin ito sa iyong sariling pamilya. Bigyan kita ng isang halimbawa. Hinikayat ng propeta ng Islam ang mga Muslim na kapootan ang mga pagano at ang mga tagasunod ng ibang relihiyon. Ang poot na iyon ang nag-udyok sa kanila na pilitin ang lahat ng hindi Muslim sa Peninsula ng Arabia na maging Muslim at patayin din ang mga ayaw sumapi sa Islam. Ang buong Saudi Arabia ay ganap na isinailalim sa Islam, at walang mga di-Muslim na natitira kung kanino isagawa ang kanilang pagkamuhi. Nawala ba ang poot na iyon? Hindi. Ang poot na itinanim sa puso ng mga Muslim laban sa mga di-Muslim sa unang bahagi ng misyon ng Islam, ay nagbunga ng poot sa sariling mga anak ng Islam, hinati ang sariling pamilya ni Muhammad, lumikha ng poot sa kanila at sa hinaharap na mga henerasyong Muslim. Ang poot na iyon ay lumikha ng Sunni at Shia na nagbuhos ng dugo ng isa't isa sa loob ng 1400 taon mula nang umunlad ang Islam.

Hindi ba kakaiba? Iniisip mo na sa pamamagitan ng pagtatanim ng binhi ng poot sa iyong puso laban sa iba ay makakasakit ka lamang ng iba, ngunit hindi iyon ang buong kaso. Sasaktan mo ang sarili mo at ang sarili mong pamilya. Ang poot ay gumagawa ng iba na magkaaway at gayundin nilalason ang nagagalit. Kaya nga sabi ni Hesukristo sa Kanyang Ebanghelyo na hindi natin dapat kamuhian kahit ang ating mga kaaway, bagkus mahalin sila at ipanalangin sila.

Sa kasamaang palad, ang Islam ay nagbubukas ng pinto nang malawak sa poot at karahasan sa bawat antas ng relasyon sa pagitan ng mga Muslim at sa gayon ay nagiging banta sa tapat na pagmamahal at paggalang.

Ang pambubugbog sa asawa ay masama para sa bawat isa sa pamilya

Kapag ang isang Muslim ay sumunod sa utos ng Quran at binugbog ang ina ng kanyang mga anak, ang mga anak ng ina na iyon ay hindi matututo ng pagmamahal at paggalang mula sa poot ng kanilang ama kundi ang kapaitan at galit. Ang galit at poot na iyon ay makakaapekto sa pag-uugali ng mga bata at gagawin silang hindi palakaibigan sa isa't isa at sa iba.

Kung ang Quran ay nagturo sa mga pamilya ng isang tunay na pag-ibig, na ang tunay na pag-ibig sa pagitan ng mag-asawa ay hindi gagawing mas mataas ang isa sa isa, ngunit gagawin silang isang nagkakaisang katawan upang mahalin nila ang isa't isa bilang kanilang sariling katawan sa kabila ng mga pagkakaiba. Ang mga kamay, binti, mata, lahat ng iba pang miyembro ng isang katawan ay iba sa isa't isa. Dala nila ang parehong halaga para sa katawan, pagmamahal at pandagdag sa isa't isa at nagtutulungan upang magkaroon ng nagkakaisa at malusog na katawan. Ang mga miyembro sa isang pamilya ay dapat na katulad ng mga miyembro sa isang katawan. Kung binugbog ng asawa ang kanyang asawa ang kanyang pamilya ay hindi maaaring maging isang malusog at mapagmahal na pamilya. Samakatuwid, hindi ka makakapagtatag ng isang mapagmahal, mapagmalasakit, at matagumpay na pamilya maliban kung ikaw ay mag-aampon at magsasanay ng pinakamahusay na mga pagpapahalaga sa pamilya.

Nangangahulugan ito na kailangan mong magsimulang maging mas mabait, mas magalang, mabait at mapagpatawad sa iyong asawa na may mahalagang papel sa pagpapatakbo ng pamilya kasama mo.

Ang katotohanan ay si Jesu-Kristo lamang ang makakapagbigay sa iyo ng pinakamahusay na mga pagpapahalaga sa pamilya at makabuo ng gayong pagkakaisa. Ang pag-aasawa mula sa pananaw ng Ebanghelyo ni Jesucristo ay isang modelo ng gayong pagkakaisa sa pagitan ng mag-asawa na nagpapakita ng kanilang makalangit na kahusayan. Para kay Jesu-Kristo, ang pag-aasawa ay hindi upang gawing mas mataas ang isang lalaki kaysa sa kanyang asawa, ngunit isang tulad-diyos na lalaki na nagiging higit na mahabagin at mapagmahal sa kanyang asawa tulad ng siya ay sa kanyang sariling katawan.

Nakita natin sa isang naunang yugto kung paano minamaliit ng mga kilalang Muslim na iskolar ang mga kababaihan sa pamilya at itinuring sila sa mga hayop. Kung hindi hihilingin sa kanila ng Quran na bugbugin ang kanilang mga asawa, hindi nila hahantong sa pagtawag sa kanilang mga asawa na hayop, na nagbibigay-katwiran sa kanilang pangit na pag-uugali.

Sa pamilya mo, kailangan mo ng kaibigan hindi ng kaaway. Sa kahigitan sa iyong asawa o pambubugbog sa kanya, hindi mo magagawang makipagkaibigan. Para sa kadahilanang ito, kailangan mong iwanan ang Quran at sundin ang Ebanghelyo ni Jesucristo.

Ang poligamya ang sanhi ng hindi pagkakaisa at poot

Ang Quran din ay nagiging sanhi ng pagkakawatak-watak at poot sa isang pamilya na may legalisasyon ng poligamya. Kapag sinunod mo ang utos ng Quran at nagkaroon ng higit sa isang asawa, ang poligamya na iyon ay lilikha ng kawalan ng pagkakaisa at paninibugho sa mga miyembro ng iyong pamilya.

Bilang isang Muslim maaari mong sabihin, “Oo, ang poligamya ay lumilikha ng kawalan ng pagkakaisa kapag ang asawa ay hindi makakilos nang makatarungan o makapagtatag ng katarungan sa kanyang mga asawa; kung makatarungan ang asawa, walang magiging problema.” talaga? Naniniwala ang mga Muslim na si Muhammad ay kumpleto sa kagamitan upang itatag ang hustisiya sa kanyang pamilya. Kung ganito ang kaso, bakit walang harmony sa pagitan niya at ng kanyang mga asawa?

Hayaan akong magbigay sa iyo ng isang halimbawa mula sa Quran: Ang Sura Al-Tahrim (66) ay nagsasalita tungkol sa umiiral na hindi pagkakasundo sa pagitan ni Muhammad at ng kanyang mga asawa. Nakikita mo na kahit na ang pinaka makatarungang tao sa Islam ay hindi nagkaroon ng maligaya at mapagmahal na buhay na may poligamya.

Sa simula ng paglikha, alam ng Diyos na ang poligamya ay hindi lilikha ng pag-ibig at pagkakaibigan. Kung hindi, lumikha Siya ng maraming Eba para kay Adan. Ngunit lumikha Siya ng isang asawa para kay Adan at lumikha ng

isang asawa para kay Eva. Ako mismo ay nagmula sa polygamous na pamilya, at nasaksihan ko rin ang maraming iba pang polygamous na pamilyang Muslim na ang mga problema ay higit pa sa mga problema ng mga pamilyang Muslim na may isang asawa. Ang poligamya ay lumilikha ng hindi pagkakasundo at poot. Ito ay hindi lamang lumilikha ng mga problema sa pagitan ng mga mag-asawa, kundi pati na rin sa loob ng mga relasyon sa pamilya.

Kailangan nating ilakip ang ating mga sarili sa Ebanghelyo ni Jesucristo na nagdudulot ng pagkakasundo, pagmamahalan at pagiging palakaibigan sa isang pamilya kapag ang isang mag-asawa ay nagkakaisa sa isa't isa at nagmamahalan sa isa't isa nang buong puso.

Ang pagtuturo sa mga bata na huwag igalang ang kanilang mga tagapag-alaga ay lason sa pagkakaibigan

Lumilikha din ang Quran ng mga kaaway sa pamamagitan ng paghikayat sa mga bata na maging walang galang sa kanilang mga ama at balewalain ang kanilang pagiging magulang. Hindi ito mga positibong halaga. Ang mga bata ay kailangang maging magalang sa kanilang mga magulang.

Ang Quran sa Sura Al Tawba (9) bersikulo 23 ay nagsasabi na hindi ka dapat gumalang sa iyong ama kung siya ay hindi nakatuon sa Islam. Ang pagkakasunud-sunod na ito ng Quran ay hindi

212

bubuo ng isang malusog na pamilya. Ang iyong ama ay nararapat sa iyong paggalang. Siya ay nagsumikap, nagpakain sa iyo araw at gabi upang ikaw mismo ay lumaki at maging isang ama o ina. Paano mo aasahan na magiging mabait sa iyo ang iyong mga anak samantalang tinatanggihan mo ang iyong sariling ama dahil lamang sa hindi siya tapat sa iyong paniniwala at hindi iniisip o pinaniniwalaan ang iyong paraan? Sa kabilang banda, paano mo aasahan na ang iba ay magiging palakaibigan sa iyo samantalang ikaw ay galit sa iyong sariling ama na mas malapit sa iyo kaysa sa iba?

Hayaan akong itaas ang isa pang tanong. Hindi ba't ang iyong ama ay nilikha ng Diyos na may kalayaang pumili upang pumili ng anumang paniniwalang gusto niya? Wala kang karapatang maging walang galang sa iyong ama. Igalang mo siya Kahit ano ang paniniwalaan niya. Ang pagiging ama at pagiging ina ay napakahalaga sa Diyos ng Bibliya. Ginamit ng Diyos ang halimbawa ng isang ama at isang ina sa Bibliya at sinasabi sa atin na mahal Niya tayo tulad ng isang ina o isang ama. Hindi kailanman hinihiling ng tunay na Diyos na huwag mong igalang ang iyong ama at maging kaaway niya.

Kailangan mo ng isang kaibigan sa iyong pamilya hindi isang kaaway. Para sa kadahilanang ito, kailangan mong iwasan ang tagubiling ito ng

Quran at igalang ang kalayaan ng mga miyembro ng iyong pamilya para sa anumang paniniwala na gusto nilang piliin. Sa totoo lang, kikilos ka laban sa Diyos, kung hindi mo pinahahalagahan ang kalayaan na bigay ng Diyos sa iba ngunit ipipilit mo ang iyong mga pananaw o paniniwala sa kanila.

Ang pagpatay sa iba para sa kapakanan ng kanilang mga paniniwala ay nagsasara ng pinto para sa pagkakaibigan

Gayundin, kapag sinunod mo ang utos ng Quran at pinatay mo ang iyong mga kamag-anak at kapitbahay na hindi Muslim, nangangahulugan ito na isinasara mo ang pinto sa pagkakaibigan ngunit binubuksan ito nang husto sa poot, paghihiganti at poot. Ang gayong pagkamuhi ay hindi natatapos. Ang poot sa pagitan mo at ng iba ay hindi magwawakas, maliban kung ikaw at ang iyong pamilya ay umalis sa Islam, sumunod sa isang mapagmahal na paniniwala at pagmamahal at paggalang sa iyong kapwa, gaya ng iyong sarili.

Kung hindi, makakaapekto ang iyong hindi magiliw na pag-uugali negatibo ang kapitbahayan at isasara ang pinto sa tapat na pagkakaibigan at pangangalaga.

Ang pag-iisip sa iyong sarili na mas mahusay kaysa sa iba ay isang balakid sa pagkakaibigan

Itinuturo din ng Quran na ikaw ay mas mahusay kaysa sa iba. Ang turong ito ay hindi kailanman magpapahintulot sa iyo na magkaroon ng isang tapat na kaibigan sa iyong buhay. Ang Quran ay nagsabi sa Sura Al-e Imran (3) bersikulo 110 na ang mga Muslim ay mas mahusay kaysa sa mga hindi Muslim.

Paano ka magiging mas mahusay kaysa sa isang Hudyo o isang Kristiyano o iba, kung ikaw ay makasalanan din tulad nila? Paano magiging mas mabuti ang isang makasalanan kaysa sa ibang mga makasalanan? Ang mga makasalanan ay pare-pareho sa mata ng Diyos. Sa kabilang banda, ang tunay na pagkakaibigan ay nangangailangan ng pagpapakumbaba, kabaitan at pagkakapantay- pantay na hindi pinapansin ng Quran. Ito ang dahilan kung bakit mo lalabanan ang lambingan sa pakikipagkaibigan kung susundin mo ang Islam.

Hayaan akong tapusin ang aking talumpati sa pamamagitan ng pagbibigay sa iyo ng isa pang dahilan na ang Islam ay nagsasara ng pinto sa lambingan at sa gayon ay tungo sa pagkakaibigan.

Musika at isang malambot na puso

Ang Islam ay nag-uutos na hindi ka dapat makinabang sa musika ngunit kumilos laban dito. Ang musika ay mula sa Diyos. Ang musika ay malambot at malambot at naghahanda ng malambot na mga puso. Ang pagkakatugma sa pagitan ng mga tinig at mga tunog ng mga instrumento ay upang ipahayag ang mga damdamin at emosyon sa maganda at mapagmahal na paraan. Ang musika sa pangkalahatan ay nagpapatibay ng pagkakaibigan. Ang musika ay pagkain sa pusong nagdadalamhati. Ngunit ang Islam ay lumalaban sa malambot na paraan na ito. Ang musika ay itinalaga sa Bibliya upang maipagdiwang ng mga tao ang kanilang kaligtasan at ang kanilang kaugnayan sa Diyos.⁹

Ang lahat ng mga bagay na narinig mo sa mensaheng ito tungkol sa Islam ay mga diktatoryal na pag-uugali. Ang ganitong mga pag-uugali ay para lamang palakasin ang diktadura na utos ng Dios ni Jacob. (Awit 81:1-4, ASND)

⁹ Umawit kayo nang may galak sa Dios na nagbibigay sa atin ng kalakasan. Sumigaw kayo nang may tuwa sa Dios ni Jacob! 2 Umawit kayo at tugtugin ang tamburin kasabay ng magandang tunog ng alpa at lira. 3 Patunugin ninyo ang tambuli tuwing Pista ng Pagsisimula ng Buwan na ating ipinagdiriwang tuwing kabilugan ng buwan. 4 Dahil isa itong kautusan para sa mga taga-Israel. Ito'y

nagsasara ng pinto sa kapayapaan, pagmamahalan at pagkakaibigan. Sa Islam ito ay magiging mahirap para sa iyo, kung nais mong mamuhay sa kapayapaan at pagkakaisa. Kailangan mo si Hesus at ang Kanyang Ebanghelyo.

Oras ng Pagninilay 14

1. Bakit imposibleng magkaroon ng tunay na kaibigan na may galit, poot, poot, panlilinlang, pagsisinungaling at iba pang hindi tapat na paraan?
2. Bakit kailangan nating layuan ang pagkapoot sa iba?
3. Kahit na ang Islam ay tinatawag na relihiyon ng kapayapaan ng marami, masusuportahan ba ito ng mga katotohanan?
4. Hindi ba't mabuting ibigay ang ating buhay sa pag-ibig at kabaitan kaysa sa poot at poot?
5. Bakit kailangan nating sundin si Jesu-Kristo?

Ang Ebanghelyo ni Jesucristo ay May Mga Perpektong Tagubilin para sa Mga relasyon

Ang mga tagubiling ito ay nakadirekta sa isip, puso at budhi. Sama-sama nilang kinukumpirma ang kanilang kahusayan kumpara sa iba pang mga halaga. Ito ang aking layunin sa pagtatanghal na ito; upang ituro ang mga tagubilin ni Jesu-Kristo sa iyong isip, sa iyong puso, sa iyong budhi upang matanto mo kung gaano katangi- tangi, kapaki-pakinabang at pagbabago ng buhay ang mga ito.

Ang mga relasyon ay ang pinakamahalagang bahagi ng buhay ng tao. Kung ang isang paniniwala ay hindi lumikha ng pagkakaisa at pagkakaisa sa mga tao, ito ay magiging isang kabuuang kawalan na gugulin ang buhay sa paniniwalang iyon. Ang ating mga paniniwala ay humuhubog sa ating mga pagkakakilanlan at saloobin sa mga relasyon. Kaya, kailangan nating piliin kung aling paniniwala ang susundin o hindi. Kaya't apurahan para sa atin na ihambing ang ating paniniwala sa iba at tingnan kung ito ang pinakamahasag o kailangan nating palitan ito ng pinakamahasag.

Pagmamahal at kabaitan: Ang mga prioridad ng Ebanghelyo sa mga relasyon

Nabanggit ko na ang mga tagubilin ng Ebanghelyo ay perpekto. Ito ay dahil naniniwala ang Ebanghelyo na ang pagmamahal at kabaitan ay ang mga pangunahing salik sa pagbuo ng malusog na relasyon.

Walang ibang paniniwala ang kumikilala sa pag-ibig at kabaitan bilang saligan sa mga relasyon gaya ni Jesu- Kristo.

Ang lahat ng mga paniniwalang iyon na humahawak sa teorya ng ebolusyon ay hindi kayang sabihin ng doktrina na may pagkakaiba sa pagitan ng kabaitan at kalupitan. Bakit? Dahil, para sa kanila ang lahat ay nangyayari nang hindi sinasadya.

Samakatuwid, hindi nakasalalay sa sangkatauhan na piliin ang pag-ibig at kabaitan bilang higit na mga kadahilanan sa kanilang mga relasyon. Isinasakripisyo ng mga paniniwalang ito ang kalayaan sa pagpili sa mga puwersa ng kalikasan at ginagawang walang kapangyarihan ang mga tao. Ang pagsisiyasat, pagsusuri at malikhaing paggawa ng desisyon sa relasyon ay imposible. Ang katotohanan ay hindi sila nangyayari nang hindi sinasadya, ngunit sa pamamagitan ng mga salita na ating sinasalita at ang mga saloobin na ating ipinakikita.

Sa mga paniniwala tulad ng New Age, Secular Humanism, Hinduism, Buddhism at iba pa, ang bawat indibidwal ay itinuturing na katumbas ng Diyos. Ang pagmamahal at kabaitan ay nagiging mga sisidlan ng pagiging makasarili at nagsisilbi lamang sa mga motibo ng mga indibidwal.

Isipin sa isang pamilya, ang pagmamahal at kabaitan ng isang asawa ay nagiging walang kaugnayan sa kanyang asawa at ang asawa sa kanyang asawa o ang mga anak sa kanilang mga magulang dahil ang lahat ay tinuruan na maging diyos at sundin ang kanyang sariling modelo! Ang isang pamilya o isang lipunan na may ganitong indibidwalistikong etika ay lumilikha ng anarkiya. Hindi indibidwalistikong modelo ng asawa o asawa o anak o pinuno ang nagtatatag ng mapayapang pamilya o lipunan. Ito ang mga halaga ng perpektong modelo na ang pamantayan ay higit sa lahat ng iba pang modelo.

Sa Islam din ang pagmamahal at kabaitan ay napapailalim sa awtoridad ng pinunong Muslim. Samakatuwid, hindi pagmamahal at kabaitan ang namumuno sa Islam, kundi ang desisyon at kapangyarihan ng namumunong awtoridad. Dahil dito, walang sinuman sa Islam, kahit na si Muhammad, ang maaaring maging perpektong modelo ng pagmamahal at kabaitan dahil ang kapangyarihan at puwersa ay ginagawang kondisyon ang pag- ibig at kabaitan.

Jesus: Ang perpektong modelo ng pag-ibig at kabaitan

Si Jesus lamang ang maaaring maging perpektong modelo ng pagmamahal at kabaitan para sa iyo sa iyong mga relasyon sa iyong mga miyembro ng pamilya at sa iba. Bakit? Hayaan mo muna ako magtaas ng dalawang tanong at pagkatapos ay bigyan ka ng mga dahilan para dito.

Ano sa palagay mo ang dapat na pag-uugali ng isang perpektong modelo ng pagmamahal at kabaitan? Ano ang tamang kahulugan ng modelong ito?

Ang perpektong modelong ito ay dapat na isang taong praktikal na nagpapakita ng kahusayan ng pagmamahal at kabaitan sa lahat, kaibigan at kalaban. Sa mga kaibigan, dahil ang tunay na pagkakaibigan ay sa pamamagitan ng pagmamahal at kabaitan; sa mga kalaban, dahil maaari silang mag-pause ng isang segundo at maunawaan na ang pagsalungat ay hindi dapat para sa pagpapababa ngunit upang ipakita ang isang mas mahusay na paraan sa isang mapayapang paraan upang maibalik ang mapayapang relasyon. Walang relihiyon o pilosopiya ang nagpapakilala ng gayong modelo sa mundo, maliban sa Ebanghelyo ni Jesucristo. Ang modelong ito ay si Jesucristo Mismo.

Sinasabi ng Ebanghelyo ni Jesucristo na ang Diyos ay pag-ibig. Kung ang Diyos ay hindi pag-ibig, ang Kanyang mensahe at mensahero ay hindi rin maaaring mapagmahal. Kaya, ang unang hakbang sa pagkakaroon ng mapagmahal na relasyon sa iba ay upang matuklasan ang tunay na Diyos na pinagmumulan ng pag-ibig at itayo ang ating buhay sa Kanyang pundasyon. Ang ating buhay ay kailangang magkaroon ng mas malalim na koneksyon sa pinagmumulan ng pag-ibig. Sa ganoong paraan hinding-hindi tayo magkukulang pagmamahal at kabaitan sa ating mga relasyon at hindi kailanman gumawa ng mga dahilan para sa poot.

Ang isang tunay na sugo at ang kanyang paniniwala ay dapat na nakabatay sa pagmamahal at kabaitan

Sinabi ni Hesukristo sa Ebanghelyo (Mateo 22:37-40) na ang lahat ng kautusan at mga propeta ay dapat nakadepende sa dalawang bagay: Una, ibigin ang Diyos nang buong puso, kaluluwa at pag-iisip. Pangalawa, mahalín mo ang iyong kapwa gaya ng iyong sarili. Inilalabas niya ang kahulugan na ang tunay na propeta at ang tunay na batas ay dapat na nakabatay sa pag-ibig at kabaitan. Kung hindi, kung gayon ang propeta o ang kanyang relihiyon at batas ay hindi mula sa mapagmahal na Diyos. Samakatwid, gaano man ka interesado na magkaroon ng pangmatagalang kapayapaan o

pakikipagkaibigan sa iba, hindi ito mangyayari ng alinmang modelo o propeta na iyong sinusunod maliban kung sinusunod mo ang perpektong modelo ng pagmamahal at kabaitan kay Jesucristo.

Kung susundin mo ang isang galit at diktador na propeta o pinuno, ang kanyang mga ugali ang magiging pamantayan mo sa iyong pamilya at sa iba. Ngunit kung susundin mo si Hesus, ang Kanyang walang kundisyong pagmamahal at kabaitan ang magiging pamantayan mo sa iba. Mayroong malaking pagkakaiba sa pagitan ng mga salita ng Quran at ng Ebanghelyo tungkol sa mga relasyon. Ang Quran ay kulang sa pagmamahal at kabaitan na para sa pangmatagalang pagkakaibigan. Si Kristo ay dumating sa mundong ito upang turuan tayong magmahal at linisin ang ating mga puso mula sa poot, sumpa, poot at digmaan, ngunit ang huling sampung taon ng buhay ni Muhammad ay puno ng lahat ng mga bagay na iyon. Maaari bang magkaroon ng pangmatagalang pagkakaibigan na may poot, sumpa, poot at digmaan? Hinding-hindi. Isipin kung kinasusuklaman at isinumpa ka ng Diyos dahil sa iyong kasalanan, at lagi siyang napopoot sa iyo. May pag-asa pa bang makabalik ka sa Kanya at maging kaibigan Niya? Hindi. Ang mga tao ay nagiging kaibigan ng Diyos dahil sa Kanyang pagmamahal at habag hindi dahil sa Kanyang poot. Si Abraham ay naging kaibigan ng Diyos dahil ang Diyos ay palakaibigan at mabait hindi nakakatakot. Totoo rin ito sa ating relasyon. Nagiging kaibigan tayo ng mga tao kung tayo ay mabait, mapagmahal at

mapagmalasakit. Walang sinuman ang nagiging taos-pusong kaibigan natin kung isumpa natin siya o magalit sa kanya. Kaya nga ang Ebanghelyo sa 1 Juan kabanata 4 bersikulo 11 at 12 ay nagsasabi: Mga minamahal, kung ganoon na lamang ang pag-ibig ng Dios sa atin, nararapat lamang na mag-ibigan tayo. Wala pang tao na nakakita sa Dios. Ngunit kung nagmamahalan tayo, ang Dios ay sumasaatin at lubos na natupad ang kanyang pag-ibig sa atin. (ASND)

Sinasabi sa iyo ng Ebanghelyo na payagan ang Diyos ng pag-ibig na manirahan sa iyo upang ang iyong pag-ibig ay maging perpekto at pagkatapos ay maaari mong baguhin kahit ang iyong mga kaaway sa pamamagitan ng

perpektong pag-ibig na iyon. Dahil ang anumang perpektong bagay ay nakakakuha ng pansin, gayundin ang perpektong pag-ibig. Sa perpektong pag-ibig maaari kang magkaroon ng isang mapagmahal na pamilya, at ikaw at ang iyong mapagmahal na pamilya ay magniningning sa iyong kapitbahayan at lipunan. Ang iyong pag-ibig din ay maaaring humanga sa iyong mga kalaban, at posibleng sundin nila ang iyong mga yapak at maging malaya sa poot. Iyon ang dahilan kung bakit kailangan mong sundin si Jesucristo at gawin ang Kanyang Ebanghelyo na korona ng iyong ulo para sa iyong mga relasyon sa iyong pamilya at sa iba.

Oras ng Pagninilay 15

1. Paano magiging problema kung ang pag-ibig at kabaitan ay subjective, tulad ng New Age, Islam at evolutionary worldviews, sa halip na layunin, tulad ng sa mga turo ni Jesus?
2. Ano sa palagay mo ang mga katangian ng isang perpektong modelo ng pagmamahal at kabaitan?
3. Ano ang magiging istilo natin sa pakikipagrelasyon sa mga tao kung susundin natin ang isang galit at diktatorial na pinuno o propeta?
4. Bakit kailangan nating matuklasan ang tunay na Diyos kung gusto nating maging matatag sa pag-ibig at kabaitan at magkaroon ng kapayapaan sa iba?
5. Anong uri ng mga pagbabago ang maaaring gawin ng pagmamahal at kabaitan sa isang pamilya, sa lipunan at sa mundo?
6. Mabuti bang parangalan si Jesus para sa Kanyang perpektong pag-ibig at kabaitan?

Hinihiling ng Quran sa Propeta ng Islam na Ilagay ang Kanyang Tiwala sa Bibliya

Maniniwala ka ba dito? Ito ang aking pag-uusapan at ikatutuwa mo.

Maraming propaganda ng mga mahigpit na Muslim na ang Torah at ang Ebanghelyo ay binago. totoo ba ito? Sa isang nakaraang paksa, hinawakan ko kung paano sinasabi ng mga talata sa Quran na ang Quran ay manipulahin. Namanipula rin ba ang Torah at ang Ebanghelyo?

Ang mga Muslim, na nagsasabing ang Torah at ang Ebanghelyo ay binago ay hindi nakagawa ng lohikal na kaso upang patunayan kung ang pagbabagong ito ay nangyari sa panahon, bago o pagkatapos ng panahon ni Muhammad. Alam mo ba kung bakit hindi sila nakagawa ng lohikal na argumento para sa kanilang claim? Dahil kahit anong sabihin nila, labag din ito sa mga salita ng Quran.

Ang Torah at ang Ebanghelyo ay hindi maaaring mabago bago ang panahon ni Muhammad

Sapagkat ang Sura Yunus (10) sa talata 94 ay
226

nagsabi kay Muhammad: Kung ikaw Muhammad ay may pagdududa bilang sa Quran ay magtanong sa mga Kristiyano at Hudyo na nakabasa ng mga Kasulatan bago sa iyo. Ang Sura Al-e Imran (3) talata 3 at Sura Al Maeda (5) talata 46 hanggang 48 ay nagsasabi rin na ang Ebanghelyo at ang Torah ay isang liwanag at gabay sa mga tao.

Nakikita natin na ayon sa Quran, si Muhammad ay nag- alinlangan sa pagiging tunay ng kanyang sariling Quran ngunit hiniling sa kanya ng kanyang diyos na alamin ang katotohanan mula sa kanyang mga kontemporaryong Kristiyano at Hudyo na sumusunod sa Ebanghelyo at Torah. Ito ay nagpapakita na ang Torah at ang Ebanghelyo ay hindi binago bago si Muhammad, kung hindi ay hindi sila tatawagin ng kanyang diyos na liwanag ng mga tao at hindi rin hihilingin kay Muhammad na malaman ang katotohanan mula sa mga Hudyo at Kristiyano kung susundin nila ang manipulahin na mga kasulatan.

Hindi rin maaari ang pagbabago ay nangyari sa panahon ni Muhammad

Dahil ang Sura Al Baghara (2) sa mga talata 91 at 97 at Sura An Nisa (4) sa talata 47 ay nagsabi kay Muhammad: Ang Quran ay ang pagpapatibay ng Kasulatan sa mga kamay ng mga Kristiyano at Hudyo. Pagkatapos ang Sura Al Maeda (5) sa talata 68 ay nagsabi: O Tao ng Aklat! Wala kang

paninindigan maliban kung maninindigan ka sa Batas, ang Ebanghelyo, at lahat ng paghahayag na dumating sa iyo mula sa iyong Panginoon

Wow! Hindi lamang pinatutunayan ng Quran ang katotohanan ng kontemporaryong Torah at Ebanghelyo ni Muhammad ngunit ito rin ay nagtuturo sa mga Hudyo at Kristiyano na ibatay ang kanilang pananampalataya sa kanila. Ang Quran ay hindi magpapatunay sa kanila kung sila ay binago ng mga Hudyo at Kristiyano.

Ang pagbabago ng Torah at ng Ebanghelyo ay hindi maaaring mangyari pagkatapos ng kamatayan ni Muhammad

Sapagkat, tulad ng pinatutunayan ng Quran, ang tunay na Torah at Ebanghelyo ay nasa lahat ng dako sa buong Peninsula ng Arabia at iba pang nakapalibot na mga lugar na sinakop ng hukbong Islam. Ang mga pinuno at guro ng Muslim mula sa unang siglo ng Islam ay iingatana sana ang tunay na Torah at Ebanghelyo na maaaring ginamit bilang mga patunay ng anumang pagbabago. Ngunit walang tala sa mga sinaunang aklat at komentaryo ng Islam para sa pag-aangkin na ito. Ipinapakita nito na walang basehan ang alteration claim.

Hiniling ng Quran kay Muhammad na Manalig sa mga Kasulatan ng mga Kristiyano at Hudyo

Ako ay namangha na ang mga pinunong Muslim at mga klero ay hindi binibigyang pansin ang dalawang mahahalagang bagay sa Quran. Ang Sura Yunus (10) sa mga bersikulo 94 at 95 ay humiling kay Muhammad na manalig sa Torah at Ebanghelyo. Ang Sura Al Maeda (5) sa talatang 43 ay nagsasabi na ang mga Hudyo ay dapat sumunod sa kanilang sariling Torah at hindi kailangang sundin ang Quran o ang desisyon ni Muhammad.

Hindi ka ba nagulat na ang diyos ng Quran ay humiling kay Muhammad na magtiwala sa Ebanghelyo at sa Torah, ngunit hinihikayat ang mga Hudyo at Kristiyano na hindi nila kailangang sundin ang Quran? Sa madaling salita, mayroong isang lugar para sa Muhammad at mga Muslim na pagdudahan o tanggihan ang Quran ngunit hindi ang Torah ayon sa Quran. Kung si Muhammad, bilang pinakamataas na pinuno ng Islam, ay hihilingin na manalig sa Torah at sa Ebanghelyo, kung gayon ay magiging malinaw na ang mga Muslim, pinunong Muslim, guro at mga klero ay kailangan ding sumandal sa Banal na Kasulatan ng mga Kristiyano at Hudyo, sa halip na magpakalat ng mga maling akusasyon. tungkol sa

kanila.

Ang mga talatang ito ng Quran ay sumasalamin sa mataas na halaga ni Muhammad sa Banal na Kasulatan sa mga kamay ng kanyang mga kontemporaryong Kristiyano at Hudyo. Hindi lamang niya kinumpirma ang awtoridad ng mga Banal na aklat na ito, hinikayat din niya ang mga Muslim na magpahayag ng paniniwala sa mga ito. Samakatuwid, ang Quran mismo ay nag-aalis ng bawat pagdududa sa Torah at sa Ebanghelyo.

Kung sisirain ng mga Kristiyano at Hudyo ang kanilang mga kasulatan at naligaw ng landas, hindi nanaisin ni Muhammad na umasa sa kanilang mga Kasulatan at kaugalian. Ngunit naiintindihan natin mula sa mga aklat ng Islam na si Muhammad ay dumalo sa isang simbahan sa Mecca sa loob ng maraming taon at nakikipag-ugnayan sa mga pari. Ang kanyang asawang si Khadijah ay palaging nagpupunta sa simbahan sa Mecca. Ito ay dahil sa pagtitiwala ni Muhammad sa mga Kristiyano. Kung ito ang mga katotohanan ng buhay ni Muhammad at pinarangalan niya ang kanyang kontemporaryong Bibliya, saan nagmula ang kuwentong ito ng pagbabago?

Saan nagmula ang ideya ng mga bintang?

Ang ideya ng akusasyon ay nagsimula pagkatapos

tumakas si Muhammad mula sa Mecca patungong Medina at sumilong sa isang tribo ng Medinan na kilala bilang Khazraj na napopoot sa mga Hudyo at Kristiyano. Upang mabuhay at matanggap, inayos ni Muhammad ang kanyang sarili sa mga paraan ng tribong iyon. Ang galit ay lumilikha ng seryosong problema sa relasyon ng mga tao. Kung sinimulan mong kapootan ang isang tao o grupo ng mga tao, ang poot na iyon ay hahantong sa iyo na lumikha ng maraming maling paratang laban sa kanila, kahit na tawagin silang pinakamasama sa mga hayop at hilingin ang kamatayan sa kanila.

Ito ang nangyari kay Muhammad sa Medina. Habang siya ay nasa Mecca, tinatrato niya ang mga Hudyo at Kristiyano bilang mabuting huwaran, at tinawag ang kanilang mga Kasulatan na isang liwanag para sa mga tao. Ngunit pagkatapos na tumakas sa Medina, tinawag niya silang pinakamasama sa mga hayop, binalewala ang kahalagahan ng kanilang mga Kasulatan at higit pa rito ay pinilit silang lisanin ang kanilang mga relihiyon at maging Muslim. Ang ginawa niya sa mga Hudyo at Kristiyano pagkatapos ay ganap na kabaligtaran ng mga tagubilin na ibinigay ng Quran sa unang panahon ng ministeryo ni Muhammad sa Mecca. Ang kanyang lohika ay na ang kanyang diyos ay nagbago ng kanyang isip tungkol sa mga Hudyo, Kristiyano at kanilang mga Kasulatan upang

masiyahan si Muhammad.

Ang tunay na Diyos ba ay nagsasalita laban sa Kaniyang sariling salita at mga tagubilin sa halaga ng katotohanan?

Hindi naman. Isa ito sa mga dahilan na naging sanhi ng pagkawala ng tiwala ko sa Quran.

Habang lumalaki ang kapangyarihan ni Muhammad sa Medina taon-taon, ang Quran ay lumalayo na sa orihinal nitong doktrina. Ito ay nagiging mas nakalilito sa mga tao, kahit na sa kanyang sariling mga tao dahil ang ilan ay nagalit at umalis sa Islam para sa bagong natuklasan na hindi patas at poot sa mga tao. Ang Muhammad ng Medina ay hindi na ang Muhammad ng Mecca. Sa Mecca, siya ay isang mapayapang tao at hindi nagtulak sa mga pagano na sumunod sa kanya. Ang mga Hudyo at Kristiyano ay nasa tamang landas para sa pagsunod sa Bibliya. Nagsisimba pa nga siya kasama ang kanyang asawang si Khadijah. Ngunit sa Medina siya ay naging mapilit at itinatangi ang pagkamuhi sa mga Hudyo at Kristiyano, gamit ang mga dahilan na binago ng kanyang diyos ang kanyang isip upang pasayahin siya.

Paano lumaganap ang mga bintang?

Sa Medina, si Muhammad ay nasa ilalim ng panggigipit na maghanap ng anumang dahilan para sisihin ang mga Hudyo at Kristiyano upang mapalugdan ang kanyang nagho-host na tribo. Itinuro pa niya sa kanyang mga tagasunod na ang

232

kanyang pangalan ay inihula sa Torah at sa Ebanghelyo (Suras 7:157 at 61:6), upang ang kanyang mga tagasunod ay masisisi sa hinaharap ang mga Hudyo at Kristiyano sa pamemeke ng Bibliya kung hindi nila mahanap ang kanyang pangalan doon. Mga taon pagkatapos ng kamatayan ni Muhammad, natuklasan ng mga gurong Muslim na ang pangalan ni Muhammad ay hindi umiiral sa Bibliya. Dahil labag sa batas para sa kanila na magbuhos ng anumang pagdududa sa mga salita ni Muhammad at sa Quran, ang mas madali at mas ligtas na opsyon ay para sa kanila na sisihin ang mga Kristiyano at Hudyo sa pagsira sa Bibliya at pagtanggali sa pangalan ni Muhammad. Samakatuwid, ang balita ng "pag-alis ng pangalan ni Muhammad mula sa Bibliya" ay naging laganap sa mga Muslim.

Kaya makikita natin kung paano binago ni Muhammad ang kanyang mga saloobin sa mga Hudyo at Kristiyano pagkatapos ng kanyang paglipat sa Medina. Nagbukas ito ng pinto para sa kanyang mga kahalili na tuligsain ang Bibliya na may walang basehang akusasyon at humantong sa mga Muslim sa buong mundo na sisihin ang mga Hudyo at Kristiyano.

Ang maskara ng akusasyon/bintang

Ang takot sa pagsasalita ng katotohanan ay humarang na ngayon sa daan para sa mga pinuno at guro ng Muslim na lapitan ang umiiral na hindi pagkakaisa sa pagitan ng Quran at ng Bibliya sa

lohikal at teolohikong paraan.

Para sa mga pinuno at guro ng Muslim, ang bisa ng Bibliya ay nakakagulat na hindi batay sa mensahe nito kundi sa kung ito ay naglalaman ng pangalan ni Muhammad o wala. Ang tunay na pagkakaiba sa pagitan ng dalawang aklat na ito ay hindi ang pagkakaroon o kawalan ng isang pangalan; ito ang kaligtasan na ibinibigay ng Bibliya para sa mga tagasunod nito sa buhay sa lupa na hindi ginagawa ng Quran.

Ipagpalagay na ang pangalan ni Muhammad ay nasa Bibliya. Anong pagkakaiba ang gagawin nito? wala. Ang pangunahing mensahe ng Bibliya ay kailangan mong magtiwala kay Jesu-Kristo, na nabubuhay, sa langit at may kakayahang umakay sa iyo sa langit. Kung nasa Bibliya ang pangalan ni Muhammad, hihilingin pa rin nito na magtiwala ka kay Jesus. Bakit? Sapagkat, si Hesus lamang ang daan, ang katotohanan at ang buhay na patungo sa langit.

Ang mensahe ng Bibliya mula kay Adan hanggang kay Hesus ay buod sa katotohanan na ang kaligtasan ng mga tao ang pinakamahalagang bagay sa Diyos. Dahil dito, personal na ipinahayag ng Diyos ang Kanyang sarili kay Jesu-Cristo upang iligtas ang mga tao mula sa pagkaalipin ng kasalanan at ni Satanas. Kaya ang

pangunahing alalahanin ng Diyos sa Bibliya ay hindi ang kawalan o pagkakaroon ng pangalan ng propeta, kundi ang kaligtasan ng mga tao, na mas mahalaga kaysa sa pangalan ng sinuman.

Ang buong Bibliya ni Jesucristo ay dumating sa kabuuan nito bilang isang aklat ng 40 propeta sa loob ng 1600 taon. Sa mahigit 300 propesiya, lahat sila ay tumingin sa araw kung kailan darating si Jesucristo at iligtas ang mundo. Ang kawalang-katatagan ng pulitika o ang pagbabago sa ekonomiya at lipunan ay hindi nakalikha ng anumang di-pagkakasundo sa mga mensahe ng 40 propetang ito ng Bibliya sa napakahabang yugto ng panahon. Ang mga propesiyang ito ay natupad lahat sa pagdating ni Jesucristo. Ngunit ang kawalan ng pagkakaisa ay laganap sa Quran, kahit na ito ay sa pamamagitan lamang ng isang tao, si Muhammad, sa loob ng maikling panahon ng 23 taon ng kanyang misyon. Sa kabila ng maikling panahong ito, maraming mga talata ng Quran mula sa huling 10 taon ng buhay ni Muhammad ay kabaligtaran sa mga unang talata ng Meccan. Hindi ka ba namamangha sa pagkakatugma ng mga mensahe ng maraming propeta sa Bibliya noong 1600 taon?

Paano mo matatanggal ang maskara ng akusasyon sa iyong mukha?

Dahil sa aking pag-uusisa, personal kong basahin

at subukan ang mga salita ng Bibliya ni Jesu-Kristo dahil sa pagtangi dito ng mga pinunong Muslim. Sabi ko sa sarili ko, binigyan ako ng Diyos ng mga mata para makakita at magbasa, utak para ikumpara, puso at konsensya para magsuri at magdesisyon.

Ito ang nagbukas ng pinto para makita ko na ang Bibliya ni Kristo ay inilalagay ang mga kamay ng tao sa mga kamay ng Diyos. Hindi ito ginagawa ng Quran. Dahil dito, ibinigay ko ang aking puso kay Hesus.

Kailangan mong gawin ang parehong at gumawa ng mga personal na hakbangin upang makita kung ang Quran o ang Bibliya ni Jesu-Kristo ay tunay, at piliin ang isa na nagbibigay sa iyo ng katiyakan ng kaligtasan. Ni ang Quran o si Muhammad ay hindi makapagbibigay sa iyo ng katiyakan ng kaligtasan. Sinasabi ng Sura Lughman (31) verse 34 at Sura Al Ahghaf (46) verse 9 na walang nakakaalam kung ano ang mangyayari sa kanya pagkatapos ng kamatayan. Ngunit sinasabi ng Bibliya na ang mga sumusunod kay Kristo ay ligtas na at direktang lalapit sa mga bisig ng Diyos pagkatapos nilang mamatay. Samakatuwid, ilagay ang iyong tiwala sa Bibliya ni Jesu-Kristo at maligtas.

Oras ng Pagninilay16

1. Magtitiwala ba si Muhammad sa Bibliya kung sa tingin niya ay minamanipula ito?
2. Maaari kahit anofactua Magagawa ba ang kaso para sa mga akusasyon na ginawa ng

mga iskolar ng Muslim tungkol sa tinatawag na mga pagbabagong ginawa sa Bibliya?

3. Isang dahilan ng akusasyon ng mga iskolar ng Muslim ay ang kawalan ng pangalan ni Muhammad sa Bibliya. Magkakaroon ba ng anumang pagkakaiba sa pangunahing mensahe ng Bibliya kung ang pangalan niya ay nasa Bibliya?
4. Ano ang kailangan nating gawin upang higit na maakit ang atensyon ng mga Muslim tungo sa kanilang sariling kaligtasan (dahil ito ang pangunahing alalahanin ng Diyos) at hindi gaanong nag-aalala tungkol sa kawalan o pagkakaroon ng isang pangalan sa Bibliya?
5. Aling aklat ang kailangan nating sundin - ang Bibliya na nagbibigay ng katiyakan ng kaligtasan o ang Quran na kulang dito?

Mga Akusasyon ng Islam na ang mga Paniniwala mga Kristiyano ay Walang Batayan

Sinisisi ng Islam ang mga Kristiyano sa mga bagay na hindi nila pinaniwalaan. Ang isang halimbawa ay ang maling interpretasyon ng pariralang "Anak ng Diyos". Ang mga tagasunod ni Jesus ay naniniwala sa espirituwal na paraan na si Jesus ay ang Anak ng Diyos at sila mismo ang mga anak¹⁰ ng Diyos.

Ang pagtawag kay Hesus na “Anak ng Diyos” ay paninirang-puri sa Islam

Ang Quran sa Sura An-Nisa (4) bersikulo 171 ay nagsasabi na malayo sa Diyos ang magkaroon ng anak. At sa Sura Maryam verses 35, 89 at 91 ay nagsasabi na ito ay masama, nakapipinsala at napakapangit na banggitin ang isang anak para sa mga embahador para sa kapayapaan.

¹⁰ Ang sabi ng Ebanghelyo, “Mapalad ang mga taong nagtataguyod ng kapayapaan, dahil tatawagin silang mga anak ng Dios. (Mateo 5:9 ASND) Si Jesus ay tinawag na Anak ng Diyos dahil hindi lamang Siya ang tagapamayapa kundi ang Prinsipe din ng Kapayapaan. Ang Kanyang mga tagasunod ay tinatawag ding mga anak ng Diyos dahil sila ay itinatag sa kapayapaan ni Hesus upang maging Kanyang.

Diyos. Batay sa mga pahayag na ito ng Quran at salungat sa tunay na kahulugan nito sa Ebanghelyo ni Jesucristo, binibigyang-kahulugan ng mga komentaryo ng Islam ang pariralang "Anak ng Diyos" nang mali at tinawag itong "mga paninirang-puri ng mga Kristiyano laban sa Diyos". Sinasabi nila na ang mga Kristiyano ay may paniniwala na si Hesus ay dumating sa mundong ito bilang resulta ng isang pisikal na relasyon sa pagitan ng Diyos at ni Maria.

Wala saanman sa Kristiyanong Bibliya na nakasaad na si Hesus ay ipinanganak bilang resulta ng isang pisikal na relasyon sa pagitan ng Diyos at ni Maria. Sa halip, sinasabi nito na sa pagdating ng Espiritu ng Diyos kay Birheng Maria, ang Espiritu ay nagkatawang-tao at nahayag nang buo kay Jesu-Kristo. Ang relasyon ng Diyos at ni Maria sa Ebanghelyo ay isang espirituwal na relasyon. Ang Diyos ay hindi nangangailangan ng asawa at hindi maaaring magkaroon ng makamundong relasyon sa isang babae dahil Siya ay Diyos.

Pagpapabaya sa katotohanan tungkol sa pariralang “Anak ng Diyos”

Hindi ba ito nakakagulat? Ipinikit ni Muhammad

at ng mga Muslim na iskolar ang kanilang mga mata sa tunay na kahulugan ng pariralang ito sa Ebanghelyo, ngunit tinawag ang mga Kristiyano na iniinsulto at pinahintulutan ang mga Muslim na patayin ang mga Kristiyano para sa kanilang sariling maling interpretasyon at hindi pagkakaunawaan. Kaya nga ang bawat Muslim ay kailangang humiram ng Ebanghelyo mula sa isang Kristiyano, basahin ito at personal na maunawaan na ang Islam ay ang mga akusasyon sa mga paniniwala ng mga Kristiyano ay hindi totoo. Kailangang malaman ng mga Muslim kung ano ang ibig sabihin ng tawaging anak na lalaki o babae ng Diyos at wakasan ang 1400 taon ng hindi pagkakaunawaan ng Islam, pagtatangi at malupit na reaksiyon sa mga paniniwala ng mga Kristiyano at Hudyo.

Isinasaad ng Ebanghelyo ang paglilihi kay Hesus kay Maria mula sa aklat ng Lucas kabanata 1 bersikulo 35 sa ganitong paraan: “Sumagot ang anghel, “Sasaiyo ang Espiritu Santo at mapapasailalim ka sa kapangyarihan ng Kataas-taasang Diyos. Dahil dito, ang isisilang mo'y banal at tatawaging Anak ng Diyos.” (MBB) Nakikita mo na ang Ebanghelyo ay malinaw na nagsasabi na ang Espiritu ng Diyos ay dumating kay Maria at siya ay nagdadalang-tao sa banal na batang si Jesus. Ito ay samakatuwid ay isang espirituwal na relasyon hindi isang pisikal na relasyon.

Tungkol din sa mga tagasunod ni Jesu-Kristo, ang Ebanghelyo sa aklat ng Juan kabanata 1 bersikulo 12 at 13 ay nagsasabi na si Jesus ay nagbigay ng

karapatan sa mga naniniwala sa Kanya na tawaging mga anak ng Diyos. Sila ay mga anak na isinilang hindi sa kalooban ng tao o sa laman at dugo, kundi sa ESPIRITUWAL NA DIYOS dahil sa kanilang pananampalataya kay Jesu-Cristo. Ang Ebanghelyo muli sa aklat ng 1st Pedro kabanata 1 bersikulo 23 ay nagsasabi sa mga tagasunod ni Jesu-Kristo: “ipinanganak na kayong muli. At ang kapanganakang ito’y hindi sa pamamagitan ng mga magulang ninyong namamatay, kundi sa pamamagitan ng buhay at walang hanggang salita ng Dios.” (ASND)

Kaya, si Jesus ay tinawag na Anak ng Diyos dahil Siya ang buhay at walang hanggang Espiritu at Salita ng Diyos; tinawag tayong mga anak ng Diyos dahil si Hesus ay nabubuhay sa atin bilang ang walang hanggang Espiritu at Salita ng Diyos, at binigyan tayo ng buhay na walang hanggan at katiyakan.

Samakatuwid, ang mga interpretasyon ng mga aklat at komentaryo ng Islam tungkol sa paniniwala ng mga Kristiyano tungkol sa Anak ng Diyos ay ganap na mali. Kailangang basahin ng mga iskolar ng Muslim ang Ebanghelyo at itigil ang pagsisi sa mga Kristiyano nang walang basehan.

Ang Quran ay nagsasabi na ang Allah ay maaaring magkaroon ng isang anak na lalaki

Ngayon gusto kong ipakita sa iyo ang ilang mga kagiliw-giliw na bagay mula sa Quran. Ang Sura

Maryam (19) sa mga bersikulo 89 at 91 ay nagsasabi na ang pagtawag ng anak para sa Diyos ay isang kakila-kilabot na masamang bagay. Ngunit ang Sura Az-Zumar (39) sa talata 4 ay nagsasabi na ang Diyos ay maaaring magkaroon ng anak kung Kanyang naisin. Kung ang pagtawag sa isang anak para sa Diyos ay masama bakit ang Quran mismo ay nagbubukas ng isang pinto para sa mga tao na tumawag ng isang anak sa Diyos?

Hindi ba nakikita ng mga iskolar ng Muslim ang problemang ito sa Quran? Tinatawag nilang paninirang-puri ang mga Kristiyano paniniwalang maaaring magkaroon ng anak ang Diyos. Hindi ba't mapanirang-puri ang Sura Az Zumar sa pagsasabing maaaring magkaroon ng anak ang Diyos kung Kanyang ninanais? Sa isang banda ang Quran sa Sura An-Nisa (4) bersikulo 171 ay nagsasabi na ang Diyos ay hindi kailanman magkakaroon ng anak, ngunit sa kabilang banda ang Sura Az-Zumar (39) sa talata 4 ay nagsasabi na ang Diyos ay maaaring magkaroon ng isang anak kung Kanyang naisin. nakuha mo ba? Sinasabi ng Sura Az-Zumar na hindi imposibleng magkaroon ng anak ang Diyos.

Hindi ba ito pagkukunwari? Sa isang banda, ang Quran ay nagsasabi sa mga Kristiyano na ang Diyos ay hindi maaaring magkaroon ng isang

anak na lalaki, ngunit sa kabilang banda ay nagsasabi sa mga Muslim, oo, kung nais ng Diyos na Siya ay maaaring magkaroon ng isang anak na lalaki. Ito ay samakatuwid ay hindi makatarungan kapag ang Quran mismo ay nagpapatunay na ang Diyos ay maaaring magkaroon ng isang anak na lalaki, ngunit naglalayong alisin sa mga Hudyo at Kristiyano ang paniniwalang ito. Itinuro pa nito sa mga Muslim na patayin sila dahil sa pagkakaroon ng ganoong paniniwala. Ito ay napaka hindi makatarungan.

Ang Sura Al Tawba (9) sa mga talata 29 at 30 ay nagsabi: Makipagdigma ka sa mga yaong pinagkalooban ng mga Kasulatan Sinabi ng mga Hudyo, 'Si Ezra o Ozair ay anak ng Diyos'; at sinasabi ng mga Kristiyano, 'Ang Mesiyas ay anak ng Diyos.'

May paraan para lumayo sa mga walang basehang akusasyon

Sana ay napansin mo kung bakit ang Quran ay walang anumang lehitimong karapatan na akusahan ang mga Hudyo at Kristiyano at labanan sila sa paniniwalang maaaring magkaroon ng anak ang Diyos. Una, dahil pinaniniwalaan ito ng mga Kristiyano sa espirituwal na paraan, pangalawa, mismong ang Quran ang nagsasabi sa Sura Az-Zumar na

maaaring magkaroon ng anak ang Diyos. Samakatuwid, ang mga iskolar ng Muslim ay dapat na mahiya sa kanilang sarili sa pagsisi sa mga Kristiyano at Hudyo at sa pagpapakalat ng mga maling akusasyon laban sa kanila sa lahat ng dako. Kailangan nilang humingi ng tawad sa mga Hudyo at Kristiyano. Ang buong interpretasyon ng mga aklat at komentaryo ng Islam tungkol sa paniniwala ng mga Kristiyano tungkol sa Anak ng Diyos ay ganap na mali. Hindi maipapakita ng mga Muslim na manunulat ang tunay na pananaw sa Kristiyanismo maliban kung babasahin nila ang Ebanghelyo. Kailangan nilang iwanan ang mga tradisyunal na paghihigpit ng Islam at basahin ang Ebanghelyo at ang mga komentaryo sa mga salita ng Ebanghelyo upang maunawaan ang diskarte ng mga Kristiyano sa pagiging Anak ni Jesu-Kristo.

Ganun din ako noong Muslim ako. Palaging may pang-kulturang panggigipit sa mga taong tulad ko na sundin ang mga tradisyon, tama man o mali. Ngunit lubos akong nagpapasalamat na sa isang yugto ng aking buhay ninanais ng aking isip at puso na tingnan ang buhay sa labas ng Islam. Noon ay ipinahayag ni Jesus ang Kanyang sarili sa akin at binago ang aking pananaw sa mundo.

Hindi tulad ng mga Kristiyano, sa Islam ang Trinidad ay tatlong diyos

Nais kong ibahagi sa inyo ang isa pang walang basehang akusasyon ng Islam laban sa mga Kristiyano tungkol sa Trinidad.

Ang Quran (An-Nisa 4:171; Al Maeda 5: 116) at ang mga komentaryo ng Islam ay nagsasabi na ang mga Kristiyano ay naniniwala sa tatlong diyos. Ito ay ganap na hindi totoo. Kalapastanganan sa Bibliya ni Jesu-Kristo ang maniwala sa higit sa Isang Diyos. Maraming beses na sinasabi ng Ebanghelyo na “Ang Diyos ay Iisa” (Marcos 12:32; Roma 3:30; 1 Corinto 8:4; Galacia 3:20; 1 Timoteo 2:5).

Walang suporta sa tatlong diyos sa Ebanghelyo. Binaluktot ng Islam ang Katotohanan upang magkaroon ng dahilan para hatulan ang mga Kristiyano. Hindi kailanman binibigyang kahulugan ng mga Kristiyano ang Trinidad sa Ebanghelyo bilang tatlong diyos. Lahat ng interpretasyon at komentaryo ay humahantong sa paniniwala sa Isang tunay na Diyos.

Ano ang Trinidad sa paniniwalang Kristiyano? Ito ay ang Ama, ang Anak at ang Espiritu Santo. Bilang ang mapagmahal at mapagpatawad na Diyos, tinatawag Siya ng mga Kristiyano na Espirituwal na Ama. Bilang tagapagtatag ng Kanyang Espirituwal na Kaharian sa ating mga puso sa lupa, Siya ay tinatawag na Anak. At bilang nagpoprotekta, nagtitiyak at gumagabay sa Diyos sa lupa, Siya ay tinatawag na Banal na Espiritu. Kaya ang kahulugan ng Trinity ay ang parehong Diyos ay naghahayag ng Kanyang sarili sa tatlong

paraan sa atin.

Tayo bilang mga indibidwal ay mayroon ding katulad na uri ng mga titulo sa ating buhay sa lupa. Tinatawag akong anak, asawa, ama. Kahit na ako ay isang tao, inihahayag ko ang aking sarili sa tatlong paraan o bilang tatlong tao upang maipahayag ang aking pagmamahal at responsibilidad sa aking pamilya. Hindi ito nangangahulugan na ako ay tatlong malayang tao. Ako ay isang tao ngunit ipinakikita ang aking sarili bilang tatlo. Ito ay pareho sa Diyos.

Ang Diyos Mismo ay hindi kailanman nangangailangan ng mga pangalang ito; lahat sila ay para sa kapakanan ng sangkatauhan. Ang sangkatauhan ay nangangailangan ng wagas na pag-ibig na nasa Diyos lamang. Dahil sa ating pang-araw-araw na buhay, walang pagmamahal na hihigit pa sa pagmamahal ng mga magulang sa kanilang mga anak, tinawag ng Diyos ang Kanyang sarili na Ama, na nagpapatunay na mahal Niya tayo nang may pusong magulang nang higit pa sa ating mga magulang.

Tingnan kung paano inilarawan ng Diyos ang Kanyang pagmamahal at pangangalaga sa Bibliya

Sa aklat ng propetang si Isaias kabanata 66 talata 13 Sinabi niya: “Aaliwin ko kayo katulad ng isang ina na umaaliw sa kanyang anak;” (ASND) Muli sa aklat ng Isaias kabanata 49 bersikulo 15 ay sinabi ng Diyos: “Malilimot kaya ng ina ang sarili niyang anak? Hindi kaya niya mahalin ang sanggol niyang iniluwal? Kung mayroon mang

246

inang lumilimot sa kanyang anak, hindi ko kayo kakalimutan kahit sandali..” (MBB) Sinabi ni Hesus sa aklat ng Mateo kabanata 7 bersikulo 11 sa Ebanghelyo: “Kung kayong masasama ay marunong magbigay ng mabubuting bagay sa inyong mga anak, gaano pa kaya ang inyong Amang nasa langit! Ibibigay niya ang mabubuting bagay sa mga humihingi sa kanya.” (ASND)

Kaya ang pag-ibig ng Diyos ay pagmamahal ng magulang sa atin. Siya ay lumalapit sa atin nang may matalik at makaamang pag-ibig upang ituro sa atin kung ano ang tunay na pag-ibig, katarungan, kabanalan, katuwiran, kapayapaan at kagalakan. Sa mga kadahilanang ito, Siya ay tinawag na Ama.

Ang Diyos ay tinatawag ding Anak

Ang Espiritu ng Diyos ay dumating kay Maria at ang Espiritu ay ipinanganak sa laman bilang si Hesus. Nangangahulugan ito na ipinahayag ng Diyos ang Kanyang sarili kay Hesus. Kaya ng Diyos at kaya Niya ihayag ang Kanyang sarili sa anumang paraan na gusto Niya. Inihayag Niya ang Kanyang sarili bilang isang apoy kay Moises at bilang isang tao kay Hesus para sa atin.

Bakit gustong ihayag ng Diyos ang Kanyang sarili? Bakit hindi Niya itago ang sarili na parang diyos ng Islam? Sapagkat Siya ay may makalangit na planong ipatupad sa lupa. Ang makalangit na plano ay maaaring i-engineered sa lupa ng Diyos lamang dahil walang ibang nakakaalam ng plano tulad ng alam ng Diyos.

Gayundin, nilikha ng Diyos ang sangkatauhan para sa isang layunin. Upang magbigay ng layunin sa buhay, ang patuloy na presensya at pangangasiwa ng Diyos ay kinakailangan. Siya ang arkitekto upang itatag ang kanyang Kaharian sa ating mga puso. Ang isang arkitekto ay gumagawa ng dalawang bagay: Una, isinulat niya ang lahat sa papel, pangalawa, pumunta siya sa tanawin para sa pagtatayo. Ganoon din ang ginagawa ng Diyos. Inihanda Niya ang Bibliya bilang Kanyang nakasulat na Salita kung paano itatag ang Kanyang espirituwal na kaharian sa ating mga puso. Pagkatapos ay ipinahayag Niya ang Kanyang sarili kay Jesus at lumakad sa ating buhay upang itatag din ang Kanyang kaharian sa ating mga puso.

Paano magiging makabuluhan sa atin ang mga salita ng Diyos kung hindi natin kasama ang persona ng Diyos? Kaya nga sabi ng Ebanghelyo sa aklat ng Juan kabanata 1 bersikulo 14: “Naging tao ang Salita at nanirahan sa piling namin. Nakita namin ang kaluwalhatian ng tunay na kanya bilang kaisa-isang Anak ng Ama. Siya ay puspos ng kagandahang-loob at ng katotohanan.” (MBB) Kaya't ipinahayag ng Diyos ang Kanyang sarili kay Jesus at tinawag ang Kanyang persona sa paghahayag na ito na "Anak" upang itayo ang Kanyang espirituwal na kaharian sa lupa.

Ang Diyos ay tinatawag ding Espiritu

Gayundin bilang ang omnipresent, nagtuturo, umaaliw, nagpoprotekta, nagtitiyak at gumagabay sa Diyos, Siya ay tinatawag na Banal na Espiritu sa Ebanghelyo. Para sa Diyos na ang tanging mapagmahal na Diyos at Tagapagligtas ay hindi sapat para sa sangkatauhan. Kailangan din natin ang Kanyang patuloy na presensya upang paalalahanan tayo at protektahan tayo, tulad ng isang ina o ama na humawak sa ating mga kamay hanggang sa katapusan ng ating paglalakbay sa mundong ito. Ang patuloy na presensya ng Diyos na kasama natin sa lupa ay tinatawag na Banal na Espiritu sa Ebanghelyo. Kaya ang Trinidad ay hindi nangangahulugan ng tatlong diyos, ngunit ang pagpapakita ng Isang Diyos sa tatlong paraan. Samakatuwid ang mga akusasyon ng mga Muslim na iskolar sa mga Kristiyano ay walang basehan.

Tatapusin ko ang aking pahayag sa isa pang nakakagulat at hindi kapani-paniwalang akusasyon sa Quran. Sinasabi nito sa Sura Al Tawba (9) talata 31: “Ang mga Hudyo at Kristiyano ay kumukuha ng kanilang mga guro at kanilang mga monghe bilang mga panginoon sa tabi ng Diyos,”

Walang ganoong pagtuturo sa buong Bibliya o sa kasaysayan ng Hudyo o Kristiyano. Ito ay ganap na walang basehang akusasyon. Ang Ebanghelyo at ang mga Kristiyano ay naniniwala sa Isang Diyos lamang. Ang mga akusasyon ng Islam sa mga paniniwala ng mga Kristiyano ay walang basehan.

Oras ng Pagninilay 17

1. Ang Ebanghelyo (Lucas kabanata 1 talata 35) at ang Quran (Sura Maryam talata 17 hanggang 21) ay parehong nagsasabi na ipinadala ng Diyos ang Kanyang Espiritu kay Birheng Maria at nagsilang siya ng isang banal na Anak. Bakit ipagwawalang-bahala ng mga Muslim na iskolar ang malinaw na espirituwal na relasyon sa pagitan ng Diyos at ni Maria, at maling ipatungkol sa Kristiyanismo na si Jesus ay resulta ng pisikal na relasyon sa pagitan ng Diyos at Maria?
2. Gaano kaya kataimtim ang mga Iskolar ng Muslim sa kanilang pagtutol sa pagtawag kay Hesus na "Anak ng Diyos" dahil ang Quran mismo ay nagpapatunay na ang Diyos ay maaaring magkaroon ng isang anak kung gugustuhin niya?
3. Kalapastanganan ang maniwala sa higit sa Isang Diyos sa Bibliya. Hindi kailanman binigyang-kahulugan ng mga Kristiyano ang Trinity bilang tatlong diyos, bakit nga ba sasabihin ni Muhammad at ng mga Muslim na iskolar na naniniwala ang mga Kristiyano sa tatlong diyos?
4. Ano ang makatutulong sa mga Muslim na mapalaya ang kanilang sarili sa maling impormasyon at maling mga akusasyon?
5. Bilang isang Muslim, inakusahan din ni Daniel ang mga Kristiyano tungkol sa Trinidad at Pagka-Anak ni Hesukristo. Paano nagbago ang kanyang mga pananaw?

Sa Larong Pampulitika Binabalewala ng Islam ang Sariling Paniniwala

Sa doktrina, ang Islam ay ang tanging relihiyong pampulitika sa mundo. Sa pangkalahatan, ang pulitika ay hindi ligtas sa kasinungalingan at panlilinlang. Hindi lamang ang Islamikong pulitika ay hindi lumayo sa mga kasinungalingan at panlilinlang, ngunit lumayo pa at ginawa itong lehitimo sa ilang mga pangyayari.

Panlilinlang sa pulitika

Ang Suras Al-e Imran (3) talata 54 at Al Anfal (8) talata 30 ay nagsabi: Si Allah ang pinakamagaling sa mga manlilinlang. Kung si Allah ang pinakamagaling sa mga manlilinlang, nangangahulugan ito na gagamitin niya ang kanyang panlilinlang sa lahat ng bagay, kabilang ang pulitika. Kung si Allah ay gumagamit ng panlilinlang sa pulitika, hindi mo ba naisip na ang kanyang mga tapat na lingkod ay susunod sa kanyang mga yapak? Walang duda na susundin nila ang kanyang pulitika.

Ang pagiging lehitimo ng panlilinlang sa Islam ay nagdulot ng malaking halaga sa mga Muslim mula noong umusbong ang Islam hanggang ngayon. Ang panlilinlang ay nagbukas ng pinto sa pagsisinungaling at pampulitikang mga laro,

maging sa loob ng komunidad ng Islam.

Sinasabi rin ng Quran na ginawang Lehitimo ng Allah ang Pagsisinungaling. Itinuturo ng Sura An Nahl (16) bersikulo 106 na may mga pangyayari na maaaring "magpilit" sa isang Muslim na magsinungaling. Hinihikayat ng Sura Al Baghara (2) bersikulo 225 ang mga Muslim na tanggiin ang kanilang pananampalataya kay Allah kung kinakailangan ang kondisyon hanggang sa bumalik sa normal ang sitwasyon. Ang Sura Al-e Imran (3) bersikulo 28 ay nagsasabi sa mga Muslim na makipagkaibigan sa mga di-Muslim hanggang sa ang mga Muslim ay makakuha ng kapangyarihan at mamuno o gumawa ng isang bagay laban sa kanila.

Nakikita mo na hinihikayat ng diyos ng Islam ang kanyang mga tagasunod na magsinungaling at mamuhay nang walang katapatan sa iba.

Bilang resulta, naimpluwensyahan ng pagsisinungaling ang mga relasyong Islamiko at ang sistema ng hudikatura. Isinulat ng tanyag na manunulat ng Hadith na si Bukhari sa kanyang hadith bilang 857 ng Aklat 49 sa Tomo 3 na si Muhammad na propeta ng Islam ay nagsabi: Ang isang tao na nagdudulot ng kapayapaan sa mga tao sa pamamagitan ng paggawa ng mabubuting salita o sa pamamagitan ng pagsasabi ng magagandang bagay, bagaman hindi totoo, ay

hindi kasinungalingan.

Isipin kung ano ang mangyayari kapag ang diyos at propeta ng isang bansa ay nagbigay ng lisensya para sa pagsisinungaling! Ito ay para sa kadahilanang ito na ang Taghiyya o maginhawang pagsisinungaling ay hindi pinahintulutan ang katapatan na lumago sa mga bansang Muslim.

Ayon sa Bibliya, ang katotohanan lamang, hindi ang kasinungalingan, ang maaaring lumikha ng tapat at mapayapang relasyon. Ang pagsisinungaling at panlilinlang ay ginawang lehitimo ng Allah, Muhammad at ng mga iskolar ng Muslim at naging bahagi ng pananampalataya at pulitika ng Islam. Ano ang Nangyari noon? Ang panlilinlang at pagsisinungaling ay ginawang hindi maiiwasan ang mga larong pampulitika sa Islamikong pulitika at naging sanhi ng hindi matatag na paniniwala ng Islam.

Dahil sa mga larong pampulitika, binago mismo ni Muhammad ang mga prinsipyo ng Islam.

Sa pagkakita na ang propeta ng Islam ay patuloy na binago ang mga prinsipyo ng Islam at walang pag-aalinlangan, ang kanyang mga kahalili ay tinularan siya hanggang sa punto na kahit na ipagwalang-bahala ang mga utos at tradisyon ni

Muhammad pagkatapos ng kanyang kamatayan. Ang mga pagbabagong ito sa mga paniniwalang Islam ay ipinataw sa mga taong Islam.

Tinatanggihan ng Bibliya ang anumang uri ng panlilinlang at pagsisinungaling. Sa aklat ng Kawikaan ni Solomon kabanata 14 bersikulo 5 at 25 ang Bibliya ay nagsasabi: “Ang tapat na saksi ay nagliligtas ng buhay, ngunit ang salita ng sinungaling ay pawang kataksilan. (MBB) Sinasabi rin ng Ebanghelyo sa 2 Mga Taga-Corinto kabanata 4 bersikulo 2: “Tinalikuran namin ang mga kahiya-hiya at patagong gawain. Hindi kami nanlilinlang, at hindi rin namin binabaluktot ang salita ng Dios. Pawang katotohanan ang ipinangangaral namin. Alam ito ng Dios, at malinis ang aming konsensya sa harap ng tao..” (ASND) Malinaw na tinatanggihan ng Bibliya ang panlilinlang at kasinungalingan. Gayunpaman, ginagawa sila ng Quran na mahalagang bahagi ng paniniwalang Islamiko, na humahantong sa mga larong pampulitika at kaguluhan.

Ang unang halimbawa ng mga larong pampulitika sa Islam ay ang pagbabago ng direksyon kung saan nagdarasal ang mga Muslim

Sa loob ng humigit-kumulang labinlimang taon, ang direksyon ni Muhammad para sa panalangin, o Ghiblah, ay ang Jerusalem at siya at ang

kanyang mga tagasunod ay nagdarasal ng limang beses sa isang araw patungo sa lungsod na iyon. Ito ang panahon kung saan umaasa pa rin siya na maakit ang mga Hudyo sa kanyang Islam at tanggapin siya bilang kanilang propeta. Ngunit tinanggihan nila siya dahil ang mga propeta ay kailangang magmula sa linya ni Isaac. Dahil dito, hindi nagustuhan ni Muhammad ang mga Hudyo at ayaw niyang magdasal patungo sa lungsod ng Jerusalem ng mga Hudyo. Binago niya ang kanyang direksyon sa pagdarasal samakatuwid mula sa santuwaryo ng Nag-iisang Diyos sa Jerusalem patungo sa Ka'ba kung saan daan-daang mga diyus-diyosan ang sinasamba pa rin ng mga pagano. Sinasabi sa atin ng Sura Al Baghara (2) sa mga talata 142 at 145 na kinumpirma ng Allah ang pagbabago ng Ghiblah sa pakiusap ni Muhammad. Bilang resulta, isang makabuluhang paniniwala ng Islam ang isinakripisyo sa mga larong pampulitika.

Ang pagbabago ng Ghiblah sa Islam ay walang iba kundi isang indikasyon ng kawalang-tatag ng doktrinang Islamiko. Hindi hihilingin ng tunay na Diyos sa kaniyang propeta na ibaling ang kaniyang mukha mula sa santuwaryo ng Nag-iisang Diyos tungo sa isang templo ng mga idolo.

Ang pangalawang problema ay ang sinasabi ng Sura Al Baghara (2) na kinumpirma ng Allah ang pagbabago ng Ghiblah upang masiyahan si Muhammad. Samantalang sa isang tunay na paniniwala, ang propeta at ang mga tao ang dapat magbigay-lugod sa walang kasalanan na Diyos, hindi sa Diyos para pasayahin ang mga motibo ng isang makasalanang tao. Ang kasabihang ito sa

Quran ay hindi lohikal.

Ang ginawa ni Muhammad ay isang larong pampulitika. Dahil nawalan na siya ng pag-asa sa pagiging Muslim ng mga Hudyo, nagpasya siyang mamuhunan sa mga pagano at itawag ang kanilang atensyon sa Islam. Para sa kadahilanang ito, ibinigay niya ang Jerusalem at pinili ang Ka'ba bilang Ghiblah para sa kanyang sarili at sa lahat ng mga Muslim.

Ang pangalawang halimbawa ng mga larong pampulitika sa Islam ay ang pagtagos sa pamamagitan ng kapayapaan, pagkatapos ay mamuno sa pamamagitan ng puwersa

Sa unang 13 taon ng kanyang pangangaral, sinabi ni Muhammad: "Huwag magkaroon ng pamimilit sa relihiyon", na ngayon ay ika-256 na taludtod ng Sura Al Baghara (2) ng Quran. Noong panahong iyon, 150 lang ang followers niya. Sa huling 10 taon ng kanyang buhay nang marami pa siyang mga tagasunod, inilagay ni Muhammad ang kanyang sarili sa posisyon ng hindi mapag-aalinlanganang pinuno ng pulitika at relihiyon, at samakatuwid ay pinilit ang lahat ng grupo ng mga tao sa Peninsula ng Arabia na maging kanyang mga tagasunod. Pagkatapos ang wika ng Quran ay nagbago mula sa pagsasabing "walang dapat na pilitin sa relihiyon" sa "walang relihiyon maliban sa Islam ang dapat tanggapin" na nakasaad sa Sura Al-e Imran (3) bersikulo 85.

Ang larong pampulitika na ito sa Islam ay naging pamantayan ng maraming pinunong Muslim pagkatapos ni Muhammad, na naging parang lason sa pagtitiwala at pagpapalagayang-loob. Sa ating pasulong, makikita mo ang mga negatibong epekto nito sa bawat aspeto ng buhay.

Ang ikatlong halimbawa ng mga larong pampulitika sa Islam ay ang paggamit ng manipulasyon para sa kapangyarihan

Ang patuloy na pagbabagong dulot ni Muhammad sa kanyang paglapit sa iba ay nangangahulugan sa kanyang mga kahalili na ang isang Muslim na pinuno ay may awtoridad na gawin ang lahat ng kanyang naisin. Ang mga pinunong Muslim na napunta sa kapangyarihan pagkatapos ni Muhammad, Abu Baker, Omar, Othman at Ali ay nagmana ng kawalang-tatag sa pulitika mula kay Muhammad at nalaman nilang mababago nila ang lahat sa Islam batay sa kaginhawahan.

Sinabi ng kanyang manugang na si Ali na siya lamang ang lehitimong pinuno, ngunit ang mga biyenang at ang bayaw ay mas pinili ang pamumuno ayon sa seniority. Ang tensyon sa kanila ay humantong sa paglikha ng mga sekta ng Sunni at Shia, na nagdulot ng hindi mabilang na mga pagpatay

Ang ikaapat na halimbawa ng mga larong pampulitika sa Islam ay ang pagbabago ng lokasyon ng Ka'ba

Alam mo ba na ang mga larong pulitikal at tensyon sa Islam ay naging sanhi ng pagbabago ng Ka'ba sa Becca o Mecca mula sa Petra sa Jordan hanggang sa kasalukuyang Mecca sa Saudi Arabia? Nangyari ito sa taon 64 Pagkatapos ng Hijra o ang taong 683 Pagkatapos ni Kristo. Ang Ka'ba ng Petra ay ang lugar ng peregrinasyon para sa hajj para kay Muhammad, Abu Baker, Omar, Othman at Ali. Lahat sila ay ipinanganak at lumaki sa Petra. Hindi pa sila nakapunta sa kasalukuyang Mecca para sa peregrinasyon. Lahat ng Qurayshis (Ghorayshis) at Hashemite ay nanirahan sa Petra. Hindi katakataka na ang kasalukuyang kaharian sa Jordan ay tinatawag ang sarili nitong Hashemite. Si Muhammad ay isang Hashemite. Sa Petra niya inangkin na siya ay isang propeta. Ang Ka'ba sa Petra ay nasira noong panahon ni Yazid ibn Muawiyah at ang bagong Ka'ba ay itinayo sa Saudi Arabia.

Mahigpit na pinanghahawakan ng mga taga-Jordan ang pag- aangkin na sila lamang ang mga Hashemite. Ang kaharian ng Jordan ay naglagay ng malaking bandila sa hangganan ng Jordan at Saudi Arabia. Ang tanging salita sa watawat na ito ay Hashemite, ibig sabihin, kaming mga taga-Jordan ang mga Hashemite lamang hindi kayo

258

mga Saudi Arabia.

Hayaan mo muna akong magbigay sa iyo ng mga sanggunian mula sa Quran at pagkatapos ay mula sa Islamiko at hindi Islamikong mga aklat sa kasaysayan kung bakit ang kasalukuyang Mecca ay hindi maaaring ang orihinal na Mecca ni Muhammad. Pagkatapos ay sasabihin ko sa iyo kung bakit isinara ang Ka'ba sa Jordan ngunit itinatag sa Saudi Arabia.

Ang kasalukuyang Mecca ay hindi tumutugma sa Mecca na binanggit sa Quran

Ang mga talata ng Quran tungkol sa Ka'ba ay tumutugma sa paglalarawan ng Petra sa halip na sa kasalukuyang Mecca. Sinasabi ng Sura Al-e Imran (3) sa mga talata 96 at 97 na ang santuwaryo na itinayo ni Abraham ay nasa Becca. Ang Sura Al Fath (48) bersikulo 24 ay nagsasalita tungkol sa hukbo ng Islam na sumakop sa Ka'ba na nasa lambak ng Mecca. Tanging ang Ka'ba sa Petra ang nasa lambak ngunit walang lambak na malapit sa kasalukuyang Ka'ba o sa mga nakapaligid na lugar nito.

Gayundin,ang kasalukuyang Mecca ay hindi tumutugma sa makasaysayang ebidensya

Alam mo na ang mga pagano bago ang Islam ay nagsagawa din ng seremonya ng Hajj. Ang mga naunang sinulat tungkol sa Ka'ba ay nagsasabi na

ito ay itinayo sa isang lambak. Tinutukoy ng mga mananalaysay at arkeologo ang maraming lungsod sa Saudi Arabia na may iba't ibang mga paganong dambana bago at sa panahon ni Muhammad, ngunit hindi sa isang lungsod sa katimugang bahagi ng Saudi Arabia na may pangalang Mecca. Paano maitatago sa mata ng mga historyador at arkeologo ang isang napakahalaga at malaking relihiyosong lungsod na nasa isang makabuluhang ruta ng kalakalan? Hindi sila nagsulat tungkol dito, dahil wala ito sa Saudi Arabia. Ito ay umiral sa Jordan. Ang lahat ng makasaysayang ebidensya ay nagpapakita na ang mga pangunahing pre-Islamic pilgrimages para sa Hajj ay palaging ginawa sa Petra, na may blackstone o Hajar-ol Asvad at ang Ka'ba o Beytol- Haram.

Malaki ang papel ng Black Stone sa pag-akit ng mga pilgrim sa Petra. 400 taon bago si Muhammad, ang Griyegong pilosopo na si Maximus ng Tiro ay nagsabi na ang Itim na Bato ay nasa Petra. Binanggit din ng Greek Encyclopedia Suda (Souda) ang katotohanan na ang Black Stone ay nasa Petra.

Si Tabari, ang tanyag na sinaunang Islamikong mananalaysay, ay nagsabi sa mga pahina 192 hanggang 198 ng kanyang aklat ng kasaysayan na sina Abraham at Ismael ay nagtayo ng Ka'ba sa isang lambak. Sa pahina 712 hanggang 713, muling nagsalita si Tabari tungkol sa pagkabata ni Muhammad, nakikipaglaro sa mga lalaki sa isang lambak sa banal na lungsod. Mayroon ding maliit na batis sa tabi ng Ka'ba.

Mayroong mga sanggunian sa mga lupang sakahan, mga punong namumunga at mga ubasan malapit sa Ka'ba sa mga lumang sulatin, samantalang mahirap iugnay ang anumang matabang lupa sa kasalukuyang tuyong lupain ng Mecca. Malapit sa kasalukuyang Ka'ba ay walang lambak o batis o lupang sakahan o puno ng prutas.

Ang kasaysayan ay nagbibigay sa atin ng karagdagang impormasyon na ang banal na lungsod ay napapaligiran ng mga pader at bundok. Ang pagpasok sa lungsod ay sa pamamagitan ng dalawang bitak o Thaniyas sa mga bato ng mga bundok. Pumasok si Muhammad sa lungsod sa pamamagitan ng mga bitak na ito.

Ang kasalukuyang lungsod ng Mecca ay walang anumang palatandaan ng mga sinaunang pader, bundok o batong nakapalibot dito at walang pagpasok sa mga bitak ng mga bato. Ngunit ang lahat ng mga paglalarawang ito ay tumutugma sa kasalukuyang Petra sa Jordan.

Ang dalawang bundok ng Safa at Marwah ay makabuluhan sa Islamic Hajj. Sa mga sinaunang makasaysayang sulatin sila ay dalawang malalaking bundok sa Petra na may mga diyus-diyosan at dambana sa tuktok. Umakyat ang mga tao sa kabundukan ng maraming hagdan upang sambahin ang mga diyus-diyosan. Sa kasalukuyang Mecca ay mayroon lamang dalawang napakaliit na gawa ng tao na bunton na tinatawag na Safa at Marwa at nasa loob ng isang

mosque.

Ang Bundok Hira ay may kuweba kung saan si Muhammad ay gumugol ng maraming oras sa pag-aayuno at pagdarasal bilang isang pagano bago inangkin na siya ay isang Muslim na propeta. Sa panitikan ng Islam, ang Bundok Hira ay nakaharap sa lungsod at matatagpuan sa itaas na bahagi ng Mecca. Pero ngayong araw

Ang Bundok Hira ay malayo sa Ka'ba at hindi nakaharap sa lungsod.

Ang Petra ay nasa hilaga ng Medina at ang kasalukuyang Mecca ay nasa timog. Ngunit ang mga makasaysayang aklat ay nagsasabi sa atin na ang mga hukbo ng Qurayshi ay palaging umaatake sa Medina mula sa hilaga. Gayundin, sa panahon ng Labanan sa Kanal, ang Medina ay protektado ng isang Kanal sa pagitan ng dalawang bundok sa hilagang bahagi ng lungsod.

Ang mga hukbong Muslim na nagmamartsa palabas ng Medina upang salakayin ang Mecca ay palaging nagmamartsa pahilaga mula Medina patungo sa Petra kaysa sa timog patungo sa kasalukuyang Mecca. Sa madaling salita, ang aktwal na banal na lungsod o Mecca ay nasa hilaga ng Medina hindi sa timog.

Ang mga naunang moske ay tumuturo din sa Petra

Ang lahat ng mga moske ay dapat nakaharap sa Ka'ba ayon sa tradisyon ng Islam. Ang mga moske

na itinayo mula sa panahon ni Muhammad hanggang sa taong 107 Pagkatapos ng Hijra o taong 725 Pagkatapos ni Kristo ay humarap lahat kay Petra. Sa sumunod na daang taon, nagsimulang tumuro ang mga bagong mosque sa iba't ibang direksyon dahil sa mga tensyon sa pagitan ng mga grupong Muslim sa dalawang Ka'bas. Noong taong 133 Pagkatapos ng Hijra o taong 750 Pagkatapos ni Kristo ang pamahalaang Abbasid noong Sinakop ng Iraq ang Syria at ginawang sentro ng pamamahala ng Islam ang Baghdad. Mula sa puntong ito, nagsimulang magdasal ang mga mosque sa Gitnang Silangan patungo sa bagong Ka'ba sa Saudi Arabia.

Paano nangyari ang pagbabagong ito mula sa Petra patungong Mecca?

Tatlong dekada pagkatapos ng kamatayan ni Muhammad na kung saan ay ang taong 64 Pagkatapos ng Hijra o ang taong 683 Pagkatapos ni Kristo, si Abdullah ibn az- Zubayr ang gobernador ng Petra ay naghimagsik laban kay caliph Yazid ng Dinastiyang Umayyad sa Damascus ng Syria at inihayag ang kanyang sarili bilang caliph. Sinabi sa atin ni Tabari na giniba ni Abdullah ang Ka'ba at pinatag ito sa lupa, kinuha ang Black Stone at inilipat sa isang malayong lugar sa kasalukuyang Mecca. Ginawa niya ito upang ilayo ang kanyang sarili sa paghihiganti ng mga Umayyad, at upang magtayo din ng bagong Ka'ba at ilagay ang Black Stone doon para sa atensyon ng mga peregrino sa bagong Ka'ba.

Alam niya na ang puso ng mga Muslim ay dapat nasaan man ang Black Stone.

Tatlong pinuno ng Umayyad ang namatay sa panahong ito, sunod-sunod, na nagdulot ng mga panloob na problema para sa pamahalaan ng Umayyad upang labanan si Abdullah para sa pagbabalik ng Black Stone kay Petra. Ang kahinaan ng pamahalaan ng Umayyad ay naging sanhi ng Abdullah nagtagumpay sa kanyang pagsisikap na magtatag ng isang bagong Ka'ba, gayundin ang isang sentro ng paglalakbay at direksyon ng panalangin para sa mga Muslim.

Sa taong 68 Pagkatapos ng Hijra o sa taong 687 pagkatapos ni Kristo, nagkaroon ng iba't ibang paglalakbay sa iba't ibang lokasyon. Ang ilan ay pumunta sa Petra na umaasang maibabalik ang Black Stone. Ang iba ay pumunta sa kasalukuyang Mecca, dahil naroon ang Black Stone. Noong taong 71 Pagkatapos ng Hijra o taong 689 Pagkatapos ni Kristo, ang lungsod ng Kufa sa Iraq ay naghimagsik laban sa mga Umayyad at sumama kay Abdullah sa pagtataguyod ng bagong Ka'ba. Noong taong 94 Pagkatapos ng Hijra o taong 713 Pagkatapos ni Kristo isang lindol ang sumira sa malaking bahagi ng Petra at ang lungsod ay inabandona.

Marami ang nagbigay-kahulugan dito bilang pagtuligsa ni Allah kay Petra at pagtanggap sa bagong Ka'ba. Pagkatapos sa taong 128 Pagkatapos ng Hijra o sa taong 745 Pagkatapos ni Kristo ay isa pang lindol ang sumira sa mga gusali sa Syria at Jordan. Bilang resulta ang lahat ng pag-asa na maibalik ang Black Stone kay Petra ay nawala. Noong taong 133 Pagkatapos ng Hijra o 264

taong 750 Pagkatapos ni Kristo pinatalsik ng mga Abbasid ng Iraq ang mga Umayyad sa Syria at ang karamihan sa mga Muslim sa M. Silangan ay nagsimulang magdasal patungo sa bagong Ka'ba sa Saudi Arabia.

Mayroon pa ring mga kalaban sa bagong Ka'ba at Mecca

Ang mga Qarmatian, na naghimagsik laban sa mga Abbasid at kinuha ang kontrol sa Bahrain, ay mahigpit na laban sa anumang paglalakbay sa bagong Ka'ba at pinatay ang maraming Muslim na mga peregrino na pupunta doon. Noong taong 930 Pagkatapos ni Kristo, nilusob nila ang kasalukuyang Mecca at inalis ang Itim na Bato at iningatan ito ng 21 taon at hindi ibinalik sa mga Abbasid. Ang pag-alis ng Black Stone ay lumikha ng sakuna para sa peregrinasyon. Sa kalaunan, ang mga Abbasid sa Iraq ay nagbayad ng malaking halaga ng pera sa mga Qarmatian upang maibalik ang Black Stone. Ang Itim na Bato ay hindi na isang piraso ngunit pinaghiwahiwalay ng mga Qarmatian.

Nakikita mo ba kung paano binago ng mga larong pampulitika at tensyon maging ang pinakasagradong sentro ng Islam mula sa Petra hanggang sa kasalukuyang Mecca? Napagtanto mo ba na ang Islam ay walang matibay na pamantayan, ginagawa ng bawat pinuno ang anumang gusto niya? Paano magiging kapaki-pakinabang para sa iyo ang hindi matatag na pulitika na ito? Hindi pwede.

Gusto kong sabihin sa iyo ang isa pang larong pampulitika mula sa Islam at pagkatapos ay tapusin.

Ang ikalimang halimbawa ng mga larong pampulitika ng Islam ay ang lupain ng Israel ay pag-aari ng mga Palestinian hindi ng mga Hudyo

Sinasabi ng Sura Al Maeda (5) sa mga talata 21 at 22 na itinalaga ng Allah ang Israel para sa mga Hudyo at ito ay sa kanila magpakailanman ngunit hindi sa mga Palestinian o anumang iba pang grupo. Sinasabi ng Sura Al Isra (17) verse 104 sa mga anak ni Israel na manirahan sa Banal na Lupain at pagdating ng panahon ng pangako, dadalhin din ng Diyos ang maraming nakakalat na Hudyo mula sa iba't ibang bansa sa Israel.

Laban sa mga turo ng Quran, itinuro sa iyo na sinakop ng mga Hudyo ang Israel. Ang ilang mga Islamikong pamahalaan at mga pinuno ay nagpapadala ng milyun- milyong dolyar bawat taon sa mga Palestinian, Hezbollah at iba pang mga grupo upang itaboy ang mga Hudyo sa Israel, ang Lupain na sinasabi ng Quran na ibinigay ng Diyos sa mga Hudyo magpakailanman.

Hindi ba nakakadurog ng puso na napakaraming pera ang nasasayang sa isang kasinungalingan, kung kailan ito magagamit para sa milyun-

milyong nangangailangan ng mga tao sa mga bansang Islam? Hindi ba't nakakadurog ng puso na maraming kabataan ang nauudyok na masangkot sa terorismo laban sa mga Hudyo dahil lamang sa mga kasinungalingan at mga larong pulitikal? Ang mga pinuno ng Muslim ay pinapanatili ang mga Muslim sa dilim sa kanilang mga kasinungalingan at pampulitikang laro. Malaki ang halaga nito sa mga bansang Muslim. Malalampasan mo lamang ang mga panlilinlang, kasinungalingan at larong pampulitika sa pamamagitan ng paggising. Sa pamamagitan lamang ni Jesu-Kristo natin malalampasan ang mga larong ito sa pulitika.

Oras ng Pagninilay 18

1. Sa anong mga paraan naaapektuhan ng paniniwalang si Allah ang pinakamagaling sa mga manlilinlang sa kanyang relihiyon at sa buhay ng kanyang mga tagasunod?
2. Ang pagsisinungaling at panlilinlang ay lehitimo sa Islam sa ilalim ng ilang mga pangyayari; ito ay tinatawag na Taqiyya o Maginhawang Pagsisinungaling o panlilinlang. Hindi ba ito nangangahulugan na ang mga tao ay tinuruan ng Allah at ng kanyang relihiyon na magsinungaling at manlilinlang?
3. Ang pagsisinungaling at panlilinlang sa Islam ay nagbukas ng pinto sa mga larong

pampulitika. Magbigay ng isang halimbawa kung paano hinarangan ng larong pampulitika na ito ang daan patungo sa isang tapat at mapayapang relasyon sa mga Muslim?

4. Magbigay ng ilang mga halimbawa kung paano naging lehitimo ang pagsisinungaling at panlilinlang na naging mahina sa mga patuloy na pagbabago sa sariling doktrina ng Islam.
5. Kailangan bang ibatay ng mga tao ang kanilang buhay sa isang paniniwalang tumatanggi sa lahat ng panlilinlang at pagsisinungaling at nagtuturo lamang sa kanila ng mga pagpapahalagang moral? Bakit?
6. Ano ang mangyayari kung ang mga Muslim ay mananatiling walang kamalayan sa mga pinakamahusay na halaga?
7. Mayroon ba tayong responsibilidad na lumikha ng kamalayan sa mga pinakamahusay na halaga sa mga Muslim?

Ang Kaghinhawaan ng Pagiging Malaya sa Mga Bluff, Kasinungalingan, at Larong Politikal

Masakit talaga kapag may nanloko sa iyo o nagtatago sa iyo ng katotohanan. Kung gaano ang pagsisinungaling at panlilinlang ng iba ay makakasakit sa iyo, ang iyong pagsisinungaling at panlilinlang ay makakasakit din sa iba. Sinaktan nila ang lahat. Ang solusyon ay kailangan mong lumayo sa kanila bago umasang layuan sila ng iba.

Magiging napaka-aliw din para sa iyo at sa iyong pamilya na maging malaya sa lahat ng uri ng pagsisinungaling, panlilinlang at mga larong pampolitika at itatag ang iyong buhay sa katotohanan at katapatan. Bibigyan nito ang lahat ng pakiramdam ng seguridad. Para dito kailangan mong sundin ang isang paniniwala na hindi lamang nagsusulong ng pagsisinungaling, panlilinlang at panloloko ngunit pinuputol din ang ugat ng mga ito sa iyong puso sa pamamagitan ng kaalaman at nagpapalaya sa iyo.

Sa aking nakaraang talumpati ay binanggit ko kung paanong ang pagpapanggap, pagsisinungaling, panlilinlang at mga larong pampolitika ay nag-ugat sa Islam at kung paano

sila nagdulot ng malaking halaga sa mga bansang Muslim mula noong umusbong ang Islam.

Ang paraan upang maprotektahan ang iyong sarili mula sa larong pampulitika

Paano mo mapoprotektahan ang iyong sarili mula sa mga hindi etikal na bagay na bahagi ng Islamikong pulitika? Hindi mo magagawa, dahil pinapayagan sila ng Islam na tumagos sa bawat larangan ng buhay. Ang Quran ay nagsasaad na ang Allah ay ang pinakamahusay sa mga manlilinlang. Ito ay nagbibigay daan sa mga Muslim na bigyang-katwiran ang kanilang sariling panlilinlang at pagsisinungaling at isipin na sila ay ok dahil si Allah mismo ang gumagamit sa kanila.

Naisip mo na ba na ang pagsisinungaling, panlilinlang, panloloko o anumang hindi etikal na laro ay mga hadlang sa kapayapaan at kaginhawahan sa lahat ng dako at sa iyong sariling pamilya? Kahit sino pa man ang linlangin mo, mas malamang na maging dahilan mo ang taong iyon na mag-react na may katulad na mga dahilan o motibo. Pareho kayong mawawalan ng tiwala sa isa't isa.

Siyempre, walang tiwala ay nangangahulugan ng walang kapayapaan o kaginhawahan. Kaya naman kulang ang kapayapaan, ginhawa at tunay

na pagmamahalan sa maraming pamilya, dahil sinira ng panloloko at kasinungalingan ang tiwala. Natututo ang mga miyembro ng mga pamilyang ito kung paano manlinlang at kung paano mamuhay nang may panlilinlang. Ang mga mag-asawa, mga magulang at mga anak ay natutunan kung paano at saan matalinong magsinungaling at manlinlang. Napakalungkot, hindi ba?

Hindi ko nakalimutan ang komento ng isang propesor ng abogasya sa unibersidad kung saan ako nag-aaral para sa aking bachelor's degree sa aking inang bayan. Mapanuri siya at sinabing, "Nagtataka ako kung bakit hindi legal ang panunuhol dahil ginagawa ito ng lahat." Sinabi rin niya, "Bakit hindi natin ihayag sa iba ang ating pinakaginagawa na pang- araw-araw na etika at sabihin sa kanila nang hayagan na walang isang araw sa ating buhay ang sumusulong nang walang kasinungalingan at panlilinlang"

Ito ang katotohanan sa lahat ng mga bansang Islamiko. Ang buhay sa kanilang lahat ay apektado ng hindi etikal na mga alituntunin ng pag-uugali ng Islam at maraming tao ang hindi nag-iisip na gumamit ng mga kasinungalingan at panlilinlang sa kanilang mga relasyon. Gaya ng sinabi ng isang tao: "Tinatawag muna nating magkakapatid ang isa't isa at pagkatapos ay niloloko natin ang isa't isa."

Lakas ng loob na malampasan ang masamang ugali at maging Malaya

Taos-puso akong humahanga sa katapangan ng mga kalalakihan at kababaihan na nakikita ang mga madilim na lugar sa kanilang sariling lipunan at kultura, ay may lakas ng loob na ihayag ito at sumigaw ng lunas para maputol ang mga tanikala na ito. Ang ganitong mga tao ay mas malamang na umalis sa Islam at makahanap ng isang mas mahusay na landas para sa kanilang sarili.

Hindi ba't nakapagpapatibay na maging malaya mula sa gayong hindi kasiya-siyang buhay at lumakad sa liwanag tulad ng liwanag ng lampara sa burol na maaaring makinabang ng lahat? Lahat - ikaw, ang iyong pamilya at iba pa. Ito rin ay hindi masusukat na mas nakaaaliw at mapayapa na maging isang modelo ng liwanag para sa iyong sariling pamilya sa halip na isang modelo ng kadiliman na nagtataguyod ng mga kasinungalingan at panlilinlang. Ang sandaling iyon ay magiging isang kamangha- manghang sandali kapag nabago ang iyong buhay at nasasabi mong, "Ah, malaya na ako ngayon. Ang aking oo ay isang tunay na oo ngayon, ang aking hindi ay isang tunay na hindi rin. Hindi ko na kailangang pilipitin ang aking mga salita. Dahil ang liwanag ang modelo ko ngayon, hindi kadiliman." Ito ang nagagawa ng isang tunay na

272

paniniwala para sa iyo. Hindi lamang ito nagtuturo sa iyo ng panlilinlang at pagsisinungaling, ngunit pinuputol ang ugat ng mga ito sa iyong puso at ginagawa kang isang makalangit na nilalang, isang makalangit na prinsipal at prinsesa. Oo, isang makalangit na nilalang. Makakalakad ka na kasama ng tunay na Diyos, magniningning bilang Kanyang kinatawan sa mga tao at magiging liwanag para sa kanila.

Ang Islam ay isang hadlang sa kalayaan mula sa mga pagkunyari, pagsisinungaling, panlilinlang at mga larong pampolitika

Ako ay 100% sigurado na ang Islam ay isang hadlang para sa iyo na lumakad kasama ang Diyos. Kaya nga ako umalis sa Islam at naging tagasunod ni Hesukristo. Nais kong magkaroon ng kapayapaan sa sarili kong pamilya at sa aking pamilya relasyon sa iba, ngunit ang Islam ay isang hadlang sa kanyang Taqiyah o maginhawang pagsisinungaling at panlilinlang. May isang sandali sa aking buhay na napagtanto ko na ayaw ko nang magsanay ng Islam. Hindi ako nangahas na ihayag ito sa aking asawa, mga kapamilya, kaibigan o iba pa, dahil sa parusang Islam. Ang Islam ay nakikitungo sa iyo tulad ng isang nakakadena na tao. Ang Islam ay hindi naniniwala sa kalayaan at hindi pinapayagan kang iwanan ito. Dalawa lang ang pagpipilian mo,

umamin at mamatay o magsinungaling at mabuhay. Dahil sikat na sikat ang magsinungaling at mabuhay, nagiging katulad ka rin ng karamihan sa mga pinuno at tao, magsinungaling at mabuhay. Ngunit ang kapalaran ay kumatok sa aking pintuan nang aking napagtanto na kailangan kong humanap ng paraan upang maalís ang aking sarili mula sa Islam na pumunit ng kapayapaan at kaginhawaan mula sa akin. Ako ay nauuhaw para sa kapayapaan at ginhawa sa loob. Kaya't ang pagkauhaw sa akin ay humantong sa akin upang madaig ang mga panggigipit ng Islam sa aking puso upang magkaroon ng kapayapaan at kaginhawahan.

Maaari kang maging malaya kung gusto mo

Alam mo, kung mayroon kang mundo ngunit walang kapayapaan at ginhawa sa iyong puso, pakiramdam mo ay wala ka. Ito ay pagkatapos na ikaw ay tumayo upang gumawa ng isang bagay at magdala ng kapayapaan sa iyong buhay. Mayroon kaming isang idyoma sa wikang Iranian na nagsasabing: "Kaya mo kung gusto mo." Sa madaling salita, kung ikaw pagnanais ng isang bagay at gumawa ng isang hakbang patungo dito, maaaring mayroon ka nito. Gumawa ako ng mga hakbang patungo sa kapayapaan at kaginhawahan, ngunit talagang sumugod sila sa

274

akin. Kung aalis ka sa iyong magulo na buhay at gagawa ng isang hakbang tungo sa kapayapaan, si Hesus na Prinsipe ng Kapayapaan ay gagawa ng isang daang hakbang patungo sa iyo. Ito ang nangyari sa akin.

Kailangan kong pahintulutan si Jesucristo at ang Kanyang Ebanghelyo na maging liwanag ng aking buhay. Sinasabi ng Ebanghelyo sa aklat ng 1 Juan kabanata 2 bersikulo 21 na walang kasinungalingan na nagmumula sa katotohanan. (ASND) Nang mabasa ko iyon, napagtanto ko na ang Islam ay hindi maaaring maging sa katotohanan dahil ginagawang lehitimo nito ang pagsisinungaling at panlilinlang. Ang mga iyon ay hindi mula sa katotohanan at mga kaaway ng mapayapang relasyon.

Sinabi ni Propeta Solomon sa kanyang aklat na Kawikaan kabanata 12 talata 22: Nasusuklam ang Panginoon sa mga nagsasabi ng kasinungalingan, ngunit nalulugod siya sa nagsasabi ng katotohanan.. (ASND) Ang tunay na Diyos ay napopoot sa mga bluff, kasinungalingan at mga larong pampulitika. Bakit? Dahil sinisira nila ang kapayapaan at ginhawa sa pagitan mo at ng Diyos, at sa pagitan mo at ng iba.

Nais mo bang maging masaya ang Diyos sa iyo at masiyahan sa iyo?

Hindi lang gusto kong magkaroon ng kapayapaan sa sarili kong puso, sa sarili kong pamilya at sa mga relasyon ko sa iba, ngunit nais ko ring magkaroon ng kapayapaan sa aking Diyos. Pagkatapos ay maaari Siyang maging masaya sa akin at masiyahan sa akin tulad ng sinabi ni Propeta Solomon.

Wala sa mga ito ang maaaring mangyari sa akin kung mananatili akong isang Muslim. Ngunit lahat sila ay naging bahagi ng aking buhay pagkatapos kong ibigay ang aking puso kay Hesus. Ang liwanag ni Hesukristo ay nagbukas at bumunot ng mga mapanirang bagay sa akin, at inakay ako sa pinagmumulan ng ganap na pag-ibig, kabanalan, kapayapaan at kaaliwan.

Ang pagbabago sa buhay ko ay namangha rin sa aking asawa at hinikayat siyang basahin ang Ebanghelyo ni Jesucristo. Dahil dito, ibinigay din niya ang kanyang puso kay Jesus. Natuklasan niya na imposibleng magkaroon ng mapayapang relasyon sa pag-aasawa na may presensya ng Islam at walang presensya ni Jesus. Sa pamamagitan ng pagbabasa ng Ebanghelyo marami pang ibang bagay ang nahayag din sa kanya. Halimbawa, natuklasan niya na sinabi ni Jesus na ang isang lalaki ay dapat magkaroon ng

isang asawa lamang, ang mag-asawa ay dapat magmahalan tulad ng kanilang sariling mga katawan. Sinabi niya, "ito ay hindi kapani-paniwala, isang asawa at isang asawa." Nagustuhan niya ito. Naging malinaw sa kanya ang lahat. Napagtanto niya na ang mga mag-asawa, mga pamahalaan at mga tao ay hindi kailanman magkakaroon ng kapayapaan sa isa't isa kung susundin nila ang isang paniniwala na nagtataguyod ng kasinungalingan at panlilinlang. Umalis siya sa Islam at sumunod kay Hesukristo.

Walang alinlangan na mayroon ka ring pagnanais para sa kapayapaan at kaginhawaan sa kaibuturan ng iyong puso. Kung ito ang kaso, kailangan mong payagan ang pagnanais na maging aksyon, magdala ng kaginhawaan sa iyong buhay at alisin ang mga ahente ng kakulangan sa ginhawa sa iyong buhay. Para dito, kailangan mong sundin si Jesucristo. Walang ibang makapagbibigay sa iyo ng tunay na kapayapaan at ginhawa.

Oras ng Pagninilay 19

1. Hindi mo ba iniisip na ang bluffing, pagsisinungaling at panlilinlang ay pagsalakay sa karapatan at kalayaan ng iba?
2. Kung ating linlangin ang iba, makakaapekto ba ito sa ating sariling buhay at sa buhay ng ating pamilya? Sa anong mga paraan?

3. Gaano kahirap para sa iyo na protektahan ang iyong sarili at ang iyong pamilya laban sa mga bluff, pagsisinungaling, panlilinlang at mga larong pampulitika kapag tinatanggap sila ng iyong sariling relihiyon? Ano ang pinakamahasag na paraan upang maging malaya sa kasong ito?
4. Sinasabi ng Ebanghelyo ni Jesucristo na walang kasinungalingan ang nagmumula sa katotohanan. Ano ang ibig sabihin nito para sa iyo sa espirituwal at lohikal na paraan?
5. Sa anong mga paraan natin mapaparangalan si Jesus dahil sa kaniyang tapat na mga turo?

Walang Kaligtasan maliban kay Hesus

Ang Ebanghelyo ni Jesucristo sa aklat ng Mga Gawa kabanata 4 bersikulo 10 hanggang 12 ay nagsasabi na walang ibang pangalan maliban sa pangalan ni Jesucristo kung saan tayo dapat maligtas. Sa madaling salita, walang tao o anghel o relihiyon o anumang relihiyosong gawain, tradisyon o ritwal sa buong mundo upang ilitas ka mula sa kasalanan at kay Satanas at bigyan ka ng buhay na walang hanggan, kundi ang persona ni Jesu-Kristo.

Paano ka maililigtas ni Hesus?

Sino ang tunay na makapagliligtas sa iyo maliban sa Diyos o sa Isa na may banal na kapangyarihan upang madaig si Satanas? Maaari ka niyang palayain mula sa pagkaalipin ni Satanas at higit pa rito ay panatilihin ka sa isang ligtas na sitwasyon na malayo sa mga hawakan at pasakit ni Satanas. Paano ka ililigtas ni Hesus kung hindi Siya Diyos? Sinasabi ng Ebanghelyo na si Hesus ay Diyos at ang Tagapagligtas ng sangkatauhan ay hindi maaaring maging iba kundi si Hesukristo na nabuhay sa mundong ito bilang Salita at Espiritu ng Diyos at bilang pagpapakita ng Diyos Mismo.

Siya ang Isa na ang Pangalan ay Immanuel na ang ibig sabihin ay kasama natin ang Diyos. Ang Kanyang Pangalan ay Jesus din na nangangahulugang Manunubos at Tagapagligtas. Siya ay tinatawag ding Mesiyas na ang ibig sabihin ay tanging pinahiran at may banal na awtoridad para sa gawain ng kaligtasan.

Mayroon bang anumang espirituwal, gayundin lohikal, na mga dahilan sa likod ng mga pag-aangkin ng Ebanghelyo kung saan makumbinsi ang isipan, puso at budhi ng mga tao na sundin si Jesus? Mapapatunayan ba ng Ebanghelyo na si Jesus ay Diyos Mismo at kayang maghanda ng daan para sa mga tao na maligtas at magkaroon ng daan sa langit?

Ang mga propesiya tungkol kay Jesus at ang katuparan ng mga ito

Bago ihayag ang mga dahilan ng Ebanghelyo hayaan mo munang basahin ko ang ilang mga propesiya na ginawa tungkol kay Jesus ilang siglo bago Siya. Mayroong higit sa 300 daang mga propesiya na sinabi ng mga Propeta bago si Hesus tungkol sa Kanya. Ang Ebanghelyo ay nagbibigay sa atin ng buod ng paniniwala ng mga propetang ito tungkol kay Jesu-Kristo sa aklat ng Mga Gawa kabanata 10 talata 43. Sinasabi nito: “Si Jesu-Cristo ang tinutukoy ng lahat ng propeta nang ipahayag nila na ang lahat ng sumasampalataya sa kanya ay patatawarin sa kanilang mga

kasalanan sa pamamagitan ng kanyang pangalan.” (ASND)

Ang mga propesiya na ito ay nakakamangha. Sinabihan sila mula 1200 hanggang 400 taon bago si Jesus at lahat ay natupad ni Jesus pagkatapos na Siya ay naganap ipinanganak hanggang sa panahong umakyat Siya sa langit. Ako ay pagpunta sa hawakan sa ilan sa kanila lamang.

Humigit-kumulang pitong daang taon bago ang kapanganakan ni Jesu-Kristo, si propeta Isaias ay nagpropesiya tungkol kay Jesu-Kristo at nagsabi: Dahil dito, ang Panginoon na mismo ang magbibigay sa inyo ng palatandaan: Magbubuntis ang isang birhen,[a] at manganganak siya ng isang sanggol na lalaki. At tatawagin niya ang bata na Emmanuel. (Isaias 7:14, ASND) Ang ibig sabihin ng Immanuel ay ang Diyos na kasama natin.

Si Isaias ay nagpropesiya muli (Isaias 9:6-7): Sapagkat isinilang ang isang sanggol na lalaki para sa atin. Ibibigay sa kanya ang pamamahala; at siya ay tatawaging Kahanga-hangang Tagapayo, Makapangyarihang Diyos, Walang Hanggang Ama, Prinsipe ng Kapayapaan. 7 Magiging malawak ang kanyang kapangyarihan at walang katapusang kapayapaan ang ipagkakaloob sa trono ni David at sa kanyang kaharian. Itatatag niya ito at pamamahalaan na may katarungan at katuwiran mula ngayon at magpakailanman. Isasagawa ito ni Yahweh na Makapangyarihan sa lahat. (MBB)

Tingnan kung ano ang sinabi ng propetang si David sa Awit 45 bersikulo 6 tungkol kay Jesus: “O Dios, ang kaharian mo ay magpakailanman at ang paghahari mo’y makatuwiran.” (ASND)

Kaya maraming siglo bago si Hesus nakita ng mga propeta ng Bibliya ang Diyos na nagnanais na ipakita ang Kanyang sarili bilang isang tao upang maabot ang sangkatauhan at magtatag ng matalik na relasyon sa kanila. Naniniwala sila na ipapakita ng Diyos ang Kanyang kapunuan sa pamamagitan ng katawan ni Jesu-Kristo upang gibain ang kaharian ni Satanas sa puso ng mga tao at itatag ang kaharian ng langit sa kanilang mga puso mula ngayon hanggang sa wakas. Habang dumaan sa kanilang isipan ang mga pangyayari sa hinaharap sa mga pangitain ay itinuon nila ang kanilang mga mata sa maluwalhating mga araw kung kailan ihahayag ng Diyos ang Kanyang sarili kay Jesus sa lupa para sa pagtatatag ng pag-ibig, kagalakan at kapayapaan laban sa digmaan at poot. Nakita nila si Jesucristo, ang Kanyang walang hanggang pagka-Diyos at bilang Prinsipe ng Kapayapaan, na ibinabagsak ang imperyo ng kadiliman ngunit nililiwanagan ang mundo. Nakita rin nila na ang Kanyang espirituwal na pamahalaan ay naitatag nang napakatiwasay upang walang sinuman sa langit at sa lupa ang makapagpapabagsak dito. Kaya naman sinabi ni propeta Isaias, “Walang katapusan ang paglago ng Kanyang pamahalaan at kapayapaan.” Dahil dito, sinabi niya na ang Batang isinilang ng Birhen ay tatawaging makapangyarihang Diyos.

Narinig ng mga tao ang mga propesiya na ito at laging naghihintay sa Diyos na dumating at manahan sa gitna nila at palayain sila sa lahat ng kanilang mga paghihirap. Si Hesus ay ipinanganak noon at nakita nila ang lahat ng katangian ng Diyos sa Kanya. Nakita nilang pinatigil Niya ang unos sa dagat. Nakita nila Siya na binuhay ang mga patay, nagbibigay ng paningin sa mga bulag, nagpapagaling ng mga paralitiko at nagpapagaan ng lahat ng uri ng sakit.

Sinabi pa niya na ang sinumang nakakita sa Kanya ay nakakita sa Ama sa langit.

Ang buong kapuspusan ng Diyos ay nanahan kay Hesus

Sinasabi ng Ebanghelyo sa aklat ng Hebreo kabanata 1 bersikulo 3: Si Jesus ay taglay ang lahat ng ningning ng sariling kaluwalhatian ng Diyos at katulad niya sa lahat ng paraan. Sa pamamagitan ng kanyang sariling makapangyarihang salita, pinagsasama-sama niya ang sansinukob. Ang parehong kabanata sa aklat ng Hebreo bersikulo 8 ay nagpapatunay sa sinabi ni Propeta David tungkol kay Jesus: "'Ang iyong trono, O Diyos, ay magpakailan pa man, ikaw ay maghaharing may katarungan.." (MBB)

Sinasabi rin ng Ebanghelyo sa Colosas kabanata 1 bersikulo 19 na ang buong kapunuan ng Diyos ay nanahan kay Jesu-Cristo. Sa madaling salita, si Hesus ay Diyos, makapangyarihan sa lahat upang

gawin ang lahat at walang bagay na hindi Niya magagawa. Sinabi ni Pablo na Apostol ni Jesucristo sa kanyang liham sa Filipos kabanata 4 bersikulo 13 ng Ebanghelyo: “ Ang lahat ng ito'y magagawa ko dahil sa lakas na kaloob sa akin ni Cristo.” (MBB)

Inihayag ng Diyos ang Kanyang sarili kay Hesus para sa kaligtasan ng mga tao

Kaya't ang buong kuwento ng Bibliya mula sa simula hanggang sa wakas ay batay sa paniniwala na ang Diyos ang tanging Tagapagligtas at ipinahayag Niya ang Kanyang sarili kay Hesus upang iligtas ang mga tao, gawin silang matagumpay laban kay Satanas at akayin sila sa langit.

Kung naniniwala ka sa pag-iral ng Diyos, kailangan mo ring maniwala na ang Diyos ay makapangyarihan at kaya Niyang iligtas ang mga tao mula sa pagkaalipin ni Satanas at lahat ng uri ng espirituwal at pisikal na tanikala. Kailangan mo ring maniwala na dahil kinailangan ng Paglikha ang Diyos na personal na ihayag ang Kanyang sarili at likhain sina Adan at Eva, kailangan din ng kaligtasan ang personal na paghahayag at paghipo ng Diyos upang mailigtas ang mga tao at patuloy na pangalagaan sila. Kaya't kailangan mong pahintulutan ang Diyos na personal na umupo sa trono ng iyong puso at

284

ganap na sakupin ito upang walang lugar na natitira para kay Satanas na manirahan sa iyong puso at guluhin ka. Ni ang Diyos ay hindi gustong magbigay ng lugar kay Satanas o si Satanas sa Diyos. Hindi nila gusto ang isa't isa at hindi nila gustong mamuhay nang magkasama sa isang puso.

Samakatuwid, ang Diyos ay dapat mabuhay sa iyong puso o kay Satanas. Kung si Satanas ay naninirahan sa iyong puso, ito ay nangangahulugan na wala kang Diyos, ni naligtas, ni may katiyakan ng kaligtasan. Ngunit kung magbibigay ka ng daan sa Diyos upang mamuhay sa iyong puso, kung gayon ikaw ay magiging sa Diyos, sa Kanyang langit at magkakaroon ng katiyakan ng kaligtasan magpakailanman. Ito ang dahilan kung bakit ang paghahayag ng Diyos kay Jesu-Kristo ay nagiging napakahalaga sa ating buhay.

Walang sinuman ang makapagliligtas sa atin mula sa mga kamay ni Satanas maliban kung ihahayag ng Diyos ang Kanyang sarili sa atin upang personal na likhain ang kanyang plano para sa ating kaligtasan, na ibagsak ang kaharian ni Satanas sa ating mga puso.

Paano ibinabagsak ng Diyos ang kaharian ni Satanang sa ating mga puso at sa paanong paraan Niya ipinapatupad ang Kanyang plano sa ating buhay?

Hayaan mo munang sabihin ko sa iyo kung paano umuunlad ang kaharian ni Satanang upang mas madaling maunawaan ang pagbagsak nito. Ang bawat kaluluwang napagtagumpayan at ginapos ni Satanang ay nagiging dahilan ng pagsulong para sa kanyang kaharian. Sa katulad na paraan, ang bawat sangkatauhan na lumalabas sa kanyang kaharian at nakikiisa sa Diyos ay nagiging dahilan ng pagkawasak ng kaharian ni Satanang. Sa madaling salita, isusulong mo ang kaharian ni Satanang kung hindi ka maliligtas at walang katiyakan ng kaligtasan. Ngunit wawasakin mo ang kaharian ni Satanang, kung hahayaan mong iligtas ka ni Jesus, upang bigyan ka ng katiyakan at gawing makalangit ang iyong pagkakakilanlan.

Imposibleng madaig si Satanang kung wala si Jesus. Dahil si Satanang ang panginoon ng panlililalang at kasinungalingan, inihahayag niya ang kanyang sarili sa mababaw na mabuting paraan at sa anumang posibleng paraan, maging bilang isang huwad na propeta, upang bitag ka. Mas malamang na malinlang ka kung wala kang magandang huwaran sa iyong buhay. Kaya nga sinabi ko sa iyo na ang paghahayag ng Diyos kay

Jesu-Cristo ay napakahalaga para sa atin.

Walang sinuman ang maaaring maging pinakamahusay na modelo ng buhay para sa atin maliban sa Diyos kay Hesus. Sa sangkatauhan, lahat ay nagbigay daan kay Satanas at nagkasala. Maging si Muhammad, ang propeta ng Islam, ay nagsabi sa Sura (7) Al A'araf verse 188 na hinipo siya ni Satanas at naging dahilan ng kanyang pagkakasala. Ang lahat ay nasangkot sa kawalan ng batas, hindi pinansin ang mga karapatan ng iba at, sinasadya man o hindi, nagsilbi sa layunin ni Satanas. Ang mga taong makasalanan ay hindi maaaring maging mabuting huwaran. Tanging ang Diyos na walang kasalanan at nagpahayag ng Kanyang sarili bilang walang kasalanan na si Hesus ang maaaring maging ating mabuting huwaran. Nagpakita siya sa katawan ni Hesus sa atin upang maunawaan natin ang kalidad ng pinakamahusay na huwaran na makapagbibigay sa atin ng tagumpay sa bawat aspeto ng buhay alinman sa pilosopikal, doktrina, panlipunan, politikal o moral.

Ipinakita ni Jesus ang pinakamagandang modelo sa pamamagitan ng Kanyang buhay sa lupa at pinatunayan ito sa pamamagitan ng Kanyang mga aksyon na nakatala sa Ebanghelyo. Itinuturo niya sa atin sa pilosopikal na paraan na ang Diyos, hindi katulad sa ibang mga relihiyon, ay hindi

kailanman nagtatago ng Kanyang sarili ngunit laging naaabot at handang umupo sa ating mga puso at tumayo sa likuran natin laban kay Satanas na ang plano ay ang ating kamatayan. Itinuturo din niya sa atin ayon sa doktrina na ang Diyos ay banal, makatarungan, mapagmahal, mabait, mapagmahal sa kapayapaan na Diyos at hindi Siya kailanman nakikipagtulungan kay Satanas. Samantalang nakita na natin sa mga simulang talata ng Sura Al Jinn (72) sa Quran na ang diyos ng Islam ay gumagamit ng mga demonyo para sa pagpapalaganap ng kanyang sariling relihiyon, ang Islam.

Ang buhay at mga turo ni Jesus sa lupa ay malinaw na napatunayan na ang sinumang tao o diyos na nakikipagtulungan kay Satanas at mga demonyo ay hindi sa katotohanan at hindi kayang magligtas ng mga tao. Kaya't kailangang hanapin ng mga tao ang tunay na Tagapagligtas. Itinuro din sa atin ni Jesus sa lipunan, moral at pulitika na ang pinakamahusay na modelo ay humahantong sa atin sa mapagmahal, masaya, mapayapa, matiyaga, mabait, mabuti, tapat, banayad, at may kontrol sa sarili na mga relasyon. Ang sinumang tumalikod sa mga pagpapahalagang ito ay hindi maakay ang mga tao sa kaligtasan o sa pagkakaisa sa Diyos. Kaya, naiintindihan mo sa bawat aspeto ngayon kung bakit walang ibang pangalan sa langit o sa lupa

maliban ang Pangalan ni Hesukristo kung saan dapat tayong maligtas. Kaya nga sinasabi sa atin ng Ebanghelyo: Ang dahilan kung bakit naparito si Hesukristo sa mundong ito ay upang iligtas ang mga nawawala. (Lucas 19:10)

Ang mga naliligaw ay yaong mga hindi naligtas, walang katiyakan ng kaligtasan at laging nakalantad sa mga pakana at mga haplos ni Satanas. Ang tanging pagkakataon na hindi tayo mahawakan at mailigaw ni Satanas ay kapag tayo ay kabilang sa kaharian ng langit at protektado sa ilalim ng pamumuno at Espiritu ni Jesucristo. Maraming tao sa mundo ang sumusunod sa isang relihiyon dahil lang sa relihiyong iyon ng kanilang mga magulang o kamag-anak.

Hindi nila alam na hindi kayang ihayag ng kanilang relihiyon ang Diyos sa kanila upang mahawakan sila ng Diyos sa ilalim ng Kanyang mga pakpak laban sa kasalanan at kay Satanas. Ngunit ang pagnanais ng Diyos para sa atin ay sundin ang isang paniniwala na alam nating makatotohanan, magkaroon ng mga dahilan para sa sarili nitong katotohanan, kayang iligtas tayo at akayin tayo sa landas ng katuwiran patungo sa langit.

Ako ay natutuwa at masuwerte na ang aking mga mata ay nabuksan at natanto ko na ang aking

personal na kaugnayan sa Diyos ay mas mahalaga para sa Diyos kaysa sa lahat ng bagay. Kaya't iniayon ko ang aking sarili sa pagnanais ng Diyos para sa aking kaligtasan, naghanap ng pinakamahusay na modelo at natagpuan ko si Jesus. Nakakita ako ng magagandang dahilan na si Jesus ang pinakamagandang Daan, ang pinagmumulan ng Katotohanan at ng Buhay. Siya lamang ang nagliligtas sa mga tao. At ibinigay ko ang aking buhay sa Kanya. Magagawa mo rin ito at magtiwala ka rin sa Kanya. Kaya ka rin niyang iligtas.

Oras ng Pagninilay 20

1. Naniniwala ang mga tao na ang Diyos ay nasa lahat ng dako. Kung gayon, hindi mo ba naisip na kaya Niyang ihayag ang Kanyang sarili sa iyo nasaan ka man?
 2. Kung ang Diyos ay isang naghahayag na Diyos, ano ang makapipigil sa atin na maniwala sa patotoo ng mga nakakita sa Diyos?
 3. Nilikha ng Diyos ang sangkatauhan gamit ang Kanyang personal na hawakan at hininga, hindi mo ba naisip na sa kaligtasan (espirituwal na kabaguhan) ang personal na ugnayan ng Diyos ay kailangan din?
 4. Hindi ba't mabuting yakapin at iligtas ng Diyos nang personal?
 5. Sinabi ni Moises na ipinahayag ng Diyos ang
- 290

Kanyang sarili sa kanya tulad ng apoy. Kinausap din niya ang Diyos nang harapan. Sinasabi ng Ebanghelyo na ipinahayag ng Diyos ang Kanyang sarili kay Hesus upang iligtas ang mundo. Ano sa palagay mo, hindi ba maihahayag ng Diyos ang Kanyang sarili sa anumang paraan na gusto Niya?

6. Bakit mahalaga para sa Diyos na personal na makibahagi (sa katunayan ay nagiging isang tao) upang iligtas ang mga tao?
7. Ang lahat ng ibang relihiyon ay iniwan ang kaligtasan ng mga tao sa kanilang sariling pagsisikap, ngunit ang Ebanghelyo ay nagsasabi na ang Diyos lamang ang makapagliligtas. Aling kaligtasan ang higit na mapagkakatiwalaan - yaong sa tao o yaong sa Diyos?
8. Kung nais mong maligtas ng Diyos, kailangan mong sundin si Jesu-Kristo dahil tanging sa pananampalataya ni Jesu-Kristo ang Diyos na Tagapagligtas.

Si Hesus ang Daan, ang Katotohanan at ang Buhay

Sinabi ni Hesus sa Ebanghelyo: Ako ang Daan, ang Katotohanan at ang Buhay; walang nakakarating sa Ama kundi sa pamamagitan Ko. (Juan 14:6,)

Gustung-gusto ng lahat ng taong naniniwala sa Diyos ang pagkakaroon ng tiwala na makasama ang Diyos magpakailanman. Ibinibigay ni Jesus ang nakaaaliw na katiyakan na ito sa mga tao na hindi nagawa ng sinuman noon. Sinasabi Niya na Siya ang Daan at may kakayahang dalhin ang mga tao sa langit para sa walang hanggan.

Si Hesus ang Daan Patungo sa Langit

Si Jesus ay hindi nagsasalita dito tulad ng isang propeta na nagsasabing kung gagawin mo ito o gagawin mo iyon ay maaari kang makapasok sa langit. Sinasabi Niya na Siya mismo ang Daan patungo sa langit. Ang sinumang maglagay ng kanyang pananampalataya sa Kanya ay ganap na papasok sa langit. Kaya't si Jesus ay hindi tulad ng mga propeta na inilarawan lamang ang daan sa kanilang mga tagasunod ngunit hindi nakagawa ng higit pa rito. Sa halip ay ipinakita Niya ang Kanyang pag-akyat sa langit. Nakita Siya ng Kanyang mga disipulo at daan-daang iba pa na umakyat sa langit mula sa buhay na ito at naniwala sa Kanya na nagsabi na dadalhin Niya

ang Kanyang mga tagasunod sa langit kung saan Siya mismo naroroon. Samakatuwid, si Hesus ay ang Daan. Ikaw at ako ay kailangang magtiwala sa Kanya kung gusto nating magkaroon ng daan sa langit at sa Diyos at maligtas nang walang hanggan.

Alam mo ba na ang sinumang gustong magbigay sa atin ng mabuting balita ay dapat maging halimbawa ng mabuting balitang iyon? Ang propeta ng Islam ay nagsabi na maaari kang pumunta sa langit, ngunit siya mismo ay hindi nakatitiyak sa pagpunta sa langit at hindi rin niya nagawang ipakita ang pag-akyat sa langit tulad ng ginawa ni Hesus.

Matapos mamatay si Muhammad, ipinagpaliban ng kanyang mga tagasunod ang paglilibing. Sa paniniwalang hindi siya karapat-dapat na ilibing sa ilalim ng alabok, inaasahan nila ang kanyang pag-akyat sa langit tulad ni Hesus. Hindi ito nangyari, at bilang isang resulta, isa sa kanyang mga kahalili ay nakumbinsi ang karamihan na si Muhammad ay katulad nila at kailangang makaranas ng kamatayan tulad nila. Sa madaling salita, hindi siya katulad ni Hesus na nagawang bumangon mula sa mga patay at umakyat sa langit.

Walang katulad ni Hesus. Tinalo niya ang

kamatayan at ngayon ay nakaupo sa trono ng langit at magagawang makalangit ka at ako kung magpasya tayong sumunod sa Kanya.

Sinabi rin ni Hesus na Siya ang Katotohanan

Hindi natin mauunawaan ang pag-aangkin na ito ni Jesus maliban kung naiintindihan natin kung ano ang Katotohanan. Ang katotohanan ay ang paglalarawan ng mga bagay kung ano sila. Hindi nito pinahihintulutan ang isang maling imahe ng mga bagay. Halimbawa, inilalarawan ng katotohanan ang Diyos bilang Isang Tao na hindi nagsisinungaling o nanlilinlang dahil Siya ay likas na makatarungan at banal.

Hindi kailanman tinawag ni Hesus at ng Kanyang Ebanghelyo ang Diyos na sinungaling o manlilinlang, ngunit sinabi ni Muhammad sa kanyang Quran na ang Diyos ang pinakamagaling sa mga manlilinlang at mga parusa na nagsisinungaling sa ilang mga pangyayari. Nagbigay na ako ng mga sanggunian mula sa Quran sa mga nakaraang pag-uusap na ang pagsisinungaling at panlilinlang ay tinatanggap bilang etikal para sa pagsulong ng Islam. Sa Islam maaari kang magbigay ng maling patotoo upang sirain ang buhay ng isang kalaban o isang di-Muslim.

Ang mga ito ay ganap na ipinagbabawal sa Ebanghelyo ni Jesucristo. Hindi ka pinapayagang magsinungaling o magbigay ng maling patotoo laban sa sinuman, kabilang ang iyong kaaway, dahil ang Katotohanan ay hindi kailanman nagtataguyod ng kasinungalingan. Ang Ebanghelyo sa aklat ng Santiago kabanata 3 bersikulo 10 hanggang 12 ay nagsasabi: Sa iisang bibig nanggagaling ang pagpupuri at panlalait. Hindi ito dapat mangyari, mga kapatid. 11 Hindi lumalabas sa iisang bukal ang tubig-tabang at tubig-alat. 12 Mga kapatid, hinding-hindi makakapamunga ng olibo ang puno ng igos, o ng igos ang puno ng ubas, at lalong hindi rin bumubukal ang tubig-tabang sa bukal ng tubig-alat. (MBB) Sa katulad na paraan, kung ang Katotohanan ang bukal sa ating mga puso, kung gayon ang ating mga dila ay dapat magsalita ng katotohanan. Ngunit kung tayo ay nagsisinungaling o nanlilinlang ay nangangahulugan na ang kasamaan ang bukal ng ating mga puso, hindi ang katotohanan.

Ang mga labi ng Diyos ay nagsasalita din mula sa Kanyang puso. Ang kanyang puso ay ang lugar ng ganap na Katotohanan. Walang anumang diwa ng pagsisinungaling o panlilinlang sa puso ng Diyos; at sa kadahilanang ito Siya ay hindi kailanman nagsisinungaling o nanlilinlang o nagtuturo sa

sinuman na magsinungaling o manlinlang. Samakatuwid, ang anumang propeta o relihiyon na nag-uukol ng pagsisinungaling at panlilinlang sa Diyos, anuman ang dahilan, ay hindi maaaring sa Diyos at sa Katotohanan.

Ang buhay ni Jesu-Kristo sa lupa ay ang perpektong paghahayag ng katotohanan ng Diyos nang walang anumang pagsisinungaling at panlilinlang. Tinatanggihan din ng Kanyang Ebanghelyo ang anumang uri ng kasinungalingan at panlilinlang, maging ang mga maginhawa. Samakatuwid, tama si Jesus sa Kanyang pag-angkin nang sabihin Niya na Siya ang Katotohanan. Hindi Niya iniuugnay ang anumang kasinungalingan at panlilinlang sa Diyos, hindi kailanman hinihikayat ang sinuman na magsinungaling o manlinlang, at walang kasinungalingan o panlilinlang sa Kanyang mga salita at kilos. Siya ang pinagmumulan ng katotohanan, at ang Kanyang makatotohanang buhay sa lupa ang mismong dahilan para magtiwala tayo sa Kanya ngayon at magpakailanman.

Sinabi rin ni Hesus na Siya ang Buhay

Sinasabi ng Ebanghelyo sa aklat ng Juan kabanata 1 bersikulo 4 na kay Jesus ang buhay, at ang buhay ay ang liwanag ng mga tao. Ang Kanyang buhay ay tulad ng isang buhay na nagbibigay ng buhay na walang hanggan, sumasalamin sa makalangit na liwanag sa mga tao at umaakay sa kanila sa langit. Si Jesus ay nagsasalita sa Ebanghelyo sa aklat ng Juan kabanata 5 bersikulo 25: Sinasabi ko sa inyo ang totoo, darating ang panahon, at dumating na nga, na maririnig ng mga patay ang salita[a] ng Anak ng Dios, at ang makinig sa kanya ay mabubuhay. (ASND) Binuhay ni Jesus ang mga patay at hinipo ang puso ng mga nabubuhay at binigyan sila ng buhay na walang hanggan. Pinatunayan Niya ang Kanyang pag-aangkin sa mga tao na Siya ang nagbibigay-buhay.

Ang gawain ni Kristo ay hindi lamang paggabay sa mga tao tulad ng isang propeta, kundi paglilinis din ng kanilang mga puso mula sa mga kasalanan, pagpapanibago ng kanilang mga puso at pagbibigay muna sa kanila ng buhay na walang hanggan at pagkatapos ay gabayan sila sa katotohanan, kabanalan, katuwiran, kapayapaan at pag-ibig. Hindi magagabayan ang puso kung hindi muna ito lilinisin at babaguhin.

Gayundin, walang sinuman ang makapaglilinis at makapagpapabago ng puso at magagabayan ito sa

katotohanan maliban kung Siya mismo ang buhay at pinagmumulan ng buhay. Si Jesus ang taong iyon. Bilang buhay at pinagmumulan ng buhay, Siya ang nagbibigay ng buhay. Kaya, si Hesus ang Daan patungo sa langit. Siya ang tanging Daan para ihayag ang Diyos at gawin Siyang naa-access sa ating pang-araw-araw na buhay.

Sa Daan ni Jesu-Kristo ay walang anumang tabing sa pagitan ng Diyos at ng mga tao

Sa Kanya ang mga tao ay maaaring makasama ang Diyos, makausap o marinig ang Kanyang tinig nang direkta at makiisa sa Kanya. Ngunit ang Quran sa Sura Ash Shura (42) verse 51 ay nagsasabi na mayroong kurtina sa pagitan ni Muhammad at ng kanyang diyos, at ang diyos sa Islam ay hindi kailanman nakikipag-usap sa sinuman nang direkta. Dito kailangan mong pahintulutan ang iyong budhi na gumawa ng tamang desisyon sa pagitan ng mga paraan ni Muhammad at ni Hesus. Itinuro ni Muhammad na sa kanyang landas patungo sa Diyos, palaging magkakaroon ng tabing sa pagitan niya at ng Diyos, ngunit ang gayong hadlang ay hindi umiiral sa landas ni Hesus. Samakatuwid, si Hesus ang tamang Daan patungo sa langit.

Pangalawa, si Hesus ay nasa langit na ngunit si Muhammad ay hindi ayon sa Quran. Malinaw na

malinaw na ang Isa na nasa langit ay maaaring maging tamang Patnubay at Daan patungo sa langit.

Pangatlo, tanging mga makalangit na lalaki at babae lamang ang makakasama ng Diyos at makalapit sa Kanya. Kung susundin mo si Hesus, magiging makalangit ka rin tulad Niya at makakasama mo ang Diyos magpakailanman. Samakatuwid, si Hesukristo ang pag-asa na ipakilala ang Diyos sa mga Muslim at sa lahat.

Si Hesus ang pag-asa na pag-isahin ang mga Muslim sa Diyos. Si Hesus ang tanging pag-asa para sa mga Muslim na madaig si Satanas at maging malaya sa araw ng paghuhukom. Si Hesus ang pag-asa na gawing makalangit ang mga Muslim. Ilagay ang iyong tiwala kay Hesus at tanggapin ang walang hanggang kagalakan ng kaligtasan.

Maraming salamat sa iyong pasensya mula sa simula ng aking mga pag-uusap hanggang sa katapusan. Umaasa ako at nagdarasal na sila ay naging matulungin.

Pagpalain ka ng Diyos.

Oras ng Pagninilay 21

1. Ano ang pagkakaiba ni Jesus sa isang propeta?
2. Sinabi ni Jesus na Siya ang Daan patungo sa langit. Mayroon bang anumang patunay para sa Kanyang pag-angkin?
3. Si Jesus ay mula sa Langit, ngayon ay nasa Langit, alam ang Daan Patungo sa Langit at kayang gabayan tayo patungo sa Langit. May pumipigil ba sa iyo na magtiwala ngayon sa Kanya?
4. Sinabi rin ni Hesus na Siya ang Katotohanan. Pinatutunayan ba ng Kanyang buhay sa lupa ang Kanyang pag-aangkin?
5. Kung si Jesus ang Katotohanan, hindi ba't makabubuti na tanggapin mo Siya bilang iyong matapat na huwaran?
6. Ang nagbibigay-buhay na Espiritu ng Diyos ay dumating kay Birheng Maria at siya ay nagsilang ng isang ganap na banal at sa gayon ay nagbibigay ng buhay na Anak. Kaya naman inangkin ni Hesus na siya ang Buhay na walang hanggan at ang pinagmulan at nagbibigay ng buhay. Kung hindi ka pa nagtitiwala sa Kanya, mangyaring gawin ito at tumanggap ng buhay na walang hanggan.

Bibliograpiya

Muhammad Jarir Tabari, Kasaysayan ni Tabari, “Ang Kasaysayan ng mga Propeta at Hari”

Ang Maluwalhating Quran Isinalin sa Pilipino Ni Abdullatif Eduardo M. Arceo

MBB - Scripture texts are from the Magandang Balita Biblia © 2012 Philippine Bible Society, used with permission.”

ASND - Ang Salita ng Dios (Tagalog Contemporary Bible)\

Copyright © 2009, 2011, 2014, 2015 by Biblica, Inc. ®
Used by permission of Biblica, Inc.® All rights reserved worldwide.

https://en.wikipedia.org/wiki/First_they_dating_...
<https://en.wikipedia.org/wiki/Giraffe#Neck>; http://www.africam.com/wildlife/giraffe_drinkinghttps://en.wikipedia.org/wiki/First_they_came_...
<https://en.wikipedia.org/wiki/Giraffe#Neck>;
http://www.africam.com/wildlife/giraffe_drinking

Itinuro sa mga Muslim mula pagkabata na ang Islam ang huli at perpektong relihiyon. Ang mga pinuno at iskolar ay nagtuturo nito nang hindi pinahihintulutan silang timbangin ang ebidensya para sa pag-aangkin na ito kung ihahambing sa ibang mga paniniwala. Sa totoo lang, pinagkaitan sila ng kalayaan at karapatan na bigay ng Diyos para matuklasan ang pinakamahusay na mga paniniwala at pagpapahalaga para sa kanilang sarili, yaong mga kinakailangan para sumulong sa buhay.

Ang Pag-unawa at Kalayaan ay tumutulong sa mga Muslim na alisin ang kanilang mga sarili mula sa pagkasira ng Islam sa pamamagitan ng pag-aaral ng iba pang relihiyoso at kultural na pananaw sa mundo. Nagsisimula ang aklat sa pamamagitan ng paghikayat sa mga Muslim na maunawaan na hindi nila magagawang magkaroon ng pinakamahusay na sistema ng paniniwala at mamuhay sa isang malikhaing kultura nang hindi muna nakakakuha ng personal na kaalaman. Ang aklat pagkatapos ay nagpapatuloy sa pagbabahagi ng mga pananaw sa mga pangunahing doktrina ng Islam at upang ihambing at iugnay ang mga pangunahing aspeto ng pananampalatayang Islam sa mga Kristiyanong Pananampalataya, upang ang mga Muslim ay magkaroon ng tunay na pananaw para sa pagsusuri ng pag-aangkin ng Islam bilang perpektong paniniwala.

Dr. Daniel Shayesteh, isang dating radikal na Muslim na guro at politiko, ngayon ay isang apologist at ebangelista para kay Jesu-Kristo. Sa dalawang dekada ng paglalakbay sa buong mundo at hindi mabilang na bilang ng mga pakikipag-usap sa mga Muslim at iba pang iba't ibang paniniwala, si Daniel ay katangi-tanging likas na matalino at nasangkapan upang hipuin ang isipan at puso ng mga tao at ibahagi ang pag-ibig ni Kristo sa makapangyarihang paraan.

ISBN 978 · 0 · 6489558 · 6 · 3

90000

Exodus From Darkness Inc.
© 2016 All Rights Reserve:l
www.exodusfromdarkness.org

9 780648 955863

